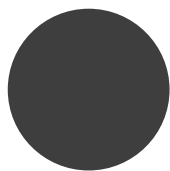
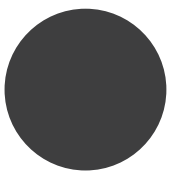
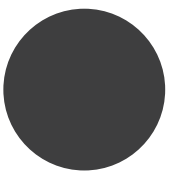
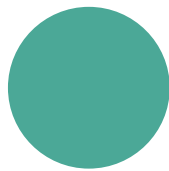
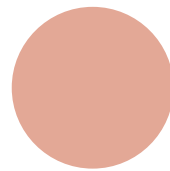
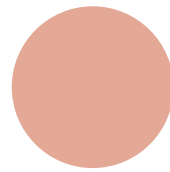
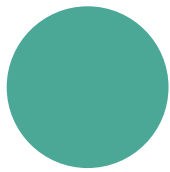
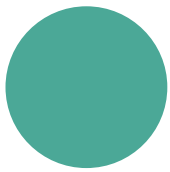
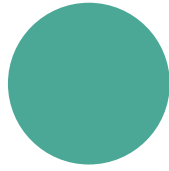
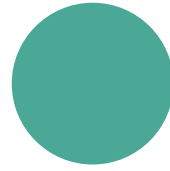
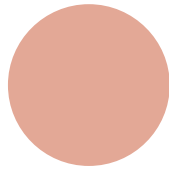
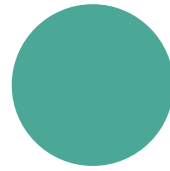
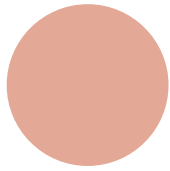

STREBER

LJETOPIS XIII. GIMNAZIJE

MMXIII. - MMXV.

sadržaj

2 Uvodna riječ ravnatelja

O NAMA

- 3 50. obljetnica
- 12 Zašto volim XIII. gimnaziju?
- 16 Intervju s ravnateljem
- 19 Djelatnici XIII. gimnazije
- 28 Intervju s Jagodicom Bobicom
- 30 Riječ–dvije profesora Kramarića
- 32 Stručna služba
- 33 Knjižnica
- 34 Pripravnički staž
- 35 U sjećanje na Gojka Sušca
- 36 Dnevnik za budućnost – e-Dnevnik

NASTAVA

- 38 Kronika događanja
- 46 Aktivi
- 54 Fakultativni predmeti
- 76 Izvannastavne aktivnosti
- 82 Izvanškolske aktivnosti
- 94 Terenska nastava
- 108 Sportske aktivnosti

DOGAĐANJA

- 114 Božićni sajam
- 115 Maskenbal

UČENICI

- 120 Maturanti
- 128 Učenici o sebi
- 136 Popis učenika
- 146 Dojmovi prvašića
- 148 Bivši maturanti o školi

XIII. U MEDIJIMA

- 150 XIII. gimnazija ide na Cipar po medalju
- 151 U XIII. gimnaziji za 140 mjesta
čak 800 kandidata
- 152 Srednjoškolski profesori u Hrvatskoj
komuniciraju putem Facebooka s učenicima
- 154 Hrvatski profesori putem Facebooka
komuniciraju s učenicima

UVODNA RIJEČ RAVNATELJA

Dragi učenici, radujem se zajedno s vama izlasku vašega i našega školskog ljetopisa. I do sada je bilo sličnih pokušaja, ali vi ste prva generacija koja je to i ostvarila. Čestitam vam! Život u XIII. gimnaziji – u kojoj živite svoje najljepše godine, stvarate nova prijateljstva i školujete se za svoj budući poziv – ima svoje posebnosti. Mi, zaposlenici, činimo sve da vam boravak u našoj ustanovi bude što ugodniji i da se osjećate kao pripadnici jedne velike obitelji. Vaši uspjesi i naši su uspjesi, a vaši neuspjesi i naši su neuspjesi. Uz odgojni rad i školske obaveze, XIII. gimnazija pruža vam mogućnost da razvijate i svoje kreativne sposobnosti. U tu svrhu u školi djeluje dvadesetak što sportskih, što kulturno-umjetničkih sekcija slobodnih i izbornih aktivnosti. Uključite se u rad tih sekcija kako biste što korisnije i ugodnije proveli svoje slobodno vrijeme!

Štreber, ljetopis učenika XIII. gimnazije, nudi vam mnoga uzbuđenja. Naši vrijedni novinari i fotografi i ovaj su put bili pozorni pratitelji svih školskih zbivanja. Nijedan važniji događaj nije promakao njihovu oštru oku i marljivu peru. Nastojali su uvijek biti u pravo vrijeme na pravome mjestu. Vijesti, reportaže, crtice iz školskog života, školski razgovori, sve ćete to pronaći u ovom dvobroju. Nakon nekoliko pokušaja izdavanja školskog ljetopisa, primili smo mnogo pohvala i pokoju dobronamjernu kritiku. Pohvale nas obvezuju, a dobronamjerne kritike najozbiljnije smo shvatili i nastojali ovaj dvobroj učiniti što boljim i sadržajnijim, u čemu smo, nadamo se, i uspjeli. Zahvaljujem svima koji nas podržavaju u našem radu, posebno profesoricama Ani, Ivi i Ivani koje vam omogućuju da svoje kreativne mogućnosti i talente izrazite i na ovaj

način. Pokazali ste što znate i umijete, ali i da ste se dobro zabavili te naučili neke stvari koje dosad niste znali. I u posljednje ste dvije godine putovali i upoznavali ljepote Lijepa Naše, ali i Europe, posjećivali kazališne predstave i zanimljivije izložbe, organizirali tribine i savjetovanja, sudjelovali u sportskim natjecanjima i svim školskim događanjima. Sve su te događaje marljivo u svoje notese bilježili i naši novinari. Štreber tako postaje ono što smo od početka i željeli: zrcalo života u školi – ljetopis u kojemu svaka generacija ostavlja za sobom plodove svoga rada. Štreber ide dalje! Tako u najkraćem roku mogu najaviti novi broj našeg ljetopisa u kojemu ćete otkriti mnogo zanimljivosti. Što učenici misle o profesorima? Kakav bi trebao biti dobar profesor? Što znači biti uspješan profesor? To su neka od pitanja na koja pokušava odgovoriti naša anketa, a odgovori učenika sigurno će zainteresirati, ako ne i zabrinuti profesore. Samo da ti odgovori ne budu u stilu: imperij uzvraća udarac! Vjerujem da će i novi naraštaji u našem ljetopisu prepoznati najbolje mjesto za izraziti svoja mišljenja i stavove. Školu čine učenici i nastavnici pa samo zajedno možemo ostvariti naše ciljeve, bilo osobne, bilo profesionalne. Želite li saznati više, prolistajte stranice našeg školskog ljetopisa!

Svim učenicima, profesorima, namjernim i slučajnim čitateljima Štrebera želim ugodan boravak u „našem“ gimnazijskom svijetu.

ravnatelj

mr. sc. Želimir Čečura, prof.

▲
ravnatelj Želimir Čečura

► GOVOR RAVNATELJA POVODOM 50. OBLJETNICE XIII. GIMNAZIJE

Poštovane dame i gospodo uzvanici, cijenjene kolegice i kolege nastavnici, dragi moji bivši i sadašnji učenici, posebna mi je čast i izuzetno zadovoljstvo što vas mogu, u ime svojih kolegica i kolega, kao i u svoje ime, pozdraviti na početku ove naše svečanosti. Dopustite da prije svega pozdravim posebnog izaslanika našega gradonačelnika, no dopustite mi i poseban pozdrav našim bivšim učenicima.

Razmišljajući o tome kako sažeti pedeset godina jedne institucije u nekoliko redaka, koje podatke uopće izdvojiti, a koje izostaviti, uvijek sam se nekako vraćao na isto; na ono što udahnuje život brojkama, statistikama i parametrima dajući im osobnost i karakteristike po kojima se institucija razlikuje od institucije – riječ je, dakako, o ljudima koji su u ovih pedeset godina stvarali i oblikovali osebujan duh Gimnazije čineći je uvijek prepoznatljivom, bez obzira na nazive i lokacije koje je mijenjala. Od svih komplimenata koje sam kao ravnatelj čuo, najviše me se dojmio onaj da smo škola koja se brine o svojim učenicima. Volio bih vjerovati da je upravo to ono po čemu nas bivši učenici pamte, a potvrdu za to nalazim u svima onima koji godinama nakon svojega školovanja redovito zalaze u prostore škole kako bi pozdravili svoje bivše profesore i pohvalili se uspjesima za koje ih je upravo naša škola pripremila. Kada ih god vidim pred zbornicom, raduje me da smo kao kolektiv uspjeli stvoriti atmosferu u koju se velik broj učenika ima potrebu vratiti. Nekolicina je njih to učinila trajno pa se tako naše Nastavničko vijeće sastoji i od bivših učenika naše škole koji današnjim polaznicima prenose znanja koja su prije samo desetak ili dvadesetak godina u tim istim klupama i sami usvajali. Među njima je bilo i mnogo onih koji su značajno zadužili širu zajednicu i svoje profesore ispunili golemim

ponosom – kada bismo ih krenuti nabrajati i čitati njihova imena, ova bi se proslava protegnula u drugo polugodište. Od njih bismo mogli, nogometnim rječnikom, sastaviti nekoliko izvan-serijskih ekipa iz područja znanosti, kulture i sporta, a posebno iz medijskog i političkog života, u koje su bivši trinaestaši uvijek posebno rado navraćali.

Pedeset godina u ljudskom vijeku obično predstavlja dvije trećine ljudskoga života, vrijeme kad se počinju svoditi računi i kad kreću pripreme za umirovljenje, no govoreći o Gimnaziji, to je tek početak afirmacije i traženja mjesta na ljestvici uspješnih srednjoškolskih ustanova.

XIII. gimnazija taj položaj redovito poboljšava – sa svojih pedeset godina postaje sve zanimljivija i sve poželjnija mnogim generacijama. O velikom porastu interesa za našu gimnaziju najbolje svjedoče brojke – u posljednjih nekoliko godina, unatoč trendu pada broja učenika u generacijama koje dolaze, redovito upisujemo po jedan razred više; sve je više onih koji svoje školovanje žele nastaviti upravo u njoj, u našoj Trinaestoj. Na nama je, stoga, osim časti, i velika odgovornost – iskazano povjerenje valja opravdati, no danas ostanimo u slavljeničkom duhu: sretan nam rođendan!

ravnatelj
mr. sc. Želimir Čečura, prof.

► MJUZIKL

POVODOM 50. ROĐENDANA XIII. GIMNAZIJE

POGLED IZNUTRA

Mjuzikl koji je izmamio oduševljenje baš sviju prisutnih najmotivnije su doživjeli oni koji su u njegovu stvaranju sudjelovali od samoga početka – autorice scenarija i redateljice – voditeljica Glazbene radionice Jagoda Brlobuš Dražinić, voditeljica Dramske skupine Ana Đorđić te izvođači koji su njihovim likovima udahnuili dušu. Dajmo, stoga, riječ upravo njima:

S obzirom na to da smo kolegica Ana i ja u ovom projektu postavile kriterij profesionalne kazališne predstave, bilo je iznimno naporno ostvariti taj cilj s učenicima koji nisu profesionalci, nego amateri adolescentske dobi. Međutim, kao „umjetnička duša“, entuzijastična osoba koja voli djecu i svoj posao, moram priznati da sam istodobno zaista uživala u cijelom tom kreativnom procesu kroz koji su učenici naučili i mnogo toga vrijednog. Prema reakcijama publike, čini se da smo ipak uspjeli nadmašiti razinu koja se očekuje od jedne „školske predstave“, a sve zahvaljujući volji, upornosti, složenosti i kreativnosti – kako nas profesorica, tako i naših učenika. Bio je to višemjesečan posao od dvadeset i četiri sata dnevno, pun odricanja. Kao i u svakom kreativnom procesu, neprestano su nam navirale nove ideje pa je predstava prerađivana i nadopunjavana gotovo do samoga kraja.

Osim toga, kada skupina ljudi duugo vremena radi na zajedničkom cilju, dolazi do neizbježna zbližavanja, koje među njima razvija specifičnu energiju bez čega kvalitetna izvedba ne bi ni bila moguća. U svakom slučaju, svi smo ponosni i presretni što smo ostvarili nešto što se mnogima, pa ponekad čak i nama samima, činilo nemogućim. Bogatiji smo za jedno prekrasno, nezaboravno i korisno iskustvo koje u sebi sažima mnogo više od onoga što se vidjelo na pozornici, a između ostaloga, to je onaj zdrav osjećaj radosti i ponosa na postignuće za koje nisi bio ni svjestan da si ga sposoban ostvariti.

Pripreme za Mjuzikl bile su ekstremno naporne i ponekad vrlo stresne, kako za učenike, tako i za kolegicu Jagodu i mene. Probe su se održavale tijekom tjedna prije ili poslije nastave te subotom gotovo cijeli dan, a ponekad i nedjeljom. Osim problema s nedostatkom vremena i s odustajanjem pojedinih učenika od rada na Mjuziklu (što podrazumijeva traženje zamjena i ponovno uvježbavanje novih i starih članova), s bolestima, testovima, fakultetskim obvezama dvoje bivših učenika, problem je bio i kako uvježbati ansambl od 30 izvođača koji trebaju istodobno glumiti, pjevati i plesati. Vjerujem, bez imalo lažne skromnosti, da bi to bilo teško postići i s profesionalnim glumcima, a kamoli sa srednjoškolskim amaterima, posebice u tako kratkom vremenu. Ipak, naši su učenici pokazali posvećenu ozbiljnost i profesionalnost te vjerujem da će jednoga dana, kad ih dočekaju poslovne obveze, njihovim kolegama rad s njima biti privilegija. Baš kao što je bio Jagodi i meni. Bitno je napomenuti pozitivnu energiju koja je vladala na probama te ozračje bliskosti i međusobna povjerenja koje se razvilo zahvaljujući timskome radu i uvažavanju tuđih mišljenja. Izvedba je bila fantastična, o čemu najviše svjedoče stojiće ovacije publike. Beskrajno sam ponosna na naše učenike koji su u sedam mjeseci ozbiljna rada pokazali cijeli raspon prekrasnih kvaliteta: od strpljivosti, upornosti i marljivosti do hrabrosti i bezuvjetne vjere u Mjuzikl, u svoje profesorice i, što je najvažnije, u sebe same. Ovaj je Mjuzikl samo još jedan u nizu dokaza da je, ako se radi s ljubavlju, nastavnički posao najljepši na svijetu.

Ana Đorđić, prof.

Jagoda Brlobuš Dražinić, prof.

Pripreme za ovaj projekt trajale su gotovo godinu dana i taj se velik dan, dan izvedbe, na početku činio dalekim. Pojam „premijera“ bio je dalek, izgubljen negdje u bespućima svemira. No taj je dan ipak došao. Iako smo zbog izvedbe bili vrlo uzbuđeni i nervozni, jedva smo dočekali njezin početak – doduše, malen nam se grč u želucu javio nakon što smo vidjeli koliko je ljudi došlo, no i to je brzo prošlo. Kada ste dio nečega toliko velikoga, polažete ogromne nade u što bolju realizaciju tog projekta i u sve ljude koji su njegov dio, jer znate koliko je u njega uloženo rada, truda, znoja, vremena i energije. Tako je bilo i u ovom slučaju. Priprema školskog mjuzikla od nas je tražila potpunu predanost i koncentraciju, što je ponekad, uza školske obveze, bilo vrlo teško.

Već nakon prve scene imala sam osjećaj da će i ostatak Mjuzikla dobro proći. Tako je na kraju i bilo. Reakcije publike mogli smo pretpostaviti, no toliko pozitivne energije nismo mogli ni sanjati! Publika je neumorno stajala na nogama i pljeskala nam bez prestanka. Zbog toga sam zaključila da smo jako dobro obavili posao i da smo došli do cilja. Ostvarili smo ono što smo htjeli – dali smo sve od sebe te na publiku i cijelu školu prenijeli pozitivnu energiju, a mi smo od njih tijekom cijele izvedbe dobivali više no pozitivne reakcije. Ipak, sve ovo ne bi imalo smisla bez našega poštovanog ravnatelja. Želimira Čečure te bez naših najdražih profesorica Ane

Đordić i Jagode Brlobuš Dražinić, kojima smo neizmerno zahvalni zbog iznimne snage koju posjeduju čak i u trenucima umora, iscrpljenosti i nervoze. Čitav bi Mjuzikl i sveukupna izvedba bili besmisleni da nam profesorice nisu od početka bile potpora, imale u nas nepresušno povjerenje te neizmerno mnogo strpljenja, energije i vremena za nas. Zahvalni smo za svaku sekundu koju su provele s nama na probama usmjeravajući nas i pomažući nam čak i u onim trenucima kada većina nije vjerovala u nas i naš uspjeh. Sve nas je to zbližilo te smo postali kao mala obitelj, a to mi je iznimno drago. Svi su se izostanci s nastave i naporne probe subotom napokon zaista isplatili, a mi smo dobili najveću nagradu, nagradu o kojoj nismo mogli ni sanjati – zadovoljnu publiku koja je bila oduševljena izvedbom i poklonila nam najgromoglasniji pljesak. U tom je trenutku naša radost bila potpuna!

Lucija Franić, učenica

► TRINAESTA, SRETNIH TI PRVIH 50!

Nakon gotovo godinu dana pripreme, napokon smo dočekali i taj dan – rođendan pedesetogodišnjakinje koju posjećujemo bar pet puta tjedno, slavljenice s kojom su rođendan u mislima slavili baš svi učenici najstarije novozagrebačke gimnazije. Naravno, riječ je o našoj Trinaestoj koja je 30. listopada proslavila polovicu stoljeća. Priredba u njezinu čast započela je jednim od slavni govora našeg ravnatelja mr. sc. Želimira Čečure koji nas je podsjetio zbog čega toliko volimo XIII. gimnaziju, zaželio nam sreću u budućnosti i zahvalio svima koji našu školu čine onakvom kakva ona jest. Poseban pozdrav i zahvala bili su upućeni roditeljima, bivšim učenicima koji su mahom stigli na rođendan Škole i umirovljenim profesorima koji su svojim dolaskom uveličali ovu svečanost.

Nakon ravnateljeva obraćanja publici (u kojoj je sjedila i nekolicina njegovih kolega ravnatelja), nasmijali smo se uz izvrsnu predstavu Engleske dramske skupine XIII. gimnazije koja nam je, uz pomoć svoje voditeljice profesorice Ivane Milošević, na vrlo zabavan način objasnila kako završiti srednju školu uz minimalan trud (*How To Succeed in High School Without Really Trying*). No je li i predstava nastajala bez ozbiljnog truda?

Motivi za sudjelovanje u predstavi bili su zabava i potencijalna prijateljstva koja smo se, radeći na njoj, nadali steći. Nije bilo lako pa zahvaljujem profesoricama Milošević, Đorđić i Brlobuš Dražinić koje su nas svojim savjetima i bodrenjem razriješile svakog straha i treme. Trud koji smo uložili u pripreme i sam nastup rezultirao je osjećajem neopisiva zadovoljstva pa mi nije

nimalo žao što sam sudjelovao – otkrio nam je Luka Budin, jedan od glumaca u predstavi. Voditeljica „engleskih“ glumaca profesorica Ivana Milošević, rad na predstavi pamtit će, kaže, samo po dobru:

Bilo je uistinu divno raditi s njima – glumci su odmah naučili tekst i dolazili na svaku zakazanu probu pa sam istinski uživala. Mnogo smo se puta zajedno nasmijali do suza... Zaista, da me netko zamoli da s našim učenicima ponovim nešto slično, ne bih o svom odgovoru razmišljala ni sekunde. Pristajem istog trena! – poručuje profesorica Milošević i dodaje kako smatra da učenicima ovakvi projekti doista koriste. Sudjelovanjem u njima, kaže, oni razvijaju vještine poput kreativnosti i timskog rada te se uče odgovornosti i socijalnim vještinama koje rijetko razvijaju u tradicionalnoj nastavi.

Učenici se glumeći napokon opuste, užive u ulogu i pretvaraju da su stranci pa doista „progovore“ na stranom jeziku, a to je u razredu, zbog velikog broja učenika, nemoguće – objašnjava profesorica Milošević koja je, priznaje, na dan premijere imala veću tremu od svojih učenika, posebice stoga što se dva dana prije priredbe ozbiljno razboljela i posljednje „glancanje“ izvedbe morala prepustiti nekome drugome.

Nakon duhovite i „edukativne“ predstave o varanju u školi, uslijedila je glavna točka večeri – Mjuzikl Glazbene radionice i Dramske skupine XIII. gimnazije, nastao prema scenariju njihovih

►►
rođendanska torta
tamburaši

voditeljica, profesorica Jagode Brlobuš Dražinić i Ane Đorđić. E, tu nas je tek čekalo pravo iznenađenje! Ravnatelj je bio pozvan na pozornicu, no baš kada je htio zaustiti, s pozornice su ga otpratili „zaštitari“ pod izlikom da on nije pravi ravnatelj. Na scenu je tada stupio „pravi“ ravnatelj Marko Balaban, jedan od glavnih glumaca *Mjuzikla* koji je svoj posuđeni identitet zadržao sve do kraja predstave. Putujući glazbom kroz vrijeme, u pratnji muze Klio koju nam je na duhovit i simpatičan način odglumila Maja Podolšak, ravnatelj Čečura susreće svoje prethodnike, bivše ravnatelje koji su njegovu ulogu obnašali u pet desetljeća dugoj povijesti Škole. Razgovarajući sa svojim prethodnicima i tadašnjim učenicima Škole, ravnatelj upoznaje prošlost XIII. gimnazije i shvaća što ju je učinilo takvom kakva je danas te na kraju zaključuje da se ipak ni s kime od njih ne bi mijenjao.

Mjuzikl je bio izvrstan, publika je bila oduševljena i našom je kinodvoranom, gotovo svakih par minuta, odjekivao gromoglasan pljesak te usklici potpore glumcima. Ipak, nemojte misliti da je ovako zahtjevnu predstavu lako postaviti na scenu i osigurati da čitava priredba protekne besprijekorno. Hostese koje je koordinirala profesorica Daria Šuprinović pažljivo su raspoređivale goste; voditelji Tajana Mlađan i Ante Topić, pobrinuli su se, uz pomoć profesorice Ivane Franjić, da u svakom trenutku znamo što slijedi; a zaštitari profesora Tomislava Kramarića pazili su na to da sve ostane u najboljem redu. Napokon, našli su se izvođači sa svojim profesoricama Anom Đorđić i Jagodom Brlobuš Dražinić znojili i radili čitave dane.

*Puno smo vremena proveli u školi; probe su ponekad bile naporne, no kada smo vidjeli reakcije publike, shvatili smo da se sav trud isplatio – ispričala nam je Maja Podolšak (muza Klio), a slične je dojmove nakon priredbe iznio i njezin razredni kolega Karlo Weiser (u *Mjuziklu* glumi Hašomana):*

Malo sam umoran, no sve je odlično prošlo. Reakcije publike bile su zakon! Sve u svemu, vrlo sam zadovoljan – kaže on, a Sanjin Lovrentjev iz zbora dodaje kako glumci nisu imali preveliku tremu, no ipak ih je bilo „malo strah“.

Privlačnu moć Trinaeste, škole u koju se učenici vraćaju i godinama nakon mature, možda najbolje pokazuje činjenica da se među izvođačima našlo čak dvoje studenata. Jedan je od njih Tomislav Brodarić, mladić zaslužan za salve smijeha na račun bivših ravnatelja škole. Unatoč vlastitoj izvrsnoj izvedbi, Tomislav za uspjeh *Mjuzikla* „krivi“ profesorice Đorđić i Brlobuš Dražinić:

Sve ovo ne bi bilo moguće bez njihova vodstva i potpore. Bile su s nama baš svake subote i zbog toga im svaka čast – kaže Tomislav.

Nakon priredbe, gosti su se uputili u predvorje kinodvorane gdje ih je dočekao domjenak. Hrana je bila odlična (kolače su nastavnici ispekli sami!), nitko nije ostao žedan, a zabavu su popratili i tamburaši iz susjednog Učeničkog doma „Novi Zagreb“. Dok su uzvanici izmjenjivali dojmove o predstavi, uspjeli smo uhvatiti i par izjava:

◀▲
prizori iz *Mjuzikla*

Vrlo sam uzbuđena, sretna i ponosna na naše učenike jer su uspjeli odraditi odličnu predstavu. Radili su naporno i bili pod mnogo stresa, no sve je ispalo izvrsno. Oduševljena sam! – puna je pohvala profesorica Ivana Franjić koja je zaslužna za tekst voditelja priredbe.

Priredba je bila odlično organizirana. Mjuzikl je bio iznad mojih očekivanja; svi su odlično glumili, a posebno mi se svidjela predstava na engleskom. Mislim da bismo trebali imati još takvih predstava tijekom godine, a ne samo za obljetnicu škole - rekla nam je učenica Martina Karabogdan, a oduševljenje nisu skrivali ni učenici 4. d razreda:

Savršeno! Obje su nas predstave ostavile bez daha, stvarno smo uživali. Posebne pohvale ravnatelju koji prati sve trendove i trudi se što bolje upoznati svoje učenike. Također, hrana je bila odlična! - kažu maturanti. Trećim se razredima svidjelo nešto drugo:

Oduševilo nas je što se u Mjuziklu koristio žargon današnje mladeži. Glumac koji je glumio ravnatelja (Boško Balaban, op.a.) bio je izvrstan i odlično je predstavio ravnatelja Čečuru. Svaka čast pravom ravnatelju što je i sam sudjelovao u jednom dijelu predstave. Sve u svemu, predobro! – oduševljeni su učenici 3.d.

Bilo je zanimljivo i duhovito, glumci su bili vrlo simpatični pa im nismo zamjerili ni kada su neki od njih zaboravili par rečenica. Svidjelo nam se i to što su svi bili složni; njihove su pjevačke sposobnosti izvanredne, a posebno nas se dojmio prikaz povijesti naše škole – komentiraju Mjuzikl učenici 4.c, a učenica Antonela Brkić dodaje kako je primijetila da se roditelji i profesori posebno snažno smiju na spomen „ruske odgojne metode“. No što je na sve viđeno rekao onaj koji se već šestu godinu svakodnevno nosi s problemima baš svih učenika škole?

Priredba je odlična! Predstava profesorice Milošević bila je vrhunska, kao i voditelji. Učelnik koji me glumio u Mjuziklu izvrstan je glumac i ja bih mu odmah dao Oscara – zadovoljan je ravnatelj Čečura. Na naš kompliment da je i on dobro odradio svoju „ulogu“, uza smijeh priznaje: Imao sam vrlo veliku tremu, mislim da se to moglo osjetiti u glasu.

Kao što možete primijetiti, dojmovi su pozitivni, a bilo ih je toliko da mnoge nismo ni stigli zapisati. Ova je priredba bila pravi opis Trinaeste – pokazala je našu upornost, volju, motiviranost, marljivost i međusobno poštovanje. S osmijehom na licu iščekujemo čuti mišljenja budućih gledatelja, a dotad – sretan nam rođendan!

Novinarska skupina XIII. gimnazije

▲►
publika,
prizor iz Mjuzikla

► SRETAN TI 50. ROĐENDAN, XIII. GIMNAZIJO!

U posljednjih pedeset godina dogodile su se mnoge stvari. Mijenjale su se države, mijenjale su se valute, državnici, ideologije, završen je Hladni rat. U znanosti i tehnologiji došlo je do skokovitih dostignuća. Ljudi su bili na Mjesecu i zagospodarili svakim kutkom Zemlje, pa i šire. Sve se promijenilo od, ne tako davne, 1963. godine kada je u Zagrebu osnovana XIII. gimnazija. Naša je škola mijenjala lokacije, nazive, ravnatelje i učenike. Oni koji su nekada bili učenici XIII. gimnazije, sada su već odrasli ljudi, možda imaju i djecu i unuke koji su također pohađali našu školu. No, nešto je uza sve te razlike ostalo isto kao i nekada, a to su izrazita želja naših učenika za znanjem i nesebičnost naših profesora koji su svojim predanim radom i trudom poučavali generacije učenika. Sjećamo se i naših profesora i ravnatelja te svih djelatnika škole koji su završili svoj radni vijek baš u našoj školi i koji su svojim radom doprinijeli njezinu rastu i afirmiranju. Odajemo počast i sadašnjim profesorima koji ostvaruju svoj plemeniti cilj, a to je da nam prenose svoje znanje i od nas djece stvore ljude koji će budućim generacijama sa smiješkom na licu i sa žarom u srcu pričati o svojoj srednjoj školi. Čast nam je biti baš ta generacija učenika koja je zajedno sa svojim profesorima, roditeljima i cijelim radnim kolektivom dočekala pedesetogodišnjicu! Pedesetogodišnjicu naše škole proslavili smo 30. listopada 2013. godine u svečanom raspoloženju. Profesori i mnogi učenici sudjelovali su

u kreiranju toga važnoga događaja za našu školu. Sve je počelo okupljanjem u predvorju naše školske zgrade. Tamo su se okupili profesori, stručni suradnici, roditelji, ali i mi, učenici. Svečanost je započela u našoj velikoj školskoj kinodvorani koja je bila bogato uređena. Naši učenici Glazbene radionice i Dramske skupine izveli su predstavu koja se duboko urezala u naša srca. Bila je zaista nevjerojatno zanimljiva i nadahnjujuća. Tema predstave nije nam bila nepoznata i strana, bila je to tema o problemima svih nas: „Kako riješiti probleme u školi?“ Upravo je odgovor na to pitanje u predstavi pokušao saznati i ravnatelj naše škole koji putuje kroz vrijeme uz pomoć muze povijesti, Klío. Na tome putovanju upoznaje svoje prethodnike te bivše učenike XIII. gimnazije. U prošlosti su problemi znatno drukčiji od onih koje on ima sada. Nakon što je krenuo od osnutka škole, posjetio je svako desetljeće njezina postojanja. Upoznao se s tadašnjim društvenim i političkim stanjem. Na kraju se sretno vraća u sadašnjost sa zaključkom kako će uvijek postojati problemi te da svako vrijeme ima svojih prednosti i mana. Kasnije smo, uz opće oduševljenje, prisustvovali domjenku koji je doista nalikovao pravoj gozbi. Bilo je tu doista raznolike hrane i pića. Za svakoga ponešto. Obilježavanje pedesetogodišnjice završili smo uz tamburaše, ples i pjesmu. Zaista, bio je to jedan nezaboravni dan kojeg ćemo se s veseljem sjećati! Sretan ti 50. rođendan, XIII. gimnazijo!

Edo Pleše, učenik

► SREDNJA.HR O MJUZIKLU NASTALOM POVODOM 50. OBLJETNICE XIII. GIMNAZIJE

Objavljeno 31. listopada 2013., piše Ivan Božić

Oko 30-ak učenika 13. zagrebačke gimnazije sudjelovalo je u mjuziklu, koji su sinoć izveli povodom 50. obljetnice svoje škole. Pripreme su trajale oko sedam mjeseci, a koordinatorice su bile profesorice Ana Đorđić i Jagoda Brlobuš - Dražinić. Ovacije oko 350 okupljenih u kino dvorani spomenute škole na svojevrsni glazbeni vremeplov potvrdile su uspjeh projekta. Inače pridjev putujuća iz naslova, doista na pravi način opisuje ovu školu, budući da je kroz pet desetljeća svoga postojanja promijenila tri lokacije, da bi na današnju i četvrtu adresu dospjela 1977. godine.

Sjajan mjuzikl, sinoć je 30-ak učenika 13. zagrebačke gimnazije izvelo povodom 50. obljetnice škole. Svojevrsni presjek glazbenih, društvenih i političkih zbivanja proteklih pet desetljeća, začinjени humorom, oduševilo je oko 350 okupljenih u kino dvorani škole. Ova 'škola na kotačima' promijenila je u svojoj povijesti tri lokacije, dok nije došla na četvrtu i sadašnju, no ipak je svih godina rasla te danas ima preko 700 učenika, a svake se godine upisuju četiri razreda prvašića na općem i jedan na prirodno-matematičkom smjeru.

'Ispalo je bolje nego što smo očekivali'

Mjuzikl s 30-ak učenika te višestrukom promjenom kostima profesorice Đorđić i Brlobuš - Dražinić pripremala zajedno su pripremala oko sedam mjeseci, mada se ideja javila i puno prije.

Prošle školske godine već je osmišljena predstava, no imali smo dosta problema pri njejoj realizaciji. Bolest glumaca, važnije školske obveze, pa i činjenica da su neki u međuvremenu maturirali, uvjetovale su odgodu izvedbe. Međutim, od početka ove školske godine gotovo svaki dan smo imali probe, katkada i subotom, što je na kraju dalo dobar rezultat i ispalo bolje nego smo očekivali. Slavljenička euforija je sigurno tome pridonijela, miljenja je jedan od aktera mjuzikla Stribor Gligorić.

Reakcije na m(M)juzikl, koji na kraju nije imenovan nego je ta opća odrednica postala specifična, iznenadile su profesorice, kao i učenike. Profesorica Ana Đorđić je napomenula kako su neki gledatelji usporedili predstavu s aktualnim Kaubojima.

- Najveća nam je nagrada bila pozitivna povratna reakcija publike. Svi mjeseci truda, uložena energija i živci tada su se isplatili. Ponosna sam na sve nas. Neki gledatelji su komentirali da je mjuzikl izgledao kao da su ga radili profesionalci, rekla nam je Lucija Franić.

Sve ovo nagnalo je idejne vođe na plan da predstavu prikažu još par puta ove godine u kino dvorani 13. gimnazije, a i drugdje ako se ukaže prilika.

Jedinstven i opušten odnos profesor - učenik, privlače osmaše u ovu školu

Stribor nam je rekao da prije upisa u 13. gimnaziju nije dobio najbolje preporuke za ovu školu, ali je ipak otišao u nju jer se preselio u Novi Zagreb pa mu je ulogu igrala blizina.

Međutim ubrzo sam shvatio da je to bio najbolji mogući izbor i nijednog trenutka nisam požalio. Ova gimnazija pruža što i sve ostale, samo na sebi svojstven način. U centru pozornosti nije problem, nego pronalazak rješenja za eventualne nejasnoće, a profesori kreiraju prijateljsku i humanu radnu atmosferu, objasnio je.

Iz vannastavne te izborne aktivnosti također su uvelike zastupljene u 13. gimnaziji. Jedna je od rijetkih škola koja ima izborni predmet filmsku umjetnost, iz kojeg se ocjena upisuje u svjedodžbu, o čemu smo već pisali. Glazbena i dramska sekcija također su aktivne, o čemu svjedoči i uspjeh slavljeničkog mjuzikla. Profesori i učenici, ravnatelja Želimira Čečuru navode kao pokretača i podupiratelja brojnih ideja koje nastaju u školi.

Osim u osmom razredu, 13. gimnaziju kao pravi izbor učenici ponekad prepoznaju u kasnijoj fazi.

Išla sam prvo u 4. gimnaziju, ali sam se odlučila prebaciti u 13. zbog bratovih preporuka koji je napomenuo da je u ovoj školi vrlo prirodan odnos na relaciji profesor - učenik, a i opuštenija atmosfera. Profesori su ovdje prvo ljudi, pa tek onda profesori. Daju nam katkada druge šanse za popravak ocjene, žele da gradivo usvojimo, a ne samo obradimo, Činjenica da ih je dosta mlađe dobi, uvjetuje to da bolje razumiju naša mišljenja i stavove, rekla nam je Lucija, koja pohađa treći razred.

Obostrano poštovanje, razumijevanje te jedinstven i opušten odnos nastavnog osoblja s učenicima potvrdila nam je i profesorica Đorđić.

Neki su profesori u školi samo radi učenika otvorili profil na Facebooku, kako bi cjelodnevno bili dostupni za iskren i otvoren razgovor s njima, zaključila je Ana Đorđić.

► ZAŠTO VOLIM TRINAESTU ?

XIII. gimnazija mnogo je više od obične škole, a to možemo zahvaliti našim profesorima i, naravno, našem ravnatelju. Ono što naša škola ima, a druge nemaju jest to da mi njegujemo prijateljski odnos s profesorima. Naši profesori čine sve kako bi nam pomogli i olakšali školovanje pa su bili toliko dragi da su čak otvorili profile na Facebooku za naša mnogobrojna pitanja. Što se tiče našeg ravnatelja, on nam omogućuje što je više moguće izleta i nastave u prirodi, na čemu su mu, vjerujem, svi učenici jako zahvalni. Možda kao škola imamo mnogo izostanaka, ali ni to nas ne sprječava da se i dalje trudimo u tome da budemo marljivi učenici te da činimo naše profesore i razrednike ponosnima.

Dorotea Rizvan, učenica

Ja mogu reći da XIII. gimnazija, to jest profesori i profesorice u toj školi, za razliku od moje bivše škole, imaju ljudskosti i razumijevanja!!!

Monika Šušak, učenica

XIII. je najbolja gimnazija jer, između ostalog, ima najpametnije i najljepše učenike. To nema nijedna druga!

Marija Tandara, učenica

Ne mogu riječima opisati koliko je zakon ići u XIII. gimnaziju, to se mora doživjeti! Otvoren odnos i vezanost s profesorima, ravnateljem, pedagogom i drugim osobljem škole, sve su to sitnice koje nas čine sretnima i otvorenijima. Da ne pričam o organizaciji, svi smo uvijek tu jedni za druge unatoč svim svađama i nesuglasticama, ali u kojoj školi nema svađa? Nitko nije savršen, ali, eto, mi se trudimo biti i u tome je čar! Mi ne odustajemo tako lako! ;)

Lucija Cvitanović, učenica

Imamo najboljeg ravnatelja na svijetu, svi su profesori tako dobri prema učenicima da ponekad zaboravim da živim u državi u kakvoj živim... Da sam otišao u neku drugu školu, a ne u Trinaestu, ne bih imao šanse upoznati divne ljude koji me ne uče samo o gradivu koje, mi ionako neće trebati, nego me uče pravim i vrijednim životnim lekcijama. Ne bih Trinaestu za život mijenjao!!!

Pavao Škoko Gavranović, učenik

▲
Daria Šuprinović, prof.

XIII. gimnaziju preporučila bih zato što se nigdje ne može naći takva ekipa! :) A i ako nas nešto muči, možemo se obratiti ne samo pedagogu nego i profesorima. Uglavnom, najbolji smo!!!

Gabriela Galić, učenica

XIII. je najbolja gimnazija zato što imamo najboljeg ravnatelja na cijelom svijetu! Koliko je ravnatelja dovelo u školu tamburaše i dopustilo svojim učenicima da se zabavljaju tijekom radnog dana – u okviru prigodnoga božićnog koncerta?

Marija Alivojvodić, učenica

Volim XIII. gimnaziju zato što su profesori dobri, a ne volim je jer općenito ne volim učiti!

Izidora Wolf, učenica

XIII. je jako zanimljiva škola, moram priznati, uvijek neke zgode, a i smijeha ne nedostaje. Također, nastavnici imaju različite metode kazni, primjerice, nošenje majice na kojoj piše „dubrava rules“ (ovo „dubrava“ namjerno je napisano malim slovom!)...

Marcel Medvidović, učenik

Volim XIII. gimnaziju zato što se u njoj osjećam ugodno, kako zbog prostora, tako zbog atmosfere. Volim je zato što se ujutro mogu probuditi i biti zadovoljna jer idem u XIII. A zašto? Zato što znam da će me tamo dočekati razred koji mi je drag, raska koja je, blago rečeno, zakon i profesori koji imaju razumijevanja i prije svega su ljudi, a tek onda profesori. Gimnazijski je program težak, zna biti poprilično dosadan i vrlo je opsežan, a profesori su tu da nam olakšaju te četiri godine te da nam pomognu u tome da uspijemo položiti maturu i upisati željeni fakultet. Oni to i čine. I mogu reći da se zbilja trude želeći nam olakšati. Volim XIII. i iz još jednog razloga. Primijetila sam da velik broj učenika (mogu čak reći gotovo svi) odijeva trenirke. Zašto? Zato što se u školi osjećaju kao doma. Tako uistinu jest.

Lucija Franić, učenica

XIII. gimnazija nešto je najbolje što se može dogoditi učeniku u njegovu razvoju... Atmosfera je opuštena, mnogo je smijeha, zezancije, sporta. Naše su cure najzgodnije! Profesori su uvijek spremni pomoći svim učenicima u svakom trenutku, što je zapravo zaista impresivno. Ponosan sam na to što pohađam najbolju školu na svijetu!

Josip Periša, učenik

Mislim da je naša škola dobra zbog atmosfere koju unose učenici i poneki profesori, a to je ležernost bez nepotrebne strogoće i drame kao u nekim drugim „elitnim“ gimnazijama. Ekipa je super i složna.

David Mandić, učenik

Zašto je XIII gimnazija najbolja škola? Zato što ima najbolje profesore i najbolje učenike! Zato što ste vi, profesori, najbolji, najljepši, najzgodniji, najsimpatičniji, zato što se odnosite prema nama kao prema prijateljima, zato što ste uvijek spremni pomoći, zato što činite sve da dobijemo što bolje ocjene iz testova, zato što činite sve da što više toga naučimo, zato što se šalimo pod satom, zato što imamo lijepu atmosferu na nastavi, zato što se trudite iz sata u sat biti bolji, zato što se trudite da sve razumijemo, zato što je ravnatelj iz Livna, zato što nas branite, volite i poštujete, zato što želite da uspijemo u životu. Zato što ste nam prijatelji. Zato što smo mi, učenici, spremni na suradnju, trudimo se učiti i naučiti sve na vrijeme. Slušamo i sudjelujemo u nastavi na svaki mogući način. Poštujemo profesore. Kada imamo problem, obračamo se vama, profesorima, da ga zajedno riješimo. Sudjelujemo u izvanškolskim aktivnostima za dobrobit škole i nas samih. Međusobno smo jako povezani, barem moj razred, družimo se kao da smo braća i sestre, pomažemo si ako nam nešto nije jasno što se tiče škole i predmeta, ali i privatnog života. Uvijek se trudimo doznati od drugih razreda kakvi su bili testovi i kakva su bila pitanja tako da dobijemo što bolje ocjene. I kad dobijemo te informacije, odmah ih dijelimo sa svima u razredu. Uvijek smo spremni pomoći, uvijek smo za dobru zabavu i lijepu atmosferu u razredu.

Jelena Perić, učenica

XIII. gimnazija jest škola koju sam odabrala s razlogom. Smatram da nijedna škola u Zagrebu nema odnos učenika i zaposlenih kakav ima naša. Svaki se problem, svaka tajna, svaka šala može podijeliti s njima. Nije lagano kao što neki navode. Naime, jedino u čemu je nama lakše jest to što imamo dobru atmosferu i ljude koji su nam spremni pomoći. U najtežim i najgorim trenucima uvijek imamo potporu ljudi koji su u ostalim školama „ona tamo iz hrvatskog“. Što se tiče prijatelja, naravno, nismo svi nužno najbolji jedni s drugima, ali ipak prevladava kolegijalan i dobar odnos. Danas je zaista malo ovakvih prijatelja, profesora, ravnatelja i pedagoga te smatram da bismo zaista trebali cijeniti to što imamo! Svi loši događaji ovdje se zaboravljaju i kreće se ispočetka. Naučila sam svašta u ovoj školi. Od svih ratova, do računanja logaritama, preko baza i kiselina pa sve do Marulićeve „Judite“, ali ipak mislim da tu postoji ono nešto više. Uz naše drage nam profesore zaista učimo prave vrijednosti života. To nije cijela latin-

ska gramatika, to je ipak kako se sprijateljiti s nekim, kako uživati u onome što ti život pruža ili, jednostavno, važnost poštenja i iskrenosti. Iako se nama ne čini tako, s vremenom i vraćajući se u prošlost, shvaćamo koliko smo težak put prošli da bismo postali ovo što sada jesmo. Sve to zahvaljujući ljudima koji su vjerovali u nas, čak i onda kada su našim roditeljima potonule sve lađe. Ovo se zaista ne može naći u svakoj školi! XIII. gimnazija <3!!! P. S. Imamo toliko stuba prokletih da se možemo i fino rekreirati svaki put kad dođemo u školu!

Tea Vujčić, učenica

Godina za godinom, dan za danom, sat za satom i život prolazi. A mi čekamo. Čekamo da odrastemo, čekamo kraj osnovne, kraj srednje škole, kraj fakulteta, čekamo proljeće i čekamo ljeto, uvijek nešto čekamo. I kada sve prođe, jedino što nam ostaje jesu uspomene, ostaju nam sjeća-

nja na one lijepe i na one manje lijepe trenutke koji su pratili naš život. U ovoj knjizi koja se zove život, mladost je posebno poglavlje radosti, bezbrižnosti i sreće. Poglavlje prvih ljubavi, poglavlje rađanja pravih i iskrenih prijateljstava, poglavlje formiranja naših osobnosti. Staza kojom kročimo u ovim trenucima zove se škola, a anđeli čuvari naše staze naši su profesori, naš ravnatelj i drugo školsko osoblje koje je uvijek tu za nas iako često, brzo i lako zaboravljamo na njih. Oni su tu kod svakoga našeg pada, da nas podignu, da nas usprave, da nas ponovo usmjere i da iz njega izvučemo ono najbolje. Oni su tu kod svakoga našeg uspjeha, da ga podijele s nama i, bez obzira na to koliko on bio velik ili malen, da nam pojasne svu njegovu važnost. Oni su tu da nas oblikuju onako kako bi željeli da netko oblikuje njih ili njihovu djecu. Oni su tu da nam pokažu svu ljepotu stjecanja znanja, svu ljepotu kemije, fizike, matematike, svu ljepotu povijesti, geografije, glazbe, vjere, tjelesne kulture, svu ljepotu čitanja lektire i štrebanja književnosti te

svu ljepotu druženja na našim odlascima u kazališta, na izlete, na zborove, prve pomoći i ostalo. Oni su tu zbog nas, za nas, rastu kroza nas, oni nas oblikuju, a mi ih nadahnjujemo. Hvala vam, dragi naši školski anđeli, što ste tu, što vas imamo i onda kada to nismo zaslužili, što ste s nama i onda kada mi to ne želimo, što ste uz nas i onda kada biste željeli da ste daleko od nas, što svoj život podređujete našem životu, svoje potrebe našim potrebama i svoje želje našim željama. Zanimjela sam se u pisanju, ali to je zato što ja svoju školu stvarno volim, ali to tako i treba biti, trebamo voljeti našu školu, poštovati svoje profesore, raditi s njima na sebi, jer samo tako možemo svoje znanje staviti na policu najviših vrijednosti i s takvim stavom stati ruku pod ruku s najboljima na svijetu. Jer mi to možemo!

Lea Tadić, učenica

▲
hodnici Škole

► INTERVJU S RAVNATELJEM MR. SC. ŽELIMIROM ČEČUROM, PROF.

Što za Vas znači broj 13?

U mnogim je kulturama, već od davnina, broj 13 smatran nesretnim brojem. Mnogi i danas imaju strah od broja 13, posebno u kombinaciji s petkom. Za mene je broj 13 dio imena mog radnog mjesta od 1994. godine i nemam neko posebno mišljenje u kontekstu numerologije, s obzirom na to da vjerujem u Boga, i svi brojevi su samo brojevi i ništa više.

Možete li u pet riječi opisati XIII. gimnaziju?

Opisati XIII. gimnaziju u pet riječi nemoguća je misija. To je dobro uređena javna ustanova, prepoznatljiva po izvrsnim učenicima i profesorima, škola u koju učenici idu s velikom voljom i bez želučanih problema.

Koliko se naša škola promijenila otkad ste postali ravnatelj?

Kad sam 2007. godine postao ravnatelj, XIII. gimnazija bila je u jako lošem stanju, bila je to škola pred zatvaranjem, a kod upisa u školu išlo se i u treći krug. Prostor škole nije bio definiran u

odnosu na sustanare iz GTŠ-a. Sanitarni čvorovi bili su u jako lošem stanju. Profesori na najnižoj voljnoj razini za promjenama. Trebalo je samo jedno ljeto da se popravi infrastruktura Škole. Napravljena je dobra organizacija i podignut je voljni moral profesora i učenika zatečenih u školi, upaljena je želja za promjenama i sve ostalo je povijest. Danas se u našu školu želi upisati gotovo 1200 učenika u pet razrednih odjeljenja. Glavni su razlozi tome uspjesi učenika na državnoj maturi, sportskim terenima, raznim natjecanjima i u velikom broju izvannastavnih i izvanškolskih aktivnosti te modernizacija škole u informacijsko-komunikacijskoj tehnologiji.

Kako je biti ravnateljem škole?

Protokom vremena sve teže i teže. Stari se, a i gospodarska situacija ne ide na ruku ravnatelju jer potrebe su sve veće, a sredstva stižu gotovo na kapaljku. No dobri rezultati učenika i njihovih profesora iz godine u godinu anuliraju sve poteškoće u radu ravnatelja. Mladost je velik pokretač svega pa tako i ravnatelja. Teško je bilo što ne napraviti kad su u pitanju učenici i njihovi profesori te kad vidite da ulažu velike napore za postizanje što boljih rezultata, a cilj je biti u top deset škola u Lijepoj Našoj.

▲
ravnatelj Želimir Čečura

Što čini kvalitetna nastavnika?

Kvalitetan nastavnik osoba je koja nesebično prenosi svoje znanje. Zadaje motivirajuće zadatke koji učenika vode cilju. Empatičan je i ima visoke ciljeve nastave. Ima duboka znanja o nastavi i učenju koja koristi integrirano sa znanjima predmeta. Ista prati zajedno s učenicima i kontinuirano učenicima daje *feedback*. Lako otkriva bitne dijelove pojedine predmetne građe. Vodi proces učenja na različite načine (s obzirom na ritam i dinamiku nastave) uvažavajući individualne razlike među učenicima te njihovom integracijom u, kako planiranje, tako i provođenje nastave. Kontinuirano prati proces učenja. Vrednuje znanja učenika. Formativno vrednuje i motivira učenika. Koristi svoja socijalna iskustva. Stvara poticajno ozračje za učenje.

Kako objašnjavate činjenicu da Vas učenici XIII. gimnazije toliko cijene?

Jednostavnije rečeno, uspješan ravnatelj vjeruje da škola postoji zbog učenika te, isto kao i svi drugi zaposleni u školi, treba imati učenje učenika u prvom planu. Organiziranjem i vođenjem škole, ravnatelj stvara pretpostavke za unaprjeđenje procesa učenja i omogućava potrebne resurse s ciljem da se potpomogne usvajanje veće količine znanja. Učenici naše škole imaju veliko srce, otvoren um i neiskvarenu dušu. Takve osobe brzo vide i osjete snagu, volju i želju, tko zna, želi i može biti desna ruka u ostvarivanju njihovih ciljeva, a to su odgoj i obrazovanje.

Koji su najveći uspjesi XIII. gimnazije?

Prema rezultatima državne mature, naša je škola u top dvadeset škola. Na sportskom polju dosegli smo svjetske horizonte. U znanju smo iz gotovo svih predmeta imali predstavnike na državnim natjecanjima, no najveći su uspjesi sudjelovanja u raznim dobrotvornim akcijama, druženjima i razmjenama iskustava s učenicima iz drugih zemalja kojima s radošću idemo te ih s velikim veseljem primamo u školu i u svoje domove.

Po čemu se XIII. gimnazija danas ističe u odnosu na ostale gimnazije?

Danas je naša škola po broju učenika na trećem mjestu u Zagrebu. Na prvom mjestu smo po načinu odgoja i obrazovanja te po individualnom pristupu rješavanju svih poteškoća u učenju i vladanju naših učenika. Jedinstveni smo po realizaciji programa filmske umjetnosti. Također, po poticanju na različite kreativne akcije naših učenika te po velikom broju učenika uključenih u realizaciju istih. Vjerujem da smo posebni i po načinu vođenja škole. U našoj školi nije dovoljno da učenici nauče, cilj je da učenici nauče i znaju primijeniti znanje, što je puno veći cilj od samog usvajanja znanja. I dalje radimo po Petom evanđelju po Čečuri koje glasi: „Lako ćemo...”

Što biste, da možete, promijenili u XIII. gimnaziji?

Promjene u školi trebaju biti postupne te za učenike i njihove roditelje gotovo nevidljive. No jedina želja koja još uvijek postoji jest preseljenje Gimnazije u nove prostore s obzirom na to da je škola od osnutka davne 1963. godine uvijek bila u nekoj kombinaciji s drugim školama, a čak se u nekoliko navrata i dislocirala. Možda jednog dana budemo svoji na svome. Ako to bude za vrijeme mog mandata, nitko sretniji od mene, a ako ne, ja ću svakako moliti Boga da se to ipak dogodi.

Naša je škola poznata po velikom broju pripravnika na stručnom osposobljavanju. Možete li nam reći što o tome?

Od prvog dana kada se pojavila takva mogućnost, naša se škola uključila u taj projekt i s velikim veseljem mogu reći da su profesori mentori, kao i profesori pripravnici, odradili vrhunski posao, što pokazuju i položeni stručni ispiti. Svaki je profesor pripravnik ostavio barem malen trag na svima nama družeći se i radeći tijekom te za pripravnike izuzetno važne godine, bez obzira na malu financijsku potporu. To je najbolji dokaz da nije sve u novcu te da su profesori posebna vrsta ljudi – oni koji su osjetili poziv bez kojeg im život ne bi bio ispunjen. Rad s djecom nema cijenu i to nitko ne može platiti. Za nas je stručno osposobljavanje pripravnika bila besplatna i dobra prilika za upoznavanje novih mladih profesora i razmjene iskustava.

Koja je temeljna svrha svake obrazovne institucije?

Temeljna svrha naše škole jest osposobiti učenika da razmišlja svojom glavom te odgojiti ga da bude koristan član društva koji poštuje prirodu i društvo bez obzira na to u kojem je dijelu zemaljske kugle završio svoje školovanje ili izvršavao svoje radne obveze.

Kako provodite slobodno vrijeme i imate li ga uopće?

Slobodno vrijeme označava vrijeme koje pojedinac ispunjava i oblikuje prema vlastitim željama. Od malih sam nogu naučio da postoji vrijeme za zabavu i vrijeme za rad. Dakle, naučeni smo da je vreme za zabavu rezervirano za aktivnosti kojima se možemo baviti s najmanje uložene truda, aktivnosti koje će nas trenutačno zadovoljiti i skrenuti nam misli s mogućih briga. Za popiti kavu ili piće s dragim prijateljima, prošetati kvartom najboljeg čovjekova prijatelja, otići u kino, kazalište ili na neki sportski događaj, uvijek imam vremena i volje i to me uistinu ispunjava i zadovoljava u današnjem užurbanom svijetu. Tko malo traži, uistinu puno dobije...

Koje su za Vas najvrjednije ljudske vrline?

Popis najvrjednijih ljudskih vrlina bio bi dugačak. Pbrojat ću neke koje su dosta rijetke i koje je ponekad teško pronaći. **Humor** je broj jedan. On je najdemokratskija od svih ljudskih vrlina. Rješava sve probleme s ljudima. U poslu, kao i u ljubavi i u životu, susrećemo se sa svakakvim ljudima. Bitno je kako se s njima nosimo. Što se više okružujemo pozitivnim osobama, u životu i radnoj okolini, to će nam život biti ljepši, a to

ćemo se i mi bolje ponašati i osjećati. Druga je **nesebičnost**. U svijetu gdje mnogo ljudi nema vremena, želje ili volje da se bavi drugima, nesebičnost je kvaliteta koje ima sve manje i manje. Ljudi mogu biti nesebični u pružanju njihova vremena, sposobnosti da vas poslušaju, razini strpljivosti i ljubavi koju vam daju. Oni ljudi kojima je prirodno davanje sebe drugima, imaju moć učiniti da se drugi osjećaju voljenima, cijenjenima i posebnima dok oni koji se bave samo sobom, čine upravo suprotno. Treća je **tolerancija**. Zbog osoba koje su tolerantne osjećamo se ugodno u vlastitoj koži i posebno kao individue. Svi smo mi različiti i svatko od nas ima poneku „manu“ ili nešto zbog čega odskakače među drugim ljudima. Upravo te različitosti pokreću svijet i čine ga toliko lijepim. Imati sposobnost prihvaćanja osoba onakvima kakve one jesu, a ne očekivati od njih da budu ono što mi mislimo da je važno u životu, sreći i zdravlju naših međusobnih odnosa. Četvrta je **iskrenost**. Imati sposobnost biti autentičan, otvoren i izravan sve je teže u današnjem svijetu u kojem se toliko naglasaka stavlja na površnost. Osjećati se ugodno u vlastitoj koži i biti iskren prema samome sebi jednako je važno. Imati stvarnu vezu (ljubavnu ili poslovnu) zahtijeva iskrenost... Zahtijeva slušanje drugih i davanje svog mišljenja koje možda i neće biti pozitivno prihvaćeno. To znači imati snage postaviti stvari na njihovo pravo mjesto bez obzira na posljedice. To znači voljeti ljude zbog njih samih, ne zbog onoga kako se predstavljaju. Peta je **osjećajnost**. Toliko smo fokusirani na ono što je važno nama samima da zaboravljamo one oko nas. Oni koji su osjećajni imaju razvijeniju empatiju, više cijene ljude i više paze kako svojim djelima i riječima utječu na druge.

Novinarska skupina XIII. gimnazije

► DJELATNICI XIII. GIMNAZIJE

Nastavničko vijeće 2013./2014.

Red. br.	Ime i prezime	Struka	Predmet koji predaje
1.	Marijana Ban	prof. geografije	geografija
2.	Marija Banić Kreštalica	prof. njemačkog jezika književnosti i pedagogije	njemački jezik
3.	Jelena Boban	prof. kineziologije	TZK
4.	Ivan Botica	prof. matematike i informatike	matematika
5.	Ivana Božičković	prof. fizike i kemije	fizika
6.	Jagoda Brlobuš Dražinić	prof. glazbene kulture	glazbena umjetnost, glazbena radionica
7.	Katarina Brzović	prof. biologije	biologija
8.	Antonio Čutura	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i engleskoga jezika i književnosti	hrvatski jezik, engleski jezik
9.	Mirela Damjanović	prof. povijesti i povijesti umjetnosti	likovna umjetnost
10.	Željka Dmitrus	prof. latinskoga jezika i književnosti	latinski jezik
11.	Ana Đordić	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i filozofije	hrvatski jezik, filmska umjetnost
12.	Lamia Egartner	prof. engleskoga jezika i književnosti i povijesti umjetnosti	engleski jezik
13.	Maja Fazlić	mag. latinskoga jezika i književnosti te grčkoga jezika i književnosti	latinski jezik
14.	Ivana Franjić	mag. edukacije kroatologije i mag. kroatologije	hrvatski jezik
15.	Loredana Goluža	prof. engleskoga jezika i književnosti	engleski jezik
16.	Miljenko Grubeša	dipl. teolog	vjeronauk
17.	Tihomir Hadži-Boškov	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i komparatistike	hrvatski jezik
18.	Maja Hrustić	prof. geografije	geografija
19.	Biršen Huseinović-Serec	prof. povijesti i sociologije	povijest
20.	Jelena Huzanić	prof. latinskoga jezika i književnosti	latinski
21.	Ana Jelačić	prof. biologije i kemije	biologija
22.	Andriana Kapelan Matjašić	prof. povijesti	povijest
23.	Valentina Kapraljević	prof. fizike i informatike	fizika, informatika

24.	Tanja Klišanin Brčić	prof. filozofije i religijske kulture	logika
25.	Jozo Kožulović	dipl. teolog	vjeronauk
26.	Tomislav Kramarić	prof. kineziologije	TZK
27.	Ida Labus	prof. latinskoga jezika i književnosti i filozofije	latinski jezik
28.	Branko Lepoglavec Čiček	prof. kineziologije	TZK
29.	Frane Marić	prof. povijesti	povijest
30.	Elida Matašić	prof. matematike	matematika
31.	Krešimir Mihajlović	prof. i dipl. ing. geografije	geografija
32.	Branka Milić	dipl. ing. matematike	matematika
33.	Anica Mudronja	prof. sociologije	etika, sociologija
34.	Ivana Milošević	mag. edukacije anglistike	engleski jezik
35.	Zdravka Pelić	dipl. ing. kemije	kemija
36.	Marta Perak	dipl. ing. matematike, prof. mentor	matematika
37.	Marijana Polić	prof. kemije i fizike	fizika, kemija
38.	Tanja Raguž	prof. njemačkoga jezika i književnosti i povijesti umjetnosti	njemački jezik
39.	Sandra Ramljak	dipl. oec.	politika i gospodarstvo
40.	Martina Rastovski	prof. kineziologije	TZK
41.	Marija Roginić-Ravlić	prof. engleskoga jezika i književnosti i ruskoga jezika i književnosti	engleski jezik
42.	Iva Rogulja Praštalo	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i filozofije	filozofija, hrvatski jezik
43.	Krunoslav Roubin	prof. biologije	biologija
44.	Bruno Sučić	prof. psihologije	psihologija
45.	Berislav Šega	dipl. ing. matematike	matematika
46.	Mihaela Šego	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i pedagogije	hrvatski jezik
47.	Ines Šimac	prof. geografije i dipl. knjižničar	knjižničarka, geografija
48.	Mirjana Šimić	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i komparatistike	hrvatski jezik
49.	Srećko Štefančić	prof. geografije i geologije	geografija
50.	Daria Šuprinović	prof. njemačkoga jezika i književnosti i španjolskoga jezika i književnosti	njemački jezik
51.	Marija Užarević	dipl. teolog	vjeronauk
52.	Kristina Vlahović	prof. kemije	kemija
53.	Martina Vuković	prof. fizike i informatike	informatika

Ravnatelj, stručni suradnici i administrativno-tehničko osoblje 2013./2014.

Red. br.	Ime i prezime	Struka	Posao koji obavlja
1.	mr.sc. Želimir Čečura	prof. geografije	ravnatelj
2.	Ines Šimac	prof. geografije	knjižničarka
3.	Helena Hanižjar	prof. psihologije	školska psihologinja
4.	Ana Marija Čapeta	upravna pravnica	tajnica
5.	Ivka Pejak	ekonomska tehničarka	računovotkinja
6.	Mirena Denić	ekonomska tehničarka	administratorica

Školski odbor 2013./2014.

Red. br.	Ime i prezime	Struka	Pozicija
1.	Ines Šimac	prof. geografije	predsjednica Školskog odbora
2.	Tomislav Kramarić	prof. kineziologije	zamjenik predsjednice
3.	Jagoda Brlobuš Dražinić	prof. glazbene kulture	predstavica zaposlenika
4.	Melita Rogonjić		predstavica Vijeća roditelja
5.	Martina Kulić		predstavica Osnivača
6.	Željko Ciganović		predstavnik Osnivača
7.	Filip Pušeljić		predstavnik Osnivača

Vijeće učenika 2013./2014.

Vijeće roditelja 2013./2014.

1.a	Ivana Sivrić	Kristina Šantalab
1.b	Antonela Kovačević	Marcela Gener Vukes
1.c	Marko Zdravec	Snježana Zdravec
1.d	Jakov Drmić	Marina Kujundžić
1.e	Luka Krvavica	Nermina Štefanac
1.f	Ivona Čosić	Sanda Palić
1.g	Vedran Labetić	Bojana Kremzir
2.a	Filip Anđelović	Verica Manasijević
2.b	Martina Karabogdan	Glorija Sirch
2.c	Jakov Bokulić	Jasna Maričić
2.d	Ivan Biošić	Melita Rogonjić

2.e	Marin Matošić	Irina Osmanbašić
2.f	Vanja Ivanić	Jasmina Šehić
3.a	Mario Pranjić	Vesna Samsa
3.b	Josip Pejić	Josip Margaletić
3.c	Tea Vujčić	Štefica Knezović
3.d	Dario Degiacinto	Anita Matleković
3.e	Nikola Tavić	Mate Gudelj
4.a	Vjekoslava Lovrić	Zdenko Dujmović
4.b	Ante Barišić	Brane Lazarević
4.c	Tea Čanadžija	Tatjana Belobrk
4.d	Pavao Škoko Gavranović	Marinko Tretinjak
4.e	Ante Bruno Topić	Željka Mitrović

Pripravnici na stručnom osposobljavanju bez zasnivanja radnoga odnosa 2014./2015.

- 1. Sara Bogadi**, mag. engleskoga jezika i književnosti i povijesti umjetnosti
- 2. Marko Grgurić**, mag. kineziologije
- 3. Zvonimir Lucić**, dipl. politolog
- 4. Vanja Rajić**, prof. povijesti
- 5. Paula Romić**, mag. hrvatskoga jezika i književnosti
- 6. Igor Salopek**, mag. pedagogije
- 7. Antonija Vlahov**, mag. edukacije latinskoga jezika i književnosti i talijanskoga jezika i književnosti

Nastavničko vijeće 2014./2015.

Red. br.	Ime i prezime	Struka	Predmet koji predaje
1.	Jelena Adamović	prof. kineziologije	TZK
2.	Marijana Ban	prof. geografije	geografija
3.	Marija Banić Kreštalica	prof. njemačkoga jezika i književnosti i pedagogije	njemački jezik
4.	Jelena Boban	prof. kineziologije	TZK
5.	Ivan Botica	prof. matematike i informatike	matematika
6.	Ivana Božičković	prof. fizike i kemije	fizika
7.	Jagoda Brlobuš Dražinić	prof. glazbene kulture	glazbena umjetnost, glazbena radionica
8.	Biljana Bujić Grgić	prof. fizike i matematike	fizika, matematika
9.	Martin-Ljudevit Čičak	prof. filozofije i informatike	logika, filozofija
10.	Antonio Čutura	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i engleskoga jezika i književnosti	hrvatski jezik, engleski jezik
11.	Mirela Damjanović	prof. povijesti i povijesti umjetnosti	likovna umjetnost
12.	Dragana Dejanović	mag. edukacije engleskoga jezika i pedagogije	engleski jezik
13.	Vanja Dražinić	prof. glazbene kulture	glazbena umjetnost
14.	Ana Đorđić	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i filozofije	hrvatski jezik, filmska umjetnost
15.	Lamia Egartner	prof. engleskoga jezika i književnosti i povijesti umjetnosti	engleski jezik
16.	Maja Fazlić	mag. latinskoga jezika i književnosti i grčkoga jezika i književnosti	latinski jezik
17.	Ivana Franjić	mag. edukacije kroatologije i mag. kroatologije	hrvatski jezik
18.	Loredana Goluža	prof. engleskoga jezika i književnosti	engleski jezik
19.	Sara Hadži-Boškov	prof. hrvatskoga jezika i sociologije	etika, sociologija, hrvatski jezik
20.	Tihomir Hadži-Boškov	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i komparatistike	hrvatski jezik
21.	Maja Hrustić	prof. geografije	geografija
22.	Biršen Huseinović Serec	prof. povijesti i sociologije	povijest
23.	Ana Jelačić	prof. biologije i kemije	biologija
24.	Andriana Kapelan Matjašić	prof. povijesti	povijest

▼

25.	Valentina Kapraljević	prof. fizike i informatike	fizika, informatika
26.	Tanja Klišanin Brčić	prof. filozofije i religijske kulture	logika
27.	Jozo Kožulović	dipl. teolog	vjeronauk
28.	Tomislav Kramarić	prof. kineziologije	TZK
29.	Ida Labus	prof. latinskoga jezika i filozofije	latinski jezik
30.	Branko Lepoglavec Čiček	prof. kineziologije	TZK
31.	Srećko Lukić	prof. geografije	geografija
32.	Vesna Lukić	prof. biologije	biologija
33.	Frane Marić	prof. povijesti	povijest
34.	Elida Matašić	prof. matematike	matematika
35.	Krešimir Mihajlović	prof. i dipl. ing. geografije	geografija
36.	Branka Milić	dipl. ing. matematike	matematika
37.	Anica Mudronja	prof. sociologije	etika, sociologija
38.	Ivana Milošević	mag. edukacije anglistike	engleski jezik
39.	Andrea Pehar	prof. kemije	kemija
40.	Zdravka Pelić	dipl. ing. kemije	kemija
41.	Marta Perak	dipl. ing. matematike, prof. mentor	matematika
42.	Nada Perić	prof. njemačkoga jezika	njemački jezik
43.	Marijana Polić	prof. kemije i fizike	fizika, kemija
44.	Tanja Raguž	prof. njemačkoga jezika i književnosti i povijesti umjetnosti	njemački jezik
45.	Sandra Ramljak	dipl. oec.	politika i gospodarstvo
46.	Martina Rastovski	prof. kineziologije	TZK
47.	Marija Roginić Ravlić	prof. engleskoga jezika i književnosti i ruskoga jezika i književnost	engleski jezik
48.	Iva Rogulja Praštalo	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i filozofije	filozofija, hrvatski jezik
49.	Krunoslav Roubin	prof. biologije	biologija
50.	Tea Skomeršić	prof. povijesti umjetnosti i talijanskoga jezika i književnosti	likovna umjetnost
51.	Katarina Stojak	prof. njemačkoga jezika	njemački jezik
52.	Bruno Sučić	prof. psihologije	psihologija
53.	Berislav Šega	dipl. ing. matematike	matematika
54.	Mihaela Šego	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i pedagogije	hrvatski jezik

▶

55.	Ines Šimac	prof. geografije i dipl. knjižničarka	knjižničarka, geografija
56.	Mirjana Šimić	prof. hrvatskoga jezika i književnosti i komparatistike	hrvatski jezik
57.	Srećko Štefančić	prof. geografije i geologije	geografija
58.	Daria Šuprinović	prof. njemačkoga i španjolsko- ga jezika	njemački jezik
59.	Kristina Vlahović	prof. kemije	kemija
60.	Martina Vuković	prof. fizike i informatike	informatika
61.	Vatroslav Zuppa Bakša	prof. informatike	informatika

Ravnatelj, stručni suradnici i administrativno-tehničko osoblje 2014./2015.

Red. br.	Ime i prezime	Struka	Posao koji obavlja
1.	mr.sc. Želimir Čečura	prof. geografije	ravnatelj
2.	Ines Šimac	prof. geografije	knjižničarka
3.	Tana Vuković	prof. psihologije	školska psihologinja
4.	Ana Marija Čapeta	upravna pravnica	tajnica
5.	Ivka Pejak	ekonomska tehničarka	računovotkinja
6.	Mirena Denić	ekonomska tehničarka	administratorica

Školski odbor 2014./2015.

Red. br.	Ime i prezime	Struka	Pozicija
1.	Ines Šimac	prof. geografije	predsjednica Školskog odbora
2.	Tomislav Kramarić	prof. kineziologije	zamjenik predsjednice
3.	Jagoda Brlobuš Dražinić	prof. glazbene umjetnosti	predstavnica zaposlenika
4.	Melita Rogonjić		predstavnica roditelja
5.	Nada Barišić		predstavnica Osnivača
6.	Pavica Brčić Karačić		predstavnica Osnivača
7.	Vlado Gazdek		predstavnik Osnivača

Vijeće učenika 2014./2015.**Vijeće roditelja 2014./2015.**

1.a	Ema Schmidt	Sandra Prpić
1.b	Melkior Bračić	Tatjana Marković
1.c	Sandro Kulenović	Željka Tržan
1.d	Paula Borošak	Davor Borošak
1.e	Višeslav Ljudevit Žugel	Mia Primorac
1.f	Lovro Škornjak	Olivera Vukojević
1.g	Ana Špoljarić	Sanja Marković
2.a	Karlo Vrbanić	Kristina Šantalab
2.b	Laura Petra Affuso	Marcela Gener-Vukes
2.c	Marko Blažević	Snježana Zadravec
2.d	Renata Blek	Ana Blek
2.e	Tina Đukan	Lidija Šteko
2.f	Ivona Ćosić	Davor Sabljic
2.g	Grgur Gržetić	Bojana Kremzir
3.a	Luka Zvekić	Ružica Grgić Akalović
3.b	Martina Karabogdan	Sanja Varga
3.c	Jakov Bokulić	Nikola Čolaković
3.d	Ivan Biošić	Melita Rogonjić
3.e	Marko Kopilović	Irina Osmanbašić
3.f	Luka Topić	Goran Jelić
4.a	Mario Pranjić	Vesna Samsa
4.b	Josip Pejić	Josip Margaletić
4.c	Tea Vujčić	Štefica Knezović
4.d	Dario Degiacinto	Anita Matleković
4.e	Monika Šušak	Mate Gudelj

Pripravnici na stručnom osposobljavanju bez zasnivanja radnoga odnosa 2014./2015.

- 1. Vedrana Galetić**, mag. pedagogije
- 2. Sanja Kovačić**, prof. biologije
- 3. Maruša Biliško**, prof. filozofije i dipl. književni komparist
- 4. Ana Bučević**, prof. filozofije i sociologije
- 5. Petar Ćurko**, prof. kineziologije
- 6. Jelena Kuzmanović**, mag. kineziologije
- 7. Martina Grđan**, prof. povijesti i geografije
- 8. Ivana Morić**, prof. povijesti
- 9. Katarina Komljenović**, mag. edu. geografije i povijesti
- 10. Ivan Santica**, prof. povijesti
- 11. Bojana Jovčić**, prof. sociologije
- 12. Vedrana Vranešić**, prof. hrvatskoga jezika i književnosti
- 13. Morana Segarić**, prof. kineziologije
- 14. Marica Perić Leko**, mag. edu. kroatologije i filozofije
- 15. Stjepan Miloš**, mag. umjetnosti, akad. grafičar i prof. likovne kulture
- 16. Tihomir Feljan**, dipl. politolog
- 17. Šadi Sanuri**, dipl. politolog
- 18. Željka Rebernšak**, prof. povijesti
- 19. Natalija Dimčevski Brčić**, prof. hrvatskoga jezika i književnosti
- 20. Evica Šivak Ledić**, mag. edu. germanistike i kroatistike
- 21. Ivan Lončar**, dipl. politolog

► INTERVJU S JAGODICOM BOBICOM

Jagoda Brlobuš Dražinić nastavnica je glazbene umjetnosti u XIII. gimnaziji i voditeljica već slavne Glazbene radionice koja nam je dosad podarila mnoge školske koncerte i nezaboravne priredbe te otkrila nevjerojatne glazbene talente. Rad Glazbene radionice svakako doprinosi osjećajima topline, ljubavi i zajedništva po kojima je naša škola poznata, a nastavni sati profesorice Brlobuš Dražinić, popularno zvane Jagodica Bobica, specifični su ne samo po tome što se ondje uči o glazbenoj umjetnosti i umjetnosti općenito već i po činjenici da djeluju poput terapije sreće za sve učenike, ali i po tome što nam ondje profesorica otkriva i mnoge životne istine.

Profesorice, što umjetnost znači u obrazovanju i odgoju današnjih generacija učenika?

Umjetnost je vrlo važna za razvoj pojedinca u obrazovnom i u odgojnom smislu jer umjetnost, kao najviši vid izražavanja ljudskoga duha, na svoj specifičan način sintetizira i upotpunjuje ostala znanja o svijetu te odražava stanje duha vremena. U odgojnom smislu, umjetnički predmeti mladim ljudima daju priliku da razvijaju maštu, percepciju, mišljenje, da se estetski senzibiliziraju, da se izražavaju kroz umjetničke tehnike u okviru svojih mogućnosti i stečenih vještina (te da ih dalje razvijaju), da javno nastupaju, timski rade, uče komunicirati, poštivati razlike, ali i zastupati sebe, da se prezentiraju i realiziraju svoje ideje te još mnogo toga što ne stane u ovaj intervju.

▲
Jagoda Brlobuš Dražinić,
prof.

Što je za Vas glazba i zašto je važna?

Glazba je za mene put u unutrašnjost, „duhovna kupka“, i ako je uspijevamo zaista čuti, ona doista vraća čistoćom duše. Naravno, sve zvukovne umotvorine ne zaslužuju nazivati se glazbom.

Što nam možete reći o radu Glazbene radionice?

Glazbena radionica XIII. gimnazije autentičan je proizvod naših učenika i moje malenkosti. Sve što smo radili, u svemu smo tome iznimno uživali unatoč „krvi, suzama i znoju“ koje smo uložili. Sve što smo napravili bilo je na svoj način posebno upravo zato što su učenici prije ili kasnije uspjeli izraziti ono najbolje iz sebe, a sve što se tako napravi, mora biti na zadovoljstvo.

Koji biste projekt Glazbene radionice izdvojili kao najdraži?

Iako je to zaista teško, jer, kao što rekoh, svaka je priredba bila na svoj način posebna, svakako bih izdvojila *Mjuzikl* povodom 50. obljetnice XIII. gimnazije koji smo radili s Dramskom skupinom i profesoricom Đorđić. *Mjuzikl* je bio najopsežniji i najzahtjevniji projekt Glazbene radionice. To je ipak bilo nešto nezaboravno!

Gledali smo izvedbu *Mjuzikla* za 50. obljetnicu Škole. Koliko Vam je trebalo da taj posao dovedete do savršenstva?

Trebale su nam gotovo dvije godine.

Da možete promijeniti nešto u obrazovnom sustavu, što bi to bilo?

Uvela bih učenje gradiva kroz stvaranje mjuzikala, primjerice, te druge praktične i igrajuće aktivnosti tako da bi učenici naučili mnogo, a ne bi imali osjećaj da je to teško.

Zašto ste izabrali nastavnički poziv?

Zato što volim djecu. Svako dijete je dragulj, zalag za budućnost. Ali i zato što i ja od njih mogu mnogo toga naučiti. Naime, učenici nas profesore nesvjesno stalno potiču na samopreispitivanje te na vlastiti rast i razvoj. Često to bude zanimljivo. Čast mi je imati priliku za tu razmjenu. Da ne radim u školi, život bi mi sigurno bio dosadniji. U stalnom kontaktu s djecom, nastavnik ostaje mlad u duši.

Koji Vam je aspekt nastavničkog zanimanja najnaporniji, a što u svom zanimanju najviše volite?

Najmanje volim ocjenjivanje, a najviše volim kad vidim da su učenici zadovoljni i kad otkrijem da zapravo vole učiti, samo treba stalno tražiti prave načine da im se približi gradivo.

Slažete li se s procjenom mnogih nastavnika da je svaka nova generacija učenika lošija od prethodne?

Pa mislim da je to stvar percepcije, zapravo se ponavlja od pamtivijeka do danas, a površina je drugačija. Ja nastojim gledati djecu pozitivno, bez obzira na probleme s kojima dolaze, jer onda je i meni i njima lakše raditi. Ako to i jest točno, odbijam u to vjerovati. Djeca su djeca. Došla su poslije nas i nisu ona odgovorna za to što su „sve lošija”. Mi odrasli za to smo odgovorni. Imamo djecu kakvu smo sami posložili. To su naša djeca.

Zašto Vi volite XIII. gimnaziju i po čemu je ona jedinstvena škola?

XIII. gimnaziju volim upravo zbog toga što je jedinstvena jer se u njoj potiču zajedništvo, autentičnost, kreativnost, sloboda izražavanja, inicijativa.

Kako tumačite činjenicu da ste jedna od nastavnica koju cijele generacije učenika toliko hvale?

Ne znam. To bi zapravo njih trebalo pitati.

Kako ste dobili nadimak Jagodica Bobica?

Dala mi ga je kolegica i prijateljica Ana Đorđić tijekom rada na *Mjuziklu*.

Možete li nam ispričati neku anegdotu iz svojega nastavničkog staža? Naime, čuli smo da ste jednom ostali zaključani u školi tijekom noći. Je li to točno?

Točno je, bila sam zaključana s još dvije kolegice zahvaljujući radu na pedagoškoj dokumentaciji u sustavu koji je bio toliko spor da smo ostale u školi do 23 sata, a spremačica nas je zaključala. Izašle smo... Smijem li reći kako? Uglavnom, sve se sretno završilo.

Novinarska skupina XIII. gimnazije

► RIJEČ-DVIJE PROFESORA KRAMARIĆA

Kada govorimo o sportskim uspjesima i nevjerojatno dobrim rezultatima XIII. gimnazije, ne možemo izostaviti našega profesora tjelesne i zdravstvene kulture Tomislava Kramarića, popularno zvanoga Krama. Ovaj nastavnik, strog i pravedan, iz godine u godinu vodi nekoliko momčadi – košarkašku, nogometnu, odbojkašku, vaterpolističku... S njima, uz nesebičan i mukotrpan rad, osvaja školska, gradska, državna i svjetska prvenstva. Profesor Kramarić tvrdi da mladima trebaju uzori te da je sport mjesto u kojem se mladi okupljaju, uče i odgajaju, te istodobno opuštaju i zabavljaju.

Profesore, koji su najveći sportski uspjesi XIII. gimnazije?

Najveći uspjesi. Hmm... Ne znam odakle bih krenuo. Uistinu ih je mnogo. Osvajanje Državnoga prvenstva u košarci i odlazak na svjetsko prvenstvo na Cipar. To je naš najbolji rezultat i na njega sam jako ponosan. Tu je i osvajanje drugog mjesta na Državnom prvenstvu u futsalu 2015. godine. Ima i osvojenih prvih mjesta na razini Grada Zagreba – u vaterpolu, futsalu, košarci. Sve su to lijepi uspjesi.

▲
prof. Tomislav Kramarić

Kako objašnjavate to da je naša škola poznata po sportu te činjenicu da nižemo medalje i pehare? Koja je vaša tajna?

Nema tu tajne. Rad, kontinuirani odlazak na gradska natjecanja, treninzi tijekom cijele školske godine. Osim toga, moji su učenici uvijek motivirani i svi dođu na školska natjecanja, dok druge škole, slušajući priče svojih kolega, imaju problema s dolascima.

Koliko vremena provodite s učenicima u pripremama za sportska natjecanja?

Svakodnevno. Učenici se pripremaju tijekom nastave tjelesne i zdravstvene kulture, a treninge je nemoguće redovito održavati jer većina učenika trenira i u drugim klubovima, a ima i školske obveze. Stoga je komunikacija s učenicima u ovom slučaju najvažnija.

Je li TZK jednako važan kao matematika ili hrvatski jezik i zašto?

Smatram da je TZK važniji od matematike i hrvatskoga jezika jer se ovdje radi o našem tjelesnom zdravlju, fizičkoj sposobnosti i motorici. Ako toga nema, sve drugo će biti teško. Time ne

želim reći da je TZK kao predmet važniji od matematike ili hrvatskoga jezika ili bilo kojega drugoga predmeta. Svi su predmeti važni za daljnje obrazovanje i daljnji rast.

Poznati ste po neobičnim metodama „kažnjavanja“ učenika. Koje su to?

(Smijeh...) Sklekovi i pačji hod. Zašto? Zato što poslije pačjega hoda bole noge, drugi dan dobiju muskulfiber pa zapamte kaznu za sva vremena. Ideju sam dobio od starijih kolega i mojih nastavnika, i takav oblik „kažnjavanja“ djeluje u većini situacija i svim vremenima. Naravno, ne ostaje sve na „kažnjavanju“, na kraju se sve rješava putem razgovora jer sama „kazna“ nije dovoljna.

Zašto ste postali nastavnik?

Nastavnik sam postao jer sam se kao dijete divio svome profesoru TZK-a. Nisam bio vrhunski sportaš pa sam kompenzirao na drugačiji način. Kao nastavnik sam također u sportu gdje pratim sportske uspjehe svojih učenika, ali i djece koju svakodnevno treniram.

Što vas najviše veseli, a što smeta u radu s učenicima?

Veselim me njihov napredak i kad putem razgovora shvatim da su se počeli baviti tjelesnim vježbama i u svoje slobodno vrijeme, bez obzira na nastavu TZK-a. Smeta mi kad su nemarni i kad kasne na nastavu. Smetaju mi bivši sportaši, koji su se bavili sportom kao djeca, a onda su ga ostavili, počeli piti i pušiti i nisu nastavili dalje. No znam da to nije njihov problem, nego problem sustava i državnoga aparata općenito. Smeta mi i podcjenjivanje profesorske struke, što je često kod učenika i roditelja.

Što mislite, po čemu Vas bivši učenici najviše pamte?

Ah, ne znam... Moji mi bivši učenici kažu da sam bio jako strog. Znam mi reći kako su se zabavljali na satu, ali uz najviše disciplinske mjere.

Koja je najvažnija školska lekcija koju može dobiti jedan učenik?

Na TZK-u – tjelesno vježbanje u školi i u slobodno vrijeme.

Zašto volite raditi u XIII. gimnaziji?

Zbog opušteno radne atmosfere, dobroga kolektiva, rukovodstva.

Što za Vas znači broj 13?

Broj 13? Sretan broj! Sve je u mom životu vezano uz taj broj – rođen sam na broju 13, radim u 13., svaki put kad idem na maturalic idem na gate 13, u dvorani je školski WC označen brojem 13. Sve u životu je 13.

Biste li svoje dijete upisali u našu školu i zašto?

Da. Zato što može dobiti sve znanje kao u svakoj drugoj školi, a istodobno može učiti i baviti se drugim aktivnostima u školi i izvan nje, i to bez pritiska.

Koja vam je najdraža anegdota iz XIII. gimnazije?

Anegdota? Kad je Blago pričao za Srećka i Krunu na školskom haklu da „kad oni dodaju loptu da joj se svatko može nadati“.

Kreativno-literarna skupina XIII. gimnazije

UXIII. gimnaziji od 1991. godine djeluje stručno-pedagoška služba. Najduže je tu ulogu obavljala Ružica Perić, prof. psihologije i francuskoga jezika. Nakon 18 godina rada u XIII. gimnaziji, po odlasku u mirovinu u jesen 2009., zamjenjuje ju Tana Vuković, prof. psihologije, koja na tom mjestu radi i danas. Nju su 2011. godine, tijekom korištenja roditeljnoga dopusta, mijenjale pedagoginje Mihaela Šego i Melita Majcen, a tijekom 2013. godine mijenjala ju je Helena Hanižjar. Od početka 2013. godine, dio je stručno-pedagoške službe i pedagog Igor Salopek, magistar pedagogije koji u našoj školi obavlja stručno osposobljavanje te Vedrana Galetić, također pripravnica. Stručna služba škole uvijek nastoji biti na raspolaganju učenicima, nastavnicima i roditeljima te se trudi pomoći im riješiti njihove male i velike probleme.

Kako bismo razbili predrasudu o tome da se psihologu i pedagogu ide „po kazni“, pokušat ćemo ukratko opisati čime se bave psiholog i pedagog u srednjoj školi. Školski psiholog i pedagog u srednjoj školi imaju vrlo širok i raznolik spektar poslova za koje su odgovorni. Najopćenitije rečeno, bave se poslovima koji su povezani sa samom organizacijom škole, različitim oblicima rada s učenicima i radom s ostalim nastavnicima. U našem radu naglasak stavljamo, prije svega, na poslove koji podrazumijevaju rad s učenicima. U sklopu preventivnoga rada s učenicima, obrađuju se različite relevantne teme u obliku predavanja ili radionica. Osim predavanja i radionica, dio je preventivnoga rada i poticanje učenika na zdravije stilove života kroza sportske i ostale izvannastavne aktivnosti. Na individualnoj se razini s učenicima radi savjetodavno. Potiče ih se da se, u slučaju osobnih, školskih, obiteljskih ili bilo kakvih drugih problema, obrate školskoj psihologinji ili pedagogu. U našoj gimnaziji učenici to samoinicijativno vrlo često i čine te s povjerenjem traže pomoć u rješavanju najrazličitijih problema, od ljubavnih, preko problema u komunikaciji s roditeljima i loših ocjena do nesuglasica s prijateljima na Facebooku. Osim što učenici samostalno dolaze tražiti pomoć psihologinje ili pedagoga u rješavanju određenih problema, djelatnici stručne službe i sami pokušavaju, što je moguće preciznije, pratiti učenike, a često ih na neke učenike i njihove probleme upozoravaju razrednici ili ostali nastavnici. Čvrsto povezano s učenicima, surađuje se

i s roditeljima. Ako neki učenik ima ozbiljnijih problema, roditelji su pozvani kako bi se problem što uspješnije riješio. Ponekad roditelji i sami dolaze školskom psihologu ako smatraju da im treba pomoć u nekoj situaciji s djetetom.

Osim s učenicima, pedagog i psiholog u svom radu surađuju i s ostalim nastavnicima, ravnateljem i ostalim djelatnicima škole. Prate nastavnike-pripravnike, ponekad odlaze na nastavu, pomažu razrednicima riješiti problematične situacije u razredu te planiraju rad s učenicima koji trebaju poseban pristup. Uz rad sa sudionicima školskog procesa, školska psihologinja i pedagog surađuju i s vanjskim suradnicima: sa školskom liječnicom, Centrom za socijalnu skrb, MUP-om, Zavodom za zapošljavanje i mnogim udrugama. Osim svega navedenoga, imaju i mnogo „papirnatog“, administrativnog posla koji se mora odraditi.

Iako smo učenicima često dosadni jer ih tjeraimo da izrađuju planove ispravljanja ocjena i pridržavaju ih se, jer zovemo roditelje, a profesore „gnjavimo“ statistikom, nadamo se da ipak barem malim dijelom pridonosimo kvaliteti života i rada u XIII. gimnaziji.

Najvažniji je dio rada stručne službe rad s učenicima kojima treba dodatna pažnja. Razgovarali smo s mnogim učenicima koji su imali slabiji školski uspjeh, izrađivali planove ispravljanja ocjena te pratili napredak. U stručnu službu dolaze i učenici koji imaju probleme s ponašanjem, kao i oni s obiteljskim, zdravstvenim ili osobnim poteškoćama te svima njima, u suradnji s roditeljima, razrednicima i ostalim profesorima, pokušavamo pomoći da što lakše prođu školovanje i adolescentsko razdoblje.

Stručna služba podupire i rad Volonterske skupine u XIII. gimnaziji koja je provela brojne akcije. U ožujku je naša škola sudjelovala u međunarodnom istraživanju PISA. U svibnju 2015. godine već smo se tradicionalno predstavljali na manifestaciji „Dojdi osmaš, Zagreb te zove“, predstavljanju srednjih škola grada Zagreba osmašima.

Tana Vuković, prof. psihologije

► KNJIŽNICA XIII. GIMNAZIJE

Knjižnica XIII. gimnazije počinje djelovati samostalno od školske godine 1999./2000. Namijenjene su joj dvije prostorije, svaka površine 20 m², od kojih je jedna određena za knjižno spremište i prostor za posudbu, a druga za čitaonicu s referentnom zbirkom i stručnim zbirkama.

Fond knjižnice formiran je od zatečena fonda koji je nastao odvajanjem od knjižnice Graditeljske tehničke škole, pristizanjem publikacija temeljem otkupa Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, Gradskoga ureda za obrazovanje te od doseljena fonda knjižnice ukinute Elektrostrojarske tehničke škole u Zagrebu. Preseljenjem knjižnice krajem listopada 2007. godine, ostvaruju se bolji i prikladniji prostorni uvjeti. U sljedećim godinama ustrojavanja školske knjižnice, neposredne odgojno-obrazovne aktivnosti najčešće su ostvarivane individualnim i mentorskim radom s korisnicima. Kao specifičan oblik poticanja čitanja, a istodobno i jedan od načina „približavanja“ knjižnice korisnicima, nastavlja se praksa pozivanja na čitanje pomoću plakata ili panoa, redovitim obilježavanjem obljetnica i značajnih datuma te organiziranjem prigodnih izložbi. U radu knjižnice treba spomenuti i izrađivanje edukativnih te informativno-promidžbenih materijala koji služe informiranju korisnika. Takvim materijalima podsjećamo, primjerice, i na obilježavanje

Valentinova prikupljanjem stihova u publikaciji „Valentinova škrinjica“. U našoj su se knjižnici često organizirali posjeti različitih predavača, a njezini su prostori korišteni i za natjecanja u rješavanju slagalica sudoku te za „World Math Day“. Također, knjižnica je bila i izložbeni prostor; u njoj smo izložili likovne radove naše učenice Vilme Valentine Ravlić i izbor iz fotografskoga opusa Martine Hohnjec.

Knjižnica XIII. gimnazije danas je lijepo uređena i moderna knjižnica koja odgovara potrebama svojih korisnika, prilično je bogata knjižnim fondom te je smještena na prostoru od 66 m². U takvom prostoru knjižnica ispunjava svoju zadaću: predstavlja kulturno i informativno središte škole. Svake godine raste broj aktivnih korisnika koji, osim referentne i stručne literature, mogu čitati časopise, pisati stručne radove i služiti se računalima. Knjižnični fond računalno je obrađen, a katalog knjižne građe nalazi se i na internetu kako bi bio dostupan svim korisnicima. Naša knjižnica predstavlja prostor u kojem se ugodno osjećamo, prostor koji se rado posjećuje, prostor koji obogaćuje znanjem i novim spoznajama. Ukratko, cilj nam je da naši učenici stječu znanja u ugodnom ambijentu, poticani multimedijски i interdisciplinarno, da svoja znanja upotpune i učvrste potrebnim vještinama i navikama te se tako pripreme za cjeloživotno učenje i napredovanje.

Ines Šimac, prof.

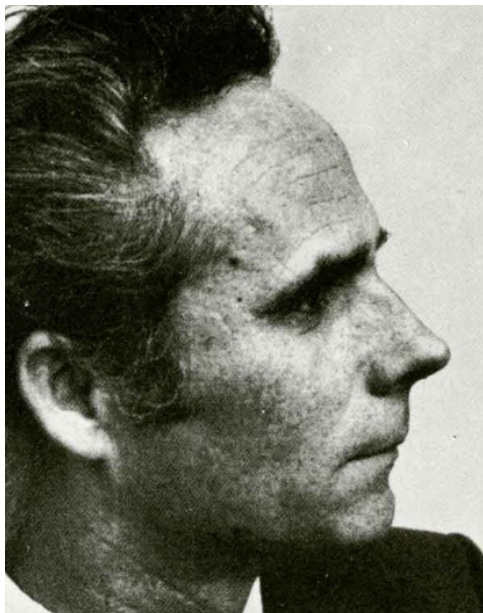
► PRIPRAVNIČKI STAŽ U XIII. GIMNAZIJI

Važan dio u mom životu imao je travanj 2015. kada sam započela s pripravništvom u XIII. gimnaziji. Dobrodošlica ravnatelja Želimira Čečure te moje mentorice, profesorice hrvatskoga jezika i filozofije Ane Đorđić, najavila mi je iznimnu toplinu školskoga hodnika. Cijeli školski kolektiv zaista je susretljiv te mi svi s radošću pomažu u izvršavanju mojih nastavničkih i pripravničkih dužnosti. Posebne savjete, ne samo one pedagoške već i životne, upijam od svoje mentorice. Prvi sat hrvatskoga jezika koji sam odslušala kod mentorice, obrada lektirnoga djela „U očekivanju Godota“ Samuela Becketta, ostao mi je u sjećanju kao iznimno aktivan i zanimljiv sat. Već na prvome satu uočila sam koje sve kompetencije pravi nastavnik mora imati kako bi potaknuo učenike na razgovor, promišljanje, slušanje i čitanje. Djelo, često nerazumljivo i dosadno učenicima, profesorica Ana Đorđić približila im je različitim pitanjima, primjerice: „Što mi često čekamo, a nikako da se dogodi?“. Zanimljivih odgovora, kao što je odgovor učenika: „Čekamo da Dinamo prezimi u Europi.“, nije manjkalo, stoga se uza smijeh, ali i promišljanje o egzistencijalnim pitanjima djela Samuela Becketta, učenicima naglasila važnost čitanja koje doprinosi sposobnosti rasuđivanja, mišljenja te razumijevanju samoga sebe i drugih. Već na prvome satu profesorica Đorđić pokazala je kao profesorica iznimno znanje, pedagoške kompetencije, marljivost, prilagodljivost i susretljivost prema učenicima. Osobito mogu pohvaliti njezinu aktivnost, suradnju i

uključenost u učeničko-nastavnom okružju te je djelovala motivirajuće na mene, a vjerujem i na mnoge druge kolegice i kolege. Tijekom predavanja bila sam iznenađena količinom dogodivština mentoričina nastavnčkog života kojima je suhoparna predavanja učinila zanimljivijima, ali i iznimnim poznavanjem različitih segmenata društvenih, kulturnih i raznih drugih zbivanja s kojima je povezivala kako književnost, tako i jezik te učenicima omogućila povezivanje znanja i njegovo dugoročno pohranjivanje. Njezino znanje i vještine koje prenosi učenicima zaista omogućuju uspješno polaganje državne mature i doprinose cjeloživotnom učenju. Osim znanja koja profesorica Ana Đorđić prenosi s iznimnom lakoćom, njezina ljubav prema nastavničkom poslu zaista me motivira na daljnje usavršavanje kako bismo učenicima omogućili što sretnije i zanimljivije učenje. Iako je školovanje samo djelić njihovoga svijeta, mi nastavnici možemo ostaviti velik trag u njihovim životima. Iz škole ću ponijeti predivno iskustvo s pregršt uspomena i spoznajom da učenici nisu samo brojke u imeniku, već osobe različitih karaktera. Kao što naš ravnatelj Želimir Čečura naglašava, učenici nisu krumpiri te se prema njima zaista trebamo odnositi s jednakim poštovanjem koje i mi očekujemo od njih. Stoga upravo ovu priliku koristim kako bih zahvalila cijelome kolektivu XIII. gimnazije, ali ponajviše mojoj mentorici Ani Đorđić te ravnatelju Želimiru Čečuri na potpori, konkretnoj pomoći i usmjeravanju te vjerujem da ću upravo uz njihovu pomoć položiti stručni ispit.

*Marica Perić Leko,
mag. educ. croat. i phil.*

► U SJEĆANJE NA GOJKA SUŠČA

U Učeničkome domu „Novi Zagreb“ održana je 20. ožujka 2014. večer poezije, posvećena nedavno preminulom, istaknutom hrvatskom pjesniku, profesoru i nadasve velikom čovjeku Gojku Sušcu.

Rođen je 1941. godine u Blatnici kraj Čitluka u Hercegovini, a preminuo je 11. veljače 2014. godine. Osnovnu školu pohađao je u rodnome mjestu Čitluku, a gimnaziju u Ljubuškom. Studij književnosti i jezika završio je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Gotovo cijeli svoj radni vijek proveo je kao profesor u školi, a velikim dijelom

kao profesor u nama dragoj XIII. gimnaziji. Počeo je pisati i objavljivati vrlo rano.

Za života je objavio 11 samostalnih knjiga poezije, jednu knjigu izabranih pjesama, jednu knjigu poetsko-filozofskih refleksija i jednu antologiju hrvatskoga domoljubnog pjesništva, nastalog u nedavnom ratu. Priredio je i nekoliko tuđih knjiga. U listovima, časopisima, na radiju i televiziji, ostavio je pozamašan broj književnih kritika, recenzija i osvrtu. Pjesmama je zastupljen u brojnim antologijama hrvatskog pjesništva, a mnoge su od njih prevedene i na druge jezike. Dobitnik je i najveće pjesničke nagrade nazvane imenom Antuna Branka Šimića.

U spomen Gojku Sušcu učenici XIII. gimnazije, a ujedno i učenici njemu dragoga Učeničkog doma, čitali su neke njegove pjesme: *Jutarnja novost*, *Znak*, *Bjelina*, *Pismo*, *Esej o leptiru*, *Beskrilni pegaz*, *Moja poezija*, *Odgovor kritičaru C* i *Pismo*, kao i pjesme već spomenuta A. B. Šimića. Nakon službenog dijela, gosti su i izvođači u prostorijama Učeničkog doma nastavili druženje s pričom o dragome Gojku Sušcu.

Diana Polaček, učenica

Korisnici

Odaberi predmete za školu

Dodijeli nastavnicima predmete

Grupna zamjena

Razredni odjeli i grupe

Odaberi ravnatelja

Popis pisanih zadaća za sve razrede

Popis učenika

Raspored održanih radnih sati

Srednje ocjene po razredima i predmetima

Izostanci po razredima i tipu izostanka

Usporedni izvještaji za kraj godine

Zaduženja nastavnika

Realizacija sati

Zamjene nastavnika

Ostalo

Odabir razredne knjige

Postavke

Odjava

e-Dnevnik Upute
školski admin

► DNEVNIK ZA BUDUĆNOST E-DNEVNIK

▲
Korisničko sučelje
e-Dnevnika

e-Dnevnik za nastavnike je *web*-aplikacija za vođenje razredne knjige u elektroničkom obliku, koju je početkom školske godine 2013./2014. uvedena u našu školu. Aplikaciju je izradio CARNet, a e-Dnevnik ima sve funkcionalnosti postojeće razredne knjige. Uz postojeće funkcionalnosti koje ima razredna knjiga u papirnatom obliku, elektronička aplikacija ima i dodanu vrijednost – sustav izvještaja koji omogućavaju analizu pedagoškoga praćenja i izradu izvještaja za sjednice Nastavničkoga vijeća. Na brz, jednostavan i pouzdan način, e-Dnevnik omogućuje razrednicima, nastavnicima i ravnatelju izradu različitih izvještaja o ocjenama i izostancima. Osim toga, postoji i sustav obavještavanja roditelja o izostancima djece. Roditelji, čije je dijete izostalo prethodnog dana, dobivaju e-pismo s informacijom s kojega je sata dijete izostalo te molbu da se jave razredniku u terminu informacija.

e-Dnevnik za roditelje je *web*-aplikacija kojoj mogu pristupiti roditelji učenika. Putem ove aplikacije roditelju je omogućen uvid u osobne podatke, ocjene, izostanke, bilješke, planirani raspored pisanih zadaća i ostale podatke o djetetu koje su predmetni nastavnici i razrednik unijeli u e-Dnevnik. U sustav se roditelji mogu prijaviti isključivo putem sustava e-Građani.

e-Dnevnik za učenike aplikacija je koja omogućuje učenicima pregled ocjena, bilješki nastavnika, izostanaka, popis lektira te raspored pisanih zadaća, koje su upisali nastavnici u e-Dnevnik sustav.

Prije početka školske godine, e-Dnevnik je povezan s e-Maticom te su podaci o učenicima povučeni iz e-Matice. Na kraju školske godine, podaci o ocjenama i izostancima iz e-Dnevnika automatski se prebacuju u e-Maticu. Pristup aplikaciji imaju ravnatelj škole i djelatnici u pedagoškoj službi. Predmetni nastavnici imaju pristup samo podacima o svom predmetu u

izvještaji
razredni planovi razreda za sve razrede
razredni imenik
razredni obratni radni sati
razredne ocjene po razredima i predmetima
razredni izostanci po razredima i tipu izostanka
razredni izvještaji za kraj godine
razredni nastavnici
razredni radni sati
razredni nastavnici

razredima u kojima vode nastavu dok razrednici imaju pristup svim podacima o učeniku svoga razreda.

Administrator imenika službeni je predstavnik škole, a imenuje ga ravnatelj. Na početku svake školske godine, ažurira imenik, dodaje elektroničke identitete u sustavu AAI@EduHr novih učenika i nastavnoga osoblja, a korisnike koji više nemaju status učenika ili djelatnika škole briše iz baze podataka. Osim toga, administrator pri nastupu promjena ažurira stanje imenika. Administrator uređuje inicijalne podatke na razini škole. Razrednik (po dogovoru može također i administrator) uređuje podatke na razini razreda, a sukladno podacima na razini škole. Prije negoli nastavnici počnu sa svojim radom, administrator treba dodati korisnike (nastavnike), odabrati predmete za školu, dodijeliti predmete nastavnicima te kreirati razrede.

Ovlasti u e-Dnevniku:

Administrator uređuje podatke na razini škole (nastavnici i predmeti u školi te kreiranje razreda i dodjela razrednika) te briše neispravne unose radnih sati, izostanaka i ocjena. Može i uređivati razrede umjesto razrednika.

Ravnatelj može gledati sve podatke škole, upisivati bilješke o pregledu razredne knjige i zaključati razrednu knjigu.

Pedagog i psiholog kao stručno osoblje škole mogu gledati sve podatke na razini škole.

Razrednik može povući učenike iz e-Matice i uređivati njihove osobne podatke te uređivati predmete i nastavnike razreda. Za svoj razred može opravdavati izostanke učenika te unositi podatke o razredu poput izvannastavnih školskih aktivnosti, stručnih posjeta, roditeljskih sastanaka i sl.

Nastavnik može vidjeti samo razredne knjige razreda kojem predaje i samo podatke o predmetu koji predaje u tom razredu. Može uređivati elemente ocjenjivanja za predmet koji predaje razredu, upisivati radne sate i izostanke učenika, unositi ocjene i najavljivati ispite te pregledavati izvještaje radnih sati svojeg predmeta.

Korisnik istodobno može obavljati više funkcija (npr. može biti administrator škole, razrednik razreda i nastavnik nekog predmeta), pri čemu dobiva ovlasti svake od funkcija, a u sučelju za uređivanje korisnika postavlja se ona najviša (administrator > psiholog/pedagog > nastavnik).

Nakon uvođenja e-Dnevnika, mogli su se čuti mnogi komentari, pozitivni i negativni. S vremenom, komentari i profesora i učenika postali su samo pozitivni zbog lakoće korištenja i pristupačnosti kako učenicima, tako i roditeljima. U svakom trenutku učenik, kao i njegovi roditelji, može vidjeti stanje svojih ocjena i izostanaka, bilješke nastavnika o radu na satu, kao i raspored pisanih provjera znanja te popis lektire.

Valentina Kapraljević, prof.

nastava

► KRONIKA DOGAĐAJA

Kronika događanja u školskoj godini 2013./2014.

RUJAN 2013.

15. rujna

Dio učenika drugih razreda i maturalnih razreda bio je na izvedbi predstave "Kauboji" u Teatru Exit.

Voditeljica: Iva Rogulja Praštalo

26. rujna

Učenici drugih razreda bili su na izvedbi predstave „Voltaire ili Optimizam“ u kazalištu Gavella.

Voditeljica: Ivana Franjić

27. rujna

Povodom ulaska Hrvatske u EU, 1. srpnja 2013., GI Hrvatska raspisao je učenički natječaj „Razglednica za Europu“. Zadatak je bio oblikovati razglednicu te na njoj slikom i riječima predstaviti svoje želje povezane s EU, a na natječaju je sudjelovalo šestoro učenika iz 2.b razreda.

Mentorica: Tanja Raguz

LISTOPAD 2013.

1. listopada

Učenici trećih razreda bili su na izvedbi predstave „Ne igraj na Engleze“ u Satiričkom kazalištu „Kerempuh“.

Voditeljica: Ana Đorđić

15. listopada

Na nastavi filmske umjetnosti gostovala je docentica Jelena Modrić s Odsjeka montaže Akademije dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu te je učenicima održala predavanje o filmskoj montaži.

Organizatorica: Ana Đorđić

18. listopada

Terenska nastava svih prvih razreda: posjet Vukovaru.

Voditelji: Mirela Damjanović, Loredana Goluža, Andriana Kapelan Matjašić, Ida Labus, Marta Perak, Berislav Šega, Mirjana Šimić

Školski izlet drugih, trećih i četvrtih razreda na Sljeme povodom Svjetskoga dana pješaćenja.

Voditelji: razrednici drugih, trećih i četvrtih razreda

19. listopada

U profesorskoj je pratnji 116 učenika je bilo na projekciji dokumentarnoga filma *Mama Illegal* redatelja Eda Moschitza u okviru bjelovarskoga festivala „DOKUart“ koji je gostovao u kinu Tuškanac. Uvodnu riječ o dokumentarnome filmu za naše je učenike održala profesorica Rada Šešić, zaposlena na Sveučilištu u Amsterdamu. Učenici su prisustvovali projekciji u okviru nastave filmske umjetnosti i sata razrednika. Voditelji: Ana Đorđić, Ivana Franjić, Iva Rogulja Praštalo, Ines Šimac, Srećko Štefančić

24. listopada

Povodom 40 godina Goethe instituta u Hrvatskoj, u kinu Grič održana je projekcija filma *Kebab Connection* kojoj su prisustvovali učenici 2.b i 4.b koji slušaju njemački kao prvi strani jezik. Voditeljica: Tanja Raguž

30. listopada

Učenici, polaznici Glazbene radionice i Dramske skupine, za 50. obljetnicu XIII. gimnazije izveli su *Mjuzikl* kojim su uprizarili sve važne događaje XIII. gimnazije „putujući“ kroz vrijeme. Organizatorice: Jagoda Brlobuš Dražinić i Ana Đorđić

Učenici, polaznici Engleske dramske radionice, za 50. obljetnicu XIII. gimnazije izveli su predstavu na engleskom jeziku. Organizatorica: Ivana Milošević

STUDENI 2013.

11. studenog

Dio učenika svih razreda bio je na izvedbi predstave zajednice Cenacolo i Udruge S.I.D.R.O koje projektom „Iz tame u svjetlo“ podižu svijest o ovisnostima. Voditelji: Jagoda Brlobuš Dražinić, Ivana Franjić, Ivana Milošević, Igor Salopek, Srećko Štefančić, Daria Šuprinović

14. studenog

Dio učenika drugih razreda bio je na Interliberu na predstavljanju knjige Ivana Aralice *Japundže*. Voditeljica: Ivana Franjić

18. studenog

Učenici drugih razreda bili su na izvedbi predstave i radionici Tri kvARTurine *Punoglafke* u CeKaTeu. Voditelji: Ivana Franjić, Tanja Raguž, Srećko Štefančić

PROSINAC 2013.

5. prosinca

Glumci Teatra Tirena u školskoj su kinodvorani za učenike prvih razreda izveli predstavu *Bijeg nije rješenje* u okviru nastave zdravstvenoga odgoja i sata razrednika. Organizatorice: Loredana Goluža i Andriana Kapelan Matjašić.

10. prosinca

Dio učenika drugih i maturalnih razreda bio je na izvedbi predstave *Kako misliš mene nema?* u Teatru Exit. Voditeljica: Iva Rogulja Praštalo

17. prosinca

Učenici prvih razreda organizirali su humanitarni božićni sajam. Cjelokupan humanitarni prihod (6422.06 kn) uplaćen je na račun udruge „Krijesnica“. Humanitarni božićni sajam uspješno je i dostojanstveno proveden, a učenici su pokazali svoju kreativnost i humanost. Organizatori: Mirela Damjanović, Loredana Goluža, Andriana Kapelan Matjašić, Ida Labus, Marta Perak, Berislav Šega, Mirjana Šimić

18. prosinca

Učenici 2.b bili su na projekciji komedije *Obitelj Miller* u kinu CineStar u Branimir centru. Voditeljica: Ivana Milošević

Učenici 2.b bili su na izvedbi mjuzikla *Footloose* u Ciboni.

Voditeljica: Ivana Milošević

19. prosinca

Učenici 3.c bili su na izvedbi predstave *Disable(d) Prejudice* u Muzeju suvremene umjetnosti koja je nastala u suradnji američkih umjetnika iz kazališta Arena Stage iz Washingtona i jedanaest mladih Hrvata s invaliditetom, a u organizaciji Veleposlanstva Sjedinjenih Američkih Država u Zagrebu.

Voditeljica: Ana Đorđić

SIJEČANJ 2014.

27. siječnja

Učenici svih razreda gledali su u KNAP-u izvedbu edukativne predstave o trgovanju ljudima *Zašto ja?* dramske skupine „Minimalisti“ Ženske sobe. Organizatorica: Ana Đorđić

VELJAČA 2014.

4. veljače

Učenici koji slušaju nastavu filmske umjetnosti bili su na projekciji dvaju filmova u kinu Tuškanac u okviru izložbe *Treći čovjek u posjetu Trećoj ženi*.

Voditeljica: Ana Đorđić

Školsko natjecanje iz njemačkog jezika.

Mentori: nastavnici njemačkog jezika

5. veljače

Školsko natjecanje iz hrvatskog jezika.

Mentori: nastavnici hrvatskog jezika

10. veljače

Četrdeset učenika 1.b, 1.c i 1.f bilo je na izvedbi predstave *Shakespeare na Exit* u Teatru Exit u okviru nastave engleskog jezika.

Voditeljice: Loredana Goluža i Andriana Kapelan Matjašić

11. veljače

Školsko natjecanje iz filozofije i logike.

Mentorice: Tanja Klišanin Brčić i Iva Rogulja Praštalo

27. veljače

Učenici drugih i četvrtih razreda bili su na izvedbi predstave *Njuške* u Teatru Exit.

Voditeljica: Ivana Franjić

OŽUJAK 2014.

4. ožujka

Učenici drugih razreda organizirali su maskenbal, a sakupljen su novac darovali u humanitarne svrhe.

Voditelji: Ivana Franjić, Valentina Kapraljević, Ivana Milošević, Tanja Raguž, Iva Rogulja Praštalo, Srećko Štefančić

7. ožujka

Na nastavi filmske umjetnosti gostovao je Tom Vujnović iz tvrtke „Vizije“, dobitnik Zlatne arene, te je učenicima održao predavanje o vizualnim efektima na filmu.

Organizatorica: Ana Đorđić

11. ožujka

Učenici 4.c i dio učenika 4.e bili su u razgledu Hrvatskoga sabora uza stručnu pratnju.

Voditeljica: Sandra Ramljak

12. ožujka

Troje maturanata i jedan učenik trećega razreda sudjelovali su na Županijskom natjecanju iz filozofije i logike.

Mentorice: Tanja Klišanin Brčić i Iva Rogulja Praštalo

14. – 16. ožujka

Naši su košarkaši boravili na Kosovu gdje su odigrali utakmicu s košarkaškim timom prizrenske gimnazije „Gjon Buzuku“. Na prijateljski susret pratili su ih ravnatelj mr. sc. Želimir Čečura, prof., trener Tomislav Kramarić, prof., predsjednik Školskoga športskog saveza grada Zagreba Goran Hudovsky, Josip Košutić, stručni suradnik HŠŠS-a te četiri nastavnice.

Voditelji: Jagoda Brlobuš Dražinić, Želimir Čečura, Ana Đorđić, Tomislav Kramarić, Ines Šimac, Daria Šuprinović

18. ožujka

Učenici četvrtih razreda bili su na izvedbi predstave *Zločin i kazna* u kazalištu Gavella.

Voditeljica: Ivana Franjić

18. i 19. ožujka

Emili Castillo, učenik iz Meksika, koji je u Hrvatskoj boravio godinu dana na razmjeni, gostovao je u 3.b i 3.e razredu. Održao je prezentaciju o rodnom Meksiku, odnosno o Sjedinjenim Meksičkim Državama.

Organizatorica: Daria Šuprinović

20. ožujka

Učenici XIII. gimnazije i učeničkoga doma „Novi Zagreb“ održali su večer poezije u čast preminulom profesoru XIII. gimnazije i velikom pjesniku Gojku Sušcu.

21. ožujka

U školskoj kinodvorani za sve učenike XIII. gimnazije održan je koncert Argyle Choira & Banda, glazbenoga sastava srednje škole Argyle iz North Vancouvera koji čine puhački orkestar od 60 izvođača i mješoviti pjevački zbor od 40 izvođača. Organizatori: Jagoda Brlobuš Dražinić i Želimir Čečura

21. – 23. ožujka

Učenici prvih razreda u pratnji svojih razrednika išli su na trodnevni izlet u Toscanu i posjetili gradove Firenzu, Siennu, Pizu i Ravennu. Voditeljice: Marija Banić, Loredana Goluža, Andriana Kapelan Matjašić, Ida Labus, Mirjana Šimić

25. ožujka

Učenici 4.b i dio učenika 4.e bili su u razgledu Hrvatskoga sabora uza stručnu pratnju. Voditeljica: Sandra Ramljak

28. ožujka

Učenici 4.d i 4.a bili su u razgledu Hrvatskoga sabora uza stručnu pratnju. Voditeljica: Sandra Ramljak

31. ožujka

Učenici 2.b, 2.e, 2.f, 4.a, 4.c i 4.d na nastavi su ugostili Saru Elaine March i Antona Borasa, polaznike *Croaticuma* na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Sara i Anton porijeklom su iz Sjedinjenih Američkih Država i održali su kratko predavanje o svojoj državi i kulturi. Organizatorica: Ivana Milošević

TRAVANJ 2014.

1. travnja

Na nastavi engleskog jezika gostovao je Michael Soucie iz Hrvatsko-američkog društva i održao dvije radionice na temu *US Education and College Life* koje su trajale dva školska sata. Sudjelovalo je 30 učenika 4.b i 4.e razreda. Organizatorica: Marija Roginić Ravlić

10. travnja

Za učenike drugih i četvrtih razreda u školskoj kinodvorani predavanje s temom iz Domovinskog rata *Ratni put 102. brigade Novi Zagreb* održao je član postrojbe gospodin Siniša Mihović. Organizatorica: Biršen Huseinović

10. – 14. travnja

Školska ekskurzija svih drugih razreda u Prag (usputni razgled Telča i Beča). Voditelji: Ivana Franjić, Valentina Kapraljević, Ivana Milošević, Tanja Raguž, Srećko Štefančić i Iva Rogulja Praštalo

14. – 18. travnja

Za učenike XIII. gimnazije održana je *Eksperimentalna nastava filmske umjetnosti* u kinu Tuškanac u organizaciji Hrvatskoga filmskog saveza. Organizatorica: Ana Đorđić

25. travnja

Na nastavi engleskoga jezika gostovao je Michael Soucie iz Hrvatsko-američkoga društva i održao dvije radionice na temu *US Education and College Life* koje su trajale dva školska sata. Sudjelovalo je 30 učenika 2.c i 2.d razreda. Organizatorica: Marija Roginić Ravlić

SVIBANJ 2014.

14. svibnja

XIII. gimnazija predstavila se na akciji predstavljanja srednjih škola *Dojdi osmaš, Zagreb te zove*. Ondje je naša škola imala svoj štand, a školski rock bend nastupio je na pozornici.

16. svibnja

Povodom 120. godišnjice Grafičke škole u Zagrebu, u ožujku 2014. održan je natječaj za pisanje poezije koji je završio objavom zbornika odabranih učeničkih radova *Po(e)zitiva*, a među odabranim pjesmama našla se i pjesma *Supatnik* Lucije Franić, učenice 3.c. Mentorica: Ana Đorđić

22. svibnja

Učenici koji slušaju nastavu filmske umjetnosti posjetili su Festival Market u okviru Festivala tolerancije te su bili na predstavljanju International Documentary Film Festivala „Amsterdam“ u okviru čega su prisustvovali projekciji filma *Moj prijatelj Matt Shepard*. Voditeljica: Ana Đorđić

Kronika događanja u školskoj godini 2014./2015.

RUJAN 2014.

1. – 9. rujna

Učenici maturalnih razreda u pratnji svojih razrednika i profesora odlaze na maturalno putovanje u Lloret de Mar s povratkom preko Azurne obale.

Voditelji: Ivana Božičković, Jagoda Brlobuš Dražinić, Ana Đorđić, Tomislav Kramarić, Daria Šuprinović

25. rujna

Učenici 1.c i 1.g posjetili su Zvezdarnicu na zagrebačkom Gornjem gradu te su slušali predavanje o svemiru.

Voditeljica: Marijana Ban

LISTOPAD 2014.

Počele su pripreme za državnu maturu iz hrvatskoga jezika koje su se održavale subotom u školskoj kinodvorani.

Organizatorica: Ana Đorđić

3. listopada

Učenici Lucija Franić, Iva Orešković, Marin Barbić i Stribor Gligorić gostovali su na radijskoj postaji "Antena Zagreb", gdje su snimali foršpan za kampanju protiv nasilja u školama.

Organizatorica: Ana Đorđić

7. listopada

Učenici su proslavili Dan pješačenja jednodnevnim planinarskim izletom do planinarskog doma „Puntijarka”.

Voditelji: Tomislav Kramarić, Branko

Čiček-Lepoglavec, Jelena Boban i razrednici

Učenici prvih razreda išli su na terensku nastavu u Vukovar.

Voditelji: Elida Matašić, Marija Roginić Ravlić, Marijana Ban, Marijana Polić, Mihaela Šego, Ines Šimac, Tihomir Hadži-Boškov

STUDENI 2014.

4. studenog

Za učenike je u školskoj kinodvorani organizirano predavanje Željke Ciganović: *Upravljanje stresom i poboljšanje psihofizičkoga zdravlja*.

8. studenog

Izlet nastavnika XIII. gimnazije u Sarajevo.

Organizator: Želimir Čečura

12. studenog

Učenici maturalnih razreda gledali su u Teatru Exit predstavu *Njuške* redatelja Saše Anočića.

Voditeljica: Ana Đorđić

14. – 16. studenog

Sedmero učenika drugih razreda sudjeluje u naprednoj obuci prve pomoći za učenike srednjih škola. Edukacija se odvijala u Novom Vinodolskom u organizaciji Crvenog križa.

Voditeljica: Jelena Adamović

17. studenog

Emitirana je radijska emisija Obrazovnoga programa Hrvatskog radija *Zašto tako?* urednice Višnje Biti, snimana u XIII. gimnaziji. Tema je emisije bila *Mediji i mladi*, a sudjelovali su naši učenici, polaznici nastave filmske umjetnosti, i njihova nastavnica Ana Đorđić.

PROSINAC 2014.

2. prosinca

Učenici maturalnih razreda u Teataru &TD gledali su izvedbu monodrame o Vesni Parun *Ja koja imam nevinije ruke*.

Voditeljica: Ana Đorđić

6. prosinca

Nastavnici njemačkoga jezika vodili su učenike svih razreda na jednodnevni izlet u Graz kako bi doživjeli advent na njemačkom govornom području te razgledali Graz.

Voditelji: Tanja Raguž, Daria Šuprinović, Marija Banić i Nada Perić

9. prosinca

Na nastavi filmske umjetnosti gostovala je Nikolina Barić, akademska filmska redateljica, koja je učenicima održala predavanje o filmskoj režiji.

Organizatorica: Ana Đorđić

10. prosinca

Učenici 3.b, 3.c i 3.f gledali su u Teatru Exit predstavu *SHAKEspeare na Exit* redatelja Matka Raguža.

Voditeljica: Iva Rogulja Praštalo

13. prosinca

Profesorice fizike i kemije vodile su učenike na jednodnevni izlet u Beč kako bi razgledali bečki Prirodoslovni muzej.

Voditelji: Marijana Polić, Zdravka Pelić, Kristina Vlahović, Ivana Božičković, Valentina Kapraljević

Učenici maturalnih razreda gledali su u Teatru Exit predstavu *Kauboji* redatelja Saše Anočića.

Voditeljica: Ana Đorđić

19. prosinca

Učenici prvih razreda organizirali su božićni sajam.

Voditelji: Elida Matašić, Marija Roginić Ravlić, Marijana Ban, Marijana Polić, Mihaela Šego, Ines Šimac, Tihomir Hadži-Boškov

SIJEČANJ 2015.

5. – 10. siječnja

Učenici su pohađali *Nastavu filmske umjetnosti* u kinu Tuškanac u organizaciji Hrvatskoga filmskog saveza te uz potporu HAVC-a.

Organizatorica: Ana Đorđić

26. siječnja

Učenici maturalnih razreda gledali su izvedbu predstave *Glembajevi* u Caffe baru „Kolding“.

Voditeljica: Ana Đorđić

28. siječnja

Učenici drugih i trećih razreda gledali su izvedbu predstave *Predstava Hamleta u selu Mrduša Donja* u kazalištu Kerempuh.

Voditeljica: Ivana Franjić

VELJAČA 2015.

4. veljače

Školsko natjecanje iz hrvatskog jezika.

Mentori: nastavnici hrvatskog jezika

12. veljače

Školsko natjecanje iz filozofije i logike.

Mentori: Iva Rogulja Praštalo i Matin Ljudevit Čičak

Školsko natjecanje iz kemije.

Mentori: Zdravka Pelić i Kristina Vlahović

17. veljače

Za učenike maturalnih razreda organiziran je posjet Hrvatskom saboru, razgled Sabora i razgovor sa zastupnicima.

Voditeljica: Sandra Ramljak

18. veljače

Učenici svih razreda gledali su u KNAP-u izvedbu edukativne predstave o trgovanju ljudima *Zašto ja?* dramske skupine „Minimalisti“ Ženske sobe.

Organizatorica: Ana Đorđić

28. veljače – 1. ožujka

Debatanti i debatantice 1.g i 1.e razreda „brusili“ su umijeće debatiranja na Županijskom natjecanju za srednje škole u organizaciji Hrvatskoga debatnog društva.

Voditeljica: Sara Hadži-Boškov

OŽUJAK 2015.

11. ožujka

Troje maturanata i jedan učenik trećega razreda sudjelovali su na županijskom natjecanju iz filozofije i logike.

Voditelji: Iva Rogulja Praštalo i Martin Ljudevit Čičak

12. ožujka

Učenici 3.b, 3.c i 3.f. gledali su u Teatru Exit predstavu *Njuške* redatelja Matka Raguža.

Voditeljica: Iva Rogulja Praštalo

13. ožujka – 15. ožujka

XIII. gimnazija uključena je u projekt *Kultura turizma* te je sudjelovala na Place2go – Međunarodnom sajmu turizma u Bočarskom domu.

Voditeljica: Ines Šimac

14. ožujka

Šestero učenika drugih razreda sudjelovalo je na Općinskom natjecanju iz prve pomoći u OŠ „Mladost“.

Voditeljica: Jelena Adamović

20. ožujka

Učenici drugih i trećih razreda gledali su predstavu *Diplomac* u kazalištu Komedija.

Voditeljice: Ivana Franjić, Marija Banić

24. – 26. ožujka

U posjet XIII. gimnaziji došla je prizrenska gimnazija „Gjon Buzuku“.

30. ožujka – 3. travnja

Učenici i nastavnici XIII. gimnazije pohađali su *Nastavu filmske umjetnosti* u kinu Tuškanac u organizaciji Hrvatskoga filmskog saveza te uz potporu HAVC-a.

Organizatorica: Ana Đorđić

TRAVANJ 2015.

10. travnja

Dio učenika trećih razreda posjetio je Prirodoslovno–matematički fakultet u Zagrebu u sklopu projekta *Otvoreni dani PMF-a – Fizika i Kemija*.

Voditeljica: Valentina Kapraljević

10. – 12. travnja

Učenik Dominik Komar bio je u Trogiru na Državnom natjecanju iz matematike i osvojio je 19. mjesto.

Voditeljica: Elida Matašić

17. travnja

Učenici 4.e razreda posjetili su Hrvatski sabor s nastavnicom politike i gospodarstva.

Voditeljica: Sara Hadži-Boškov

23. travnja

Učenici 1. f i 1. e razreda posjetili su Islamsku zajednicu u Zagrebu. Uza stručno vodstvo, prošetali su džamijom, slušali priče o islamu i postavljali pitanja. Kratki izlet završio je okrepom najboljim čevapčićima u gradu.

Voditeljica: Sara Hadži-Boškov

26. – 28. travnja

Učenici XIII. gimnazije sudjelovali su u završnici Državnoga prvenstva školskih sportskih društava Republike Hrvatske u sportskim igrama (futsal) u Poreču.

Voditelj: Tomislav Kramarić, Jagoda Brlobuš Dražinić, Ana Đorđić

SVIBANJ 2015.

3. svibnja

Trinaestero naših učenika na svečanoj je dodjeli zahvalnica u Gradskoj skupštini Grada Zagreba primilo priznanje za prvo darivanje krvi.

Voditeljica: Jelena Adamović

4. svibnja

Učenici maturalnih razreda slušali su predavanje branitelja o Domovinskom ratu u kina-dvorani Škole.

Voditeljica: Andriana Kapelan Matjašić

7. svibnja

Učenici drugih i trećih razreda bili su na predavanju o medijskoj (ne)pismenosti, a održao ga je prof. Dejan Gluvačević, stručnjak za odnose s javnošću.

Organizatorica: Ivana Franjić

15. svibnja

Održana je tradicionalna manifestacija *Dojdi osmaš, Zagreb te zove* na kojoj su sudjelovali učenici i profesori XIII. gimnazije. Na manifestaciji nastupila je i školska plesna skupina „Supetarski galebovi“ pod vodstvom profesorice Jelene Adamović.

19. svibnja

Učenici drugih i trećih razreda gledali su predstavu *Čisto ludilo* u kazalištu Komedija. Voditeljica: Ivana Franjić

22. – 23. svibnja

Učenici prvih razreda išli su na terensku nastavu u Italiju (Verona, Gardaland, Venecija).

Voditelji: Marija Roginić Ravlić, Elida Matašić, Marijana Ban, Marijana Polić, Mihaela Šego, Ines Šimac, Zdravka Pelić i Sara Hadži-Boškov

27. svibnja

Održana je maturalna večera u hotelu „Sheraton“.

SRPANJ 2015.

6. – 11. srpnja

Profesorice Ana Đordić, prof. i Daria Šuprinović, sudjelovale su na stručnom usavršavanju za nastavnike *Integrity – It Starts With Me* Veleposlanstva Sjedinjenih Američkih Država u Hrvatskoj, koje se održalo u Termama Jezerčica.

Nastava hrvatskoga jezika

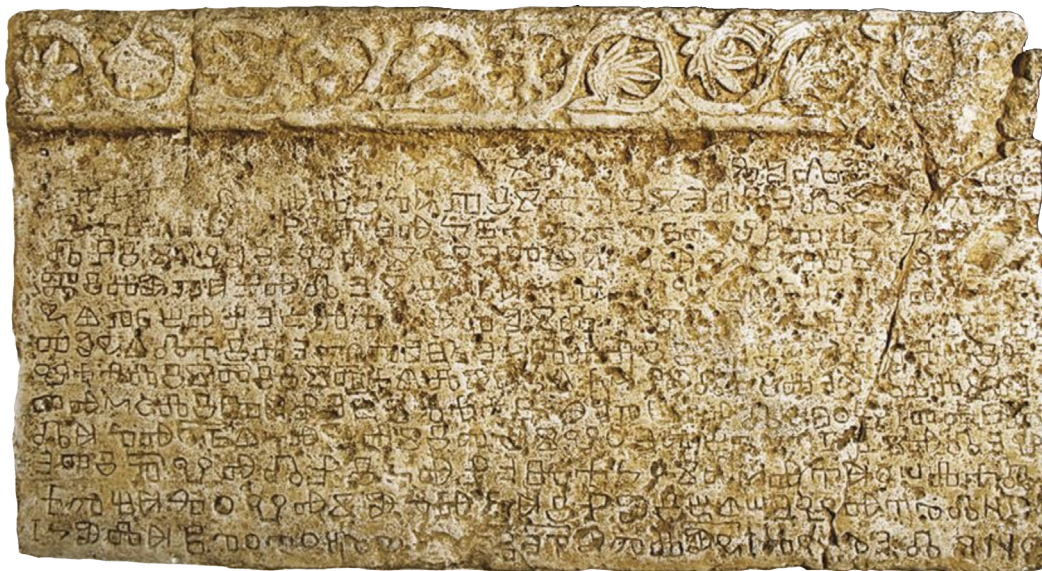
MOJ HRVATSKI

zaplakao sam hrvatski
progovorio hrvatski
hrvatskim govorim
šapućem hrvatski
šutim hrvatski
sanjam hrvatski
i na javi sanjam hrvatski
volim na hrvatskom
volim hrvatski
pišem hrvatski
kad ne pišem hrvatski
sve mi je na hrvatskom
hrvatski mi je sve

Pajo Kanižaj

Mirjana Šimić, Tihomir Hadži-Boškov, Ana Đorđić, Iva Rogulja Praštalo, Ivana Franjić, Mihaela Šego, Sara Hadži-Boškov... To su imena onih su koji su odgovorni za narkotizirano, masovno, veselo i donkihотовsko čitanje lektira, za oduševljeno zaranjanje u povijest književnosti, za otkrivanje pravopisnih pogrešaka u medijima, ali i za činjenicu da je stiglo vrijeme da djeca jezično ispravljaju vlastite roditelje i nastavnike (te poneke glumce na ponekoj kazališnoj izvedbi). Ili bismo samo htjeli da je tome tako. Navedeni profesori čine Aktiv nastavnika hrvatskoga jezika u XIII. gimnaziji. Oboružani entuzijazmom i bezgraničnim strpljenjem te ponekom šalom iz rukava, uvijek su spremni priskočiti u pomoć onim učenicima kojima ljubav prema jeziku (osobito prema njegovu sintaktičkom, morfološkom i fonološkom „prežvakavanju”) ili prema književnosti ne dolazi tako prirodno. Njihovi će učenici reći da je popis lektira suviše opsežan, da hrvatski jezik znaju jer njime govore i pišu, da je poezija koju čitaju staromodna ili da pisanje tekstova ne donosi korist ni onima koji od toga žive. Istodobno, ti će isti učenici s oduševljenjem komentirati Edipovu sudbinu ili pak Ivicu Kičmanovića veselo nazivati „Ivicom Naslonjačem”, zanijet će

se ljepotom pjesničke riječi, lamentirat će nad svojom tužnom sudbinom zbog čitanja djela na, kako ga oni nazivaju, „starohrvatskom”, proklinjat će autore opsežnih opusa i smijati se činjenici da imenice na -čka ne provode sibilizaciju. Uživat će u analizi i interpretaciji poneke ljubavne pankerske pjesme koju će obrađivati kao uvod u petrarkističku poeziju, prepisat će s Wikipedije domaću zadaću i ozbiljno tvrditi da su to njihove riječi. Sve su to situacije koje nas, njihove profesore, dovode do „ludila” ili nas, u dane kada Homerove muze dolutaju i do njih, čine ponosnima što baš mi imamo privilegiju učiti ih i pomagati im da svake nastavne godine budu mrvicu jače „zatravljeni” književnošću i mrvicu bliže spoznaji da upoznajući jezik, upoznaju svoju prošlost, ali i svoju budućnost. A je li budućnost našega jezika i književnosti s njima u sigurnim rukama? Vjerujemo da jest. Okušavaju se u pisanju soneta, naučili su tko su ljudi nahvao i ljudi nazbilj, ispred suprotnih veznika polako, ali sigurno pišu zareze, uspijevaju pronaći *anagnorisis* čak i u književnim djelima koja nisu pročitali, sve ih više smetaju pravopisne i pravogovorne pogreške „odraslih”, naučili su kritički govoriti o književnim djelima, filmovima i kazališnim predstavama, stvaraju

svoje vrijednosne sudove i sve više uviđaju moć dobre argumentacije. Uza sve to, ni šarma im ne nedostaje. Kako vrijeme prolazi, a oni su bliže maturi, sve su više svjesni da im, upravo zbog našega višegodišnjega „jezičnog nasilja” (umjesto s *nikim* valja reći *ni s kim*, imenica *uvjet* ne piše se sa i, netko može biti *patriot*, ali ne *patriota*, genitiv imenice *dio* je *dijela*, a ne *djela*...) i „iracionalne opsesije” provjeravanja čitanosti lektire, nitko iza leđa neće govoriti da su nepismeni ili nekulturni, a na spomen pojmova poput bovarizma, glembajevštine, pantagruelizma, jesenjštine ili verterizma neće se morati crvenjeti pitajući se o čemu im sugovornik govori. Sumnji u njihov uspjeh u onoj mnogo važnijoj, životnoj školi, stoga uopće nema mjesta. Ne samo da je budućnost našega jezika i književnosti s njima u sigurnim rukama nego vjerujemo da će se ti mladi ljudi razviti u odrasle osobe koje promišljaju o svijetu oko sebe i koje će to činiti čak i onda kada zaborave kome je Hamlet rekao da ode u samostan, koji su glasovi bezvučni, tko je uveo trećega glumca u tragediju, kako se zove Izabelin pas u *Cvijetu sa raskršća*, kako podijeliti riječ *nadslušateljica* na morfeme ili kome u *Dundu Maroju* polazi od ruke virtuosno upravljati Fortunom. Čak i ako

sami sebi priznamo da, unatoč trudu, nismo baš svakoga od njih naoružali bespriječornim jezičnim i književnim znanjem, sa sigurnošću možemo utvrditi da smo i mi, profesori XIII. gimnazije, poput kapi u Cesarićevu *Slapu*, pomogli od njih istkati što bolje i uspješnije ljude, mlade pojedince zbog kojih ćemo, susretnemo li ih za desetak godina na ulici, moći osjetiti samo zadovoljstvo i ponos.

Ana Đorđić, prof.
Iva Rogulja Praštalo, prof.

▲
Bašćanska ploča

Nastava filozofije

Iako se u prvih devet godina postojanja škole (pod današnjim nazivom) na mjestu nastavnika filozofije i logike izmijenilo čak pet profesora (Željka Ivandija, Siniša Stanković, Rajka Zaninović, Kristijan Krkač, i Željka Baotić), većini sadašnjih i bivših učenika Škole na spomen tog predmeta u sjećanje „ulijeće“ profesor Milivoj Ernjaković. Vedar i pristupačan profesor Ernjaković kojeg su učenici, aludirajući na njegov zaštitni znak, od milja prozvali „Brko“, najdugovječniji je profesor filozofije i logike u XIII. gimnaziji i svojevrсно zaštitno lice nekadašnjega Građevinskoga školskog centra među čijim je školama predavao „šetao“ još od početka svoga radnog staža. U našoj je školi, otkad je dobila današnje ime, legendarni Ernjaković proveo simboličnih trinaest godina povukavši se s prvim danom školske godine 2012./2013. u zasluženu mirovinu. Simpatičnog profesora Ernjakovića iste je školske godine naslijedila profesorica Iva Rogulja Praštalo preuzevši na sebe (u današnje vrijeme prilično nezahvalnu) ulogu promicateljice ljubavi prema mudrosti. Iako su učenici novu nastavnicu već na prvim nastavnim satima upozorili da ne osjećaju pretjeranu *filiju* prema *sofiji*, odnosno da mudrost ne ljube ni približno toliko koliko ti njezini filozofi, znatizeljni su maturanti u nov nastavni predmet zaronili dublje no što su ikada planirali. Povijest filozofije u rukama je maturanata najdugovječnije novozaagrebačke gimnazije okretana, promatrana, cijeđena i prepravljena toliko dugo dok među koricama Kalinova udžbenika nije preostalo nijedno neprokomentirano (a najčešće i kritizirano) slovo. No taj je put, valja priznati, doista bio dug... Nesretni je grčki elejac Parmenid, stoljećima nakon svoje smrti, preimenovan u Parmezana, Ksenofan u Ksilofona, Empedoklo je (valjda pod utjecajem Homerove *Iljade*?) postao imenjак hrabrog Patrokla, a Aristotel je optužen da, govoreći o *zoonu politikonu*, odnosno o društvenoj prirodi čovjeka, zapravo govori o politici među životinjama. Demokrit, prvi filozof koji dolazi na ideju da se svijet sastoji od atoma, okrunjen je (ni kriv ni dužan) kao začetnik demokracije, a grčka teleologija, nauka o *telosu*, tj. svrsi, u pismenom ispitu hladnokrvno je proglašena – znanošću o telicima! Znači li to da se „nesretni“

broj trinaest koji Škola nosi doista ispriječio svakoj mudroj misli i naznačio sumrak filozofije u XIII. gimnaziji? Naravno da ne. U pomoć nam je, srećom, priskočio Sokrat dokazujući da njegova slavna majeutička metoda i danas jednako uspješno razbuđuje mlade umove tjerajući ih da „porode“ vlastito znanje čak i onda kada se tome svim silama opiru. Nesvjesno slijedeći stope svojih prethodnika, maturanti su, kako je godina odmicala, sve dublje uranjali u probleme i pitanja koja filozofija otvara uviđajući njihovu kompleksnost i nužnost pronalaska odgovora na njih. Revoltirana pitanja „Zašto učimo o ljudima koji su tvrdili da je svijet nastao od zraka?“ i „Što će nam disciplina koja ni nakon tisuću petsto godina ne nudi jednoznačne odgovore na svoja pitanja?“ zamijenile su (razmjerno rijetke, ali ipak prisutne) molbe da im preporučim dodatnu literaturu i relevantna djela suvremene filozofije. Neki su od njih za izborni naturalni predmet odabrali upravo filozofiju, a raspituju se (poprilično ozbiljno!) i za uvjete upisa tog studija? Što se dogodilo? Ne žele, kažu citirajući autoritete filozofske antropologije, biti ljudi koji bježe od slobode i odgovornosti jer im budućnost kakvu nude današnji centri moći ne nudi nikakvu perspektivu. Bit će, objašnjavaju entuzijazmom onih koji stoje na samom pragu godina u kojima napokon stječu političko pravo glasa, krojači vlastite sudbine jer im ne pada na pamet promatrati propast pognute glave. „Znanje je moć!“, kažu mi naizgled nesvjesni da citiraju svakog profesora kojeg su u svom životu imali... Zadrže li taj optimizam, samopouzdanje i kritičnost prema svijetu čiji su dio, moj je posao, usudila bih se reći, dobro obavljen. Ostaje mi tek nada da im svijet u kojem *filozofirati* još uvijek ima pejorativno značenje neće suviše brzo podrezati krila.

Iva Rogulja Praštalo, prof.

Nastava logike

Svrha nastave logike, reći će vam svaki metodičar tog područja, jest upoznati učenike s osnovnim logičkim pojmovima i metodama te ih osposobiti za logičko mišljenje i zaključivanje koje će im pomoći u daljnjem životu i obrazovanju. Upitajte li isto pitanje učenike koji se u trećem razredu gimnazije po sili zakona susreću s tim predmetom, svi će vam od reda ponoviti isto – „logika nije logična!” Prepustimo, stoga, riječ onima koji se s pojmovima, zaključcima, Vennovim dijagramima, istinosnim tablicama i ostalim logičkim završama susreću prvi put.

Nema riječi nužno ni vjerojatno, ali tvrdimo da nešto doista jest tako kako se tvrdi (premda to kako jest ne mora biti). I nek' se javi onaj kome ovo nije jasno! Pa logika je sasvim logična! Uostalom, Einsteinu su logika i Lošinj pomogli otkriti teoriju relativnosti. Znamo svi da je i Lijepa Naša veoma logična. Mali Lošinj je tako nazvan jer je, logično, veći od Velikog Lošinja, i obratno, Veliki Lošinj je manji od Malog Lošinja. Čista logika! I tako je Einstein, kada se vratio s ljetovanja, rekao „Ljudi moji, sve vam je relativno!” Također, smatram da se i Murphy poslužio logikom u stvaranju svojih zakona: „Kruh namazan maslacem uvijek pada na pod namazanom stranom“ ili „Postoji li ma kakav način da se nešto učini, a da se to dovede do katastrofe, netko će to učiniti!“, kao što su se i mnogi logičari poslužili Murphyjevom teorijom: „Ako ih ne možeš uvjeriti, zbuni ih!“. Znaite kako se kaže: logika je sustavna metoda samouvjerena dolaska do pogrešna zaključivanja. I tko kaže da logika nije logična?

Petra Kurtović, učenica

„Ova logika uopće nije logična“, rečenica je koju svaki sat barem jedan učenik iz mog razreda izgovori. Sve je počelo prošle godine kada smo na prvom satu logike učili što je logički sud. Sunce je žuto. Limun je žut. Sunce je limun. Svako novo objašnjenje tog suda još bi nas više zbunilo jer Sunce nije voće. Svejedno, vjerovali smo da profesorica ipak zna bolje od nas i prihvatili logički sud. Učili smo i što je pojam. Naravno, nitko nema pojma kako objasniti što je pojam. Nakon čudne definicije koja glasi „Pojam je misao o biti“, ostali smo još više zbunjeni. Nismo znali da tek sada počinje zamršen dio. Uz neshvatljivu razliku između dosega i opsega, u logiku se ubacila geometrija. Učili smo o krugovima, Eulerovim krugovima. Na kraju, upoznajemo se sa silogizmom, a prijatelji nam postaju neki čudni ljudi imenom Barbara, Darii i Ferio. Zbog svega toga, svaki moj pokušaj učenja logike završi rečenicom: „Logika je nelogična“.

Sara Čavrag, učenica

Tanja Klišanin Brčić, prof.
Iva Rogulja Praštalo, prof.

Nastava engleskoga jezika

Radionice američke kulture

Zahvaljujući globalizaciji i današnjoj kulturi, nove su generacije učenika engleskome jeziku i anglicizmima izložene gotovo danonoćno, a to nas, njihove profesore, stavlja pred golem izazov. Kako nekome tko je uronjen u jezik ponuditi novi sadržaj koji će, uz to što je poučan i koristan, zadržati učenikovu pažnju i opčiniti ga svojom zanimljivošću? Jedan je od provjerenih načina u razred dovesti stranca, izvornoga govornika koji im u opuštenu razgovoru neće „servirati“ samo poduku iz angloameričke kulture i pravogovora, već i nezaboravno iskustvo. Jedan je od takvih posjeta i onaj gospodina Michaela Souciea iz Hrvatsko-američkoga društva koji je, na poziv profesorice Marije Roginić Ravlić, u našoj školi održao dvije radionice na temu *US Education and College Life*. Prva je dvosatna radionica održana 1. travnja za učenike četvrtih razreda, a druga 25. travnja za učenike drugih razreda.

Michael Soucie sve nas je oduševio i nadahnio svojim profesionalnim i zabavnim načinom izlaganja te sadržajima iz kojih smo naučili mnogo o razlikama između našeg i američkog obrazovnog sustava. Predavač nas je svojim izlaganjem poveo u drukčiji svijet prepun sveučilišnih gradova (*campusa*) koji broje desetine tisuća studenata, kao i u svijet u kojemu na utakmicama školskih klubova navija stotinu tisuća navijača.

Isto tako, upoznao nas je i s potpuno drukčijim sustavom srednjoškolskog obrazovanja u kojemu su učenici raspoređeni u razrede po znanju i sposobnostima te razrede i sadržaje mogu birati sami, a osvrnuo se i na razlike u disciplini i ponašanju učenika te na one koje se tiču ulaganja u školstvo.

Slično su iskustvo doživjeli i učenici profesorice Ivane Milošević koja je svojim drugim i četvrtim razredima na nastavu dovela Saru Elaine March i Antona Borasa, polaznike Croaticuma (tečaja hrvatskoga kao drugoga stranog jezika na Filozofskom fakultetu u Zagrebu). Sara i Anton, porijeklom iz Sjedinjenih Američkih Država, održali su dvadesetominutno predavanje o svojoj zemlji i kulturi, a zatim riječ prepustili učenicima i njihovim pitanjima. Maturanti su ostali zapanjeni činjenicom da u američkom školskom sustavu učenici imaju samo šest ili sedam predmeta tijekom školske godine, no i saznanjem da je u SAD-u normalno da učenici imaju posao na koji idu nakon nastave. Saznali su da je tehnologija u SAD-u mnogo jeftinija

nego u Hrvatskoj, ali i da su režije, stanarina i nekretnine mnogo skuplji te da u SAD-u javni prijevoz gotovo ne postoji (osim u nekoliko gradova kao što su San Francisco ili New York).

Ipak, više od neobičnih podataka o američkoj kulturi, učenike je oduševila prilika da dotad stečeno znanje jezika upotrijebe u komunikaciji s izvornim govornicima te uvježbaju samostalno korištenje engleskog jezika.

Dramska skupina

Pod vodstvom profesorice Ivane Milošević, mala dramska skupina uvježbala je kratak humorističan igrokaz na engleskom jeziku *How to Succeed in High School without Really Trying* povodom proslave pedesete obljetnice postojanja naše škole. U igrokazu su sudjelovali Luka Budin, Franjo Dumanovsky, Diana Polaček, Nikola Tavić i Dora Župarić.

Odlazak u kazalište

Budući da se učenici u prvom razredu na nastavi engleskoga jezika upoznaju sa Shakespeareom i njegovim djelom *Romeo i Julija*, učenici su pod vodstvom prof. Loredane Goluže posjetili kazalište Exit gdje su gledali komičnu predstavu *Shakespeare na Exit*.

Natjecanje iz engleskoga jezika

Održano je školsko natjecanje iz engleskoga jezika za učenike drugih i četvrtih razreda. Na županijsko se natjecanje plasirao samo Jura Virovec – unatoč dobrom rezultatu, Jura nije pozvan na državno natjecanje.

Ivana Milošević, mg. edu. anglistike

Nastava matematike

Matematika danas...

U ovome vremenu, u kojemu je promjena jedina konstanta, čini nam se da je matematika ostala ista. Jednim malim dijelom, to je istina. Ipak, nova generacija nastavnika matematike više je educirana o metodama u nastavi matematike. Matematika polagano, ali sigurno, postaje predmet razumijevanja i zanimanja, a ljubav prema matematici raste.

Svaka nova generacija učenika čini matematici „novom“. Učenici zahtijevaju razumijevanje, a njihova sve veća hrabrost u izražavanju te želje dovodi do velike promjene u cijelom procesu učenja matematike. To je sjajno jer su neki matematički procesi, kao što su povezivanje, komunikacija, logičko mišljenje, argumentiranje i zaključivanje, izuzetno potrebni za odlično funkcioniranje u novome društvu promjena. Oni čine odličnu podlogu za cjeloživotno obrazovanje, a to bi trebao biti glavni cilj obrazovanja u gimnaziji. U vremenu u kojem živimo, prekvalifikacija i promjena zanimanja nisu nešto neočekivano, što me, kao i svakoga nastavnika matematike, još više motivira na to da svakom učeniku pomognem da postane uspješan i sretan čovjek.

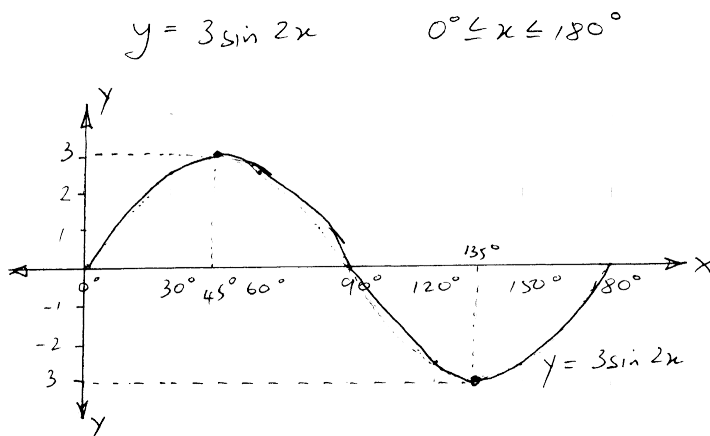
Jednostavnost, lakoća i ljepota – riječi su koje su u skladu s matematikom. Kada učenik s osmijehom na licu kaže: „Aha, sada razumijem!“, meni je jasno da jednostavnost, lakoća i ljepota moje matematike postaju i njegove. Zahvaljujem svakom učeniku koji mi je dopustio, svakom učeniku koji mi sada dopušta, i svakom učeniku koji će mi dopustiti da svoju jednostavnu, lijepu i laganu matematiku učinim i njegovom. Hvala!

Aktiv matematike

U školskoj godini 2013./2014. članovi Aktiva matematike bili su: Ivan Botica, Elida Matašić, Branka Milić, Marta Perak i Berislav Šega, U okviru nastave ovoga predmeta redovito su održavane dopunska nastava te pripreme za državnu maturu. Uspjeh učenika na probnoj državnoj maturi iz matematike nije bio zadovoljavajući, no učenici su na državnoj maturi ipak ostvarili zadovoljavajuće rezultate. Na A razini Školskoga natjecanja sudjelovali su učenici Marko Herceg, Antonio Puljić i Ana Cindrić iz 1.a razreda (Marta Perak, prof.) te učenici 3.a razreda Tin Peternel, Ante Bubalo i Ana Simović (Branka Milić, prof.), a na B razini učenik Kristo Palić iz 1.f razreda. Na Županijsko natjecanje upućen je samo jedan učenik: Ivan Vladić iz 1.e razreda.

U školskoj godini 2014./2015. učenik Dominik Komar iz 1.a razreda sudjelovao je na Državnom natjecanju u Trogiru od 10. do 12. travnja 2015. na A razini i osvojio je 19. mjesto.

Elida Matašić, prof.

Nastava društveno-humanističkih predmeta

Iza duga naziva našega aktiva krije se čak sedam predmeta: vjeronauk (Miljenko Grubeša i Jozo Kožulović), etika i sociologija (Anica Mudronja i Sara Hadži-Boškov), filozofija (Iva Rogulja Praštalo, Martin Ljudevit Čičak i Tanja Klišanin Brčić), logika (Tanja Klišanin Brčić i Martin Ljudevit Čičak), politika i gospodarstvo (Sandra Ramljak i Sara Hadži-Boškov) i povijest (Andriana Kapelan Matjašić, Frane Marić i Biršen Huseinović Serec). Naravno, velik broj predmeta podrazumijeva i velik broj nastavnih i izvannastavnih aktivnosti pa smo u protekle dvije godine učenike privlačili nizom zanimljivih sadržaja. Profesorice Andriana Kapelan Matjašić i Ida Labus vodile su svoju Antičku grupu u Arheološki muzej i Klovičeve dvore na izložbu *Klasični Rim na tlu Hrvatske* te u arheološki lokalitet u Šćitarjevu, nedaleko od starorimske Andautonije. Profesorica Tanja Klišanin Brčić vodila je tijekom školske godine 2013./2014. debatan klub u kojem su sudjelovali učenici trećih razreda, a aktivno je učeničko debatanje iduće školske godine nastavila profesorica Sara Hadži-Boškov. Profesorica Biršen Huseinović Serec blisku je prošlost učenicima pokušala približiti predavanjem o Domovinskom ratu koje su održali hrvatski branitelji, a izravno su svjedočanstvo o nacionalnoj povijesti dobili i maturanti profesorice Kapelan Matjašić slušajući o

ratnom putu 102. brigade izravno iz usta branitelja Siniše Mihovića. Brigu o povijesti učenici su nastavili i uređivanjem školskoga prostora povodom važnih događaja poput Dana sjećanja na žrtvu grada Vukovara i obilježavanja stote obljetnice početka Prvoga svjetskog rata, a zainteresirani su svoje znanje mogli proširiti i utvrditi tijekom osamnaest sati priprema za maturu pod vodstvom profesorice Kapelan Matjašić te pripravnica Željke Reberniak i Martine Grđan.

Učenici prvih, drugih, trećih i četvrtih razreda sudjelovali su na Županijskom natjecanju iz povijesti i ostvarili zapažene rezultate, a maturanti su bili, pod vodstvom svojih mentora, uspješni i na Županijskom natjecanju iz filozofije i logike. Brinući o njihovu građanskom odgoju, profesorica Sandra Ramljak organizirala je za maturante, u sklopu predmeta politika i gospodarstvo, posjet Hrvatskome saboru te im omogućila da prisustvuju jednoj od sjednica i uživo porazgovaraju s nekim saborskim zastupnicima.

Biršen Huseinović Serec, prof.

▲
Profesorica M. Ban
s učenicima u Italiji

Nastava geografije

U našoj je školi trenutačno zaposleno čak šestero geografa: Ines Šimac, Srećko Štefančić, Krešimir Mihajlović, Maja Hrustić, Marijana Ban, a jedan je od geografa i sam ravnatelj XIII. gimnazije mr. sc. Želimir Čečura. Uz toliko ljubitelja geografije, nije ni čudo da je učenicima XIII. gimnazije upravo ona jedan od omiljenih nastavnih predmeta, a svoju opčinjenost zemljopisnim temama ne pokazuju samo u kabinetskoj nastavi već i aktivnim sudjelovanjem u izvannastavnim aktivnostima. Kako bismo daleke krajeve približili Zagrebu, u nastavu geografije (uz obvezne geografske karte, ploču i kedu) redovito uključujemo i računalo, a na multimedijски pristup potičemo i svoje učenike. Osim u obliku plakata i usmenih referata, oni svoje samostalne radove nerijetko izlažu i u obliku prezentacija Powerpoint, a ozbiljan je pristup predmetu vidljiv i iz redovita plasmana naših učenika na Županijsko natjecanje iz geografije. Međutim, mnogim je učenicima ipak najprivlačnija terenska nastava koju mi, geografi, provodimo bar jednom godišnje u korelaciji s ostalim predmetima. Svaka nova generacija učenika već u prvom razredu posjeti Vukovar dok viši razredi uglavnom odlaze na višednevnu terensku nastavu u inozemstvo, a tijekom četiri godine školovanja učenici imaju priliku susresti se i s meteorologijom, astronomijom i ostalim geografiji bliskim sadržajima. Tijekom godina izmjenjivale su se različite izvannastavne aktivnosti vezane uz geografiju, kao što su meteorologija, astronomija i slično.

Marijana Ban, prof.

Nastava biologije, kemije, fizike i informatike

16. rujna

obilježen Dan zaštite ozonskog omotača

26. rujna

obilježen Dan čistih planina

4. listopada

obilježen Dan zaštite životinja

1. prosinca

obilježen Dan borbe protiv AIDS-a

2. i 3. veljače

obilježen Međunarodni dan zaštite močvara

21. veljače

obilježen Svjetski dan šuma

22. veljače

obilježen Svjetski dan voda

22. travnja

obilježen Dan planeta Zemlje

Obilježavanjem ovih datuma, naš je aktiv pomogao razvijanju ekološke svijesti u učenika te razvijanju svijesti o potrebama prevencije neizlječivih bolesti. Svi navedeni dani obilježeni su u sklopu redovne nastave u većini razrednih odjeljenja, a iz biologije, kemije i fizike provedena su i školska natjecanja. Naš se aktiv redovito usavršavao, prema vremeniku Agencije za odgoj i obrazovanje te Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, na županijskoj i državnoj razini. Za nastavnike su na zagrebačkom PMF-u organizirana stručna predavanja i praktični radovi, a nastavnici kemije s učenicima su posjetili ljubljansku Hižu eksperimentov u organizaciji nakladničke kuće Profil. Zahvaljujući angažmanu svojih nastavnika, mnogi su učenici sudjelovali na Otvorenim danima PMF-a, a za maturalne je razrede organizirana dodatna nastava iz biologije, fizike i kemije dok je za učenike s negativnim ocjenama redovito održavana dopunska nastava.

Zdravka Pelić, prof.

Glazbena radionica

XIII. gimnazija, između ostalih izvannastavnih i fakultativnih sadržaja, učenicima nudi i mogućnost aktivna muziciranja u sklopu Glazbene radionice koja u školi djeluje od 2007. godine. Glazbena radionica XIII. gimnazije nastala je iz školskoga pjevačkog zbora na prijedlog učenika koji su željeli proširiti polje rada na instrumentalnom području. Ravnatelj Želimir Čečura s oduševljenjem je podržao ideju, a Glazbena je radionica procvjetala kad je ravnatelj odobrio nabavku potrebne glazbene opreme bez koje naša radionica sigurno ne bi bila ono što ona jest danas. Također, ravnatelj je prepoznao vrijednost ove slobodne aktivnosti i, od osnutka Glazbene radionice, davao je izuzetnu potporu svim našim projektima.

Osnovni cilj rada Glazbene radionice jest kreativno glazbeno izražavanje zainteresiranih učenika aktivnim muziciranjem i glazbenim stvaralaštvom te stvaranje prilike za afirmiranje na javnim nastupima.

Rad je zamišljen u obliku projektne nastave i temelji se na organizaciji te izvedbi raznih glazbenih priredbi prema prijedlogu učenika te prema Godišnjem planu i programu Škole. Projekti se ostvaruju timskim radom, a postoji i suradnja s drugim školama čiji učenici često gostuju na našim koncertima. U radu Glazbene radionice sudjeluju glazbeno talentirani učenici koji već manje-više vladaju sviranjem nekoga glazbala (bilo kao autodidakti, bilo kao polaznici glazbenih škola), zatim učenici koji vole pjevati, poneki glumac te barem jedan učenik nadaren za tehniku u svojstvu ton-majstora. Oblici i metode rada raznoliki su i obuhvaćaju razne osmišljene igre i vježbe, a važno obilježje rada Glazbene radionice jest interdisciplinarnost, jer se u temama i sadržajima projekata redovito može naći korelacijska veza s gotovo svim ostalim školskim predmetima.

Tijekom rada, učenike potičemo da prezentiraju i ostvaruju vlastite ideje i želje, da u što većoj mjeri samostalno predlažu i kreiraju projekte i da aktivno sudjeluju od početka do kraja kreativna procesa, stoga se u Glazbenoj radionici XIII. gimnazije njeguje demokratski i suradnički duh koji učenicima pruža osjećaj slobode, samostalnosti i radosti u kreiranju projekata, a

odnos između profesora i učenika fleksibilniji je od onoga u redovitoj nastavi. Nastavnik je ovdje samo medijator. Njegova uloga nije da nameće projekte i programe, nego da potiče i vodi učenike kroz kreativni proces, daje potporu njihovim nastojanjima te svoje znanje i iskustvo stavlja na raspolaganje u onome što oni ne mogu učiniti sami: uvježbava skupne izvedbe, provjerava kvalitetu izvedbe, proširuje znanje kada je potrebno, pomaže u organizaciji, upozorava na propuste, pomaže u razrješavanju sukoba te prati, vrednuje i ocjenjuje rad skupine.

Način rada rezultirao je stilski veoma raznolikim repertoarom, koji se, doduše, mijenja s odlaskom starih i dolaskom novih učenika, ali koji sadrži razne skladbe: od klasičnih djela, preko glazbenih standarda učenicima omiljenih subkultura kao što su, primjerice, *pop*, *rock*, *blues*, pa sve do narodnih pjesama. Naravno, tu su i neke standardne zbornice pjesme koje su dio protokola na raznim svečanostima i priredbama. Treba posebno istaknuti da repertoar uvijek sadrži i autorske glazbene uratke naših učenika, a ove godine Glazbena radionica svojoj je školi za 50. rođendan darovala svoj autorski rad *Blues XIII. gimnazije*.

Bez obzira na raznorodnost izvannastavnih aktivnosti (sport, drama, film, glazba, likovne tehnike) koje se provode u Školi, sve imaju snažnu odgojnu vrijednost koja stoji na istom temelju. Sve one od svakoga sudionika istodobno zahtijevaju i (samo)disciplinu i igru jer bez jednoga, nema drugoga. Umjetničke izvannastavne aktivnosti uključuju još i umjetničko-estetsku komponentu i razvijanje te vrste senzibiliteta, ali putem svoga osnovnog medija. U Glazbenoj radionici razvija se posebice slušni senzibilitet. Skupno muziciranje podrazumijeva poseban, vrlo suptilan način suradnje, a taj je pažljivo i strpljivo međusobno oslušivanje i usuglašavanje prilikom uvježbavanja skladbi, jer nema drugoga načina da više ljudi zajedno ozvučkotvori jedno glazbeno djelo. Vještina pažljiva i svjesna slušanja koju ovdje učenici vježbaju i u životu može biti od velike koristi, primjerice, u slušanju sugovornika.

Odgojna vrijednost Glazbene radionice očituje

se i u nizu situacija u kojima se učenici nalaze tijekom kreativna procesa, a u kojima je izrazito naglašena potreba za dobrom komunikacijom, tolerancijom, empatijom, kontrolom emocija, poštivanjem pravila, ustrajnošću, odgovornošću, organizacijskim osobinama, predviđanjem mogućih neočekivanih situacija, brzim snalaženjem u rješavanju problema i suočavanjem sa strahom od javnog nastupa. Zbog svega toga, učenici u Glazbenoj radionici stječu vrijedna iskustva i razvijaju životno važne kompetencije, a svaki njihov uspjeh pozitivno utječe na njihovu sliku o sebi, na njihovo samopoštovanje i samopouzdanje te ih raduje i čini ponosnima.

Učenici uživaju u ovim aktivnostima i u njima sudjeluju s velikim entuzijazmom unatoč tome što je to dodatan napor i što im produljuje vrijeme provedeno u školi. Radom, koji zna biti vrlo naporan i zahtjevan, članovi Glazbene radionice međusobno se pozitivno povezuju i zbližavaju, bez obzira na razlike u temperamentima, stavovima, dobi, glazbenom ukusu ili školskom uspjehu. Često se povede razgovor i o drugim temama (učenje i ocjene, obiteljski i ljubavni problemi) i tad se pruža međusobna potpora, dijele se osjećaji, iskustva, nude se pomoć i savjeti. Događalo se da su neki od učenika popravili ponašanje i ocjene upravo zahvaljujući poticanju i potpori svojih vršnjaka (kako sami kažu). Učenici smatraju da Glazbena radionica obogaćuje školski život, da ih relaksira te im pruža priliku da se izraze, druže i međusobno povezuju izvan svojih razrednih odjela s učenicima ostalih razreda.

Glazbena radionica ostvarila je mnoge koncerte i priredbe povodom obilježavanja državnih blagdana, važnih datuma, školskih svečanosti ili humanitarnih akcija te je predstavljala školu redovito nastupajući na raznim gradskim manifestacijama kao što su *Dojdi osmaš*, *Međunarodni dan srednjoškolaca*, *Međunarodni dan tolerancije* i festival uličnih performerera *Cest iz d' best*. Posebno treba istaknuti već tradicionalan *Koncert za ljubav, mir i toleranciju* koji su učenici pokrenuli u spomen na kvartovskogznanca i prijatelja Luku Ritzu. Tim su koncertom, svake godine u mjesecu studenome, nastavili

iskazivati svoju miroljubivost. Treba spomenuti da je XIII. gimnazija, također na inicijativu učenika, izuzetno uspješnim koncertom svoje Glazbene radionice, kao prva srednja škola u Hrvatskoj, sudjelovala u UNICEF-ovoj humanitarnoj akciji *Škole za Afriku*.

Međutim, najopsežniji i najzahtjevniji projekt Glazbene radionice ipak je bio jednosatni *Mjuzikl* koji su zajedničkim naporima ostvarile Glazbena radionica i Dramska skupina XIII. gimnazije za svečanu priliku obilježavanja 50. obljetnice naše škole. U stvaranju i izvedbi „Mjuzikla“ sudjelovalo je 35 učenika i dvije profesorice, te su svi oni, slobodno možemo reći, obogaćeni iskustvom jednogodišnjega kreativnog procesa nastajanja glazbeno-dramske predstave, sa svim onim lijepim i teškim stvarima koje takav proces uključuje. Scenarij *Mjuzikla*, u kojem se na duhovit način prikazala povijest Škole, autorski je rad profesorica Jagode Brlobuš Dražinić i Ane Đorđić te učenika. Mjuzikl je izveden 30. listopada 2013. u školskoj kinodvorani s iznimnim uspjehom i glasnim ovacijama oduševljene publike, što je sve sudionike projekta ispunilo silnim ponosom te osjećajem da je njihov trud nagrađen.

Jagoda Brlobuš Dražinić, prof.

Mislim da je s Glazbenom radionicom XIII. gimnazije najbolje bilo to što smo svi bili na jednom mjestu u školi, a ondje nas nitko nije ocjenjivao, to što smo se družili, širili neku pozitivnu energiju, bili kreativni, čime bi katkad, možda i nakratko, zaboravili na obveze i ispite... Ne znam, meni je to nekako bilo mjesto za odmor i druženje s ljudima. Ostalo mi je u vrlo lijepom sjećanju.

Dean Popović, bivši učenik,
solo pjevanje, zbornsko pjevanje, gitara

Bilo mi je pravo zadovoljstvo i čast sudjelovati u radu Glazbene radionice tijekom školovanja u XIII. gimnaziji. Glazbena je radionica bila vrlo popularna prvenstveno zahvaljujući kreativnoj i maštovitoj voditeljici. Ona je svojim načinom rada pridonijela ne samo edukaciji učenika na području glazbene kulture nego je osigurala i kvalitetniji način ispunjavanja slobodnog vremena. Pamtim naša vesela, zajednička druženja, puno smijeha, nastupe na školskim svečanostima, humanitarne koncerte. Oni su rezultirali ispunjenim i sadržajnijim odrastanjem mnogih generacija učenika. Siguran sam da danas, uz Glazbenu radionicu, sretno odrastaju neki novi klinci.

„maestro“ Andrej Plevnik, bivši učenik,
gitara

U svakome od nas čuči malen genij. Možda ne glazbeni, ali u Glazbenoj radionici to nikada nije bilo bitno. Još se uvijek često znam noću buditi u znoju jer sanjam da sam promašio oktavu pjevajući „Adeste Fideles“, a ponekad profesorima na fakultetu zapjevam „Gaudeamus Igitur“ dok podižem ocjenu iz nekog kolegija.

Glazbena radionica moje gimnazije oduvijek je bila poput male obitelji, naš mali kutak za opuštanje od ispita i ostalih predmeta. Bitno je bilo samo pjevati i zabavljati se, postoji li bolja priprema za život?

Dario Dalmacija, bivši učenik,
pjevački zbor

Sudjelovanje u Glazbenoj radionici XIII. gimnazije meni je bila jako važna stvar. Bili su to lijepi nastupi! Kroza sve to slali smo jednu pozitivnu poruku i ostavljali pozitivnu vibraciju koja je utjecala na cijelu školu. Glazbena radionica bila je korisno iskustvo zato što nas je pripremala na raznovrsne situacije i javne nastupe. Imam vrlo lijepe uspomene na taj dio svoga gimnazijskog školovanja i nedostaje mi adrenalin prije nastupa, novi izazov, nedostaje mi publika koja plješče i vrišti (makar inače ni ne slušaju rock) te želja da im bude zabavno. To je strast.

Mahir Kapetanović Maki, bivši učenik,
solo pjevanje

Nemam baš inspiracije za mnogo pisanja, ali reći ću neke stvari kratko i jasno: sudjelovanjem u Glazbenoj radionici shvatio sam da sam muzičar i da to želim biti cijeloga svoga života. Ondje sam se osjećao potpuno opušteno bez obzira na sav stres povezan sa školom, testovima i ispitivanjima. Te četiri godine koje sam proveo u gimnaziji prebrzo su prošle i rado bih ih ponovio, velikim dijelom upravo zbog Glazbene radionice.

Benjamin Mjeržva Ze, bivši učenik,
bubnjevi i udaraljke

XIII. gimnazija mjesto je u koje sam rado zalazio. Ondje je bilo mnogo simpatičnih ljudi, zgodnih cura i par kretena koje bih svjesno ili podsvjesno krivio za sve što bi pošlo po krivu. Bila je to lijepa i velika ustanova, ali ništa nije bilo u njoj veće od Glazbene radionice. Za Glazbenu radionicu ne mogu reći da je bila dio škole ili školovanja..., ona je bila cjelina. Ona je bila sve što povijest, kemija ili matematika nisu, sve što sam ja htio biti i izgovor za dosta izostanaka s nastave. E, što sam volio tu našu radionicu!

Antonio Leskur, bivši učenik,
glumac, pantomimičar

Glazbena je radionica unijela neizmjereno mnogo radosti u srednjoškolski život nas polaznika. Svakome od nas ona je bila prilika za osloboditi se i izraziti na kreativan način, a ostavila nam je samo lijepu uspomenu. Ono što će mi zauvijek ostati u sjećanju jest dobra atmosfera i međusobna potpora polaznika Radionice na nastupima. Glazbena radionica bila je mnogo više od same fakultativne nastave, ona je bila prilika svakome od nas da se izrazi, a profesorica Brlobuš Dražinić bila nam je bezuvjetna potpora u tome.

Marija Ostrugnaj, bivša učenica,
solo pjevanje

Za sudjelovanje u Glazbenoj radionici XIII. gimnazije javila sam se sasvim slučajno u prvom razredu: profesorica je pitala i ja sam samo podigla ruku, no mislim da je najveći razlog bio taj što volim glazbu i živim u bliskom kontaktu s njom. U sve te četiri godine, radeći s profesoricom Brlobuš Dražinić, upoznavajući ekipu i družeći se kroz glazbu, stekla sam veliko iskustvo. Rad u Glazbenoj radionici doprinio je mojoj interpretaciji glazbe, poboljšanju mojih pjevačkih sposobnosti, no najviše ga pamtim kao neku vrstu relaksacije i terapije od mnogobrojnih kako školskih, tako i privatnih problema. Upravo zbog te četiri godine, nastavila sam i danas svoje zbarsko pjevanje te smatram da je Glazbena radionica XIII. gimnazije jedno prekrasno i korisno iskustvo iz mojih srednjoškolskih dana.

Matina Vazdar, bivša učenica,
pjevački zbor

Što se tiče Glazbene radionice, bila je definitivno jedna od zanimljivijih aktivnosti koju može ponuditi XIII. gimnazija. Ponosan sam što sam njezin bivši član. Često se sjetim profesorice, kao i većine ekipe iz Glazbene radionice s kojom sam svirao i vježbao. Od upečatljivih dojmova, osim profesoričina vikanja tijekom prednostupne groznice, mnogo je lijepih uspomena na trenutke koji su mi uljepšali boravak u XIII. gimnaziji.

Marko Viker, bivši učenik,
bubnjevi

Zahvalna sam Glazbenoj radionici XIII. gimnazije jer ondje sam naučila prve tonove na basu i gitarske akorde, stvarno jesam, a kad sam tek došla u školu, nisam ništa znala svirati, svi se sjećaju. Danas se i dalje bavim sviranjem bas-gitare. Na Glazbenoj sam radionici također upoznala ljude s kojima se i danas družim te mi je zbog svega toga jako drago.

Lea Palinić, učenica, 2011./2012.,
bas-gitara

Mi smo sudionici Glazbene radionice tek jednu godinu i gledajući sve što smo dosad radili, možemo samo reći da nas čeka još mnogo posla i ugodnih iznenađenja. Napravili smo koncert za Dan tolerancije, mali koncert za udrugu „Ponos domovine“, božićni koncert i koncert pod maskama. Raditi te koncerte bilo je naporno i zahtjevno, osobito našoj profesorici Jagodi Brlobuš Dražinić, ali atmosfera je uvijek vesela i svi smo dobro raspoloženi, a trud se uvijek isplati. Smatramo da je za školu dobro to što imamo Glazbenu radionicu. Učenici su uvijek dobrodošli pridružiti se i, nakon naporne nastave, malo se opustiti sa škvadrom uz kakvu pjesmu ili svirku, a škola time dobiva vesele koncerte.

Karla i Klara Kosić, učenice, 2011./2012.,
violina, klavir i pjevački zbor

Od prvog dana kad sam čula za Glazbenu radionicu, znala sam da će od toga sigurno nešto biti! Svi koncerti koje smo održali bili su jako lijepa iskustva! Još kao mala sanjala sam o tome kako želim postati pjevačica. Sve se vrtjelo oko toga kako ću imati novac kao i svi ostali u svijetu poznatih. Od početka suradnje sa svima u

Za mene Glazbena radionica ima posebno značenje zato što u njoj sklapamo nova poznanstva i prijateljstva i provodimo vrijeme koje ćemo zauvijek pamtiti po dobrom društvu i zabavi. U Glazbenoj radionici svi smo ravnopravni, svi imamo pravo glasa i pritužbe. Nekada se baš i ne možemo složiti oko nečega ili nam treba malo više vremena, ali na kraju sve uvijek ispadne dobro, a to dokazuju i naši dosadašnji projekti, primjerice, Koncert za mir i toleranciju ili školska priredba za maškare koju su svi hvalili. Svi se dobro zabavimo smišljajući i ostvarujući nove projekte, a na kraju svojim radom razveselimo i ostale učenike te profesore naše škole. Možda se ne primjećuje, ali iza svega toga stoji mnogo rada i truda, mnogo strpljenja i dobre volje. I, konačno, ono što je najvažnije, kroza sve to, naučili smo što je to timski rad, naučili smo biti odgovorni jedni prema drugima i poštovati tuđe stavove i mišljenja bez obzira na to jesmo li prvi ili četvrti razred.

Helena Cvetić, učenica, 2011./2012.,
pjevački zbor, solo pjevanje

U početku sam pohađala Glazbenu radionicu samo kao nekakvu slobodnu aktivnost, ali s vremenom sam to shvatila ozbiljnije i više sam joj se posvetila. Sviđaju mi se projekti na kojima radimo i koji nas zbližavaju, a ondje sam upoznala dosta zanimljivih vršnjaka koji imaju iste interese kao i ja. U Glazbenoj radionici dolaze do izražaja naši talenti i mašta, naše pjevanje, sviranje pa čak i gluma, iako bi nam dobro došlo malo više ozbiljnosti jer katkad neki učenici neozbiljno pristupaju zadacima. Uz to, Glazbena mi je radionica pomogla da popravim svoje samopouzdanje i da se više izborim za svoj glas, jer često smo trebali, prilikom odabira pjesama, izraziti naše mišljenje koje se nije svima svidjelo. Sve u svemu, jako mi je drago da sam dio takve skupine koja zasigurno ima dobar utjecaj na nas. S ljubavlju, Mirta Masnec :)

Mirta Masnec, učenica, 2012./2013.,
klarinet i pjevački zbor

Glazbenoj, počela sam uživati i doživljavati glazbu kao nešto posve drugačije. Više nije važno ništa osim toga. Jedina stvar kojoj se veselim u školi, kada ništa ne valja, kada se događaju i najgore stvari, samo se sjetim kako ću sada, za 15 minuta kada zvonu, otići u dvoranu i pjevati! Mislim da nije ni potrebno govoriti je li dobro to što Škola ima Glazbenu jer očito je da je to jedna od stvari što nas jednostavno ispunjavaju. Nisam mislila da će mi toliko značiti upuštanje u ovakav projekt. Pogotovo nisam mislila da će biti ovako lijepo! Jednostavno nas doživljam kao jednu veliku sretnu obitelj! Profesoričina povremena ljutnja zapravo je znak kako očekuje od nas više nego što mi možemo i zamisliti, više nego što mi mislimo da smo sposobni. To je znak da da vjeruje u nas i da joj je stalo. Odmah se rastužim kada se sjetim da će jednog dana sve biti gotovo, ali nećemo misliti o tome, nego ćemo uživati u ovome sada, stvarati i biti nervozni prije svakog izlaska na pozornicu, a na kraju će sve biti iznad očekivanja i svi ćemo biti ponosni jedni na druge!

Maja Ljubobratović, učenica, 2011./2012.,
solo pjevanje, pjevački zbor

Moj prvi projekt bio je koncert koji smo radili za Božić. U početku mi je bilo čudno, vjerojatno sam trebao vremena da se priviknem, i sada je super. Prvi projekt svima nam je bio najteži, kao i sve stvari koje radimo prvi put, jer imali smo tremu i nismo znali kako će sve ispasti, ali naš je koncert bio fenomenalan. Bilo ga je zabavno stvarati! Svatko ima neku svoju ideju i zamisao i onda sve te stvari povežemo u jednu cjelinu koja ima smisla, a ponekad je upravo to najteže: ostvariti sve naše ideje i zamisli, no svi se trudimo pa u tome i uspijevamo. Na radionicama sam naučio dosta stvari, a prva je stvar timski rad i složnost, no ovo mi je tek prva godina i nadam se da ću do četvrtog razreda naučiti još mnogo toga. U projektima koje radimo mogu iznijeti svoje ideje te dobiti iskren odgovor i mišljenje. Mislim da je dobro da Škola ima takvu aktivnost zato što pomaže učenicima da se osjećaju kao dio cjeline i da se ne boje zauzeti za sebe i reći svoje mišljenje. Škola ovim projektima promovira sebe, a učenici u njima dobivaju potrebno znanje.

Dino Bolić, učenik, 2011./2012.,
pjevački zbor

Glazbena radionica za mene je, prije svega, jako korisna. Imali smo mnogo priredbi ove godine i na neki smo svoj način pridonijeli školskom životu. Pripreme su prije svake priredbe zabavne, nekima možda malo manje zato što su imali neku zahtjevniju ulogu ili teži posao. Na Glazbenoj se radionici zapravo upoznajemo i družimo. Smatram da je sjajno to što Škola ima Glazbenu radionicu jer zbog nje smo mi, učenici, aktivniji u školskom životu i činimo školu zabavnijom. Svi naši projekti stvarno su zabavni i lijepi te mislim da je mnogo toga korisnog proizašlo iz njih. Glazbena bi radionica trebala nastaviti sa svojim radom i njezino bi ukidanje bilo jedna velika šteta za Školu i za učenike koji bi izgubili ovakva druženja i glazbene projekte.

Karla Bagarić, učenica, 2011./2012.,
pjevački zbor

Kad sam upisala prvi razred srednje škole, odmah sam znala da ću se priključiti Glazbenoj radionici, znala sam od prvog dana da želim sudjelovati u školskim koncertima. U dvije godine, koliko sam u Glazbenoj radionici, učinili smo mnogo kao skupina. Imali smo velik broj koncerata kroz koje smo prošli svašta: od gubljenja glasa u solo izvedbama, pucanja žice na gitari do velike nervoze i treme prije nastupa. Ipak, sav se taj trud koji uložimo na kraju isplati kad iz publike čujemo pljesak i pohvale. XIII. gimnazija treba biti ponosna na svoju Glazbenu radionicu koja je mnogo dala školi, a iz koncerta u koncert Glazbena je radionica sve bolja.

Eva Miljak, učenica, 2012./2013.,
pjevački zbor

Kako je to biti dio Glazbene radionice? Pa ova-ko... Zamislite si da ste sat vremena, ponekad i dva, u istoj prostoriji s osobama koje vas u isto vrijeme žirciraju i nasmijavaju do suza, kada biste više od ičega htjeli biti doma, ali ipak ste odvojili dio svog vremena kako biste u svoju školu unijeli malo više života. Zamislite zatim one trenutke kada doživite i onu drugu stranu profe iz glazbenoga i pomislite: „Koji vrag ja radim ovdje?“. Ipak, Glazbena je radionica jedna zajednica koja je ispunjena različitim ljudima i nije bitno jesmo li nasmijani, sretni ili pak živčani i ljuti, lijepo je doći na Glazbenu i kroza zabavu, smijeh, viku profe i bisere učenika ipak ozbiljno raditi i doći do vrhunske priredbe. Mi smo mala skupina velikih ljudi i biti na Glazbenoj jest nešto posebno i drugačije.

Tajana Avdić, učenica, 2012./2013.,
pjevački zbor

Glazbena radionica jako dobro utječe na Školu. Mi koji sudjelujemo u Glazbenoj radionici, zabavljanjem i druženjem s prijateljima, nešto i postižemo. Dajemo Školi jedan dio kulture, a uz to pokušavamo i zabaviti. Mislim da bi svaka škola trebala imati Glazbenu radionicu! Meni se dopala Glazbena radionica, zato što volim glazbu općenito, ali još mi se više počela sviđati kad sam se upoznao s ekipom. Cijela je ekipa uglavnom pristojna i svi smo sa svima dobri. Uglavnom, super je!!!

Karlo Lipkovac, učenik, 2011./2012.,
pjevački zbor

Moj prvi projekt u Glazbenoj radionici bio je onaj za maškare, sjećam se da nismo mogli odabrati želimo li koncert za maškare ili za Valentinovo, no ipak smo se odlučili za maškare. Bilo mi je zabavno raditi na tome, zbližila sam se s ostalima, kroza zabavu smo nešto i naučili, bilo je tu i napetosti i malih svađa, ali sve to dolazi jedno s drugim. U Glazbenoj radionici svi smo kao obitelj, svatko ima svoje ideje i svoje stavove, drugačije razmišljamo i mislim da upravo to pridonosi uspjehu Radionice. Meni ti projekti dosta znače jer imam priliku izraziti se i reći svoje mišljenje, naravno neće se svi složiti, ali u tome i jest bit svega. Na Radionici učimo kako timski raditi i ako netko zakaže, cijela skupina ispašta, ali zato smo dobri i marljivi pa se to ne događa, hehe! Mislim da je dobro da Škola ima takvu aktivnost, time promoviramo i Školu, a i sami sebe. Pokazujemo drugima naš rad i prenosimo im znanje. Nije samo škola na dobitku nego i mi! U Glazbenoj radionici dobivamo znanje koje će nam kasnije koristiti u životu i, sve u svemu, mislim da je to jedna pozitivna stvar. :)

Claudia Leratić, učenica, 2012./2013.,
pjevački zbor

Glazbena radionica XIII. gimnazije nije samo fakultativni predmet već predmet koji nas uči zajedništvu, dijeljenju, suradnji i odnosu prema glazbi kao umjetnosti. Svi učenici koji pohađaju Radionicu dobrovoljno su se odlučili na sudjelovanje zbog vlastite ljubavi prema glazbi i programa koji omogućuje njezino razvijanje. U Radionici sudjeluje veliki broj talentiranih učenika koji ovim putem usavršavaju svoje glazbene vještine. Nosimo se sa zahtjevnim programom koji zahtijeva mnogo rada i truda, ali ga zajedno, uz smijeh i strpljenje, uspješno prevladavamo. Doživljam Glazbenu kao vrstu rasonode, vrijeme opuštanja i mjesto gdje se naša mišljenja uvažavaju bez predrasuda. Raznim nastupima savladavamo strah od neuspjeha i stječemo samopouzdanje koje nam ne pomaže samo u izvedbi programa već i u svakodnevnim životnim situacijama. Kao što kaže slavni filozof Friedrich Nietzsche, „Bez glazbe, život bi bio pogreška“, a upravo je glazba ta koja nas vodi kroz život.

Tina Drakulić, učenica, 2012./2013.,
solo pjevanje i zbarsko pjevanje

Mislim da je dobro to što Škola ima Glazbenu radionicu jer tako se možemo opustiti prije ili nakon nastave. Napravili smo dosta toga i mislim da bismo trebali biti ponosni... :))

Ivan Vuković, učenik, 2011./2012.,
pjevački zbor

Glazbena radionica odlično je mjesto za steći nove prijatelje, dobro se zabaviti i naučiti raditi u skupini. Dosadašnje priredbe bile su zanimljive i raznolike. Nastupali smo uglavnom u našoj školi, a jednom smo bili na Trgu bana Josipa Jelačića. Nastupamo i s domaćim i stranim pjesmama. Dobro je što nas je mnogo, jer tako su prijedlozi i izbori pjesama veći. Kad odaberemo neku pjesmu, uglavnom je pjeva solist, a refren pjeva zbor. Prije svakoga nastupa mnogo vježbamo i na sam dan nastupa dobro se upjevamo. Atmosfera je opuštena i svi se dobro zabavljaju. Glazbena radionica svakako je nešto pozitivno u XIII. gimnaziji.

Petra Jamić, učenica, 2012./2013.,
zbarsko pjevanje, solo pjevanje

Glazbena radionica za mene je uvijek bila mjesto gdje su svi mogli razvijati svoju kreativnost i sudjelovati, ma kako god mogli ili htjeli. Profesorica je uvijek davala sve od sebe, pa i više od toga, posebno kad mi nismo. Od svega u gimnaziji, trenuci u Glazbenoj, ostat će mi najviše u pamćenju.

Velimir Topić, učenik, 2012./2013.,
bas-gitara, solo pjevanje

Filmska umjetnost

***Istina je ružna. Mi imamo umjetnost
da ne bismo propali zbog istine.***

Friderich Nietzsche

***Cinema is the most beautiful fraud in
the world.***

Jean-Luc Godard

Film lovers are sick people.

François Truffaut

Naša je škola jedna od rijetkih gimnazija koja se može pohvaliti fakultativnom nastavom filmske umjetnosti. Takva nastava u našoj školi postoji već četvrtu godinu zahvaljujući potpori ravnateljice Želimira Čečure, a čini se da će, s obzirom na interes učenika, filmska edukacija u XIII. gimnaziji postati tradicijom. Nastava filmske umjetnosti održava se u školskoj kinodvorani svaka dva tjedna u trajanju od najmanje dva školska sata. Naši su mladi znatiželjni filmofili, uza sve obvezne predmete i izvannastavne aktivnosti, odabrali još jedan predmet koji im samim činom odabira postaje obavezan, i time dokazali da umu gladnom znanja ništa nije teško. Sami često priznaju da ne znaju mnogo o filmu, ali nadaju se da će naučiti. Na tom je tragu i anketa o filmskim navikama učenika tadašnjih prvih razreda te o njihovu poznavanju filma, provedena u XIII. gimnaziji tijekom školske godine 2011./2012. za potrebe Metodičkih vježbi na *Školi medijske kulture „dr. Ante Peterlić“* koju organizira Hrvatski filmski savez kao dodatnu edukaciju za nastavnike. Najvažniji podatak koji nam je navedena anketa dala jest taj da 85% anketiranih učenika smatra da bi se o filmu trebalo učiti u srednjoj školi.

Osim na samu nastavu filma u našoj školi, ponosni smo i na uspješnu suradnju s Hrvatskim filmskim savezom. Naime, upravo su učenici XIII. gimnazije prvi srednjoškolci koji su dobili priliku sudjelovati u *Eksperimentalnom*

programu nastave filmske umjetnosti u organizaciji Hrvatskoga filmskog saveza. Pritom je važno napomenuti da su tijekom posljednje četiri godine zimske i proljetne praznike u kinu Tuškanac proveli ne samo učenici koji u našoj školi slušaju filmsku umjetnost kao fakultativni predmet nego i mnogi učenici koji nisu izabrali taj predmet kao fakultativni, a zanima ih film. Nastavnice *Eksperimentalnoga programa nastave filmske umjetnosti* u kinu Tuškanac bile su filmska montažerka Jelena Modrić, docentica na Akademiji dramske umjetnosti, i Ana Đorđić, nastavnica u XIII. gimnaziji.

Postavlja se pitanje čemu jedan takav školski predmet služi? Ima li smisla nakon jutarnje smjene ostajati nekoliko sati u poslijepodnevnoj kako bi se gledao film kad se isto to vrijeme može iskoristiti za vježbanje zadataka iz matematike, čitanje lektire, pisanje domaće zadaće ili za učenje bilo kojeg od obveznih te gimnazijskim programom propisanih predmeta? Zašto je važno u epohi opterećenoj profitom znati nešto što „ne služi ničemu“? Naime, na maturi se filmska umjetnost ne može izabrati kao izborni predmet niti se ocjena iz filmske umjetnosti boduje na fakultetima. Doduše, film se može studirati, no visokorazvijena gledalačka pismenost, poznavanje osnova filmske teorije i filmskih stilskih epoha nisu nužan i jedini uvjet za upis takva studija. Koja je onda svrha toga „gubitka vremena“ u svijetu sve veće produkcije parcijalnih

ljudi, uvjetovane utilitarističkim shvaćanjem obrazovanja i (ne)svjesnim siromašenjem duha? Čini se da se odgovor nameće sam od sebe.

*Film je umjetnost. Od najviših Griffithovih, Chaplinovih i Eisensteinovih do dometa velikih filmova današnjice stvorene su i ostvaruju se vrhunske filmske umjetnine, bez kojih bi čovječanstvo bilo duhovno siromašnije, a umjetnost lišena dragocjenih stvaralačkih pomaka. Nov, samosvojan, izvoran svijet i osebujan doživljaj tog svijeta koji nam može pružiti nadahnuto filmsko djelo ne može se nadoknaditi djelom nijedne druge umjetnosti, ma koliko ono genijalno bilo.*¹ Osporiti filmu pravo da bude dio nastavnoga programa, barem kao fakultativni predmet, značilo bi isto osporiti književnosti, glazbenoj ili likovnoj umjetnosti kao obveznim dijelovima gimnazijskoga programa. Na putu intelektualnoga i emocionalnoga sazrijevanja, upravo je umjetnost sjajan poticaj tome da se život ne promatra pasivno, ali i sustavnom izgrađivanju humanističkog svjetonazora. Nije li upravo oblikovanje cjelovitih ljudi krajnji cilj svakog odgoja i obrazovanja? Hoćemo li sve podrediti onome što je korisno i profitabilno te pritom zanemariti ono što iskonski obogaćuje duh?

Nastava filmske umjetnosti u XIII. gimnaziji temelji se, prije svega, na samome filmu, a zatim i na uvodu u osnove teorije filma te na filmskim stilskim epohama i njihovim predstavnicima. Cilj nastave filma u srednjoj školi nije znati redom

navesti sve predstavnike francuskoga novog vala i njihov cjelokupan opus ili pak imati teoriju filma „u malome prstu“, cilj je steći gledalačko iskustvo i kulturu gledanja, upoznati i filmove neholivudske produkcije, promišljati o filmu i o njegovu stvaranju, o njegovoj estetici i poetici, zapitati se o značaju pravih vrijednosti u epohi dominacije iskrivljenih, ali i o samome svijetu koji nam film prikazuje. Uvijek je to naš svijet, čak i kad je riječ o izmišljenim udaljenim galaksijama ili o stvarnim problemima ljudi na posve drugom dijelu ove kugle što je zovemo Zemljom. Možda je upravo film mala pomoć u shvaćanju činjenice da je cijelo bogatstvo našega kozmosa upravo u najjednostavnijem od svega: u tome da čovjek ostane čovjekom.

Ana Đorđić, prof.

¹ Težak, *Metodika nastave filma*, ŠK, Zagreb, 2002.

Filmsku umjetnost odlučio sam pohađati prvi put kada sam čuo za taj predmet. Ideja mi se vrlo svidjela. Film kao umjetnost gledao sam na posve drugačiji način. Predmet mi je omogućio velik napredak u pogledu filma. Počeo sam gledati filmove koje prije nisam znao cijeniti. Naučio sam mnoge informacije u brojnim područjima filma. Filmska umjetnost omogućila mi je shvaćanje brojnih pojmova u filmskom svijetu. Sada više cijenim film. U okviru samog predmeta, odabir je filmova sjajan: od svezvremenskih klasika i kulturnih filmova do odličnih filmova neholivudske produkcije. Smatram da profesorica i način predavanja ne mogu biti bolji. Na satu je uvijek zabavno. Sve u svemu, smatram da je filmska umjetnost najbolji predmet u Školi.

Marko Klajić, učenik

Na filmskoj umjetnosti gledamo filmove koji su dio opće kulture te učimo razne stvari o stvaranju filma općenito. Profesorica je zanimljiva, a za razliku od većine drugih predmeta, i atmosfera na satu je odlična. Ostale bi škole trebale uvesti ovakav predmet jer film je umjetnost kao i sve ostale.

Lara Kalogjera, učenica

Filmsku umjetnost upisala sam kako bih znala nešto više reći o filmovima, a ne samo njihovo ime. Otkad sam mnogo toga naučila na tom predmetu, gledam filmove na drugačiji način i primjećujem ono što dotad nisam. Filmovi koje gledamo su zanimljivi, a uz to uvijek imaju i dobru pouku. Da sam znala da će biti tako zanimljivo, upisala bih se i prije. :)))

Kristina Kavelj, učenica

U našoj školi postoji jedan krasan predmet – filmska umjetnost – koji predaje naša profesorica Ana Đordić. Nakon prvog sata filmske umjetnosti, znala sam da me čeka još mnogo zanimljivih činjenica o filmu. Bila sam u pravu. Učili smo o povijesti filma, filmske rodove i žanrove, a ono što mi se najviše svidjelo bilo je gledanje dobrih, kvalitetnih i legendarnih filmova. Ponekad smo dobili domaću zadaću, a to je obično bio zadatak da pogledamo određeni film kod kuće. Na kraju godine imamo zadatak odabrati film po želji (koji profesorica ipak mora odobriti) i napisati esej o tom filmu. Jedino što mi je žao jest to što se filmska umjetnost održava jednom u dva tjedna. Da mogu, to bih promijenila jer sigurna sam da film skriva još mnogo toga što bih mogla naučiti.

Karla Kosić, učenica

Upisala sam filmsku umjetnost jer nisam znala ništa o filmu, a željela sam naučiti. Ubrzo sam se uvjerila da nisam pogriješila: izbor filmova koje gledamo je izvrstan, a na satu je uvijek zabavno (toliko da zaboravim da sam zapravo na nastavi!). Naučila sam mnogo toga što mi je prije bilo nepoznato, a u filmu uživam više nego ikad! Mislim da bi svaka škola trebala uvesti ovaj predmet zato što je film (kao svaka druga umjetnost, a opet sam za sebe) vrijedan našeg zanimanja i proučavanja.

Sara Hlupić, učenica

Iskreno, filmsku sam umjetnost upisala samo zato da mi podigne prosjek. Nisam ni mislila da će biti ovako zabavno niti da ću stvarno film početi gledati na drugačiji način. Drago mi je što sam naučila toliko toga o filmu i o tome kako se stvara i znam da ću naučiti još mnogo toga. Atmosfera je odlična, možemo se i zezati i raditi u isto vrijeme, profesorica je super, a i mi smo, tako da mi nije uopće teško ostati poslije Škole. Preporučila bih svim školama da uvedu filmsku umjetnost kao predmet jer je i zanimljiva i korisna.

Nikolina Samardžić, učenica

Filmska umjetnost kao fakultativni predmet u našoj školi jest odlična ne samo radi zabave i odlične profesorice nego se ondje može i mnogo toga naučiti.

Monika Šušak, učenica

Zašto sam se počeo slušati filmsku umjetnost kao nastavni predmet? Od malih nogu zanimala me filmska kultura. Film je umjetnost za sebe koja spaja sve druge umjetnosti. Kao i glazba, određeni filmovi vode me natrag u djetinjstvo, u jednostavnije doba. Filmovi bude raznolikost osjećaja u gledatelju. Svaki žanr stvara svoju osobitu atmosferu i svaka filmska priča vodi nas u svoj svijet. To je ono što volim nazvati „magijom filma“. No da bi se ta magija postigla, film mora biti kvalitetan i originalan, tada postiže svoju bezvremenost. U ovakvoj školskoj aktivnosti o filmovima možemo učiti, pogledati ih i steći nešto najvažnije za pojedinca u modernom društvu: poznavanje opće kulture. Zar ne bi svaki gimnazijalac trebao posjedovati takvo znanje? A što se radi na filmskoj umjetnosti? Uči se o filmskoj kulturi i svim bitnim pojmovima razvoja filma kao posebne umjetnosti, o povijest filma iz njegovih korijena te o tehnološkoj povijesti od pojave filmske kamere, prve projekcije, braće Lumiere, nijemih i crno-bijelih filmova do najvećih postignuća u svijetu filma, pojave zvuka i boje. Danas ljudi rijetko znaju da je Pjevač jazza iz 1927. prvi zvučni film ili da je Becky Sharp iz 1935. prvi film u boji. Na filmskoj se, također, uči o filmskim rodovima i žanrovima igranog filma. Teorija filma sadržava sve pojediniosti koje prosječan gledatelj ne primjećuje: planove, kadrove, trikove, perspektivu. Svakom bi filmofilu bilo drago slušati o sastavnicama filma, povijesti i drugim filmskim detaljima. Onome tko nije upućen u analizu filma i sve sitnice od kojih se film sastoji, to neće biti zanimljivo, ali vjerujem da svaka osoba treba i želi pogledati sve značajne filmove koji su kroz povijest toliko utjecali na današnje društvo, umjetnost i kulturu. Opća kultura, znanost o filmu, znanje o dobrom filmu, neprocjenjivi su. Obogaćuju naš intelekt, a svatko tko zna nešto o kvalitetnim, klasičnim filmovima i glazbi uvijek je u društvu onaj pametan lik s kojim možeš porazgovarati na kavi, dosadnom tulumu ili sličnom mjestu. Zato je obrazovanje o filmu vrlo privlačna i važna stvar koja ističe učenost i kvalitetu karaktera. Gledaju se filmovi raznih žanrova, od crno-bijelih nijemih klasika poput filmova Dolazak vlaka na stanicu, Poljubac u tunelu, Poliveni poljevač, zvučnih filmova, primjerice Chaplinov Veliki diktator, do modernijih popularnih filmova kao što su Taksist, Amelie, Psi iz rezervoara ili Big Fish. Tko ne bi volio imati predmet iz kojeg se dobije ocjena, a gledaju se filmovi i uči se o kulturi? Zato je filmska umjetnost prilika da se nauči nešto novo i zanimljivo te da se obrazujemo na razini opće kulture.

David Mandić, učenik

Nastava filmske umjetnosti u kinu Tuškanac

14. – 18. TRAVNJA 2014.

Zagrebačka mladež danas većinom „visi“ po noćnim klubovima ili je preko dana „zabijena“ u ekrančiče pametnih telefona. Stanje je takvo posebno tijekom školskih praznika. Imamo toliko slobodnog vremena da često ne znamo što bismo s njime. Isto tako, pouzdano mogu reći da, nažalost, ne upoznajem često vršnjake koji imaju veliko znanje iz područja opće kulture. Filmovi su bitan dio opće kulture. Tko ne voli filmove?! Vole ih i stari i mladi, možda baš zato što živimo u doba u kojem svaka generacija ima pamtljive filmove koji u njima bude sjećanja. Zato bih svakom srednjoškolcu, koji je imalo zainteresiran za film ili koji misli da nema pametnog načina za potrošiti vrijeme tijekom proljetnih praznika, preporučio da se sljedeće godine uputi u kino Tuškanac i gleda s nama pomno odabrane klasike. Ako mislite da se tu radi samo o „dosadnim crno-bijelim ‘filmčugama’ iz 50-ih“, varate se! Gledali smo *Smiješnu stranu povijesti* Mela Brooksa (klasična komedija koju bih preporučio svakome tko ima i mrvu znanja opće povijesti), *Paklenu naranču* (glup hrvatski prijevod, no mislim da tu ne trebam mnogo pisati, film je to koji bi se svidio „ekipi“ u rangu od prosječnoga intelektualca do uličnoga razbijača), *Amarcord* (apsolutni klasik velikoga majstora Fellinija,

▲
Polaznici Nastave filmske umjetnosti ispred kina Tuškanac

tu nema pitanja, ako i dalje ne znate o čemu i kome pričam, „guglajte“ sada, odmah, sada!), *Skafander i leptir* („festivalac“ snimljen po istinitoj priči) te *Rondo* (hajde, jedan naš crno-bijeli klasik koji nije onakav kakvim ti se na prvu čini, iznenadio sam se koliko Hrvati mogu snimiti dobar film i, onak', glumi Relja Bašić, a ako ne znaš tko je to, definitivno ti treba ova nastava). Svake godine izbor filmova je drukčiji, ali uvijek raznovrstan i zanimljiv za naš, pa i za svaki uzrast. Predvođeni profesoricom hrvatskoga jezika i filozofije Anom Đorđić i akademskom montažerkom Jelenom Modrić, koje znaju što rade, nakon projekcije filma, pričamo i analiziramo film u ugodnom ambijentu staroga kina Tuškanac koje ima svoju zasluženu kinematografsku dušu. Naučit ćeš mnogo o filmu i o stvarima u filmu koje ni ne primijetiš kao obični gledatelj! „Ekipa“ je super, atmosfera je „otvorena i fina“ te uvijek imaš s kime otići na „cugu“ nakon filma. Zadnji dan filmske nastave dijele se diplome te se čak dobije i dar od Hrvatskoga filmskog saveza („ru-ljo, navali!“). Svakom vršnjaku preporučio bih *Nastavu filmske umjetnosti* u Tuškancu jer uistinu je poučna i zanimljiva.

David Mandić, učenik

Vizualni efekti – predavanje Toma Vujnovića

U sklopu predmeta „filmska umjetnost“ u našoj nas školi često posjećuju stručnjaci iz područja filma koji nam drže predavanja zahvaljujući kojima saznajemo mnogo toga što dotad nismo znali te im postavljamo niz pitanja o onome što nas zanima. Tako je bilo i u petak, 7. ožujka 2014., kad nam je predavanje održao gospodin Tom Vujnović iz tvrtke Vizije koja se bavi vizualnim efektima na filmu. Gospodin Vujnović dobitnik je Zlatne arene za vizualne efekte, a tim se poslom bavi već dvadesetak godina. Mnogo nas je naučio o samim vizualnim efektima, o načinu i

cijelom procesu njihove izrade. Filmski vizualni efekti, kako sam kaže, ne bi smjeli biti centar filma te jedina zanimljiva stvar u filmu, već služe tome kako bi nadopunili film, povezali radnju i stvorili ono čega u stvarnosti nema. Također, vizualni se efekti često koriste kada je filmski budžet ograničen (primjerice, grafiti na vratima garaža, tenkovi na ulicama, vojni helikopteri u zraku) iako i takve „sitnice“ poprilično koštaju. Kako bi predavanje bilo još zanimljivije, na računalu nam je pokazivao sve ono o čemu nam je govorio te nam je pokazao program u kojem radi te nekoliko jednostavnih primjera vizualnih efekata. Naučili smo kako taj posao uopće nije onako lagan kako svi to zamišljamo te da nije riječ o samo nekoliko klikova mišem već o satima i satima provedenim pred računalom kako bi na kraju sve izgledalo točno onako kako mi to vidimo na velikom platnu. Predavanje je bilo zanimljivo, poučno i vrlo ugodno. Zahvaljujemo gospodinu Vujnoviću koji nam je održao predavanje te izdvojio svoje slobodno vrijeme kako bismo bili u prilici još ponešto naučiti.

Lucija Franić, učenica

Gostovanje redateljice Nikoline Barić

Otkako je u našu školu uveden predmet „filmska umjetnost“, često nas na posjećuju različiti stručnjaci iz područja filma. Tako je bilo i 9. prosinca 2014. kada smo na nastavi filmske umjetnosti ugostili Nikolinu Barić, akademsku filmsku redateljicu, diplomiranu arheologinju i profesoricu engleskoga jezika. Prikazala nam je svoj diplomski kratkometražni film *Maša* koji nam se izrazito svidio. Imali smo mnogo pitanja na koja je gospođica Barić iznimno strpljivo odgovarala. Prenijela nam je iskustva i dojmove sa snimanja filma te nam pobliže dočarala kako je izgledao sam proces pronalaska lokacija za snimanje, odabira glumaca, nabave profesionalne opreme te još mnogo zanimljivih detalja o nastanku filma

o kojima mi kao gledatelji ni ne razmišljamo. Uza sam proces snimanja, otkrila nam je i neke detalje „iza kamere“, ali i to koji su filmski djelatnici ključni kako bi film ugledao svjetlo dana kao kompletno umjetničko djelo. Predavanje je bilo zanimljivo, a zanimljiva je bila i sama gošća. Drago nam je što smo još jednom imali priliku upoznati stručnjaka iz područja filma te se iznova uvjeriti kako postoje vrlo kvalitetni ljudi koji su iznimno sposobni za ono što rade u području (filmske) umjetnosti. Zahvaljujemo od srca našoj sjajnoj gošći Nikolini Barić te se nadamo da će se naša suradnja nastaviti i u budućnosti!

Lucija Franić, učenica

▲
Nikolina Barić s učenicima,
polaznicima nastave filmske
umjetnosti

Suradnja XIII. gimnazije i Hrvatskoga filmskog saveza

Ovakvu vrstu edukacije preporučila bih svima jer je znanje od sedmoj umjetnosti također opća kultura iako je mnogi, nažalost, zanemaruju te je smatraju samo zabavom za mase. Isto tako, nastava o filmu je korisna jer i putem filma možemo mnogo naučiti te proširiti svoje znanje u mnogim područjima, a da toga nismo ni svjesni. Samo jedan kvalitetan film može potpuno promijeniti našu percepciju i promišljanje o svijetu u kojem živimo.

Monika Ivanagić, XIII. gimnazija

Dugogodišnje iskustvo u radu s djecom i mladima te entuzijizam i predanost mladih profesorskih „snaga“ uzrok su gore navedena mišljenja učenice koja je sudjelovala na *Nastavi filmske umjetnosti* u kinu Tuškanac. Upravo tim projektom, 2013. godine započela je suradnja Hrvatskoga filmskog saveza i XIII. gimnazije u Zagrebu kao nadopuna nastavi hrvatskoga jezika u sklopu koje bi se trebala predavati filmska umjetnost kao četvrto nastavno područje.

Ana Đorđić, s kolegicom doc. art. Jelenom Modrić, voditeljica je programa *Nastave filmske umjetnosti za srednjoškolce* u kinu Tuškanac, koji se ove godine održao peti put zaredom, u siječnju i u ožujku tijekom školskih praznika, a na kojem su tijekom proljetnih praznika prvi put sudjelovali i profesori iz XIII. gimnazije, ali i iz cijele Hrvatske. Kroz, i više nego izvrstan, ovaj primjer školske prakse, nastojali smo približiti nastavu filmske umjetnosti kako učenicima, tako i „potencijalnim“ predavačima/profesorima

koji bi istu mogli pokrenuti u sredinama u kojima rade i djeluju – kao izborni predmet ili kao jedan od oblika izvannastavnih aktivnosti. Uz ovaj program, Ana Đorđić jedna je od voditeljica programa *Metodičke vježbe za nastavu filma u srednjoj školi* na II. seminarskom stupnju *Škole medijske kulture „dr. Ante Peterlić“*.

Oba projekta ne bi bila toliko uspješna da u XIII. gimnaziji nema nastave filmske umjetnosti koja nam omogućuje da iskustva u radu sa srednjoškolcima možemo analizirati i kritički vrednovati te prenositi i poticati druge obrazovne ustanove da usvoje program filmske nastave.

Također, Ana Đorđić je, uz Boška Piculu te Ivana Kelavu, i selektorica programa *Filmske revije mladeži* i *Four River Film Festivala* koji se održavaju u Karlovcu, svojevrsnoj „meki“ srednjoškolskoga filma. Uspješnost održavanja *Filmske revije mladeži* vidi se, kako u činjenici da su u godinu dana pobjednici, ali i organizacijski tim *karlovačkog festivala*, obišli *Norvešku, SAD, Italiju, Južnu Koreju, Makedoniju, Tursku, Austriju, Grčku, Sloveniju, Njemačku, Španjolsku* i *14 različitih festivala*¹, tako i suradnji s profesorima koji svojim radom potiču i razvijaju srednjoškolsko filmsko obrazovanje. Prošle je godine Hrvatski filmski savez uspostavio suradnju s Giffoni Film Festivalom – jednim od najvećih festivala filmova za djecu i mlade koji se već 45 godina odvija u istoimenom talijanskom gradu. Već drugu godinu za redom sudjelovala je i hrvatska delegacija, čija je članica bila i Ana Đorđić kao stručna suradnica na revijskim i obrazovnim programima Hrvatskoga filmskog saveza, gdje su osnovnoškolci i srednjoškolci s 3500 vršnjaka iz cijeloga svijeta ocjenjivali filmove velikana svjetske kinematografije. Filmska umjetnost

¹ Marija Ratković Vidaković, *Put oko Svijeta u 365 kadrova*, tekst objavljen u programskom katalogu 20. filmske revije mladeži & 8. Four River Film Festivala, str. 30

(i medijsko opismenjivanje općenito) koja stremi timskom radu idealno je okruženje za savladavanje svih kulturoloških prepreka s jedne strane te implementaciju direktnih i indirektnih već stečenih znanja i iskustava s druge strane. Uključivanjem kako sudionika Revije djece i Revije mladeži, tako i profesora hrvatskog jezika i voditelja filmskih videodružina u brend Giffoni daje se dodana vrijednost i samim hrvatskim revijama, a Hrvatsku se pozicionira ne samo na europsku nego i na svjetsku kartu filmskog stvaralaštva djece i mladeži.

S obzirom na to da je medijska kultura više izvannastavna aktivnost koju organiziraju školske filmske družine, udruge mladih ili kinoklubovi te da uvelike ovisi o entuzijazmu pojedinih učitelja i škola, suradnja koja se razvija sa XIII. gimnazijom višestruko je važna. Prije svega, *dan-as informacije o svijetu oko nas nisu sadržane samo u riječima na papiru, nego sve više u sveprisutnim brzim i snažnim slikama i zvukovima multimedijske kulture*². „Korisnici“ medijskih sadržaja trebaju biti sposobni analizirati, razumjeti i kritički vrednovati poruke kojima su svakodnevno izloženi. Nastava filmske umjetnosti omogućuje *olakšalo kretanje svijetom multimedijske kulture*³ te potiče i razvija vještine „čitavanja“ i „pisanja“ jezika slike i zvuka.

Nadalje, suradnja HFS-a i XIII. gimnazije svrstava Hrvatsku, doduše na mikrorazini, među države kojima je medijska pismenost i filmska umjetnost dio nastavnog plana te upravo taj pozitivan i više nego uspješan „pilot“ projekt omogućuje sustavnu analizu učinaka i utjecaja na osnovu kojih se može kvantitativno i kvalitetno razvijati strategija uvođenja nastave filmske umjetnosti u srednje škole na nacionalnoj razini. Već spomenuti

izvaninstitucionalni program stručnog usavršavanja i cjeloživotnog obrazovanja *Škola medijske kulture „dr. Ante Peterlić“*, u zadnjih 17 godina, kontinuirano osposobljava nastavnike i profesore koji predaju filmsku umjetnost ili osnivaju filmske družine te je uspio pomaknuti granice unutar školskog sustava.

I za kraj, s obzirom na to da ove godine, zbog ranije preuzetih obveza, nije uspio prisustvovati Školi medijske kulture u Trakošćanu, ovim putem šaljem javni poziv ravnatelju XIII. gimnazije mr. sc. Želimiru Čečuri da prisustvuje sljedećoj *Školi medijske kulture „dr. Ante Peterlić“* kako bismo, na terenu, zajednički vrednovali uspješnost suradnje Hrvatskoga filmskog saveza i XIII. gimnazije.

Kristina Dorić,
Hrvatski filmski savez

² Tomislav Šikić, *Medijska pismenost, pismenost 21. stoljeća*, članak objavljen na portalu www.zbornica.com

³ Ibid.

Filmska u XIII. iz perspektive studenta filmske montaže

Marko Klajić bivši je učenik XIII. gimnazije, koji je maturirao školske godine 2014./2015., a danas je student Odsjeka montaže Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu. Četiri je godine slušao školski predmet filmska umjetnost, a na prijamnom ispitu Odsjeka za montažu ostvario je izvrsno prvo mjesto. Sam Marko piše o tome kako je doživio četiri godine gimnazijskoga filmskog obrazovanja...

U današnjem svijetu, film je najrasprostranjenija umjetnost te, također, funkcionira kao masovni medij, stoga je vrlo čudno što se u našem obrazovnom sustavu filmu posvećuje vrlo malo pažnje. U sklopu programa osnovne škole, učenici imaju priliku naučiti pokoji osnovni pojam filmskog jezika te par osnovnih etapa u razvoju filma, ali sve to odrađuje se samo programski, bez mnogo interesa. Zastupljenost filma u programima srednjih škola nije ništa veća, sve se svodi na usputno spominjane zanimljivih činjenica. Međutim, XIII. gimnazija u Zagrebu ima čast biti jedna od iznimaka kada je u pitanju edukacija o filmu. Kao fakultativni predmet, učenici mogu odabrati filmsku umjetnost koju vodi profesorica Ana Đorđić. Nastava se zasniva na podučavanju osnova filmske teorije i povijesti filma te na gledanju filmova različitih kinematografija.

Nastava počinje od samih osnova filma te time učenici stječu razumijevanje i bolji uvid u ono što se događa „iza kamere“. Također, polaznici nastave filma počinju formirati svoj ukus koji se usmjerava prema nešto kvalitetnijim filmovima te shvaćaju njihovu vrijednost. Nakon što su usvojene osnove teorije i povijesti filma, učenici počinju gledati i analizirati filmove. Nakon svakoga odgledanog filma, iznose se stavovi i mišljenja te se pokreću pomnije analize i debate o odgledanu filmu. Vrlo često na nastavu dolaze razni gosti iz filmskog svijeta. Učenici imaju priliku čuti iskustva i stavove redatelja, glumaca, producenata i brojnih drugih suradnika na filmu. Osim same nastave u školi, učenicima se nudi prilika sudjelovati na raznim filmskim projektima. Uz to, nastava se nastavlja i tijekom praznika. Svakih zimskih i proljetnih praznika, organizira se nastava u dvoranama kina „Tuškanac“. Filmovi se prikazuju na velikom platnu, a uz

profesorica Đorđić, polaznike podučava i profesorica Jelena Modrić, docentica na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu.

U četiri godine pohađanja nastave filmske umjetnosti, učenici stječu iznimno znanje osnova filma te ostvaruju brojne projekte uz potporu profesorice Đorđić. To ih uvodi u filmski svijet i omogućuje im da nastave svoje obrazovanje u filmskom smjeru.

Marko Klajić

Filmska u Tuškancu iz perspektive nastavnice

Tijekom svojega pripravnništva koje sam ostvarila kao profesorica filozofije u šk. god. 2014./2015. u XIII. gimnaziji, zahvaljujući entuzijazmu moje kolegice, profesorice Ane Đorđić, dobila sam priliku dodatno usavršiti svoje znanje i povećati nastavničke kompetencije. Za vrijeme proljetnih praznika, od 30. ožujka do 3. travnja 2015., zajedno s ostalim kolegama iz Škole, nekolicinom učenika i nastavnicima iz drugih dijelova Hrvatske, pohađala sam program *Filmske nastave* u kinu Tuškanac u Zagrebu. Svaki smo dan od 10 do 13 sati mi, nastavnici, s velikim interesom pohađali „nastavu“ i učili kako svojim učenicima prenijeti osnove filmske umjetnosti. U raznoliko i temeljito osmišljenom prijedlogu izvedbenog programa *Nastave filmske umjetnosti* u prvim, drugim, trećim i četvrtim razredima srednje škole, svaki je dan na programu bio jedan film kao temelj nastavne jedinice, pomno izabran kao primjeren određenom razredu te peti prijedlog primjeren za sve razrede srednje škole. Program je uključivao kako hrvatski klasik *Rondo* redatelja Zvonimira Berkovića iz 1966., tako i jedno od najznačajnijih djela

filmske umjetnosti *Psiho* Alfreda Hitchcocka iz 1960., za Oscara nominirane brazilski *Božji grad* Fernanda Meriellesa i Katie Lund iz 2002. i francuski *Skafander i leptir* Juliana Schnabela iz 2007. te *Edward Škaroruki* Tima Burtona iz 1990. godine. Nakon odgledana filma slijedile su analiza i interpretacija prikazanog kroz koje su nas dinamično i poticajno vodile kolegica Ana Đorđić, profesorica u XIII. gimnaziji, i akademska montažerka Jelena Modrić, docentica s Akademije dramske umjetnosti. Dugogodišnje pedagoško iskustvo u radu s učenicima i studentima te široka filmska erudicija objiju predavačica bile su vidljive kroz živ dijalog između polaznika i predavačica (učenika i nastavnika podjednako), kao i nas polaznika međusobno. Vješto osmišljenim pitanjima, obje predavačice navodile su nas da sami osvijestimo viđeno, promislamo i zaključimo te kroz vlastito iskustvo usvojimo terminologiju teorije filma, spoznamo osnovne koncepte, odrednice, pravce, rodove, žanrove i autore filmske umjetnosti. Kolege s manje filmskog predznanja mogli su se s lakoćom upoznati s osnovama, baš kao i prisutni učenici. Nama pripravnicima s manje nastavnčkog iskustva dragocjene su bile pomno razrađene nastavne jedinice gdje smo uz svaki odgledani film dobili prijedloge i ideje za motivacije u osmišljavanju vlastita nastavnog sata, korelacije s ostalim nastavnim sadržajima te detaljno navedene ključne pojmove i zadatke za usvajanje kojih je određen film primjeren. Iz uloge učenika u kojoj smo svi bili, mogli smo kroz vlastito iskustvo evaluirati prijedlog programa nastave filmske umjetnosti, istodobno se stručno usavršavajući kao nastavnici.

Ovaj program izobrazbe ujedinio je neke od najboljih osobina odgojno-obrazovnog procesa; užitek upoznavanja velikih umjetničkih djela, aktivno proširivanje i produbljivanje vlastita znanja, zabavu, poticaj da sami nastavimo osvještenije pristupiti filmskoj umjetnosti i izgrađivati vlastit umjetnički ukus. Budući da je program za sve sudionike bio besplatan, ovom prilikom bih, uz predavačice Anu Đorđić i Jelenu Modrić, zahvalila organizatoru Hrvatskom filmskom savezu te Hrvatskom audiovizualnom centru na financijskoj potpori.

Smatram da bi svaki nastavnik u Hrvatskoj trebao dobiti priliku sudjelovati u ovakvom

vidu stručnog usavršavanja s obzirom na nezaobilaznu važnost filma i ostalih audiovizualnih sadržaja u životu današnjih učenika, ali i nas odraslih koji ih obrazujemo i odgajamo. Ovaj program svakako ću preporučiti svim kolegama nastavnicima.

Maruša Biliško Gagulić, prof.

▲
Nastavnice Maruša Biliško,
Iva Rogulja Praštalo,
Ana Đorđić i Marica Perić
Leko, ispred kina Tuškanac

UČENICI IZ PET GIMNAZIJA OKUPIRALI TUŠKANAC NA EKSPERIMENTALNOJ NASTAVI FILMA

IZVOR: PORTAL SREDNJA.HR

OBJAVLJENO 14. SIJEČNJA.2015., PIŠE: IVAN BOŽIĆ

Od 5. do 10. siječnja u zagrebačkom kinu Tuškanac je po četvrti put održana eksperimentalna nastava iz područja filma za srednjoškolce. Organizator je bio Hrvatski filmski savez uz potporu HAVC-a, a sudjelovalo je četrdesetak učenika iz četiri zagrebačke gimnazije. Jedan dan su gostovali i učenici Gimnazije Karlovac. Više o tijeku i obliku nastave, govori nam Ana Đorđić, profesorica hrvatskog jezika i filmske umjetnosti iz XIII. gimnazije te jedna od dviju predavačica na ovom programu za srednjoškolce.

Oko 40 srednjoškolaca iz I. IV. VI. i XIII. zagrebačke gimnazije, sudjelovalo je na eksperimentalnoj nastavi filmske umjetnosti, koja se od petog do desetog siječnja održavala u kinu Tuškanac, a koju organiziraju Hrvatski filmski savez uz potporu HAVC-a. To je već četvrti put da se održava ovakva radionica, na kojoj se učenici mogu upoznati s osnovama filma, budući da jedino srednjoškolci iz XIII. gimnazije imaju mogućnost tijekom redovne nastave učiti o sedmoj umjetnosti, odaberu li u školi kao fakultativni predmet filmsku umjetnost.

Gledanje, analiza i interpretacija filma

Kako smo napomenuli, uz učenike četiriju zagrebačkih gimnazija, nastavu iz filmske umjetnosti pohodili su jedan dan i učenici Gimnazije Karlovac. Od čega se sve sastojala nastava, otkriva nam jedna od predavačica.

- Nastava je svaki dan počela uvodom u određeni film (žanr/filmski rod/stilsko razdoblje) i motivacijom za gledanje tog filma. Zatim je uslijedila projekcija filma. Nakon projekcije, obično bismo imali petominutnu pauzu, a zatim bi učenici, temeljem usmjerenih pitanja nastavnica, analizirali i interpretirali film, prepoznavali njihove stilske osobitosti i povelili razgovor o pregledanom filmu.

Jedan smo dan ugostili i sjajnog redatelja Damira Čučića kako bi učenici iz prve ruke saznali sve

što ih zanima o nastajanju filma i filmskoj režiji, govori profesorica Ana Đorđić, uz koju je još predavala i Jelena Modrić, inače filmska montažerka te profesorica na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu.

Nešto novo su mi bili rumunjski filmovi

Kada je riječ o dojmovima učenika, pitali smo profesoricu Đorđić, kakve je povratne informacije dobila od polaznika, a impresije je podijelio s nama i gimnazijalac koji je sva četiri puta sudjelovao na radionicama.

- Učenicima se, kako su nam sami rekli, na nastavi filma otkrio nov, neistražen i nepoznat svijet teorije filma i filmskih stilskih epoha za koji nisu ni znali da postoji. Redom komentiraju kako, zahvaljujući nastavi filma, gledaju na ovu umjetnost drugačijim, znalačkim i osviještenim očima.

Osim znanja koje dobivaju, učenicima se sviđa i opuštena radna atmosfera, odabir filmova (većinom kažu da im samima ne bi palo na pamet pogledati neke od filmova koje su imali priliku pogledati na nastavi u Tuškancu), ali i činjenica da nema ocjenjivanja i provjeravanja znanja, rekla nam je profesorica hrvatskog i filmske umjetnosti iz XIII. gimnazije.

Marko je maturant XIII. gimnazije, koji namjerala ove godine upisati filmsku montažu na Akademiji dramske umjetnosti pa mu je dobrodošla ovakva radionica.

- Ovaj put smo imali filmove iz Rumunjske, čija je kinematografija potpuno različita od svih ostalih. Oni koriste jako puno dugih frontalnih kadrova, a kamera je u velikoj većini kadrova statična. Kako smo gledali igrani film o svrgavanju diktatora Čaušeskua i revoluciji u Rumunjskoj, mogli smo tematiku usporediti s padom komunizma kod nas, objasnio nam je učenik XIII. gimnazije Marko Klajić, koji je sva četiri puta sudjelovao na filmskoj nastavi u Tuškancu.

ŠTO SVE OVAKVA EKSPERIMENTALNA NASTAVA DONOSI UČENICIMA?

Pitali smo profesoricu Đordić i za stav o tome, što ovakva nastava donosi učenicima u nastavku školovanja.

- U daljnjem obrazovnom putu, nastava filma može biti od iznimne koristi za učenike koji namjeravaju upisati neki od studija na ADU ili pak studij komparativne književnosti ili se pak na bilo koji način baviti samim filmom. Također, takva nastava pozitivno utječe na njihovo izražavanje, zapažanje, promišljanje, razvoj intelektualnih sposobnosti te kritički odnos prema umjetnosti, a to je možda čak i važnije od iskoristivosti takve nastave u daljnjem obrazovanju. Široko opće znanje i bogatstvo duha jest nešto za čim bi i naši srednjoškolci, ali i naš obrazovni sustav trebali težiti. Osim toga, na pitanje „kako nastava filma može poslužiti učenicima u daljnjem obrazovnom putu?“, mogu odgovoriti protupitanjem: kako im u tome može poslužiti nastava književnosti, glazbene i likovne umjetnosti? Općenito smatram da se u školama sve više zapostavlja umjetnost/umjetnički predmeti na račun, primjerice, matematike, kemije, fizike i informatike. Tu se dotičemo obrazovnog sustava koji na neki način ulaže samo u ono što je konkretno iskoristivo, naplativo i od čega država ima koristi, a pritom pomalo zanemaruje humanistički svjetonazor i izgrađivanje potpunih osobnosti koji kritički percipiraju svijet u kojem žive, rekla nam je profesorica Đordić.

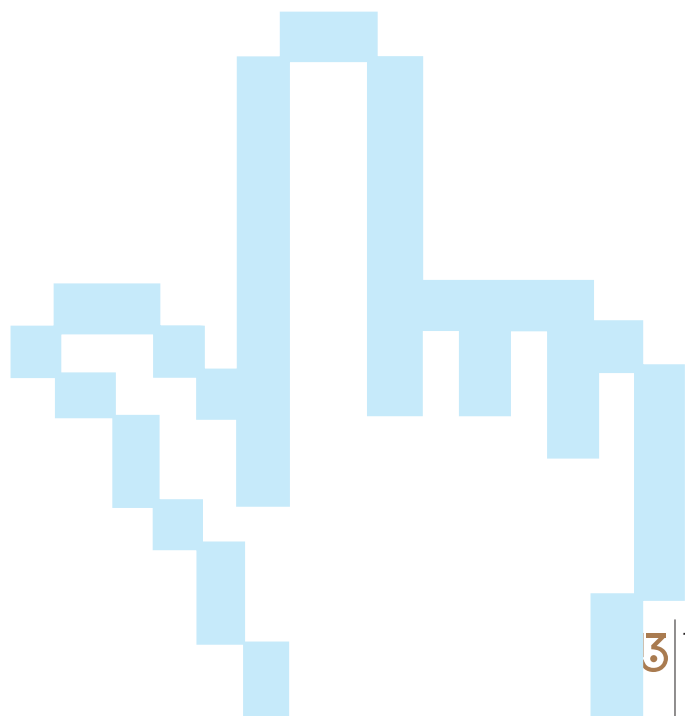
Zadovoljstvo iskazali i predavači, ali i polaznici

Profesorica Đordić napominje da zbog velikog interesa učenika za ovakav oblik nastave, razmišljaju o skorij organizaciji još jedne radionice, u proljetnom periodu. Za takva razmišljanja ima razloga i zbog impresija sudionika.

- Iznimno smo zadovoljni postignutim ne samo zato što smatramo da su učenici kvalitetno iskoristili priliku da se filmski opismene već i stoga što su i oni sami, prema anonimnim anketama provedenim zadnji dan nastave, izrazili svoje zadovoljstvo, zahvalnost i želju da se takva nastava održi ponovo.

Također, svi anketirani učenici tvrde da bi ovakav tip nastave preporučili svojim prijateljima. Oduševljeni smo njihovim promišljanjem, filmskom zrelošću i voljom da zimske praznike provedu na nastavi umjesto na neke druge načine. Smatramo da je ovakva nastava iznimna prilika da srednjoškolci film ne doživljavaju isključivo kao zabavu i da svaki film gledaju razumijevajući ga u njegovoj umjetničkoj punini.

Osim filmske pismenosti i filmske načitanosti, važno je učenike osposobiti za kritički odnos prema onome što gledaju – za aktivno gledanje filma, posebice zato što je film umjetnost koju današnji srednjoškolci najviše konzumiraju, zaključila je na kraju prof. Đordić.

Srednja.hr o nastavi filmske umjetnosti u XIII. gimnaziji

UČENICI XIII. GIMNAZIJE ODUŠEVljeni PRAKTIČNOM I TEORIJSKOM NASTAVOM IZ FILMSKE UMJETNOSTI

IZVOR: PORTAL SREDNJA.HR

OBJAVLJENO 20. LIPNJA.2013., PIŠE: IVAN BOŽIĆ

U zagrebačkoj XIII. gimnaziji već drugu godinu za redom se održava nastava iz predmeta filmska umjetnost. Pohađa ju 25 učenika, a za sada je bazirana na teorijskoj osnovi. Naime učenici jednom u dva tjedna gledaju filmove različitih žanrova, u kino dvorani koju ova škola posjeduje. Nakon toga zajedno s profesoricom hrvatskog jezika, Anom Đorđić, koja je predavač provode analizu filma, diskutiraju o filmskim stilovima, autoru, o filmskim osnovama i trikovima kojima se redatelji služe u sedmoj umjetnosti. Nedavno su tri učenika koji pohađaju ovu nastavu, imali i prvi praktični rad, koji također prikazujemo na kraju teksta.

Zagrebačka 13. gimnazija nudi svojim učenicima mogućnost odabira izbornog predmeta filmska umjetnost. Škola ima kino dvoranu unutar koje se jednom u dva tjedna, gledaju filmovi te nakon toga analiziraju, pod paskom profesorice hrvatskog jezika Ane Đorđić, koja predaje i ovaj predmet. Njih 25 ove godine pohađa nastavu iz ovog predmeta, a nedavno su učenici imali i prvi praktični projekt. Profesorica naglašava da je osim uviđanja važnosti ovog predmeta od strane nadležnih, važna potpora ravnatelja i interes učenika.

Predmet koristan za više fakulteta

Iako je profesorica Đorđić i prije pokazala inicijativu za uvođenje filmske umjetnosti u školski program, na način da je provodila filmske radionice, od prošle školske godine se ocjena iz ovog predmeta unosi u svjedodžbu, kao i svi ostali. Osnove filmske umjetnosti dijelom se obrađuju u osmom razredu osnovne škole u okviru hrvatskog jezika u dijelu medijska kultura.

Učenici odrastaju uz film, pa je vrlo važno da steknu osnovna znanja o ovoj umjetnosti, kao što to imaju priliku u slučaju glazbene i likovne umjetnosti. Također, kao što je važno pročitati ključna književna djela, tako je bitno i pogledati ključne filmove, radi stjecanja opće kulture i proširenja humanističkog svjetonazora, govori nam profesorica Đorđić.

Profesorica nam je pojasnila i kako otprilike funkcionira nastava iz filmske umjetnosti.

- Nastava filmske umjetnosti održava se svaka dva tjedna u trajanju od dva ili tri školska sata u školskoj kino dvorani ili rjeđe u kabinetu iz hrvatskog jezika. Temelji se na samome filmu, na uvodu u teoriju filma, na filmskim stilskim epohama i na njihovim predstavnicima. Cilj je takve nastave steći gledalačko iskustvo i kulturu gledanja, upoznati i one filmove koji nisu holivudske produkcije, promišljati o filmu, o njegovoj estetici i poetici, ali i o svijetu koji film prikazuje, objašnjava profesorica Ana Đorđić.

Iako je predmet koristan za više fakulteta poput Akademije dramskih umjetnosti, Komparativne književnosti ili Kroatistike, ne donosi dodatne bodove ni na jednom od ovih fakulteta, budući da predmet ima svega nekoliko škola.

Slušanje filmske umjetnosti stvorilo mu želju da upiše Akademiju dramskih umjetnosti

Učenici koji već drugu godinu slušaju ovaj predmet u XIII. gimnaziji izuzetno su zadovoljni stečanim znanjima.

U ove dvije godine koliko slušam ovaj predmet naučio sam puno stvari o filmu koje prije nisam znao. Sada i gledam film na puno drukčiji način, opažam detalje poput duljine kadra, kuta snimanja, a razvio sam i proširio svoj filmski ukus, govori David Mandić, učenik drugog razreda spomenute škole.

David dodaje da je imao sjajnu profesoricu hrvatskog u osnovnoj školi, kod koje je uspio steći znanje o osnovama filma, a počeo se i u slobodno vrijeme baviti sedmom umjetnošću.

Zadnjih godinu dana bavim se snimanjem videa, koje onda kući na svome kompjuteru montiram. Imam namjeru upisati montažu ili snimateljstvo na Akademiji dramskih umjetnosti, pa si već stvaram portfolio, objašnjava David.

Kako smo naglasili na početku, nedavno su tri učenika iz XIII. gimnazije pod mentorstvom profesorice Đorđić obavili i objavili svoj prvi praktični rad. Riječ je o temeljitom izvještaju sa završnice sportskog Državnog prvenstva u Poreču, u kojem su se poslužili i nekim filmskim trikovima, koje su naučili u teoriji. Autori filma su, snimatelji Stribor Gligorić i Marko Klajić, a montažer je bio naš sugovornik David Mandić.

► IZVANNASTAVNE AKTIVNOSTI

Novinarska skupina XIII. gimnazije ili „bezimeni“ tragači za istinom

Iako se članove Novinarske skupine XIII. gimnazije na okupu moglo vidjeti svega desetak puta, dobro uigrana ekipa zadužena za medijsko praćenje svih događaja u školi svoje je zadatke od prvoga dana obavljala odgovorno, hitro i s golemom voljom. Previše zauzeti čak i da bi svom malom istraživačkom kolektivu nadjenuli neko zvučno ime, mladi su novinari sa mnom, svojom voditeljicom, komunicirali posve u skladu s vremenom u kojem njihovi tekstovi nastaju – virtualno! Unatoč tome, grupa na Facebooku naslovljena „Novinarska u Trinaestoj“ s vremenom je od priručnoga alata za bržu i lakšu komunikaciju postala poligon za vježbanje tolerancije i demokracije u kojem jednaku težinu ima prijedlog profesorice voditeljice skupine, iskusnog maturanta i tek upisanoga „prvašića“. Jedini je kriterij odabira teme bio njezina originalnost i informativni potencijal. Skupina kroz koju je u posljednje dvije godine prošlo desetak učenika izvještavala je tako o školskim i razrednim izletima, razmjenama udžbenika, proslavama blagdana i pedesete godišnjice škole, ali i o aktualnim knjigama, kazališnim predstavama i gradskim događanjima zanimljivima tinejdžerima. Razgovarali smo tako i s bivšim maturantima koji su nam iz prve ruke potvrdili kako zapravo izgleda studentski život te s učenicima

koji, osim školskih, nižu i sportske ili plesne uspjehe, a u pripremi je i još uvijek nerealizirani ciklus intervju s nastavnicima koji bi učenicima razotkrio drugo lice ljudi koji im već godinama predaju. Upravo ta upornost u potrazi za skrivenom istinom, drugom perspektivom i svježim pogledom na svijet ono je što objedinjuje sve članove školske novinarske skupine, a meni kao njihovoj voditeljici budi nadu da će nas upravo ta nova, mlada generacija koju mnogi bespoštedno kritiziraju povesti u neku svjetliju budućnost.

Iva Rogulja Praštalo, prof.

Članovi novinarske skupine u šk. god. 2013./2014. i 2014./2015.:

Lucija Bilobrk, Jona Brozović, Lucija Franić, Monika Hrvoić, Veronika Mataija, Anamarija Jelenčić, Ema Karas, Matej Knežević, Lara Šubić, Stella Leto, Anja Sučić, Fran Jelić i Hana Alić

►
Članovi Novinarske skupine

Kreativno-literarna skupina (KreatiS)

Sve je započelo kad sam prošle školske godine 2013./2014., sa svojim bivšim maturantima, počela voditi radionicu kreativnoga pisanja. Međutim, maturantski su razredi imali volju, ali tu volju zbog obveza nisu uspjeli provesti u djelo. Ove školske godine obavijestila sam razrede u kojima predajem da ću voditi kreativno-literarnu skupinu i odmah se javilo nekoliko zainteresiranih učenika. Učenici su počeli kucati na vrata zbornice ne bi li me pronašli i dogovorili kreativno-literarnu suradnju. I tako se, početkom ove, 2014./2015., školske godine, svake druge srijede krenula okupljati skupina mladih, kreativnih, radoznalih, veselih ljudi u 13.10 sati i svakoga drugoga petka u isto vrijeme.

KreatiS je svojim djelovanjem i kreativnošću obilježio božićne blagdane, Valentinovo i školski maskenbal. Učenici su primjenjivali komunikacijske sposobnosti te vještine u pisanju u različitim stilovima. Pokazivali su izuzetne stvaralačke sposobnosti i njegovali stvaralačku pismenost. Osim toga, realizirali su i ideju pokretanja školskoga lista u digitalnom obliku za čije su izdavanje prikupljali financijska sredstva.

Ivana Franjić, prof.

U KreatiSu tijekom školske godine 2014./2015. sudjelovali su:

1. Hana Alić, 2. g
2. Omi Žganec, 2. g
3. Eva Marija Dorotić, 2. g
4. Antonija Ježić, 2. g
5. Grgur Gržetić, 2. g
6. Katarina Barušić, 3. a
7. Frane Franić, 3. a
8. Luka Zvekić, 3. a
9. Leon Bošnjak, 3. d
10. Edo Pleše, bivši učenik XIII. gimnazije

▲
Profesorica Ivana Franjić
i članovi KreatiSa

Dramska skupina XIII. gimnazije

... Srž kazališta je ljudsko biće. Mi pokušavamo pokazati da se svi možemo baviti umjetnošću. Svi smo mi umjetnici. Mi želimo razviti sposobnost koju nam je ukralo obrazovanje. Mi bismo trebali odbaciti obrazovanje koje nije popraćeno odgojem. Obrazovanje znači biti vođen, učiti da su dva i dva četiri, dok odgoj znači pomagati ljudima da razviju sve znanje koje je u njima i da stvore sve izume za koje su sposobni...

Pozdravna riječ Augusta Boala na Festivalu primijenjenog kazališta – Pulski forum 2008.,
Augusto Boal: *Igre za glumce i ne-glumce*

U duhu današnjeg vremena, uvjetovanog izrazito brzim tehnološkim napretkom, koje nudi obilje informacija i znanja, često se zaboravlja na ono bitno: na važnost odgoja u oblikovanju humanistički orijentirana pojedinca koji kritički rasuđuje i živi u duhu temeljnih ljudskih vrijednosti i etičkih načela, koji stečeno znanje oživljuje svojom osobom te koji poštuje svoje dostojanstvo, ali i dostojanstvo drugoga. U oblikovanju takva mlada čovjeka, roditeljima bi od velike pomoći trebala biti i škola. Naime, uz obrazovnu, škola ima i odgojnu funkciju. Ta je funkcija škole prisutna kao dio kurikuluma pojedinih nastavnih predmeta – u promišljanju tema nastavnih jedinica i u živoj komunikaciji s nastavnicima i školskim kolegama. Odgojna funkcija škole dolazi do izražaja i u izvannastavnim aktivnostima koje nastavnicima i učenicima daju veću slobodu od one ograničene nastavnim planom i okvirom od 45 minuta. Dugoročan pozitivan učinak svake izvannastavne aktivnosti jest spoznaja da nije bitno imati (znanje ili štogod drugo), već da je nužno biti, da nije dovoljno samo znati, već da treba znati biti. Uz Glazbenu radionicu, jedna je od takvih izvannastavnih aktivnosti Dramska skupina XIII. gimnazije. Ona okuplja učenike svih generacija naše škole, a njezina je specifičnost ta što učenici sudjeluju u cijelom procesu stvaranja predstave: od oblikovanja scenarija do same izvedbe. U posljednjih se pet godina Dramska skupina XIII. gimnazije svojim predstavama *Priroda i društvo* te *Štefica ili ve-*

dra strana života plasirala na županijski LiDraNo, a svojim predstavama sudjeluje i na većini školskih priredbi. Vrhunac njezina rada jest *Mjuzikl* nastao školske godine 2013./2014. u nevjerojatno obogaćujućoj suradnji s Glazbenom radionicom, a povodom proslave 50. obljetnice XIII. gimnazije. Uspjeh *Mjuzikla*, suze publike i ovacije cjelokupne školske kinodvorane samo su kruna onoga što je svrha svih kreativnih izvannastavnih aktivnosti: omogućiti učenicima da svoje slobodno vrijeme provedu kvalitetno i posvete ga kreativnoj igri, zajedništvu, timskom radu, razvoju trajnih prijateljstava, ali i boljem upoznavanju sebe i svojih mogućnosti. Entuzijizam i kreativnost učenika koji u okviru Dramske skupine XIII. gimnazije stvaraju (sebe same, likove, prijateljstva, dramski sukob, tolerantnu i veselu atmosferu, predstavu) podsjećaju na umjetnički impuls stvaratelja koji upravo stvaranjem svojemu postojanju daje smisao i trajnost.

Ana Đorđić, prof.,
voditeljica Dramske skupine XIII. gimnazije

Volonteri XIII. gimnazije

The day you help or give someone anything without any selfish expectations or ulterior motives... is the day your real life begins.

Joe Campos

U XIII. gimnaziji, među mnogim izvannastavnim aktivnostima, postoji i mala, ali vrlo živa skupina volontera. S radom je započela ove školske godine i ostvarila mnoge ideje i ciljeve. Kao predstavnici naše škole, gostovali smo na dodjeli volonterskog Oscara, u Školi smo organizirali skupljanje dobrotvornih priloga za napuštene životinje te posjetili udruhu „Šapica“ pružajući joj potporu na teškom putu izgradnje novog azila. Također, ugostili smo prodavače časopisa beskućnika *Ulične svjetiljke* i njihova poznatog predstavnika Milu Mrvalja koji je održao predavanje o tome kako je biti beskućnik. Za Valentinovo smo organizirali ljubavnu poštu koja je učenicima dostavljala anonimne ljubavne izjave njihovih kolega, a za Božić smo pomogli u organizaciji humanitarnoga božićnog sajma – prikupljen novac poklonjen je udruzi „Krijesnica“ koja pomaže djeci oboljeloj od malignih oboljenja. Veseli i puni nade, volonteri već smišljaju projekte za iduću školsku godinu – ostaje nam samo nada da će se i ostali učenici XIII. gimnazije odazvati i pomoći nam. U ovom užurbanom svijetu stresa, škole, obveza i pritiska vremena, zaboravimo. Zaboravimo biti čovjek. Biti ljudsko biće. Voljeti. Pomoći. Oprostiti. Pružiti priliku i osmjehnuti se. Učiniti dobro djelo ne tražeći nešto zauzvrat. Pomažući drugima, pomažemo sebi. Tada nije važna naša prošlost ni budućnost. Nije važno kakva smo osoba ostatak vremena ili koji pečat nosimo. Važno je ono što

u tom trenutku činimo. Pomažemo. Dajemo ljubav. I, ne očekujući nešto zauzvrat, vidjevši da smo izmamili osmijeh na nečije lice, u srcu nam je toplina. I u tom smo trenutku sretni. Ispunjeni smo ljubavlju i srećom jer, dajući ljubav drugome, daješ ljubav i sebi.

Hana Alić, učenica

▲ u posjetu udruzi „Šapica“

Koncert mladih Kanadana

U našoj nas je školskoj kinodvorani 21. ožujka 2014. svojim koncertom razveselio Argyle Choir & Band. Naime, Argyle Choir & Band glazbeni je sastav srednje škole Argyle iz North Vancouvera (Kanada) koji čine puhački orkestar od 60 izvođača i mješoviti pjevački zbor od 40 izvođača.

Argyle Secondary School broji oko 1400 učenika i izvodi obrazovne programe raznih usmjerenja, a jedan je od njih i glazbeni smjer koji pohađa petstotinjak učenika. Ta kanadska škola ima nekoliko pjevačkih zborova i orkestara s kojima organizira turneje diljem svijeta. Ove se godine skupina od stotinjak učenika-glazbenika s desetak svojih profesora uputila na turneju Europom gdje su posjetili Italiju, Austriju, Sloveniju i Hrvatsku. U sklopu turneje (kojom su ispunili svoje proljetne praznike) nastupali su u europskim crkvama, dvoranama i školama te razmjenjivali iskustava s vršnjacima i kolegama. Argyle Choir & Band održao je u Zagrebu samo jedan koncert. Njegovu je organizaciju, zbog prikladne dvorane te učenika i profesora naklonjenih glazbi, na sebe preuzela XIII. gimnazija. Naš je ravnatelj

mr. sc. Želimir Čečura prijedlog, naravno, spremno prihvatio. Za organizaciju pripremanja dvorane i dočeka gostiju bila je zadužena profesorica Jagoda Brlobuš Dražinić, a u pripreme su se uključili mnogi nastavnici i učenici.

Argyle Choir & Band održao je u XIII. gimnaziji jednosatni koncert. Na programu su bile skladbe raznih stilova i žanrova (od klasičke, preko popa do folklornih skladbi), a na početku je koncerta Argyle Band izveo hrvatsku i kanadsku državnu himnu. Koncert je protekao u iznimno ugodnoj atmosferi. Naši su učenici s velikom pažnjom slušali glazbenu priču svojih kanadskih vršnjaka, a to je kanadske učenike potaklo na posebno uživiljenu izvedbu punu energije. Mladi Kanadani i njihovi profesori ocijenili su koncert u našoj školi najboljim i najljepšim na cijeloj svojoj turneji rekavši da nigdje nisu imali tako brojnu, koncentriranu i poticajnu publiku, tako prikladnu i opremljenu dvoranu te takvu dobrodošlicu i gostoprimstvo.

Mlade kanadske glazbenike posebice je iznenađio i oduševio domjenak koji smo im pripremili nakon koncerta – sendviči, grickalice, Kraševi čokoladni bomboni i sokovi izmamili su komentare da bi odgodili povratak kući i najradije ostali u Zagrebu bar nekoliko dana. U znak zahvalnosti, ravnatelj Čečura primio je od predstavnika Argyle Secondary School prigodan dar i poziv za uzvratni posjet te je dogovoreno da škole ostanu u kontaktu. U ugodnim trenucima nakon koncerta, učenici su iskoristili priliku za međusobnu razmjenu iskustava te usporedbu kanadskoga i hrvatskoga školskog sustava. Nakon ovog događaja, naši su učenici danima bili puni dojmov a te su izrazili nadu da će u Školi ovakvih događaja biti više.

Jagoda Brlobuš Dražinić, prof.

▲
Argyle Choir & Band

Učenik iz Meksika u XIII. gimnaziji

U utorak i srijedu, 18. i 19. ožujka 2014., u XIII. gimnaziji gostovao je Emilio Castillo, učenik iz Meksika. Emilio je tijekom dva dana našim učenicima držao prezentaciju o rodnom Meksiku, odnosno o, kako nam je rekao, Sjedinjenim Meksičkim Državama. Mladi je Meksikanac našim učenicima i nekim našim profesorima pokazao, između ostalog, fotografije iz osobne kolekcije, kako fotografije mjesta gdje je bio, tako i fotografije svoje obitelji. Mladić je rođen u gradu Torreónu u saveznoj državi Coahuila de Zaragoza. Zagrebom je oduševljen, a s nama se slikao i pristao je ponovo biti naš gost u Trinaestoj.

Daria Šuprinović, prof.

▲
Emilio Castillo u
društvu ravnatelja
mr. sc. Želimira Čečure, prof.
i Ines Šimac, prof.

► IZVANŠKOLSKE AKTIVNOSTI

Predstava *Zašto ja?*

Uspješna suradnja XIII. gimnazije i Ženske sobe – centra za seksualna prava

Tijekom 2011. godine, Ženska soba (organizacija civilnog društva) provodila je projekt prevencije trgovanja ljudima među učenicima/-ama srednjih škola koji su podržali Ured za ljudska prava Vlade Republike Hrvatske i Gradski ured za kulturu, obrazovanje i šport Grada Zagreba. Sam projekt sastojao se od razvoja i izvedbe kazališne predstave *Zašto ja?* koja govori upravo o problematici trgovanja ljudima, a namijenjena je učenicima/-ama srednjih škola. Samu predstavu režirala je Ženska soba te profesorica XIII. gimnazije Ana Đorđić bez koje predstava zasigurno ne bi postigla takav zamijećen uspjeh. Kako bismo što kvalitetnije približili problematiku trgovanja ljudima srednjoškolicima/-ama, glumci i glumice u predstavi bili su upravo mladi. Dramska skupina „Minimalisti“ sastoji se od studenata/-ica različitih fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i bivšeg učenika XIII. gimnazije Tomislava Brodarića. Važno je napomenuti da su svi glumci i glumice u predstavi sudjelovali

potpuno volonterski, ponajviše zbog uvjerenja kako je trgovanje ljudima ozbiljan društveni problem o kojem se ne govori dovoljno. Energija, dobra volja, strpljenje, ideje i sve ostalo što su „Minimalisti“ unijeli u predstavu svakako je doprinijelo njezinoj kvaliteti. Predstava *Zašto ja?* prikazuje proces trgovanja ljudima od početne faze vrbovanja pa sve do završne, tzv. eksploatacijske faze. Iako sama predstava traje svega 30 minuta, vjerno prikazuje metode vrbovanja (putem poslovnih ponuda), traumu koju prolaze žrtve trgovanja ljudima te bešćutnost trgovaca ljudima. Predstava je izvedena i 27. siječnja 2014. godine u Kazalištu na Peščenici (KNAP) pred publikom koju su činili učenici/-ice i profesori/-ice XIII. gimnazije. Ukupan broj gledatelja/-ica bio je 220, što znači da je kazalište bilo popunjeno do zadnjeg mjesta. Sam interes XIII. gimnazije i volja da iznimno velik broj učenika/-ica i profesora/-ica bude prisutan na izvedbi predstave govori nam kako je XIII. gimnazija

▲
glumci predstave *Zašto ja?*

Glumom protiv nasilja: Zašto ja?

Učenici prvih, drugih i trećih razreda XIII. gimnazije bili su 27. siječnja 2014. na izvedbi kazališne predstave *Zašto ja?* u KNAP-u na zagrebačkoj Peščenici. Predstava je nastala kao dio projekta Ženske sobe pod nazivom *Glumom protiv nasilja*, a cilj je predstave educirati širu javnost o trgovanju ljudima, čiji broj žrtava neprestano raste, te uključiti mlade u suzbijanje trgovanja ljudima pravodobnom edukacijom. Glumačku postavu čine članovi dramske skupine „Minimalisti“, studenti i studentice Sveučilišta u Zagrebu, a neki od njih bivši su učenici naše škole. Predstavu izvode već nekoliko godina pod vodstvom i redateljskom palicom socijalne pedagoginje Maje Vukmanić Rajter iz Ženske sobe te profesorice hrvatskog jezika i književnosti i filozofije Ane Đorđić, nastavnice u XIII. gimnaziji. Predstava na vrlo jednostavan i istodobno realističan način prikazuje surovu stranu stvarnosti koja često snađe velik broj ljudi, a mlade u najvećem broju. Nakon što prihvate primamljivu ponudu za posao, najčešće djevojke postaju žrtve seksualnog nasilja te bivaju odvedene u inozemstvo, daleko od domovine, obitelji, prijatelja i svakodnevnog života. Veći broj žrtava policija nikad ne nađe. Na sve prisutne predstava je ostavila snažan dojam; svi smo postali svjesni problema koji je danas više nego prisutan u društvu, ali i toga da primamljive te gotovo savršene ponude za posao i brzu zaradu mogu rezultirati kobnim posljedicama. Zahvaljujući vrhunskoj glumi i suradnji s osnivačicama projekta, šestero mladih glumaca amatera zaslužilo je nagradu nakon izvedbe, a to je pokazala i publika dugotrajnim pljeskom.

uvijek otvorena za suradnju na preventivskim programima te kako cijeni i odgojnu funkciju srednje škole, a ne samo obrazovnu.

S obzirom na to da je sama predstava zaista naišla na iznimno pozitivne i kvalitetne kritike svih gledatelja/ica, Ženska soba, „Minimalisti“ i profesorica Ana Đorđić nastavljaju sa suradnjom na ovoj važnoj društvenoj problematici.

Još jednom zahvaljujemo XIII. gimnaziji na uspješno ostvarenoj suradnji te se nadamo kako nas čeka još niz zajedničkih projekata!

Maja Vukmanić, prof. socijalne pedagogije,
Ženska soba – Centar za seksualna prava

Lucija Franić, učenica

◀▲
prizor iz predstave
Zašto ja?

Disable(d) Prejudice

Zahvaljujući gospođi Elizabeth J. Blumenthal, atašeju za kulturu pri Veleposlanstvu Sjedinjenih Američkih Država u Zagrebu, učenici 3.c razreda 2013./2014. u pratnji razrednice Ane Đorđić prisustvovali su izvedbi izvrsne predstave *Disable(d) Prejudice* koja je nastala u suradnji Veleposlanstva Sjedinjenih Američkih Država, američkih umjetnika iz kazališta *Arena Stage* i jedanaest mladih Hrvata s invaliditetom. Čestitamo hrabrim mladim glumcima koji su ostavili nevjerojatno snažan dojam na naše učenike i želimo im još mnogo izvedbi te uspjeha u daljnjemu radu!

Predstava *Disable(d) Prejudice*, nastala u suradnji s Veleposlanstvom Sjedinjenih Američkih Država, izvedena je 19. prosinca 2013. u 19 sati u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu. Riječ je o projektu koji je nastao kao plod trodnevne suradnje jedanaestero mladih Hrvata i umjetnika iz kazališta „Arena Stage“ iz Washingtona. Predstava govori o mladima s invaliditetom koji svakodnevno prolaze borbu; u školi, društvu, na ulici, fakultetu i radnom mjestu. Na vrlo jednostavan i jezgrovit način, predstavili su publici svoje životne priče i karakteristične životne situacije. Često nailaze na predrasude koje većina ljudi ima kada vidi osobu s invaliditetom, a nerijetko i na neugodnosti. Žele pokazati kako nisu manje vrijedni od ostalih ljudi te kako žele da se prema njima odnose kao i prema svima drugima. Oni se školuju, rade, napreduju, radom i trudom postižu svoje ciljeve, a za to je potrebna i volja te velika doza pozitivnosti, koje njima zaista ne nedostaje. Mladi su sami smišljali predstavu i ona je autobiografska jer njome govore o vlastitim životima. Iz njihovih iskrenih priča saznajemo kako je njima zapravo, kroza što sve prolaze i kako se ponekad osjećaju. Ipak, oni uza sebe imaju ljude koje vole i koji im pomažu u tome da im svakodnevni život postane lakši

te da im se omoguće stvari za koje su osobe s posebnim potrebama često zakinute. Nakon predstave, nitko nije ostao ravnodušan, u to sam sigurna. Osvijestili smo da postoji velik broj ljudi s invaliditetom kojima se mnoge stvari trebaju omogućiti te im olakšati svakodnevne životne situacije i sve ono što mi uzimamo zdravo za gotovo. Osim što smo „iz prve ruke“ saznali o njihovim životima, mogli smo osjetiti veliku dozu optimizma koji isijava iz tih mladih ljudi te uvidjeti ogroman trud koji stoji iza tog projekta. Mladi su većinom iz Zagreba, no i iz Zadra, Gospića te Vukovara, a povezalo ih je prijateljstvo, želja da se okušaju kao glumci te pozitivna energija koja stoji iza svih većih projekata pa tako i ovog. Nakon kratke predstave, glumci su dobili ovacije publike koja je ustala i duže vrijeme pljeskala, zatim su odgovarali na pitanja gledatelja. Time je završio događaj koji se zasigurno urezao u pamćenje i srce svima onima koji su mu prisustvovali. Želimo im mnogo sreće u daljnjem radu te također priželjkujemo još izvedbi jer njihov je uspjeh prepoznat!

Lucija Franić, učenica

Glembajevi u Koldingu

Kao maturantica XIII. gimnazije, 9. veljače 2015., imala sam priliku pogledati predstavu *Glembajevi* redatelja Željka Senečića. Odabir Koldinga kao mjesta izvođenja predstave pokazao se izvrsnim. Portreti i zrcala na zidovima salona, starinski namještaj i ugodna glazba, smjestili su nas u vrijeme prije Prvog svjetskog rata kada se ujedno i odvija radnja. Zahvaljujući tom interijeru, nije bilo teško osjećati se kao da se stvarno nalazimo u kući Glembajevih upravo u trenutku odvijanja ključnih sukoba. Najviše oduševljava drukčiji pristup publici. Ovdje je pozornica svugdje oko publike, što stvara osjećaj da smo i sami dio predstave. Odlična interpretacija Žarka Savića u ulozu Ignjata Glembaja i Andreja Dojkića kao Leonea pokazala nam je napet odnos oca i sina. Drama počinje njihovim dijalogom u kojem njihov sukob najviše dolazi do izražaja. Tijekom dijaloga može se primijetiti da su njih dvojica kritički nastrojeni jedan prema drugome, a napetost se, koja se stvara povremenim prigušivanjem svjetla i glazbe, osjeća u zraku. Sukob je na kraju rezultirao smrću Ignjata

Glembaja koja je zahvaljujući fanatističnoj glumi Žarka Savića, izgledala tako stvarno. Pojava Vesne Tominac Matačić kao barunice Castelli ostavlja bez teksta, kao i njezina besprijekorna gluma u ulozu fatalne zavodnice. Kostimografija, pokreti, dijalozi i monolozi glumačke trojke, učinili su likove Krležine drame kompletnima, stvarnima i nadasve zanimljivima. Na kraju, u ime maturanata XIII. gimnazije, mogu čestitati glumcima, redatelju i ostatku tima na izvrsno odrađenom poslu te im zahvaliti što su nam na originalan i zanimljiv način prikazali kultno djelo hrvatske književnosti 20. stoljeća.

Nikolina Samardžić ,učenica

▲ ◀
publika: učenici XIII.
gimnazije i Ana Đorđić, prof.
Fotografija: Boris Krstinić

Gostovanje učenika na Anteni Zagreb

„U petak idete na Antenu Zagreb! Snimate *foršpan* za kampanju protiv nasilja u školama!”, glasio je poziv razrednice Ane Đorđić dva dana prije. Nas četiri – Iva Orešković, Marin Barbić, Stribor Gligorić i ja – objeručke smo prihvatili poziv. Iako nismo u potpunosti znali o čemu je riječ, zaputili smo se na radijsku postaju „Antena Zagreb“. Tamo nas je ljubazno dočekala gospođica Marta Dugandžić koja nam je, uz audio-producenta Marka Bratoša, detaljnije ispričala o čemu je riječ i što će točno biti naš zadatak. Naime, radijska postaja „Antena Zagreb“ svake godine pokreće kampanju povezanu s nekom aktualnom temom. Ove se godine kampanja zove *Glazbom reci „stop“ nasilju u školama* te se bavi problematikom nasilja u školama i čestog zatvaranja očiju pred ovim društvenim problemom. Svatko od nas dobio je dva teksta koje smo trebali izražajno pročitati, no bilo je potrebno potruditi se – unijeti emocije te osjetiti situaciju napisanu na papiru. Tekstove smo čitali u studiju u kojem nas je audioproducent Marko snimao te pripremao za kasnije montiranje. Od nas četvero koji smo čitali tekstove, izabrat će jedan ženski i jedan muški glas koji će se u obliku reklama emitirati u eteru. U početku nas je bilo pomalo strah jer ovo nam je bilo prvo iskustvo na radiju i nismo bili sigurni hoćemo li

ispuniti očekivanja, no kasnije smo se opustili jer su nam Marta i Marko davali upute tijekom čitanja. Atmosfera u studiju bila je poprilično opuštena tako da je strah vrlo brzo nestao. Nakon snimanja, dobili smo pohvale, što nam je bila još jedna potvrda kako smo ispunili očekivanja i odradili dobar posao. Bilo je to uistinu odlično iskustvo koje bismo opet ponovili te ni u jednom trenutku nismo požalili što smo prihvatili poziv! Od svega srca zahvaljujemo cijeloj ekipi Antene Zagreb koja nas je iznimno prijateljski ugostila i prenijela nam pozitivnu energiju te nam omogućila iskustvo koje ćemo vjerojatno zauvijek pamtiti!

Lucija Franić, učenica

▲
Marko, Stribor, Marin,
Marta i Lucija,
gostovanje na Anteni Zagreb

Projekt *Kultura turizma*

Kultura turizma projekt je koji je Turistička zajednica grada Zagreba pokrenula još 2010. godine u suradnji s Gradskim uredom za obrazovanje, kulturu i šport, a kojim se mlade nastoji uključiti u sudjelovanje u programima zaštite okoliša i životne sredine, podizanja kvalitete življenja, očuvanja etnološkoga, povijesnoga i kulturnoga naslijeđa, podizanja razine gostoljubivosti te stvaranja klime dobrodošlice. To bi dugoročno trebalo ostaviti traga na zagrebačkom turizmu te gospodarskom razvoju grada Zagreba. Od 2010. godine, kada je projekt pokrenut, sudjelovalo je 35 zagrebačkih srednjih škola.

Naša se škola uključila u studenom 2014. godine. Nakon prvoga sastanka i upoznavanja s projektom, ideja se usmjerila na predstavljanju puta „dobrodošlice“ ili od aerodroma do Kapitola gdje i započinje prvi susret gosta – dobro namjernika sa Zagrebom.

Učenici su napravili atraktivne kadrove s glavnog puta na kojem se i nalazi naša škola, XIII. gimnazija. Uz napravljene fotografije snimljen je i film koji uz korištenje maskote licitarskoga srca proučava i predočava odredišta na tom putu. Dio toga projekta bila je i izrada promidžbenih materijala – fascikla te platnenih torbi. Cilj projekta je realiziran, što znači da Zagreb, koji sve više dobiva na važnosti kao svjetska turistička

destinacija, može biti predstavljen i na drukčiji, zanimljiviji način, a tako su ga u ovom projektu, iz svoje mladenačke perspektive, učenici i predstavili. Realizacija projekta odvijala se u nekoliko faza; u okviru navedenih aktivnosti, organizirani su i turistički obilasci institucija i ostalih znamenitosti u gradu te prezentacija uradaka na sajmu turizma – *Place2go* u ožujku 2015. Završna prezentacija održana je u Zagrebačkom kazalištu lutaka, gdje je pripremljena izložba te predstavljen film učenika.

Učenici koji su sudjelovali u projektu:

Marko Klajić, David Mandić, Ian Štalcar Furač, Ena Madjerčić, Filip Turčić.

Ines Šimac, prof.

◀▲
učenik David Mandić
tijekom projekta
Kultura turizma,
ravnatelj Želimir Čečura
s učenicima

Supatnik

MATURANTICA XIII. GIMNAZIJE NAPISALA DIRLJIVU PJESMU KOJOM JE ODUŠEVILA VRŠNJAKE

IZVOR: PORTAL SREDNJA.HR
OBJAVLJENO 24. LISTOPADA 2014., PIŠE: IVAN BOŽIĆ

Lucija Franić maturantica je zagrebačke XIII. gimnazije, koja je napisala dirljivu pjesmu o prolaznosti života. Nazvala ju je Supatnik, a objavljena je u zborniku 'Po(e)zitiva' izdanom u povodu 120 godišnjice Grafičke škole u Zagrebu. Inače Lucija za sebe kaže da piše otkada je naučila čitati, a do sada nije objavljivala poeziju, ali će joj ovo biti motivacija da nastavi.

Maturantica zagrebačke XIII. gimnazije Lucija Franić, od malih se nogu bavi pisanjem kratkih priča, članaka u školskim novinama, a i poezijom od prije 3-4 godine. Nedavno je napisala pjesmu Supatnik, koja govori o tome kako život prođe brže nego što očekujete. Pomalo tužni stihovi su objavljeni u zborniku 'Po(e)zitiva' izdanom u povodu 120 godišnjice Grafičke škole u Zagrebu.

Pišem otkada sam naučila čitati s 6-7 godina, ali do sada nisam ništa objavljivala, jer sam dosta samokritična, a i pjesme koje sam pisala bile su meni za dušu, rekla nam je Lucija.

Međutim, nakon što ju je razrednica, ujedno i profesorica hrvatskog uvjerala da njeni stihovi vrijede, odlučila se javiti na natječaj za spomenuti zbornik te je na kraju sve izvrsno prošlo.

Sada sigurno neću stati, ovo mi je velika motivacija da nastavim dalje pisati i objavljivati, objasnila je maturantica XIII. gimnazije.

U skladu sa svojim spisateljskim preferencijama, Lucija planira po završetku četvrtog razreda upisati kroatistiku.

Supatnik

*Bio si malen.
Čekao si.
Sve si prepuštao starijima.
'Iskusnijima' - kažeš ti.*

*Rastao si.
Gledao si život sa strane,
iz onoga kuta iz kojeg
vidiš tek ljude i
poneko ozareno lice.
Prepuštao si stvari starijima.
'Iskusnijima' - govorio si ti.*

*Gledao si život kroz ključanicu.
Nisi ga živio, promatrao si ga.
Sad si tu, spreman na život.
Ali njega nema.
Dok si ga prepuštao drugima,
pokraj tebe je prošao kao brzi vlak.*

*Gotovo je.
Ostaješ samo ti i tvoja
ključanica.*

Život je probujao

Lucija Franić, učenica

Dojdi osmaš, Zagreb te zove!

Pogledi Frana Krste Frankopana, Nikole Jurišića, Julija Klovića, Ivana Mažuranića, Andrije Medulića i Ivana Kukuljevića Sakcinskoga na predivnome Trgu Nikole Šubića Zrinskog 15. svibnja 2015. bili su usmjereni na buduće gimnazijalce, ugostitelje, ekonomiste te različite buduće intelektualce, koji su se došli upoznati s programima srednjih škola. Ovaj put učenici i roditelji nisu došli na Zrinjevac kako bi se divili hrvatskim velikanima, nego su se pridružili već tradicionalnoj manifestaciji *Dojdi osmaš, Zagreb te zove*. Manifestacija se održava u organizaciji Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport, Prirodoslovne škole Vladimira Preloga, Grafičke škole u Zagrebu i Ugostiteljsko-turističkog učilišta kako bi se mladom čovjeku olakšala odluka o nastavku obrazovanja nakon osnovne škole. U manifestaciji je sudjelovalo 80-ak srednjih škola Grada Zagreba, a njih 30 predstavilo se različitim nastupima u samome srcu Zrinjevca, Glazbenom paviljonu. Našu školu predstavile su učenice plesnom točkom te tako oduševile ne samo djevojke već i brojne momke, koji su žurili do našega štanda kako bi saznali što više o školskim programima, aktivnostima i, naravno, profesorima. Dok je neke zainteresirala filmska nastava, koja se u našoj školi održava već godinama, neki su se oduševili nogometnom ekipom, koja iz godine u godinu osvaja brojne medalje. Učenici i profesori, koji su sudjelovali na manifestaciji, imali su pune ruke posla, jer su mnogi roditelji i učenici već bili upoznati s činjenicom da naša škola daje izvrsnu osnovu za upis na željeni fakultet i nastavak studija, stoga su tražili odgovore na broja druga pitanja. Naši su se učenici izvrsno pripremili te spremno odgovarali na sva pitanja te se ujedno pohvalili specijaliziranom informatičkom učionicom, kabineta za prirodne znanosti, dobro opremljenom knjižnicom, pristupačnim profesorima, brojnim izletima, izvrsnim školskim bendom, odličnom atmosferom u Školi te tako privukli brojne osmaše. Uz praktičnu i jednostavnu informativnu knjižicu o Školi, učenici su dobili detaljne informacije o predmetima koji će im se vrednovati pri upisu za opći smjer ili prirodoslovni smjer

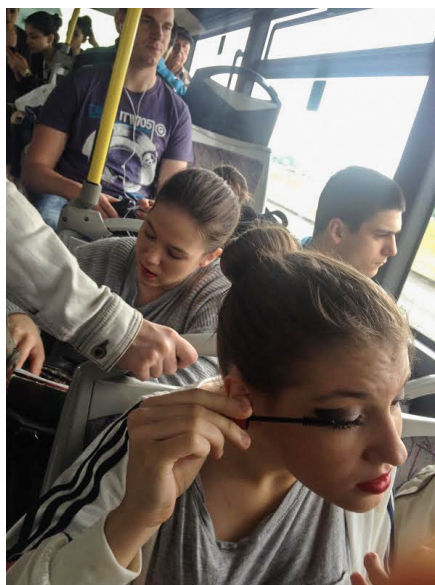
gimnazije te o brojnim aktivnostima u kojima naši učenici pokazuju svoju kreativnost, znanje ili izvrstan timski rad, o čemu svjedoče brojna prva mjesta. Učenici i profesori koji su sudjelovali na manifestaciji, predstavili su XIII. gimnaziju u najboljem svjetlu te se možemo pohvaliti da, upravo zbog njih, neki od osmaša koji su posjetili naš štand danas šetaju hodnicima Škole. Mi im želimo uspješan nastavak školovanja u XIII. gimnaziji.

Marica Perić Leko, prof.

▲
profesorice Perić Leko,
Bučević, Vuković i Biliško
na štandu XIII. gimnazije

1

2

Supetarski galebovi na manifestaciji *Dojdi osmaš*

Naša je škola i ove godine sudjelovala na tradicionalnoj manifestaciji *Dojdi osmaš*, održanoj u parku Zrinjevac 15. svibnja, no ovoga su puta umjesto glazbene pratnje naši učenici i profesori imali plesnu podršku. Školska plesna skupina neobičnog naziva *Supetarski galebovi* bili su jedna od skupina koja se predstavila plesnom točkom, a pripreme za nastup zbog nenadane su promjene u rasporedu počele – već u tramvaju! Djevojke nisu krile uzbuđenje što svojim nastupom predstavljaju Školu, a meni, njihovoj voditeljici, bilo je simpatično gledati kako šminka i frizure nastaju u javnom prijevozu unatoč začuđenim pogledima drugih putnika.

Jelena Adamović, prof.

Fotografije:

1. nastup *Supetarskih galebova*
2. uređivanje u tramvaju
3. uređivanje na autobusnoj stanici
4. učenici na predavanju *Medijska (ne)pismenost*

3

4

Medijska (ne)pismenost

U četvrtak, 7. svibnja 2015. godine, učenici XIII. gimnazije bili su na predavanju *Medijska (ne)pismenost* koje je održao Dejan Gluvačević, stručnjak za odnose s javnošću. Gluvačević je govorio o utjecaju medija na mlade generacije. Otkrio je sve trikove i taktike reklama i televizijskih serija. Govorio je i o prednostima i manama danas visoko razvijenih medija. Do izražaja su došla i mišljenja učenika koji su bili potaknuti predavanjem. Na svako postavljeno pitanje, učenici su dobili odgovor. Ovakva su predavanja od iznimne važnosti za mlade generacije kako bi razumjeli medije i moć njihova utjecaja. Od društvenih medija do reklama, mediji su naj snažnije sredstvo manipulacije masom i jedini je način borbe oboružati se znanjem. Iz učionice su učenici izišli oduševljeni novom temom i izvrsnim predavačem koji je na jednostavan i zanimljiv način prenio mnogo osnovnog znanja o medijima.

Hana Alić, učenica

Maturanti u Saboru

Kao i svake godine dosad, naši su maturanti (u suradnji sa Službom za odnose s javnošću Hrvatskog sabora) organizirano posjetili glavno predstavničko tijelo građana smješteno na Gornjem gradu, točnije na broju šest Trga svetog Marka. Uza stručnu pratnju, učenici su prošeta-li zgradom Sabora, vidjeli Malu vijećnicu te se upoznali s radom zakonodavnog tijela Republike Hrvatske, njegovim značajem, poviješću i ulogom koju ono ima u očuvanju demokracije u državi. Maturanti su, nakon razgleda, prisustvovali sjednici zastupnika u Sabornici, a nakon toga im je omogućen i razgovor sa zastupnicima koji su, nakon što su se predstavili, spremno odgovarali na njihova pitanja. Ovoga su puta u razgovoru s učenicima sudjelovali potpredsjednik Gradske skupštine Grada Zagreba Davor Bernardić (SDP), predsjednik Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Peđa Grbin (SDP), predsjednik Odbora za gospodarstvo Ivo Jelušić (SDP) i predstavnica OraH-a Mirela Holy. Nakon razgleda Hrvatskog sabora, učenici su prošeta-li Gornjim gradom, vidjeli crkvu sv. Marka na istoimenom trgu, Banske dvore i Kamenita vrata, a zatim se u pratnji voditeljice i organizatorice posjeta, profesorice Sandre Ramljak, uputili natrag u Školu.

Sandra Ramljak, prof.

RODIN

U MEŠTROVIĆEVU ZAGREBU

IN MEŠTROVIĆ'S ZAGREB

6. 5. 2015. - 20. 9. 2015.

**Rendez
—vous**

Festival Francuske
u Hrvatskoj
svibanj — rujn 2015.

UMJETNIČKI PAVILJON U ZAGREBU

ART PAVILION IN ZAGREB

Trg kralja Tomislava 22
Zagreb, Hrvatska

tel: 00 385 (0)1 484 10 70
info@umjetnicki-paviljon.hr
www.umjetnicki-paviljon.hr

utorak-nejelja 11-20 sati; petak 11-21 sat
Tuesday-Sunday 11 am-8 pm; Friday 11 am-9 pm

MUSÉE
RODIN
PARIS

MUSEE IVANA MEŠTROVIĆA

Događanje organizirano u okviru manifestacije *Rendez-vous*,
festival Francuske u Hrvatskoj - www.rendez-vous.hr

Auguste Rodin

U zagrebačkom Umjetničkom paviljonu učenici prvih razreda XIII. gimnazije mogli su uživati u djelima jednoga od najvećih kipara svih vremena Augusta Rodina. Učenici su, uza stručno vodstvo, 12. lipnja 2015. razgledali izložbu – *Rodin u Meštrovićeveu Zagrebu* koja je jedan od kulturnih događaja u okviru *Festivala francuske kulture u Hrvatskoj, nazvanog Rendez-vous*.

Na izložbi je predstavljeno 97 Rodinovih djela, okupljenih u četiri tematske cjeline: *Rodinovi počeci, Rađanje jednog kipara, Zrelo doba i U skrovitosti atelijera*, među kojima su i remek-djela *Mislilac, Poljubac, Vrata pakla, Brončano doba* te Rodinovi spomenici piscima Victoru Hugou i Honoreu de Balzacu. Izložba je predstavila temeljit pregled Rodinova rada od najranijeg razdoblja pa sve do zrele dobi.

Na izložbi su prikazani i neki elementi arhitektonske dekoracije jer je Rodin, kao vrlo mlad kipar, u Belgiji radio na ukrašavanju palača. Osim kiparstva, učenici su imali mogućnost vidjeti Rodinova slikarska ostvarenja koja su publici manje poznata te u umjetnosti nisu ostavila toliko značajan trag koliko i njegove skulpture. Uz djela nastala u bronci, gipsu i kamenu te dvadesetak

crteža, izložene su povijesne fotografije, među kojima i one umjetničkog fotografa Euguenea Drueta koji je snimao i Meštrovićeve djela tijekom njegova rada u Parizu.

Sama izložba govori o snažnom i kompleksnom odnosu Rodina i Meštrovića, o njihovu poštovanju i natjecanju. Ivan Meštrović bio je jedan od najvećih sljedbenika Rodina, svojevrsni rodnist, dok je boravio na studijima u Beču. Tada je na njega Rodin izvršio najveći utjecaj u smislu simbolizma, impresionističkog tretmana površine materijala i skulpture, promišljanja kompozicije, oblikovanja zgrčenih, životnih figura... Naravno, to se posebno vidi u njegovu epohalnom djelu iz tih godina – *Zdencu života* (1912.) – i dan-danas jednom od najljepših u javnom prostoru Zagreba.

Najpoznatija djela Augustea Rodina, velikana moderne skulpture te jednoga od najznačajnijih i najutjecajnijih kipara 19. i 20. stoljeća, već su bila predstavljena Hrvatskoj 1968. godine te su se nakon 46 godina vratila u zagrebački Umjetnički paviljon, nezaobilazno mjesto malih i velikih ljubitelja vrhunske umjetnosti.

Tea Skomeršić, prof.

► TERENSKA NASTAVA

Medvednica 2013.

Želja dragog nam ravnatelja mr. sc. Želimira Čečure i njegovih profesora da na Međunarodni dan pješaćenja „prodrmaju“ učenike i na jedan ih dan oslobode školskog (i internetskog) života, dovela nas je do jednog od najpoznatijih zagrebačkih izletišta – Sljemena. Avantura u kojoj su sudjelovali svi drugi, treći i četvrti razredi XIII. gimnazije trebala je započeti u petak 18. listopada 2013. u 9.30 sati, no zbog kašnjenja učenika (a i ponekog profesora) prve smo korake prema Planinarskom domu „Grafičar“, odredištu svih drugih razreda Škole, napravili tek oko 10 sati. Umorne učenike, koje ni jutarnja kava nije mogla razbuditi, trosatna je šetnja ozbiljno prodrimala. Put je bio sve samo ne dosadan. Većina se učenika podijelila u manje skupine pa je bilo zanimljivo susresti ljude u različitim stanjima duha; od onih entuzijastičnih do (većine) učenika koje su prestizali čak i umirovljenici. Na sreću, nismo čuli ni za kakve ozbiljnije padove po putu, no jedna se od autorica ovoga članka planinareći „sastala sa zemljom“. Pouka – kada zalutaš u šumi, uvijek češ, prije ili kasnije, naići

na neku rupu u tlu. Iako je izlet većini učenika bio fizički naporan i iscrpljujući, svi su se složili da uz dobro društvo i lijepu prirodu vrijeme brzo leti pa su i tri sata penjanja do „Grafičara“ proletjela.

„Usprkos velikim bolovima u stražnjici i nogama, dobro mi je došlo malo rekreacije i hodanja. Na pola sam puta mislila da ću umrijeti, no kasnije je bilo sve lakše i lakše. Štrudla od sira koja me čekala na vrhu dobro je sjela i izbrisala sve probleme“, rekla nam je Karla Kuzmić učenica iz 2.f, a njezina je razredna kolegica Ana Kranjčar teško dišući jedva propiskutala: „Naporno je... Više nikada pješice gore... Bog blagoslovio taksi!“ Profesori, poneki i dvadesetak godina stariji od učenika, uspon su, čini se, podnijeli mnogo bolje od nas. „Bilo je izvrsno, čak nije bilo ni previše naporno. Očekivali smo, doduše, da ćete vi skupiti kestenje koje bismo na idućem SRZ-u mogli peći“, našalila se profesorica engleskoga jezika Ivana Milošević i nastavila u istom duhovitom tonu. „Ne znam što bih još dodala... volimo sve što vole mladi! Jedan nam je deda,

kojeg smo upoznali putem, rekao da ne bismo trebali ići po asfaltu nego kroz šumu, no nismo se dali. Doduše, sličnu je rutu predložio i profesor povijesti Frane Marić, no nitko ga od nas nije shvatio ozbiljno. Ionako smo zalutali!", priznala je profesorica Milošević dok je učenik Matej Knežević, euforično jureći prema planinarskom domu, samo usput dobacio: „Ovo je najzdraviji dan mog života!“ Sretne uspomene s prvog zajedničkog izleta na Medvednicu pokvarila je samo jedna sitnica – učenika Ivana Biočića udario je, tek što se spustio s Medvednice, automobil slomivši mu nogu.

Novinarska skupina XIII. gimnazije,
Anamarija Jelenčić, Lara Šubić,
Veronika Mataija

Fotografije:

1. učenici prije početka uspona
2. prenaporno je hodati i izgledati dobro na fotkama
3. jesenja idila
4. učenice s profesoricom Ivanom Franjić

Vukovar 2013./2014.

Bili smo u Vukovaru

U ranojutarnjim satima 18. listopada 2013. svi prvi razredi naše gimnazije krenuli su na već tradicionalni školski izlet u Vukovar. Ugodna četverosatna vožnja prema Slavoniji, dobra atmosfera u autobusima i sunčano vrijeme bili su dobar uvod u ovaj prekrasan, poučan, dostojanstven, ali i vrlo težak dan. Već nas je kratak film o najtežim ratnim danima Vukovara i njegovu padu, koji smo pogledali u Memorijalnom muzeju stare Vukovarske bolnice, ostavio bez riječi. Svakim daljnjim korakom, razgovorom s onima koji su stravičnim događajima svjedočili, šetnjom kroz hodnike improvizirane podrumske bolnice, posjetom nekada do temelja srušenoj, a sada potpuno obnovljenoj crkvi sv. Bona, tišina je postajala sve dublja, naše misli sve teže, a suze su sve lakše padale niz mnoga lica.

Nakon kratkog obilaska grada, vratili smo se mislima u sadašnjost i sretni zaključili da je Vukovar obnovljen, lijep, da je sve manje vidljivih ratnih rana na njegovim pročeljima i njegovim ulicama. Kraj izleta obilježio je odlazak na Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata i, naravno, na Ovčaru. Tišina je prerasla u sablastan muk. Na ovčarskoj pustopoljini čuli se se samo fijuk vjetra i riječi Siniše Glavaševića, koje još uvijek odzvanjaju u našim mislima.

Mnogo toga naučili smo 18. listopada. Ne samo

o povijesti. Naučili smo sve o ljudskome dostojanstvu, žrtvi, zahvalnosti, o besmislu uništavanja i razaranja, o životu. Vratili smo se u Zagreb obogaćeni za iskustvo koje riječi ne mogu dovoljno dobro opisati. Zato ostanimo u tišini i prisjetimo se tu i tamo, ne samo u studenom, svih žrtava Vukovara.

Renata Blek, učenica

Vukovar

Kraj lijepog plavog Dunava, još ljepši, ponosno stoji naš grad, naš heroj, naš Vukovar. Kakve osjećaje u vama budi spomen imena ovoga grada? Kakve slike prolaze vašim mislima? Sjetite li se ikada ljudi koji su u tom gradu živjeli onih crnih i teških, već pomalo i zaboravljenih, kasnojesenskih dana prije dvadesetak godina? Bili su tamo i onog najtežeg dana, 18. studenog, branili svoj grad, svoju domovinu, izgubili svoje najmilije, iscrpljeni, napačeni, gladni i umorni. Svoje živote dali su za čast i slobodu domovine.

U tom ratu živote nisu izgubili samo ljudi, život je izgubio i jedan grad. Dječje osmijehe zamijenila su zabrinuta lica, pjesmu je zamijenio zvuk sirene. Život je za Vukovar toga 18. studenog stao. Prolazeći danas, dvadesetak godina kasnije, ulicama Vukovara, prolaze me trnci znajući da hodam po tlu na kojem su tisuće ljudi patile, strahovale i umirale. Prolazeći uskim hodnicima improvizirane podrumske bolnice, gotovo da sam mogla čuti jauke i vriske onih koji su u tim uskim mračnim prostorijama pronašli spas, mnogi od njih nesvjesni da će upravo tu provesti posljednje dane svojih života. Vukovar se oporavlja, život koji je stao prije dvadeset i dvije godine, polako se vraća u grad, on živi, diše, raste, djeluje.

Gledajmo ga onakvog kakav je danas – lijep, obnovljen, ponosan, ali ne zaboravimo nikada onaj dan kada je Vukovar dao svoj život za naše živote. Sjetite se ponekad da mnogih lijepih dana i lijepih hrvatskih gradova ne bi bilo da nije bilo našeg heroja, našeg borca, našeg Vukovara!

Renata Blek, učenica

▲
Križ na ušću Vuke
u Dunav jedan je od
najljepših spomenika
stradalim braniteljima
Domovinskoga rata.
Isklesao ga je kipar
Šime Vidulin.

Vukovar

Vukovar oduvijek živi u nama. Tako smo naučeni od ranih školskih dana. „Ne zaboravite Vukovar!“ rečenica je koju često mogu vidjeti i na zidovima svojega grada. Netko tko na vlastitoj koži nije osjetio gubitak svega, neće moći uistinu shvatiti snagu boli kroz koju su Vukovarci prošli i toga sam svjesna. No godine gorčine i negativnih emocija zbog njegove ratne prošlosti trebalo bi pogledati iz jednog drugog kuta, a to je koliko rat moćno razara ljudske živote. Ideja rata uvijek je rasla iz razdvajanja, iz klasificiranja, iz mržnje i gorčine prema drugome i drugačijem, bila to nacionalnost, boja kože ili različiti vjerski odabir. Nastaviti u tom smjeru ne može se niti može donijeti išta dobro društvu i pojedincu. Podsjećati na zla koja su učinjena neće otvarati naša srca i buditi zahvalnost za to smo danas slobodni i sretni. Ne govorim o tome da ne treba znati! Upravo suprotno! Biti svjestan što se događalo i znati sudbine ljudi Vukovara jest važno! Ali način na koji se to prenosi našoj i budućim generacijama jest taj koji bi mogao i trebao imati moć probuditi zahvalnost i ljubav. Način može biti i taj koji sadrži karakteristike samog rata! Način može učiniti da se opet podijelimo, razdvojimo, nazovemo različitim imenima (iako smo isti) i radi toga započnemo jedan mali unutarnji rat bez oružja. Dobro je znati svoju povijest, kako bismo mogli izgraditi budućnost. Ali da bismo je izgradili, trebali bismo gledati u pravom smjeru. Za sobom trebamo ostaviti sva osuđivanja i sve bolne priče koje sam već čula. Opet krećem u taj isti grad. Vukovar. Vožnja autobusom rano ujutro. Magla je kao veo pokrivala gotovo sve na našem obzoru, samo se mogao vidjeti tanak obris drveća usklađen s atmosferom Vukovara. Ulazeći u Vukovar, vidjeli smo žive podsjetnike na rat, kuće izrešetane mecima što su izvirivale iz magle, a sve nas je to podsjetilo na krvoločne priče koje smo čuli. Bolnica. Nešto što me se svaki put dojmi jest taj trud koji ljudi ulažu da nam predoče stanje Vukovarske bolnice iz tog razdoblja. Ondje smo gledali videozapis koji većina nas zna, s glazbom koja probija uši. Meni najveću bol predstavlja baš ta bolnica. U njoj kao da su zatočeni najbolniji trenuci Vukovara i još dan danas tamo žive. Žive u tim lutkama

postavljenim na te ležajeve, u onoj rupi u zidu napravljenoj od bombe, u svakom slovu onih ploča u hodniku. Žive u ljudima koji ondje rade, žive u nama. Ovčara. Teško mi je bilo zamisliti da se, na ovim sada mirnim poljima, nekada odvijao rat. Da se ovdje proljevala krv ljudi koje nitko od nas nije znao, ali za koje imamo osjećaj da smo ih poznavali. Vidjeli smo njihova imena u hangaru i njihove stvari uredno posložene u sijeno, zbog čega sam imala osjećaj da će se svakog trenutka vlasnik vratiti po svoj novčanik, sliku ili neki predmet koji mu mnogo znači, sretan što sada može otići kući i zaboraviti na sve. Ali, naravno, to se ne događa, a slika jedne žrtve koju sam promatrala upravo mi se ugasila pred očima. Na odmoru smo mogli vidjeti kako grad funkcionira. Vidjeli smo taj mali dio urušena grada koji se polako oporavlja. Vidjeli smo rijeku Dunav, obišli smo nekoliko ulica grada Vukovara te smo nakon toga otišli na groblje na kojem smo zapalili svijeće u spomen našim braniteljima. Na odlasku iz grada urušen se vodotoranj sada mogao vidjeti čisto. Magla je nestala. Ispratili smo pogledom jedan od najvećih simbola grada Vukovara i vratili se kući s još većim poštovanjem prema gradu koji nam svima mnogo znači.

Omi Žganec, učenica

▲
učenici ispred spomenika
na ušću Vuke u Dunav

Kosovo 2013. - 2014. - razmjena učenika

1

2

Tri nezaboravna dana u Prizrenu

Od 14. do 16. ožujka 2014. godine, košarkaši XIII. gimnazije boravili su na Kosovu. Sa svojim trenerom, profesorom Tomislavom Kramarićem, ravnateljem XIII. gimnazije u Zagrebu gospodinom Želimirom Čečurum, kao i s još nekoliko profesora u pratnji, te s predsjednikom Školskoga športskog saveza grada Zagreba gospodinom Goranom Hudovskyjem i gospodinom Josipom Košutićem, stručnim suradnikom HŠŠS-a, učenici su se uputili na košarkašku utakmicu. Domaćin susreta bila je gimnazija „Gjon Buzuku“ iz Prizrena. Učenici naše gimnazije pobijedili su domaćine rezultatom 68:60. Ipak, susret dviju škola u Prizrenu bio je mnogo više od jedne košarkaške utakmice. U tri dana boravka u Prizrenu upoznali smo mnoge ljude, izmijenili iskustva, vidjeli ljepote Kosova i, što je najvažnije, stekli smo nove prijatelje. Prizrene, hvala ti na zaista divnom dočeku!

Daria Šuprinović, prof.

5, 6 i 7 ►

Fotografije:

1. Skadarsko jezero
2. profesorice Ines Šimac i Ana Đorđić kod Skadarskog jezera
3. košarkaši XIII. gimnazije
4. doček hrvatske delegacije pred gimnazijom „Gjon Buzuku“ u Prizrenu
5. gradonačelnik Prizrena prof. dr. sc. Ramadan Muja s profesoricama Šuprinović i Brlobuš Dražinić te s profesorom Kramarićem
6. ljubazni Kosovari nisu skidali osmijeh s lica
7. prije utakmice, valjalo je fotografirati se za uspomenu
8. ravnatelj mr.sc. Želimir Čečura, profesorica Brlobuš Dražinić i profesor Kramarić u obilasku znamenitosti
9. u Prizrenu su nastala i neka nova prijateljstva...

3

4

8

9

I mirëpritur prijatelji iz Prizrena!

Početkom proljeća, 24. ožujka 2015., u posjet XIII. gimnaziji stigli su učenici s Kosova – prizrenka gimnazija „Gjon Buzuku“. Kosovare, kod kojih su naši košarkaši i profesori gostovali prošle godine, zajedno smo dočekali pred Školom, a zatim ih proveli učionicama i smjestili u hotel, odnosno u obitelji učenika koji će im iduća tri dana biti domaćini. Povodom njihova dolaska, u kinodvorani Škole održali smo priredbu dobrodošlice koju je ovaj put vodio hrvatsko-albanski voditeljski par: tekst na hrvatskome čitao je Marko Mudrinić, a njegovu albansku inačicu maturantica Laoreta Krasniqi koja je sav tekst na jezik naših gostiju prevela sama.

Nakon dirljivih obraćanja ravnatelja dviju gimnazija, Želimira Čečure i Shaipa Budurija, koji su nam u svojim govorima poručili koliko im znači prijateljstvo naših dviju škola te koliko im je drago što je ova razmjena toliko uspješna, uslijedilo je upoznavanje s hrvatskom narodnom baštinom. Folklorni ansambl Zagreb-Markovac izveo je skladbu *Zišel nam je mjesec* te nas upoznao s pjesmama i plesovima Sesevskog Prigorja, a zatim su nas oduševile naše učenice Dielza Lushaj i Karla Holetić koje su otpjevale iznimno dopadljivu albansku pjesmu *Ne tren per Perzeren*. Uslijedio je nastup zbora XIII. gimnazije

koji je pod vodstvom profesorice Jagode Brlobuš Dražinić izveo jednu od najljepših hrvatskih rock balada, skladbu Prljavog kazališta *Mojoj majci*, a zatim je uslijedilo i predstavljanje košarkaša. Oni su pod vodstvom svojih profesora idućega dana igrali uzvratnu revijalnu utakmicu dviju škola. Plesna skupina XIII. gimnazije *Supetarski galebovi* i njihova voditeljica, profesorica Jelena Adamović predstavili su nam zanimljivu koreografiju na pjesmu *The Things We Lost in the Fire* engleske glazbene skupine Bastille. Nakon plesne točke, stiglo je vrijeme za skladbu koja je prošle godine u Prizrenu oduševila naše učenike: poznati *Kosovski ples*, prerađen za dvije gitare, odsvirali su nam Borna Rotim i jedan od najmuzikalnijih učenika XIII. gimnazije Stribor Gligorić, kojemu je ovo ujedno bila i posljednja školska priredba. Voditeljica Laureta Krasniqi na trenutak je i sama postala izvođačica: publici je u originalu recitirala pjesmu albanskog pjesnika Mitrusha Kutelija *Qëndrimi*. Za sudionike priredbe i njihove goste priređena je u predvorju Škole i mala zakuska pa su naši učenici imali priliku upoznati svoje vršnjake s Kosova. I mi smo od njih dobili pokoju izjavu. Prizrenka Rita rekla nam je: „Jako mi se sviđa ovdje, baš mi je lijepo i uživala sam u priredbi. Najviše mi se svidjela

▲
ravnatelji Želimir Čečura i
Shaip Buduri

▲
Stribor Gligorić

▲
Supetarski galebovi,
publika

obrada našeg *Kosovskog plesa* na gitarama i nastup plesne skupine.” Svoje nam je dojmove otkrio i Halim: „Prvi sam put u Zagrebu. Došao sam s namjerom da se zabavim i odmorim. Ostat ćemo tri dana i baš se veselim upoznati Zagreb”. Gostoprimstvo naših učenika pohvalila je i Emesa koja je s nama razgovarala na hrvatskom: „Doista nam je lijepo kod vas, prvi smo put ovdje i veselimo se boravku.” Druženje u predvorju bilo je tek uvertira u trodnevni boravak Kosovara u Zagrebu. Idući ih je dan čekao naporan raspored – posjet Hrvatskome saboru, razgled Zagreba i prijateljska utakmica dviju škola u sportskoj dvorani u zagrebačkoj Dubravi. Dan kasnije, gosti su u pratnji profesora i učenika XIII. gimnazije posjetili i Hrvatsko zagorje, a zatim se, umorni i zadovoljni, vratiti u Prizren. Nadamo se da im je boravak u Hrvatskoj bio vrlo ugodan i veselimo se ponovnom susretu!

Novinarska skupina XIII. gimnazije,
Monika Hrvoić i Veronika Mataija

▲
učenici XIII. gimnazije
s kolegama iz Prizrena
nakon prijateljske utakmice

Fotografije:

- 1. i 2. u Hrvatskom saboru
- 3. U Trakošćanu
- 4. nastavnici na Gornjem gradu

►
zahvala kosovske delegacije prije
povratka u Prizren

UČENICI XIII. GIMNAZIJE PRIREDILI NEZABORAVAN PROVOD KOLEGAMA S KOSOVA

IZVOR: PORTAL SREDNJA.HR
OBJAVLJENO 15. TRAVNJA 2015., PIŠE: IVAN BOŽIĆ

Prošli tjedan su učenici i profesori XIII. gimnazije u Zagrebu ugostili kolege iz Prizrena, na taj način im uzvraćajući domaćinstvo za prošlu godinu, kada su Zagrepčani gostovali u spomenutom kosovskom gradiću. Organiziran je bogat program, sačinjen od dramsko-muzičke predstave u školi, razgledavanja grada, ali i Zagorja te odigravanje prijateljske košarkaške utakmice između srednjoškolskih muških reprezentacija XIII. i prizrenske gimnazije.

Učenici su se zbilja mogli dobro povezati, budući da su gosti iz prizrenske gimnazije 'Gjon Buzuku' bili smješteni u domove svojih zagrebačkih kolega.

▲
dobrodolice prizrenskih
nastavnika i učenika

Medvednica 2014.

U ranojutarnjim satima učenici drugih razreda okupili su se u podnožju Medvednice kako bi zajedno sa svojim profesorima doživjeli iskustvo izvan zidova Škole. Daleko od buke grada i na svježem zraku. Počeli smo hodati uzbrdo prema šumi. Nakon pet minuta hodanja, čuli su se prvi glasovi gundanja i žaljenja na bolove u nogama od tako nezamisliva napora. S vremenom su te glasove zamijenili cvrkuti ptica u jesenskoj šumi Medvednice. Sretni što ne moramo biti u školi, počeli smo uživati u umirujućim zvukovima šume koja je tako blizu našem gradu, ali ipak daleko od naše umarajuće svakodnevice. I tako su oni koji su zaostajali za grupom, počeli glasno pjevati razne pjesme kako bi se razbudili i time još malo podigli atmosferu. Hodajući uzbrdo pa nizbrdo i po stubama kojima, činilo se, nije bilo kraja, došli smo do poznata Kraljičina zdenca, na kojem smo se odmorili. Nakon pola sata odmora, krenuli smo dalje i došli do vrha s kojeg je pogled na grad stvarno prekrasan. Sve u svemu, bilo je vrlo zabavno, a i dobili smo priliku zbližiti se jedni s drugima.

Eva Dorotić, učenica

(M)učenje na Medvednici

Učenici XIII. gimnazije i ove su godine Svjetski dan pješaćenja odlučili obilježiti daleko od školskih klupa, tradicionalnim školskim izletom na Medvednicu. Dok su prvi razredi u Vukovaru obnavljali svoje znanje nacionalne povijesti, drugi, treći i četvrti razredi krenuli su, pod vodstvom svojih profesora tjelesnog, i u pratnji ostalih profesora planinariti (a poneki i lutati) Medvednicom. Krenuvši od podnožja, drugi su se razredi zaputili prema Planinarskom domu „Grafičar“, a treći i četvrti prema Planinarskom domu „Ivan Pačkovski“, poznatijem pod nazivom *Puntijarka*. Planinarenje nije bilo lako, no unatoč mnogim preprekama i neplaniranim situacijama, bez težih smo se posljedica popeli na vrh i ujedno izvršno zabavili. „Do vrha je bilo naporno, no još je napornije postalo nakon porcije graha“, priznala nam je učenica Paola Modrić dok je njezina razredna kolegica Stella Leto s nama podijelila priču o povratku koji se zamalo pretvorio u pravu dramu. „Grupica ljudi s kojom sam se penjala do vrha odjednom se željela vratiti drukčijim putem, cestom. Ispostavilo se da je to bila grozna ideja. Ne samo da je bilo dobrih deset kilometara dulje, već i toliko zamorno da se dva dana nakon toga još uvijek oporavljam. Najgore je bilo kada je pao mrak; bili smo sigurni da se pozdravljamo sa životom“, prepričava Stella i kroz smijeh dodaje da joj je ova sljemenska avantura „dovoljna za tri života“. Ako ništa drugo, do vrha i natrag uspjeli su stići bez automobila, autobusa i taksija. A i toga je, koliko čujemo, bilo...

Posve bezbolno uspon nije prošao ni razrednicima trećih razreda. Dok su jedni dojurili na vrh prije svih nas, drugi su (prema vlastitom priznanju) bili „očajno spori“ i planinarski su dom ugledali istodobno s maturantima koji su prema vrhu krenuli četrdesetak minuta nakon „trećaša“.

„Ma, mi samo uživamo u prirodi i svježem zraku, kamo vam se žuri?“, izvlačili su se zadihani profesori čija imena „slučajno“ ne spominjemo. Iako smo dan u prirodi doista iskoristili i izvršno se zabavili, prvi pogled na tramvaj bio je ravan otkriću vatre. Napokon! Kući smo stigli tek oko 19 sati, poprilično umorni i odlučni u namjeri da se Medvednici ipak vratimo. Iduće godine. Možda.

Novinarska skupina XIII. gimnazije

▲
profesorice: Daria Šuprinović,
Jagoda Brlobuš Dražinić, Ana Đorđić
i Nada Gečević

Beč 2014.

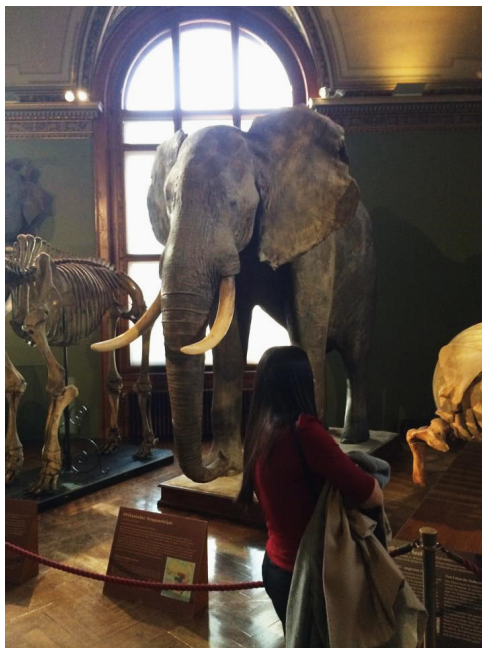
1 2

Advent u Beču 2014.

Skupina učenika XIII. gimnazije sa svojim je profesorima posjetila Beč u vrijeme adventa. Osim samog božićnog sajma, posjetili smo i Prirodoslovni muzej koji se nalazi na Trgu Marije Terezije. Ondje smo vidjeli mnogo zanimljivih izložaka – razne minerale, zbirke meteorita i kosti dinosaura. Nakon Prirodoslovnog muzeja, posjetili smo Heldenplatz. To je povijesni trg u starom dijelu Beča. Prošli smo i pokraj Španjolske škole jahanja i Bečke katedrale, a vidjeli smo i Bečku vijećnicu. Nakon obilaska, imali smo slobodno vrijeme pa su neki učenici otišli obići Španjolsku školu jahanja, neki Bečku knjižnicu, a većina je otišla posjetiti dućane, kafiće i restorane. Sve u svemu, meni se, kao i većini učenika, Beč doista svidio i voljela bih ga još jednom posjetiti te u njemu provesti više vremena.

Karla Lučić, učenica

3

Fotografije:

1. i 2. učenici u posjetu Beču
3. bečki Prirodoslovni muzej

Italija 2014.

1 2

Putovanje u Italiju

Učenici prvih razreda krenuli su 21. ožujka 2014. godine na trodnevno putovanje u Italiju. Veseli učenici nisu mogli prikriti uzbuđenje i cijelim su putem pjevali, družili se i s radošću iščekivali susret s „kolijevkom renesanse“.

U jutarnjim satima stigli smo u Sienu, mali grad koji odiše kreativnošću. Vidjeli smo najznačajnije sienske znamenitosti – povijesno središte ispod tornja Mangia, katedralu Duomo di Siena, Piazza del Campo, gradski trg u obliku školjke, izgrađen na mjestu nekadašnjega rimskoga kazališta. Vidjeli smo i gradsku vijećnicu Palazzo Pubblico, a čuli smo i zanimljive priče o konjičkoj utrci koja se odvija na glavnome trgu, a u kojoj se natječu predstavnici svih gradskih četvrti od srednjega vijeka. Nakon Siene, vidjeli smo još i predivnu Pisu koja leži na rijeci Arno, u kojoj smo obavili *fotosesson* pored slavnoga Kosog tornja. Uslijedio je razgled kamenoga gradića na brijegu – San Gimignano. Hodajući kamenim ulicama koje odišu prošlošću, ali i umorni nakon naporna razgledavanja – dočekali smo završetak prvog dana u Termama Montecatini, gdje je bio hotel u kojem smo odsjeli.

Sljedeći smo dan proveli u poznatoj Firenzi. Posjetili smo najvažnije trgove i katedrale. Najslađe je bilo slobodno vrijeme kada smo šetali širokim firentinskim ulicama istražujući bogatu i slavnu prošlost. Treći dan posjetili smo Ravenu

3

gdje smo vidjeli grob poznata talijanskoga pisca Dantea Alighierija. Kratko smo razgledali gradić i na povratku u Hrvatsku zastali u trgovačkom centru Palmanova Outlet Village. S uspomena u srcu ponesenim sa sienskih, pizanskih, firentinskih i ravenskih ulica te s ponekim suvenirom u torbi, došli smo u Zagreb gdje su nas nestrpljivo dočekali naši roditelji.

Fotografije:

1. Firenca
2. firentinska katedrala
3. Piazza del Campo – Siena

Hana Alić , učenica

► SPORTSKE AKTIVNOSTI

Školski sportski klub „Gimnazijalac”

Sportske aktivnosti 2013./2014.

Školski sportski klub „Gimnazijalac” egzistira u sklopu izvannastavnih školskih sportskih aktivnosti XIII. gimnazije od njezina osnutka. Voditelji Kluba godinama su bili Ivanka Bartolić i Jozo Rajčić te nekoliko mjeseci Srna Jenko. Danas školski sportski klub „Gimnazijalac” vode Martina Rastovski (djevojke) i Tomislav Kramarić (mladići). Od školske godine 2012./2013. u rad Kluba uključen je i Branko Čiček Lepoglavec koji vodi ekipe prema potrebi kluba. U razdoblju od 2003. do 2013. godine, muške školske ekipe natječu se u nogometu, košarci, odbojci, vaterpolu, atletici, stolnom tenisu, borilačkim sportovima, streljaštvu, krosu, badmintonu, plivanju... Treninzi se održavaju dvaput tjedno (u školskoj sportskoj dvorani, na atletskom stadionu prije natjecanja iz atletike te u bazenu prije natjecanja iz plivanja), a prema potrebi i više puta tjedno. Ekipe „Gimnazijalca” postižu zapažene rezultate u svim sportovima pa tako svake godine sve ekipe dolaze do samih završnica prvenstava. Isto tako, najmanje dvije do tri ekipe osvajaju medalje na sportskim natjecanjima.

ŽENSKA KONKURENCIJA:

1. Košarka – 4. mjesto

2. Skijanje – 15. mjesto u ekipnom poretku

3. Kros – 13. mjesto

Patricia Županc, Zrinka Božičević i Diana Polaček

4. Atletika – 12. mjesto u ekipnom poretku.

Nikolina Carević, Ivana Bokun – 100 m
Patricia Županc, Tea Vujčić – 400 m
Zrinka Božičević, Renata Blek – 800 m
Lucija Krasić, Antonela Šantek – skok u dalj
Mia Jakčin, Filipa Vidov – skok u vis
Marija Alivojvodić i Dora Korolija – bacanje kugle

5. Badminton

Gabrijela Požgaj, Tena Kalendar, Morana Jačmenica i Ana Premužić

6. Ples – natjecanje u kojem su učenice prvi put predstavljale Školu i osvojile 5. mjesto

Lara Čalo, Nikolina Carević, Anđelina Čulina, Franka Kujundžić, Karla Lovrić, Ana Marušić, Dina Omrčen, Renata Blek, Elleonora Beganović, Martina Ferina, Antonela Marković, Irea Burić, Marija Papić i Nika Perić

▲
učenice na plesnom natjecanju

◀▲
profesorica Jelena Boban s učenicama Ninom Vulelijom i Mihaelom Ferensćak

MUŠKA KONKURENCIJA:

1. Nogomet – 4. mjesto

Ian Lazarević, Marko Jozanović, Matej Ćosić, Karlo Štefanović, Zvonimir Sabljčić, Lovro Šimić, Petar Ujević, igrali su još: Fran Tudor, Pero Mamić, Juraj Matleković, Marijan Grubišić, Jure Matić, Tin Matić

Voditelj: Tomislav Kramarić, prof.

2. Odbojka – 3. mjesto

Ante Bruno Topić, Filip Azinović, Marin Kuga, Borna Šneperger, Borna Banjad, Vanja Vuković (pok.), Fran Turković, Marko Mudrinić, a igrali su i Luka Budin, Ivan Radoš, Dino Demirović, Luka Novak

Voditelj: Tomislav Kramarić, prof.

▶
nogometaši,
odbojkaši

3. Atletika – 4. mjesto u gradu Zagrebu

Juraj Matleković, Filip Azinović, Ian Lazarević, Pero Mamić, Toni Turkalj, Josip Međugorac, Matej Ćosić, Karlo Redžepagić, Marko Jozanović, Borna Banjad, Zvonimir Sabljčić, Tin Matić

Voditelj: Tomislav Kramarić, prof.

4. Vaterpolo – 2. mjesto u gradu Zagrebu

Marko Monić, Filip Tomašek, Marin Barbić, Luka Budin, Luka Zvekić, Karlo Lipkovic, Lovro Korolija, Željko Vučković, Nikša Pavlović, Jakov Oreški

Voditelj: Tomislav Kramarić, prof.

▶
atletičari,
vaterpolisti

5. Košarka – 3. mjesto u gradu Zagrebu

Marko Monić, Filip Tomašek, Marin Barbić, Luka Budin, Luka Zvekić, Karlo Lipkovic, Lovro Korolija, Željko Vučković, Nikša Pavlović, Jakov Oreški

Voditelj: Tomislav Kramarić, prof.

6. Skijanje – 5. mjesto

7. Badminton – učenici su ušli u četvrtfinale

Borna Banjad, Ivan Mukić, Ante Bruno Topić, Filip Azinović

▶
skijaši,
košarkaši

Sportske aktivnosti 2014./2015.

Nogometna ekipa (futsal) osvojila je prvo mjesto na Prvenstvu srednjih škola grada Zagreba te se plasirala na Državno prvenstvo Republike Hrvatske srednjih škola u Poreču gdje je osvojila visoko drugo mjesto izgubivši u finalu na penale. Za futsal ekipu nastupali su: Pero Mamić, Matej Ćosić, Juraj Matleković, Jure Matić, Marijan Grubišić, Tin Kulenović, Josip Periša, Marko Jozanović, Petar Ujević, Tin Matić i Dario Brkić.

Košarkaška ekipa osvojila je peto mjesto na Prvenstvu srednjih škola Grada Zagreba među pedesetak škola. Međunarodnu utakmicu protiv gimnazije „Gjon Buzuku” iz Prizrena Kosovo pobijedila je s osam razlike. Za košarkašku ekipu nastupali su: Dino Herc, Fran Jacović, Luka Barišić, Mate Mandić, Martin Klobučar, Stjepan Klobučar, Matija Jurišić, Filip Blajda, Šime Ražov, Luka Arbutina, Lovro Markočić, Ante Mikulić, Marko Balaban, Marko Novković i Ivan Jagušić.

Odbojkaška ekipa ispala je u prvom krugu jer nemamo odbojkaše u Školi pa su za odbojkašku ekipu igrali košarkaši i poneki bivši odbojkaš. Nastupali su Lovro Škornjak, Roko Antolić, Luka Budin, Nikola Tavić, Deny Rogonjić, Dino Bolić, Luka Zvekić, Matija Šimac, Antonio Puljić, Josip Periša, Martin Klobučar, Stjepan Klobučar, Marko Balaban i Marko Novković.

Atletičarska ekipa završila je ukupno šesta od četrdesetak ekipa. Na 100 metara nastupili su Marijan Grubišić i Tin Matić, na 400 metara Tin Kulenović i Josip Periša, a na 1000 metara Matej Ćosić i Marko Jozanović. Skok u dalj skakali su

Anel Topuzović i Luka Budin, a skok u vis Filip Blajda i Bruno Mlinarić. Kuglu su bacali Pero Mamić i Josip Mihael Međugorac, a štafetu su trčali Marijan Grubišić, Tin Matić, Tin Kulenović i Josip Periša.

Vaterpolska ekipa ispala je u prvom kolu, a nastupali su: Luka Zvekić, Luka Budin, Nikša Pavlović, Luka Barbić, Luka Mesarić i Lovro Korolija. Ekipe su imale treninge utorkom i četvrtkom u dvorani od 19 do 21 sat.

Nogometna ekipa (futsal) ispala je u prvom krugu natjecanja srednjih škola Grada Zagreba. Za ekipu naše škole nastupile su: Martina Karabogdan, Lea Sedlar, Teodora Sever, Maja Žuti, Emila Kardirić, Željka Baća, Matija Galešić, Zrinka Božićević i Matea Hrsto.

Košarkaška ekipa osvojila je četvrto mjesto izgubivši u polufinalu od učenica Prirodoslovne škole „Vladimira Preloga”. Za ekipu naše škole nastupile su: Kiara Livajušić, Lucija Krasnić, Patricia Gilja, Dora Čagalj, Matija Galešić, Nives Arežina, Nikolina Tićac, Dora Peršen i Željka Baća.

Odbojkaška ekipa odigrala je četiri utakmice i, unatoč tome što se djevojke nisu uspjele izboriti za idući krug natjecanja, možemo reći da će nas u budućnosti na odbojkaškim natjecanjima predstavljati jedna vrlo perspektivna ekipa. Učenice koje su činile odbojkašku ekipu jesu: Lucija Usorac, Tea Majdandžić, Martina Matijević, Nika Perač Kovač, Ivana Cicvarić, Dona Jelić, Diana Polaček, Mia Maretić i Dea Maretić.

Na atletskom se natjecanju nismo baš iskazale, ali bitno je sudjelovati. Na 100 metara trčale su Matija Galešić, Tea Majdandžić i Paula Borošak, na 400 metara Zrinka Božićević, Barbara Belak i Laura Jovanović, na 800 metara Dona Jelić, Patricia Županc, Tea Vujčić i Barbara Zeljko. Skok u dalj skakale su Paula Borošak, Viktorija Knezović i Lucija Krasić. Skok u vis skakale su Željka Baća, Filipa Vidov i Mia Jakčin, a kuglu su bacale Dora Korolija i Lea Sedlar.

Ekipe su imale treninge utorkom i četvrtkom u dvorani od 19 do 21 sat.

Voditelji: Jelena Adamović, prof.,
Jelena Boban, prof.,
Branko Čiček Lepoglavec, prof.
i Tomislav Kramarić, prof.

▲
nogometaši

Marin Kuga – najbolji strijelac grada Zagreba u školskoj košarci 2014.

Marin Kuga učenik je XIII. gimnazije. Rođen je 19. studenog 1995. u Zagrebu. Ove je godine proglašen najboljim strijelcem u Zagrebu u školskoj košarci. Pitali smo ga o počecima i dragim trenucima.

Kada si se počeo baviti košarkom?

Počeo sam se baviti košarkom s tri godine, kada sam krenuo sa starijim bratom na treninge. Tu je odmah nastala prava ljubav. Trenirati sam počeo sa šest godina.

Gdje danas igraš?

Danas igram za Bosco u 2. ligi.

Tko ti je najveći košarkaški uzor?

Uzor mi je Dražen Petrović. Bio je najbolji, a najbolji je i ostao.

Kako uspijevaš uskladiti školu i treninge?

Sve se može kad se hoće. Osim toga, uz školu i napore svakodnevnih treninga, nemam baš previše slobodnog vremena.

Koji su tvoji najdraži sportski trenutci?

Najdraže mi je bilo osvojiti Državno prvenstvo u Dubravi, a pamtim i klupsko europsko natjecanje u Moskvi gdje smo osvojili treće mjesto. Draga su mi i školska natjecanja. U prvom sam se razredu pridružio košarkaškom timu XIII. gimnazije pod vodstvom profesora Kramarića. Pamtim osvajanje Prvenstva grada Zagreba i Državno prvenstvo u Poreču. Drago mi je

igrati za Školu i uvijek potičem mlađe dečke da se bave košarkom.

Imaš li neku neostvarenu želju?

Ah! Želja je mnogo. Neostvorena mi je želja, zasada, profesionalno bavljenje košarkom i nadam se da će se to ostvariti jednoga dana. Potrebno je jako puno žrtvovanja i truda.

Marine, budući da si ove godine maturant i tvoje se školovanje približava kraju, imaš li kakvu poruku za mlade sportaše, buduće košarkaške nade i učenike XIII. gimnazije?

Budućim i sadašnjim učenicima naše škole želim svu sreću ovoga svijeta. Želim da svima bude kao meni. Svake godine mi je bilo sve bolje i bolje. Imao sam najbolji i najsložniji razred i najboljega razrednika Tihomira Hadži-Boškova, za kojega imam samo riječi hvale. Žao mi je što se bliži kraj, i rado bih ponovio ove četiri godine. Roditelji su vam uvijek najveća potpora i vjerujte im.

Bravo, Marine! U budućnosti ti želimo mnogo uspjeha u bavljenju sportom za koji živiš!

Katarina Ražov, učenica

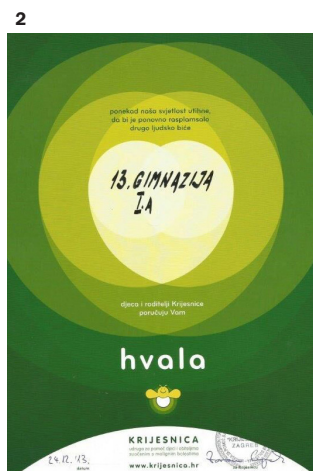
◀◀
diploma,
Marin Kuga s profesorom
Kramarićem

dogadjanja

► BOŽIĆNI SAJAM

2013./2014.

2014./2015.

U školskoj godini 2013./2014. prvi razredi dobili su nimalo lak zadatak organizacije Božićnog sajma u našoj školi. Zadatak je podrazumijevao ne samo organizaciju događaja u suradnji s razrednicima već i izradu predmeta koje su učenici trebali prezentirati u blagdanskome duhu. Cilj je bio skupiti što veća sredstva za udrugu „Krijesnica“ – udrugu za djecu oboljelu od malignih bolesti. U vrlo kratkom roku, naši učenici izradili su maštovite i lijepe predmete koje su sami prodavali, uza sav trgovački šarm i umijeće, u pravoj blagdanskome atmosferi. Svojim trudom, zalaganjem i zajedništvom skupili su značajna sredstva. I, što je najvažnije, pokazali su kako je moguće solidarnošću, trudom i kreativnošću oživjeti već pomalo zaboravljeni smisao Božića, ali i Škole koja treba predstavljati zajedništvo učenika i nastavnika. Naši učenici dokazali su se kao kreativni i maštoviti mladi ljudi koji imaju odgovornost prema društvu u kojem žive. I to je nas, njihove nastavnike, ispunilo ponosom.

Božićni sajam humanitarnoga karaktera održan je 19. prosinca 2014. godine u XIII. gimnaziji. Organizirali su ga učenici prvih razreda, a sudjelovali su i učenici Glazbene radionice koji su pripremili nekoliko lijepih božićnih pjesama. Svaki je razred imao svoj štand na kojemu je prodavao razne dekoracije, kolače, čestitke te mnoge druge ručno izrađene predmete. XIII. gimnazija je zasjala. U pozadini su svirale božićne pjesme. Barem nakratko mogao se osjetiti božićni duh. Okupili su se ravnatelj i profesori, učenici te djelatnici Škole, svi odreda dobro raspoloženi, s osmijesima na licu. Sakupljen novac namijenjen je učenicima XIII. gimnazije slabijega finacijskoga stanja.

Hana Alić, učenica

Ida Labus, prof.

► MASKENBAL

2013./2014.

Trinaesta je još jednom pokazala veliko srce

Drugi su razredi XIII. gimnazije 4. travnja 2014. u školskoj dvorani priredili maskenbal na kojem su sudjelovali učenici svih razreda, kako pojedinačnim maskama, tako i grupnim razrednim maskama. Cilj je ovog događaja bio prikupiti novac za četverogodišnjeg dječaka Luku Mikeka koji je odmah nakon rođenja smješten u bolnicu zbog problema s disanjem. Nakon pregleda, ustanovilo se da Luka boluje od rijetke genetske mišićne bolesti, miotubularne miopatije, koja pogađa sve mišiće u tijelu. Stoga Luka svakodnevno koristi medicinske aparate koji mu pomažu kod disanja i praćenja životnih funkcija. Luka ne može, zbog oslabljenih mišića, samostalno dugo sjediti, a u ležećem položaju otežano diše te ima kanilu (kateter). Kako bi lakše izdržao dan i sudjelovao u igrama sa sedmogodišnjom sestrom, potrebna mu je ortopedska stolica *Mygo*. Budući da Luka raste, kupanje mu postaje sve teže te bi mu pomogla ležaljka za kupanje *Robby*, namijenjena djeci s posebnim potrebama. Zbog nemogućnosti sjedanja na toalet, Luka još uvijek koristi pelene pa bi mu dobro došla toaletna stolica. Luki često varira temperatura, koja se svakodnevno mora kontrolirati, te bi mu, radi brže, lakše i preciznije izmjere temperature, pomogao i digitalni toplomjer *Braun*. Osim navedenog, dobrodošla su mu i sva pomagala za rehabilitaciju i fizikalnu terapiju (valjci, roleri, klinovi, strunjače, lopte i druga pomagala).

4

Učenici Trinaeste još su jedanput pokazali veliko srce i za malenoga su Luku sakupili 1 885 kuna prodajom karikatura svojih profesora te krafni. Zahvaljujemo svima koji su se odazvali našoj humanitarnoj akciji i svojim prilogom omogućili nabavu potrebnih stvari.

Ivana Franjić, prof.

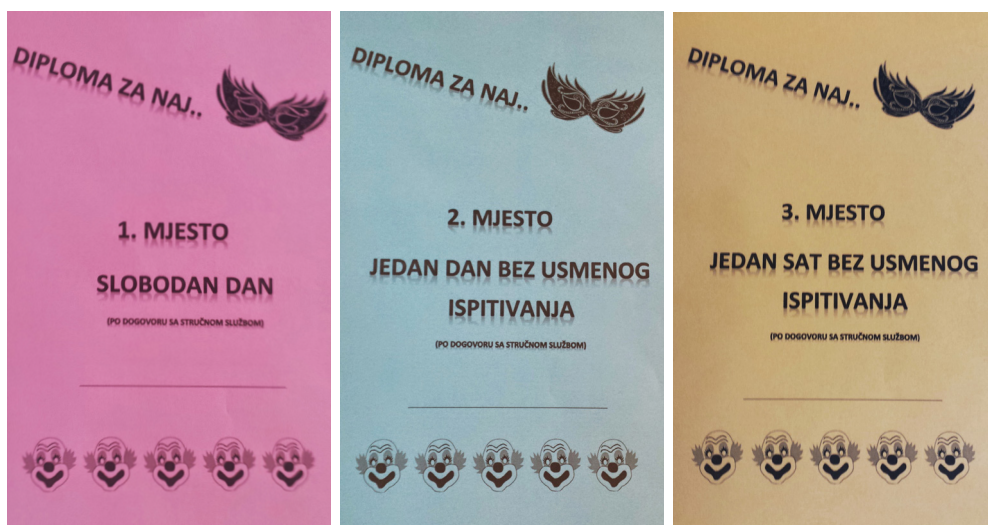
Fotografije:

1. profesorice u božićnom ruhu
2. zahvalnica 1.a razredu
3. učenice s profesoricom Roginić Ravlić
4. dječak Luka Mikek

2014./2015.

Maskenbal u XIII. gimnaziji: zombiji pobijedili predsjednicu Kolindu i nogometno-navijački tim

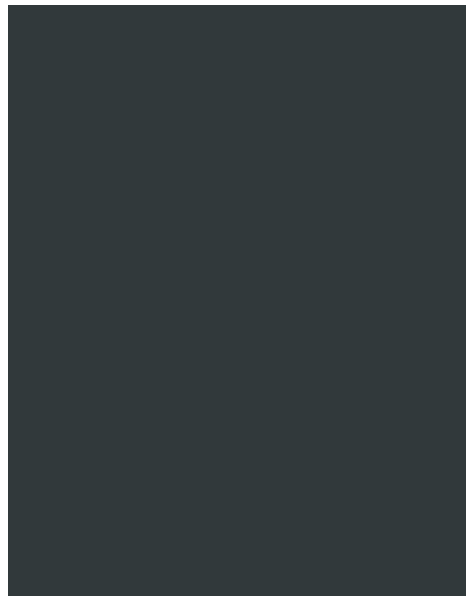

Još je jedna godina pod maskama iza nas. I ova smo puta maškare obilježili velikim natjecanjem za najbolju masku, a ono se održavalo u holu na prvom katu Škole i započelo u već tradicionalnih 13.13 sati. U žiriju su bile profesorice Daria Šuprinović, Ivana Franjić i Elida Matašić te jedan učenika iz svake generacije. Predstavilo nam se devet zanimljivih skupnih i samostalnih maski; neke su bile vrlo originalne poput turističke skupine 2.d razreda, Hitlera Frana Jelića iz 3.f, Miše Kovača kojemu nismo uspjeli razotkriti pravi identitet ili nogometne skupine 3.c razreda u kojemu su djevojke odjenule dresove, a mladići kratke suknje i navijačke pompone. Uz njih, susretali smo kauboje, vampire, gusare i vojnike te čak tri predsjednice Kolinde s njezinim inauguracijskim timom. Maske su na sebe navukli i profesori pretvorivši se u klaunove, Pipi Duge Čarape, vještice, Ane Karenjine, vražičke ili pak članice bande. Pobjedu je odnio 3.d sa svojom interpretacijom sprovoda i zombija koji su probuđeni iz groba zaplesali na pjesmu *Thriller* Michaela Jacksona i tako si osigurali jedan dan bez nastave. Nogometna skupina 3.c razreda osvojila je drugo mjesto, odnosno dan po izboru bez odgovaranja, a treće je mjesto pripalo 4.e i

izborima između Kolinde Grabar Kitarovići i Ive Josipovića (njihova je maska nagrađena jednim nastavnim satom bez odgovaranja). Razgrabilo se mnogo krafni i mafina koje su gladnim maskama prodavali učenici drugih razreda. Uspjeli smo zabilježiti dojmove nekih učenika. „Bilo je zanimljivo, svidjela mi se glazba u pozadini i to što su u žiriju bili i učenici i profesori“, kaže jedna učenica 3.f. Ipak, bilo je i onih kojima se maskenbal nije svidio. „Sve je bilo previše zbrčkano i prekratko je trajalo, a ni ocjenjivanje nije bilo pravedno.“ Ipak, svi se slažu da smo se i ove godine odlično zabavili pa se već unaprijed veselimo idućim maškarama.

Novinarska skupina XIII. gimnazije,
Monika Hrvoić i Veronika Mataija

► MATURANTI

2013./2014.

Maturalno putovanje u Španjolsku

1

2

3

Maturalac – vjerojatno jedina riječ koju s napetošću iščekuje svaki srednjoškolac kad krene u srednju školu. Maturalac za jednoga srednjoškolca znači: sedam dana bez „nadzora“, bez pitanja „Gdje si bio i kad si došao doma?“, sedam dana nespavanja. Odluka o odredištu donesena je nakon malih svađa, polemika i na kraju izbora. Izbor je pao na Španjolsku, u koju tradicionalno idu mnoge generacije naše Trinaeste. Datum polaska bio je 27. kolovoza 2014. godine. Cijelo se ljeto čekalo, pripremalo, sklapali su se dogovori tko će s kim sjediti, rasporedi po sobama i mnoga druga pitanja. Napokon se približio dan putovanja! Jedan je razred, pod vodstvom prof. Marije Roginić-Ravlići i prof. Ivane Franjić, putovao u šest sati ujutro sa zagrebačkoga aerodroma. Sletjeli smo u Gironu, a nakon tog uslijedila je vožnja autobusom do Lloret de Mara, gdje smo odsjeli u hotelu. Lloret krase divna pješčana plaža koja se prostire duž cijeloga gradića. Grad je malen, ali zanimljiv te ima mnogo malih ulica i uvijek se doima kao da ćete se izgubiti. Pravi

mali grad za mlade ljude koji se žele zabaviti. Nakon razgledavanja, došli su i ostali razredi te smo se mogli smjestiti u hotel. Hotel je bio dobar i imali smo sve što smo trebali. Napokon je došlo vrijeme i za naš prvi izlazak. Bilo je tu spremanja i spremanja, trčanja po hodnicima po fen, šminku, odjeću. Nakon cjelonoćnoga tulumarenja, trebalo se ujutro rano probuditi i krenuti prema Barceloni. Išli smo u park Guell i neobičnih arhitektonskih elemenata koji su ukrašeni sitnim pločicama. Cijeli park osmislio je Gaudi, poznati španjolski moderni arhitekt. Nakon razgledavanja Guella, uslijedilo je razgledavanje Barcelone, gdje smo vidjeli Sagradu Familiju, glavne ulice i centar grada. Nakon razgledavanja, ostavljeno nam je neko vrijeme za šoping i druženje. Idući dan išli smo u svetište Crne Gospe u Montserrat. Nakon razgledavanja crkve, ponovo smo se uputili u Barcelonu na Picassovu izložbu, a nakon toga vidjeli smo Čarobnih fontana. Također, posjetili smo i Dalijevu muzej u Figueresu i obišli smo taj mali gradić. Imali smo

čak i jedan slobodan dan koji smo mogli iskoristi za spavanje, odmaranje, kupanje i druženje. Navečer smo imali organizirani odlazak na šou *flamenco* koji nas je sve oduševio. Umorni i iscrpljeni, ujutro smo se spremili i krenuli autobusom na dugi put do Francuske, odnosno Cannes, poznatoga po filmskom festivalu. U Cannesu nas je oduševila Azurna obala i bogati hoteli koji se protežu duž obale, a prenoćili smo u jednom hotelu izvan Cannes. Ujutro smo krenuli prema Monacu i Monte Carlu. Monaco je predivan grad, a u Monte Carlu dečke je oduševilo parkiralište ispred kockarnice sa skupocjenim automobilima koji se rijetko viđaju. Djevojke su ostale oduševljene mnogobrojnim skupim dućanima. Jednostavno nezamislivo. Na putu prema Hrvatskoj stali smo u Padovi gdje smo pogledali crkvu sv. Antuna Padovanskoga i prošetali gradskom jezgrom. Povratak autobusom od Francuske do Hrvatske bio je jako naporan, međutim sve se isplatilo. Bilo je to nezaboravnih sedam dana koji se više nikad neće ponoviti. Toliko divnih

trenutaka s prijateljima, toliko divnih stvari koje smo vidjeli, toliko zabave.

Katarina Ražov, učenica

Fotografije:

1. pogled na Monaco
2. Sagrada Família
3. park Güell u Barceloni
4. maturanti s profesoricama Roginić Ravić i Franjić u parku Güell

Maturalna večera

Nakon duge četiri godine učenja i pripremanja, a zatim i polaganja najstresnijeg ispita u njihovu dotadašnjem školovanju, maturanti su 17. lipnja svoje obrazovanje u XIII. gimnaziji napokon i službeno priveli kraju. Pet maturantskih razreda, na čelu sa svojim razrednicima Marijanom Polić (4.a), Tihomirom Hadži-Boškovom (4.b), Marijanom Ban (4.c), Elidom Matašić (4.d) i Marijom Roginić Ravlić (4.e), svoj je rastanak od škole proslavilo u hotelu „Sheraton Zagreb”, a u studijsku ih je budućnost, osim razrednika i ravnatelja mr. sc. Želimira Čečure, ispratilo i desetak njihovih profesora. Dan koji je ravnatelj opisao kao „slavlje prelaska preko najviše planine što strogo odjeljuje igru od zadaće, djetinjstvo od zrelosti“ uistinu je dočekan u pravom slavljeničkom duhu – „radnu“ odjeću u kojoj su četiri godine tumarali Školom, neispavani od dugih noći uz knjigu (a ponekad i vrlo daleko od nje!), zamijenila su pomno birana odijela i raskošne toalete. Ipak, sjaj i blještavilo kojima su uzvanicama (a možda i samima sebi) pokušali dokazati da su odrasli, uspješni i važni na nas nisu te večeri ostavili najsnažniji dojam. Ono što nas je najviše oduševilo, raznježene spoznajom

da još jedna generacija napušta Školu, bila je toplina kojom su govorili o svojoj, u tom trenutku uskoro bivšoj, Trinaestoj. Pomisao da su pristojni, inteligentni i odlučni mladi ljudi, koji su te večeri plesom i smijehom ispraćali svoje srednjoškolske dane, dijelom i zbog nas takvi kakvi jesu, ispunila nas je golemim ponosom potvrdivši da je sve naše povjerenje u njih bilo opravdano. Promatrajući ih kako nam samouvjereni, a opet skromno i realno, opisuju svoje privatne i obrazovne ciljeve, postajali smo sve sigurniji u jedno – naše su riječi, savjeti, poticaji i smjernice ipak padali na plodno tlo. Zbunjena djeca koja su prije četiri godine ušetala u XIII. gimnaziju, danas su iz nje izašla kao pametni i odgovorni mladi ljudi, spremni da svoju budućnost doista preuzmu u svoje ruke.

Iva Rogulja Praštalo, prof.

Norijada

Norijada je zadnji dan srednjoškolskog obrazovanja, dan kojim naše druženje prestaje i svatko kreće svojim putem, netko na fakultet, netko raditi, a netko možda i pauzira godinu. Taj je dan i sretan i tužan. Sretan jer je gotova škola, a tužan jer se vjerojatno nećemo više ni družiti ni vidati. Norijada se u XIII. gimnaziji dugo planirala. Konačno smo odlučili da će cijela generacija biti na školskom igralištu, da ćemo se svi zajedno zabaviti uz pjesmu i tako oprostiti. Sve smo pripremili za norijadu: majice, piće i glazbu. Slavlje je u XIII. gimnaziji počelo 16. svibnja 2014. godine na školskom igralištu. Cijeli dan proveli smo zajedno. Više puta otpjevali smo pjesmu *Đurđevdan* grupe Bijelo dugme, školsku „himnu“. Bilo je suza, smijeha, grljenja i prepričavanja anegdota. Nekoliko profesora došlo se oprostiti od nas. Tada smo shvatili da nam nikad više neće biti zabavno kao što nam je bilo u srednjoj školi. Nakon cjelodnevnog druženja, da upotpunimo oproštaj, izašli smo u klub „Roko“ i zabavljali se dugo u noć. Četiri godine srednje škole proletjele su nam jako brzo. Sklopili smo divna prijateljstva, neka su se održala, neka raspala, bili smo zaljubljeni, voljeli i patili, zabavljali se, a

ponekad i učili, ljutili profesore, ali i oni nas. Sve je to bilo dio jednoga divnog razdoblja. Nakon norijade, uslijedili su tjedni učenja za maturu, a nakon toga, svatko je krenuo svojim putem.

Katarina Ražov, učenica

Fotografije:

1. maturalna večera
2. učenici 4.e s profesoricom Ivanom Franjić
3. norijada na školskom dvorištu
4. učenici 4.b s razrednikom Tihomirom Hadži-Boškovom

2014./2015.

1 2

Maturalno putovanje u Španjolsku

Napokon je došao taj dan. Dan, odnosno tjedan, koji smo očekivali tijekom cijele srednje škole. Neformalna kruna srednjoškolskog obrazovanja. Nešto što se, nakon što se dogodi, prepričava mjesecima i godinama. Naravno, riječ je o maturalcu. Zna li koga tko je bio na maturalcu nakon završetka trećeg razreda srednje škole, a da se cijeli život nije prisjećao te životne avanture? Naravno da ne znate. Kao i učenici svih škola, tako su se i učenici XIII. gimnazije uputili na maturalno putovanje u rujnu 2014. Destinacijsko odredište bila je Španjolska. Kada na to gledam iz sadašnje perspektive, one studentice prve godine fakulteta, jasno mi je da je maturalno putovanje odigralo veliku ulogu u tadašnjem razdoblju mog života. S većinom ljudi s kojima sam bila u dobrim odnosima još sam se više zblížila, a i bolje sam upoznala ljude koji su mi možda bili samo poznanici s hodnika Škole. Maturalac kao takav bio je bogat kulturnim i turističkim programom te protkan cjelodnevnim međusobnim druženjem i zabavom. Bili smo smješteni u

hotelu u poznatom turističkom središtu Španjolske, Lloret de Maru. Svakodnevni obilasci grada te boravak na plaži bili su nezaobilazni. Vidjeli smo veličanstvenu katedralu Sagrada Família te Čarobne fontane koje zaustavljaju dah svakome tko ih vidi. Posjetili smo muzej Salvadora Dalija u španjolskom gradiću Figueresu koji, uz veliku kolekciju Dalijevih djela te onoga što ga je činilo genijem umjetnosti svoga vremena (a i danas), nudi i suvenirnicu u kojoj je moguće kupiti razne suvenire s likom ovoga velikog nadrealista: od majica i šalica pa sve do plakata njegovih slika. Nezaobilazan je, naravno, bio stadion Barcelone Camp Nou. Za sve ljubitelje nogometa, Camp Nou predstavlja raj na zemlji. Sam je stadion veličanstven, a sadrži i muzej koji govori o povijesti kluba. Jedna je večer bila rezervirana za *flamenco*. Profesionalni plesači u posebno uređenoj taverni detaljnije su nam dočarali španjolsku kulturu, gastronomiju te pjesmu i ples. Na povratku s putovanja, posjetili smo Monte Carlo te ostali oduševljeni ljepotom

3 4

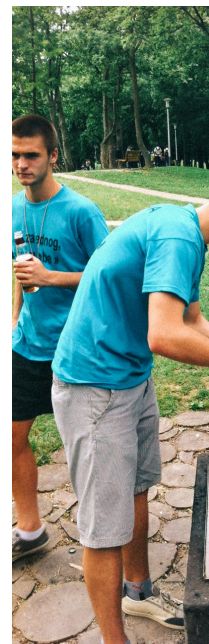

ovoga malenog grada, poznatog po kockarnicama, hotelima i luksuzu. Nakon tjedan dana, vratili smo se u Zagreb puni dojmova, vidno iscrpljeni, ali zadovoljni jer smo se odlično zabavili. O čarima Starbucksa, španjolskih nacionalnih pića te noćnog života neću detaljnije pisati jer to ostavljam vama da sami na svoj način osjetite i doživite. Svim budućim maturantima toplo i od srca preporučujem Španjolsku kao destinaciju maturalca jer ćete uživati isto kao što smo i mi. Zabava je zajamčena!

Lucija Franić, učenica

Fotografije:

1. pogled na Barcelonu
2. profesorica Božičković s učenicima 4.a
3. učenici 4.a u Water Worldu pored Lloret de Maru
4. profesor Šega i profesorice Brlobuš Dražinić, Đordić, Šuprinović, Rogulja Praštalo i Damjanović u Lloret de Maru

Maturalna večera

Nakon mukotrpnih priprema, razgovora i dogovora, konačno je došao taj 27. svibnja 2015. – naša formalna kruna srednjoškolskog obrazovanja, naša maturalna večera, naša „zadnja“ zabava. Upravo tijekom ove večere, dolazimo do spoznaje kako smo zaista gotovi sa srednjom školom te kako je ovo naš formalan rastanak: rastanak od srednjoškolskog načina rada, rastanak od profesora, rastanak od najljepšeg životnog razdoblja, ali i – ono srcu najteže – rastanak od prijatelja. Bila je to posebna večer, zaista posebna. Svi moji prijatelji i poznanici, profesori i roditelji, svi su izgledali čarobno. Čitavo događanje bilo je toliko prekrasno da vam sa sigurnošću mogu reći kako nemam riječi kojima bih opisala svoje osjećaje koje sam osjećala toga trenutka, a također ne znam ni kakvim bih riječima opisala misli koje su mi tada prolazile glavom. Svaka maturalna večer ima svoj protokol pa ga je tako imala i naša. Našli smo se pred hotelom „Sheraton“ nešto prije 20 sati kako bismo uspjeli našim fotoaparatom i mobitelima zabilježiti trenutke i uspomene koje ćemo pamtit i čitav život te kako bismo još popričali prije same večere. Konačno, točno u 20 sati, roditelji su s aperitivima stajali na ulazu i željno iščekivali razredne odjele da svečano uđu u salu. Kao što to inače biva, počelo je abecednim redom. Prvo je ušao 4.a s razrednicom Ivanom Božičković, zatim 4.b s razrednicom Jagodom Brlobuš Dražinić, potom 4.c s razrednicom Anom Đorđić, onda 4.d s razrednikom

Tomislavom Kramarićem te, kao šećer na kraju, 4.e s razrednicom Darijom Šuprinović. Nakon ulaska svih razreda, uslijedio je svečan govor ravnatelja Čečure te govor zahvale predstavnika svakog razreda i uručivanje darova razrednicima. Bilo je tu mnogo emocija: od sreće i ponosa pa sve do tuge i nostalgije. Također, našla se i pokoja suza, ali reći ćemo da je to bila suza radosnica i suza ponosa u kakve smo divne ljude odrasli mi „šeprtljavi“ klinci. Kako bismo roditelje što prije otjerali sa zabave, odmah nakon govora otplesali smo prvi ples s očevima/majkama. Nakon odsvirane i otplesane *Vjeruj u ljubav*, uspjeli smo naše stvaratelje i skrbnike otjerati s naše večere. Konačno, stigli smo za švedski stol na kojemu se za svakoga moglo pronaći ono što voli jesti, a i piti. Bilo je tu svega, od vode pa do vina, od janjetine pa do svinjetine, a o kolačima da ne pričam. Siti od svega, otišli smo na plesni podij, pridružili smo se bendu te plesali sve do ranojutarnjih sati. Plesalo se tu i kolo, vlakčić i još mnogo drugih vrsta plesova, no unatoč silnu naporu, ništa nas nije uspjelo otjerati da sjednemo za stol. Bili smo neumorni. Jedino što nas je uspjelo otjerati iz sale bili su zaštitari koji su rekli da moramo napustiti hotel jer je takav dogovor, a i već je bilo 5 sati ujutro. Sukladno našim ludim razmišljanjima, odlučili smo se uputiti k našem srednjoškolskom utočištu – „Ledenom“. Ondje smo proveli našu zadnju zajedničku kavu te posjetili školu.

4

5

Nekim profesorima se nije svidjela ta ideja, da vam budem iskrena, ali to nas nije sprječavalo ni u kojem pogledu. Nakon plesanja, kava i posjete Školi, u 10 sati odlučili smo se razići te uputiti našim domovima... Ovo prijateljstvo s XIII. gimnazijom najljepše je prijateljstvo i uspomena mog života. Bilo je to jedno predivno iskustvo koje zaista rijetko tko može zaboraviti. Bilo je raznih svađa i prepirki, ali najviše ljubavi, pošalica i ludih provoda. Tko nije bio ovdje, ne može shvatiti o čemu govorim. Maturalna večera otvorila mi je oči. Tada sam shvatila da će se mnoga prijateljstva prekinuti zbog raznoraznih obveza koje su nas dočekale na fakultetu, shvatila sam da zaista nema potrebe nikoga mrziti, jednostavno treba svakome dati priliku za oprost i svakoga voljeti jer vrijeme je dragocjeno, a vremena 27. svibnja 2015. više nije bilo. Koliko god profesori, učenici, tajnice, psihologinje, ma svi bili daleko, koliko god dugo da ih ne vidim, neće se izbrisati iz mojih uspomena. Oni su tu, u mom srcu, gdje imaju posebnu ulogu i mjesto do kraja moga života...

Tea Vujčić, učenica

Fotografije:

1. profesorice Daria Šuprinović, Iva RoguljaPraštalo i Ana Đorđić s ravnateljem Želimirom Čečušom
2. ravnatelj i nastavnici, „Sheraton”
3. norijada: roštiljanje učenika 4.c
4. norijada: Ana Đorđić, prof. i učenice 4.c
5. norijada: ravnatelj Želimir Čečura i učenici 4.c

► UČENICI O SEBI

2013./2014.

1.a

Pozdrav, čitatelju školskog ljetopisa! Bili smo prisiljeni pisati sami o sebi, no to ćemo napraviti najbolje što možemo jer mi smo ipak matematički razred. Nije važno odakle smo – zajednički interesi, želja za znanjem te odanost prema radu spojili su nas na četiri godine i nastao je 1.a, sinonim za ljubav prema ocjenama. U našem razredu prevladava „jači spol“, ako bismo ga mogli tako nazvati, no ne smijemo zaboraviti da postotak djevojaka zauzima vrtoglavih 18.51 %. Prvi dani škole bili su najteži jer smo se osjećali kao brod kojeg samo što nije potopio val, no kormilo je preuzela razrednica Marta Perak. Svakoga smo tjedna otkrivali čarolije Trinaeste, kao i imena učenika iz svog razreda, koja neki i dan-danas ne znaju jer su usredotočeni samo na školu, a socijalni život potpuno zanemaruju. No oni će, vjerojatno, jednoga dana mijenjati svijet i biti postavljeni na položaje o kojima neki mogu samo sanjati. Osim što smo razred s najviše sportaša, oduševljavaju i učenici koji se ne bave sportom. Oni su dobri u ostalim aktivnostima, kao što su odlazak do Avenue Malla, maraton u nenošenju knjiga iz engleskog i gledanje kroz prozor na 100 metara. Unatoč raznim pokušajima ometanja nastave odrasloga mužjaka goluba, žohara i smrdljivoga Martina (nije preživio!), ponekad znamo pratiti nastavu i ponešto naučiti. Borilačkim smo se vještinama oduprli nimalo humanoj majci prirodi, što nas je koštalo opomene i bilješke razrednika, jer smo mi ipak matematički razred koji je trebao pratiti nastavu unatoč burnoj atmosferi.

1.d

Trideset i jedno lice se smije
u našem razredu nikada dosadno nije,
dok raska neopravdane sate broji
nitko je se ne boji,
doista složni mi smo
u nevolji uvijek tu smo :)

1.e

Kažu da su počeci uvijek najteži, ali 1.e nije kao ostali. Nakon samo par tjedana druženja, imali smo osjećaj da se znamo već godinama. Ubrzo je uslijedio prvi izlet, onaj u Vukovar, 18. listopada 2013. Iako je izlet bio tužnog karaktera, upravo nas je to potaklo da se još više zblizimo i cijeno. Što je vrijeme više odmicalo, zajedništvo između nas postajalo je sve veće. Tijekom čitave godine nije sve bilo med i mlijeko, no kroz najteže smo trenutke prolazili zajedno, gradeći međusobno povjerenje i podršku. Prva stvar u kojoj smo se iskazali kao tim bila je organizacija božićnog sajma. Ni sami nismo bili svjesni koliko nas jedan humani cilj može ujediniti. Od svih zabavnih trenutaka koje smo prošli zajedno, moramo izdvojiti maškare. Svadba 1.e ostala je zapamćena ne samo u XIII. gimnaziji već i u okolnim školama. Čak smo doveli i tamburaše HSPD Sljeme Šestine koji su napravili pravi

spektakl. Osim što smo pokazali da se volimo zabavljati, kulturno smo se uzdizali odlazeći sa svojom razrednicom u kazalište Gavella. Nedugo zatim uslijedio je trodnevni izlet u Italiju. Izlet je bio namijenjen učenicima svih prvih razreda, no najveći je broj „izletnika“ bio upravo iz našeg razreda. Gledajući unazad ovu godinu, shvaćamo koliko smo sretni što imamo jedni druge. Vjerujemo da će se prijateljstva, koja su nastala u prvom razredu, nastaviti kroz čitav život. Sada je vrijeme da zatvorimo to poglavlje naše knjige i krenemo pisati drugo, koje će, nadamo se, biti još uspješnije nego prvo.

1.b

Već neko vrijeme smišljamo kako započeti opis prvog b, a da ne spomenemo onaj strašan prvi dan škole. Bili smo uzbuđeni te iznimno uplašeni. Uplašili smo se od pomisli da je oko nas dvadeset i devetero ljudi za koje nikada nismo ni čuli, a među njih se moramo uklopiti i stvarati nova prijateljstva. Gledajte nas sad, najposebniji smo razred koji se sastoji od dvadeset i četiri djevojke, šest mladića i naše raske, profesorice Loredane Goluže. Šest mladića koji su prošli jednu godinu sa samim djevojkama? Zvuči teško, ali uspjeli su! Što se tiče djevojaka, riječi su premalo - trebate ih vidjeti. A što je s druženjem? S time nemamo problema. Zbližilo nas je trodnevno putovanje u Toscanu. Posrećilo nam se što smo imali više dana nego u Vukovaru. Vukovar je bio naš prvi zajednički izlet i nikada ga nećemo zaboraviti. Javno se zahvaljujemo razrednici što nas je vodila na sva prekrasna mjesta i, ono najvažnije, što je uvijek bila uz nas. Naravno, imali smo, kao svaki razred, uspone i padove, no oni su naša prijateljstva učinili jačima. Dakako, ne smijemo zaboraviti uspjehe razrednih sportaša. Ramona Tanović pobjeđuje u mačevanju, a Luka Banić osvaja medalje u boksu. Svi smo ponosni na njih.

1.f

Naš 1.f razred pun je dragih i dobrih učenika. Svi smo složni i puni razumijevanja jedni za druge. Zauzimamo se za stvari koje želimo i koje nam smetaju te stojimo jedni uz druge u svim situacijama. Volimo se šaliti pa nam školski dani prolaze u smijehu i zabavi. Svi smo se brzo upoznali i već na početku prvoga razreda bili jako dobri prijatelji, pa se to i nastavilo. Družimo se, naravno, i izvan škole, izlazimo van i idemo na kave. Ne sprječava nas ni to što nismo svi iz Zagreba ni to što ne živimo jedni blizu drugih. Međusobno smo jednaki, ne svađamo se i slušamo jedni druge. Šalimo se i družimo, kad je potrebno, ozbiljni smo, ali najvažnije je to što smo uvijek vrlo složni.

1.c

Svaki čovjek sa sobom nosi svoje uspomene i onih se dobrih rado prisjeća. Zato i mi, 1.c razred, želimo svoju priču podijeliti s vama. Sve je započelo 2. rujna 2013. godine kad smo uplašeno ušli u razred u kojemu nas je čekao naš razrednik, profesor Berislav Šega. Sve nam je bilo nepoznato jer se međusobno nismo poznavali, no situacija se ubrzo promijenila. Već smo nakon prvoga sata započeli međusobnu komunikaciju i stvaranje novih prijateljstava. Što smo se više upoznavali, u Školi je bilo zabavnije. U kratko smo se vrijeme povezali i postali jedna velika zajednica – čak obitelj. Bilo je tu, svađa, suza i smijeha, ali u nevolji smo uvijek tu, jedni za druge. Nakon završetka prve nastavne godine, razilazimo se i uživamo u ljetnom odmoru sve do sredine kolovoza kad primamo šokantnu i žalosnu vijest. Naš dragi kolega i prijatelj Vanja pogiba u Zadru prilikom nespretnoga pada. Svi smo bili u šoku i nismo mogli vjerovati da Vanja više nije s nama, da ga nema. Na početku nove školske godine, u inače živom i vedrom razredu, zavladao je muk. Imali smo osjećaj da će Vanja svaki trenutak pokucati na vrata učionice i sjesti na svoje mjesto u trećem redu, no to je, nažalost, bilo iščekivanje nemogućeg. Zauvijek ćemo ga pamtiti po njegovoj dobroj naravi i široku osmijehu.

1.g

To smo mi – 1.g razred. Najglasniji i najživahniji razred u XIII. gimnaziji. Poznati po kreativnim idejama, stalnim upadicama i znatiželji izvan okvira. Uvijek ćemo na satu postavljati pitanja na koja je u udžbeniku nemoguće pronaći odgovore. Također ćemo radije saslušati neku životnu priču nego definicije nekoga gradiva. Vrlo smo raznovrsni, puni tolerancije i ljubavi. Skupni rad uvijek je u pogonu, kao i pričanje tijekom sata. Imamo nevjerojatno strpljivu razrednicu koja nas podnosi i neizmjeno voli. Volimo i mi nju iako to baš ne pokazujemo svojim ponašanjem. Nismo baš dobri u ocjenama, ali zato imamo veliko i veselo srce.

2.d

Ovo je naša mala bučna cjelina čijoj simpatičnosti nijedan profesor ne može odoljeti. Kažu da volimo mnogo pričati, a zapravo ne vide koliko 2.d voli sudjelovati u nastavi. Svi smo toliko različiti, no ipak se svi jednoglasno složimo kada treba odgoditi pokoji test iz latinskog ili pokriti jedan drugoga kad naljutimo rasku. Možda i imamo mnogo izostanaka, ali to je zato što smo umorni jer noći provodimo učeći. Našu rasku nikada ne bismo mijenjali, a ni ona nas jer nas mnogo voli makar joj ponekad znamo zadati glavobolje.

2.e

Mi smo razred koji je kontradiktoran sam sebi. Početkom godine, 2.e razred bio je prepun jedinici koje su tijekom školske godine htjele slobodno plivati. Novi učenici bili su prihvaćeni odmah, bez previše osuđivanja. Kao što svako carstvo ima svog vladara, tako i svaki razred ima svog kolovođu. Razred smo koji ima mnogo zajedničkih interesa. Slična glazba, stil života, stavovi i razmišljanja držali su nas na okupu te su nam, iz dana u dan, davali razloge za međusobno druženje. Svatko bi se složio da nam je bilo lakše prolaziti kroza školske dane jer smo imali jedni druge. O svemu odlučujemo zajedno, no velika je prednost što želimo slične stvari, stoga su naši dogovori oduvijek bili vrlo jednostavni i izvršeni u kratkome vremenu. Svatko od nas nećime dominira, odnosno najbolji je u nekom području, bilo da je ono vezano uz školu ili nešto izvan nje. Naše društvo nije ograničeno na ustanovu. Izvan nje, mi smo zajedno iako je svatko od nas imao nekoga svoga sa strane – najboljeg prijatelja

2.a

Ne tako davne školske godine 2012./2013. sadašnji 2. a upisalo je trideset i sedmero učenika. U ove dvije godine neki su nam učenici otišli, a neki se naknadno priključili. Danas u ovom razredu ima trideset i petero učenika. Kao razred najčešće nismo jedna cjelina, a tek ponekad znamo disati „kao jedno“. Tijekom dosadašnjeg srednjoškolskog obrazovanja, zateklo nas je mnogo zgoda. Često nas profesori pohvale, ali nam, kad se malo previše opustimo u svom ponašanju i ocjenama, upute i pokoju kritiku. O tome kakvi smo na nastavi najbolje govori zgoda kad je jedan od učenika za vrijeme sata gurnuo glavu kroz prozor kako bi uživao dok mu vjetar puše u lice. No ni profesor mu nije ostao „dužan“ brzo poručivši: „Hajde makni glavu s vjetra da ti ne bi otpuhao i ovo malo znanja što imaš!“ Drugi je pak u glazbenom primjeru koji je profesorica pustila na satu glazbene kulture prepoznao zvonjavu starijih modela Nokijinih mobitela, a treći kao pribor za rad ponosno pokazao jednu kemijsku olovku i „svaštaru“. Realno gledajući, svaki je učenik našeg razreda poseban na svoj način i svatko ima svoje talente koje treba znati pokazati. Nadamo se da ćemo profesorima ostati u lijepom sjećanju, a posebno našoj razrednici, profesorici Kapraljević, koja nas već dvije godine uspješno vodi kroz naše srednjoškolsko obrazovanje.

koji nije dio našeg razreda. Naš najveći problem kao zajednice jest autoritet. Mi smo jedan apsolutno lijen razred koji nikada nije zadovoljan. Sve naše bitke bile su neuspješne. Išli smo glavom kroza zid poput buntovnika. Protivili smo se svemu što nam se nije sviđalo. To za nas, daka-ko, nije imalo dobre posljedice, ali najvažnije je da smo se držali zajedno. Ono što smo naučili u drugom razredu nisu ni matematika ni fizika, već važnost držanja na okupu. Važnost reakcije zajednice. Važnost udruživanja. Važnost razvoja mentaliteta mladih ljudi. Stoga je naša povijest također i temelj za budućnost. Razvoj i učenje na pogreškama. Naš nam je razred pokazao što je funkcioniranje mnogo ljudi poput jednoga. Ono što smo ovdje naučili ostaje s nama tijekom daljnega razvoja.

2.b

Mislimo da je na ovome papiru premalo mjesta da bismo mogli sročiti sve naše dogodovštine, ali ukratko ćemo ispričati one nezaboravne i najzanimljivije. Nakon ljetnih praznika 2013., ponovno smo se svi okupili i vratili u školske klupe. Nastavila se svakodnevica, testovi, ispitivanja... Ubrzo je došao test iz matematike pa tako i prvo skupno markiranje nakon kojega smo svi dobili pedagošku mjeru. Iako je to bilo glupo od nas, dokazalo je da trideset i šestero učenika može biti složno. Početkom drugog polugodišta, na dan maškara, dogodila nam se još jedna „anegdota“. Malo smo pili i veseli bili. Što mi možemo, glumili smo svadbu. Sami možete zaključiti kako je to na kraju završilo – pedagoškim mjerama! Ipak, naučili smo lekciju. Izlet u Prag zbog toga je postao upitan, no i to smo riješili. Većina je išla i nije požalila. Nismo mi toliko loši kako smo vam to možda dočarali – razred smo vrlo dobrog prosjeka, pomalo lijeni, ali snalažljivi i pametni. Godina je bila naporna, no brzo je prošla. Najvažnije od svega, svi smo ostali na broju!

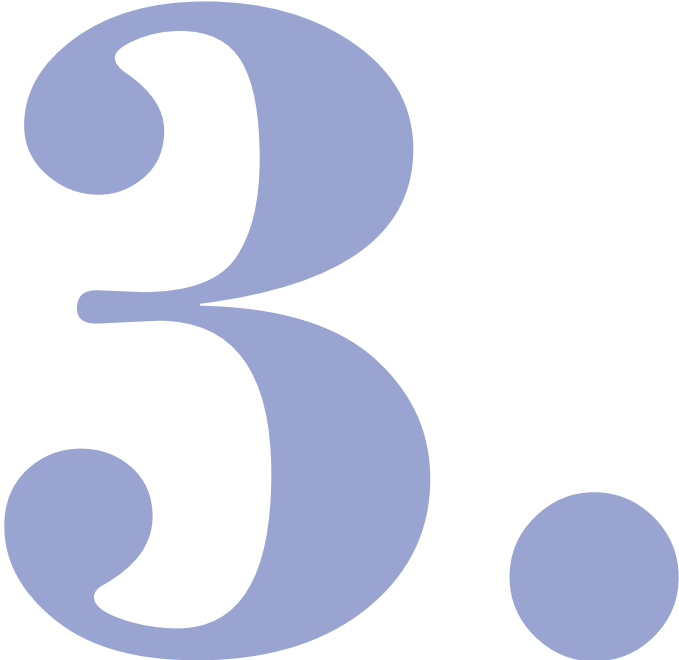
2.c

Većinom smo sportaši, osim subotama – tada smo rekreativci. Uvijek smo tu jedni za druge, osim kad nismo. Nismo odlikaši, osim prije kraja godine kad situacija postane ozbiljna. Atmosfera u razredu uvijek je vesela i topla, osim radnim danima. Živimo za veliki odmor i petak. Šalu na stranu, no stvarno smo pretolerantni prema ovoj školi – puštamo profesore da pričaju čitav sat! Nerijetko se dogodi da nas mnogo nedostaje na nastavi, ali zajednički razredni izlasci sve to nadoknađuju. No nismo mi posve krivi što nas nema – da na glazbenom umjesto Schuberta slušamo Elitne odrede i Hladno pivo, dolazili bismo češće. Sve u svemu, naučili smo pravila igre i postali tiši, stoga se klima više ne buni.

2.f

Mi smo taj f razred o kojem svi pričaju, kod nas nema tiho i polako. Svi se međusobno mrze, ali se, kad „zagusti“, ipak odjednom zavole - znate kako kažu: „tko se tuče, taj se voli“. U drugi smo razred krenuli puni entuzijazma, no nije dugo trajalo. Sve smo češće izbjegavali nastavu - čitav se razred u jednom satu toliko puta izredao u odlascima na WC da je profesor rekao da će za nas postaviti pokretne toalete Toi Toi u učionicu. Profesorica latinskoga nam je, u naletu ljubavi, rekla da smo djeca s posebnim potrebama i, nakon što nismo uspjeli naučiti tekst napamet, odlučila da ćemo umjesto proučavanja latinskog jezika – crtati bogove. Da ni ne spominjemo da nas se šestero profesora latinskog odreklo! U trećem su nas mjesecu posjetili Kanađani, a naš je razred s njima uspostavio toliko prijateljske odnose da su ih neki (umjesto da budu na nastavi) čitavo poslijepodne vodili gradom. Prije Uskrsa išli smo u Prag. Bila su to četiri najsloženija dana – zajedno smo se spremali za izlaske i

svaku večer budili goste hotela. Prijetili su nam da će nas izbaciti iz hotela, no naše su se uporne profke izborile da nam čak i vrate polog. Skupa smo doživjeli prave čari Praga i to u doba kada smo, kako je jedan učenik primijetio, na ulicama bili samo „hitna, murija i mi“. No ni to nije neke od nas spriječilo da sasvim ozbiljno pitaju: „Koji se jezik govori u Češkoj?!“ (hm da...opet mi i jezici!) ili svakog jutra iznova zaključuju da im „nikada nije gore svanulo“. Ubrzo je stigla i norijada pa smo mi, umjesto da sjedimo na nastavi, s maturantima slavili na školskom igralištu. Slično je bilo i zadnjeg dana drugog razreda – svi smo ga skupa markirali te ga proveli na našem mjestu na Jarunu. Iako smo umiljatim i sreedrapateljnim moljakanjem izbjegli raskin gnjev, pred kraj nas je dana „oprao“ pljusak, a zatim nam još na glavu pao dio krova Aquariususa. O, da, to može samo 2.f!

3.a

Razred 3.a profesori često hvale, ali i kritiziraju. Nama učenicima to ne predstavlja prepreku, već se doživljavamo kao razigrani i nesputani pojedinci pod vodstvom uvijek pedantne i radu odane razrednice, profesorice Ivane Božičković. Lijepo je i nezaboravno biti dio kolektiva kao što je 3.a te o rastanku za sada ne želimo razmišljati. Unatoč našem matematičkom opredjeljenju, naše djelovanje nije ograničeno brojevima i formulama. Među nama ima sportaša, glazbenika, slikara, pisaca i tko zna kakvi sve još talenti sjede u klupama, za sada neprimijećeni i neotkriveni. Vrijeme će pokazati svoje, to jest, naše, pravo lice. XIII. gimnazija, na svima nama, ostavila je neizbrisiv pečat te joj se veselimo i u nju na vrijeme svakodnevno dolazimo.

3.d

Za one koji još uvijek nekim čudom ne znaju za nas, mi smo najljepiji, ali i najsimpatičniji treći razred. Naš razred čini trideset i šestero učenika; osamnaest mladića te isto toliko djevojaka. Najbolji smo po izostancima, ali zato najlošiji po ocjenama. Iz svake se gluposti znamo izvući lako, jer pametni smo jako.

3.e

Nakon što je zazvonilo zadnje zvono za kraj osmog razreda, većina nas nije znala što ih zanima i što žele biti u budućnosti. Kao i mnogi slični nama, upisali smo gimnaziju, i to XIII. gimnaziju. Zahvaljujući tom neznanju, danas se nalazimo u 3.e razredu, okruženi dragim „klincima”, kako nas mnogi nazivaju. No oni ne znaju da upravo ti „klinci” jedni drugima uljepšavaju dane koje provode u školi. U ove je tri godine kroz naš razred prošlo mnogo učenika. Svake se godine s nekim opraštamo, a s drugima upoznajemo pa nas je tako trenutačno trideset i šestero. Zbog toliko velikog broja učenika, profesorima je nekada teško raditi s nama, no to ih ne sprječava da nam iz dana u dan, iz godine u godinu, prenose znanje koje imaju. Svaki razred, pa tako i naš, prošao je mnoge prepreke poput svađa, suza i neslaganja u nekim situacijama, no upravo su te prepreke rezultirale onime što smo danas. Kao učenica 3.e razreda mogu reći da smo složan razred koji se međusobno poštuje, razumije i voli. Svoju složnost dokazali smo u mnogim situacijama, počevši od prihvaćanja novih učenika i profesora do zajedničkih izlazaka te spremnosti

3.b

Otkad smo se upoznali, znali smo da to neće biti samo jedan običan razred. Sve je krenulo izletom u Vukovar u prvom razredu, a zatim se nastavilo izletom u Prag u drugom razredu. Što nas još sve čeka, ne možemo ni zamisliti, ali ako stanemo i na trenutak razmislimo, shvatit ćemo da, unatoč svim problemima koje prolazimo i koje smo prošli, sve prolazimo zajedno i uvijek ostajemo složni. Jedna smo velika obitelj od tri-deset i šestero učenika – imamo razne nadimke i poštalice, no zasigurno će se svi složiti da nam najbolje pristaje: macani. Možda taj nadimak nećemo imati zauvijek, no sjećat ćemo ga se do kraja života. Kako smo ga uopće dobili? Iskreno, ne znamo jer, kada smo mi u pitanju, sve dolazi spontano. U tome i jest čar našeg razreda – sve se najbolje stvari uvijek dogode neplanirano. Na kraju krajeva, i ova je naša „mala” obitelj, zvana 3.b, stvorena potpuno bez plana.

na pomoć. Mogu reći i da smo odgovorni kad trebamo snositi posljedice za svoja (ne)djela poput neopravdanih sati, nedolična ponašanja i kolektivna markiranja. Pamtimo lijepe zajedničke trenutke i znamo da ćemo proživjeti još mnoge. Trenutno jedva čekamo ljeto i maturalac u Španjolskoj te se nadamo da će sve proći u najboljem redu, kao i prošlogodišnje putovanje u Prag. Danas ne bismo bili ovdje da nema naše drage razrednice Darije Šuprinović koja nam je više puta pokazala da uvijek možemo računati na nju i njezinu pomoć. Nadamo se da su drugi profesori zadovoljni našim radom te da će, kao i mi, sljedeće godine kad napustimo našu školu, pamtit samo lijepe zajedničke trenutke. Za kraj, mogu samo zahvaliti XIII. gimnaziji što nam je omogućila da dobijemo ovo znanje koje imamo, upoznamo nove ljude i steknemo prijateljstva koja će, nadamo se, još dugo trajati!

3.c

„Moramo li baš doći u školu prvi dan? I zar baš cijeli tjedan?”, glase pitanja redovito postavljena u (sada već trećem) c razredu svake godine. U trenutku postavljanja tih pitanja, i onih sličnih njima, razrednica postupno počinje dobivati alergiju koja rezultira mahnitim divljanjem. S obzirom na početna pitanja, i ona koja tek slijeđe u sljedećih deset mjeseci, divljanja su vrlo često posve opravdana. Ma, poseban smo mi razred. U svakom smislu te riječi. I besmislu. Mi smo cekači. Kao i svi ljudi, i mi se s vremenom mijenjamo. Iz godine u godinu sve ljudi i ljudi, ali i zreliji i odrasliji te spremniji prihvatiti sve odgovornosti i obveze. Osim ako uključuju ustajanje ili neku kretnju koja traje duže od deset minuta. Tada bismo radije da nas odgovornost, ako je to ikako moguće, diskretno izbjegne. No imamo mi i dobrih osobina, onih koje su za pohvalu. U nevolji jedni drugima priskaćemo u pomoć, objašnjavamo neobjašnjivo gradivo, zajedno se šalimo i zabavljamo. Volimo se mi i kulturno uzdizati jer nam kažu da se tako ponašaju „svi budući akademski građani i mladi intelektualci“! Ponekad nam je to teško shvatiti, kao i što je važno, čemu tolika zanovijetanja razrednice i roditelja, čemu toliko buke oko fakulteta, učenja i državne mature... No sve nas to, na kraju krajeva, formira u osobe koje će za manje od godinu dana kročiti u taj čarobni svijet fakultetskih obaveza, studentskog života i odgovornosti koje povezujemo s odraslim ljudima. Mi smo 3.c i zadovoljni smo time kakvi smo te se nikada ne bismo mijenjali; takvi kakvi smo sada jednostavno smo – najbolji! Mi smo ljudi, originalni, imamo najbolju razrednicu na svijetu, često postavljamo glupa pitanja (iako ne postoje glupa pitanja, već samo glupi odgovori, reče jednom jedan mudrac), filozofi smo i biseri, a najviše od svega – uvijek smo spremni na zabavu i opuštenu atmosferu s vječitim motom: „Rad ubija, ima vremena za sve.“ I ljudi, ima 'ko možda maramicu?!

4.a

Sam početak školske godine 2010./2011. donosi mi novu generaciju učenika, novo razredništvo i nov, poseban razred. Njihova se posebnost krije u tome što su jedini razred matematičkog smjera u generaciji, ali i u činjenici da su početnu zbunjenost i nesigurnost vrlo brzo zamijenili laganom ležernošću s kojom su, ruku pod ruku, dočekali i maturu. Posebni su bili i po svome sastavu, a sastav je bio dobar – raznolik i kvalitetan. Tih deset veličanstvenih djevojaka i dvadeset i pet hrabrih momaka, raznolikost njihovih mogućnosti i očekivanja, karaktera i želja nije razdvajala. Baš naprotiv, to ih je međusobno spajalo u posebnu cjelinu. Učenici s dobrim radnim navikama i sklonošću prirodoslovnom smjeru pozitivno su djelovali na one druge učenike, kojih je ipak bilo i u mom razredu. Posebna petorica momaka isticala su se tijekom sve četiri godine svojim uspjehom, a njima se svake godine pridružilo još nekoliko učenika. Završni razred završavaju prosjekom 5.00, a kad tome pribrojimo još desetak odlikaša, jasno je zbog

4.c

Što reći o 4.c razredu? Ovaj razred bio je moja prva generacija koju sam vodila od početka do kraja srednjoškolskog obrazovanja i zato će mi posebno ostati u sjećanju. Bili su vrlo bučan i živahan razred, ali kad se to od njih tražilo, znali su biti marljivi i zainteresirani za rad. U ove su nas četiri godine neki, nažalost, napustili, no većina je svoje školovanje završila odličnim uspjehom. Moram ih pohvaliti jer je to bio maturantski razred s 50 % odlikaša. Državnu su maturu također baš svi položili i time potvrdili da su stekli znanja potrebna za daljnje školovanje i život. Na maturalnom putovanju u Španjolsku nije bilo nikakvih problema i nadam se da će im ostati u lijepom sjećanju. Bili su puni energije i vedroga duha, a s druge strane ozbiljni i pristojni. Naravno da smo imali i nekoliko „zabavljača“ koji su nam sate činili zanimljivijima (ponekad čak i nemogućima), no sve je to dio njihova odrastanja i našeg zvanja.

Razrednica: Marijana Ban, prof.

4.d

Moj je 4.d bio snalažljiv razred; znali su reći: „Ne želimo naučiti skraćivati algebarske razlomke, ali smo doktorirali na skraćivanju sati“. Dotakle su ih neke promjene koje im se nisu sviđale, poput skraćivanja velikog odmora i uvođenja e-dnevnika, no ipak su sretni i zadovoljni položili maturu i gotovo svi upisali željene fakultete.

Razrednica: Elida Matašić, prof.

4.e

Učenici 4.e kažu da su bili jednostavno najbolji, a sada ćete čuti i zašto. Vjerojatno će se svi našeg razreda „na prvu loptu“ sjetiti po letenju torbi kroz prozor ili možda po oponašanju sirene hitne pomoći prvih dana četvrtog razreda. Međutim, u ovom je razredu bilo mnogo istinskih talenata za ples, pjevanje, sviranje i različite sportove, a većina se učenika ozbiljno bavila nekom izvanškolskom aktivnošću. U Školi su

4.b

čega je baš 4.a proglašen najboljim razredom Škole. No njihov uspjeh nije bio samo u najboljem prosjeku. Isticali su se sudjelovanjem u mnogim sportskim, glazbenim, volonterskim i drugim školskim događanjima, čime su pridonosili i uspjehu i ugledu naše Škole. Imali su oni vremena i za poneku neposlušnost ili nepodopštinu. Svojom spretnošću, duhovitim komentarima i filozofskim replikama uvijek su se, na obostrano zadovoljstvo, uspijevali izmiriti s profesorima. Svaki bi zadatak odradili stoički, makar to bilo čišćenje snijega pred Školom ili odbrojavanje sklekova. Dobro, možda im je ponekad i bilo teško učiti, ali samo ponekad... Stvarale su se tu i neke posebne simpatije i ljubavi, koje (tko zna?) možda još traju. Za kraj mogu samo reći da mi je bila čast i zadovoljstvo biti razrednicom ovakvog posebnog razreda. Oni bi na to rekli: „Svi smo mi... posebni!“

Razrednica: Marijana Polić, prof.

djevojke nastupale u *Mjuziklu*, a mladići su bili prvaci u nogometu. Osim toga, bez pretjerivanja se mogu pohvaliti najljepšim djevojkama i najzgodnijim mladićima. Kad se usporede njihove slike iz prvog i četvrtog razreda, vidi se da nisu samo odrasli nego i vježbali, naučili se brinuti o svojem tijelu i stekli unutarnje samopouzdanje i snagu. Četvrti je razred po uspjehu bio najbolji. Desetak učenika prošlo je s odličnim, a ostali uglavnom s vrlo dobrim uspjehom. Nesebično su pomagali jedni drugima, a nove učenike prihvaćali s prijateljstvom i veseljem. U razredu je uvijek bilo smijeha, šale i vedrine. Na majicama im je pisalo: „Matura? Ma ništa to!“ i uistinu su maturu svi uspješno položili i imali podjednak rezultat. Istina, nije bilo mnogo petica, ali nije bilo ni jedinica. Dakle, najbolji su bili ne samo zbog stjecanja školskog znanja nego i razvijanja prijateljstva i zajedništva te međusobnog pomažanja, uz mnogo vedrine i smijeha.

Razrednica: Marija Roginić Ravlić, prof.

Dovoljno je reći – 4.b. Bili smo razred poznat svim profesorima naše smjene, a o nama se čulo i u drugoj smjeni. Naravno, nismo bili poznati po učenju, nego po živahnosti. Voljeli smo dolaziti u Školu jer smo se znali dobro zabavljati. Doduše, znali bismo se „razboljeti“, posebice kad su se pisale kontrolne zadaće, no bili smo razred s najslabijim imunostavom u Školi. O tomu svjedoči i rekordan broj izostanaka (broj nećemo spomenuti). Da, nismo bili uzorni učenici, no bili smo uzorni sportaši. Bez pretjerivanja možemo reći da su naši sportaši najviše pridonijeli osvajanju Državnoga prvenstva u košarci i ulasku u finale Gradskoga nogometnog prvenstva. Sportski duh širili smo i na naturalnom putovanju u Španjolskoj: naime, sigurni smo da su u hotelu neki učenici iz našega razreda odradili najviše sklekova. Naravno, pod budnim okom profesora iz tjelesnog.

Krasilo nas je i zajedništvo. Cijeli je razred zdušno sudjelovao u razradi strategije za prepisivanje kontrolnih zadaća, ali i u organiziranju tulu-ma i roštiljada. Pri tomu je najaktivniji bio jedan učenik: Ivan Luka Birkić, neobičan momak s čudesnim sposobnostima bilokacije. Naime, tijekom jednoga školskog sata znao bi biti na predavanjima iz nekoliko predmeta. E, kad netko toliko voli školu... Mogli bismo toliko toga napisati o nama, našim profesorima i školskim doživljajima, prvim ljubavima i mnogočemu drugome. No, neka to ostanu naše tajne koje ćemo prepričavati tijekom proslava obljetnica. Vama, našim profesorima, hvala na svemu, posebice na strpljenju i razumijevanju.

Razrednik: Tihomir Hadži-Boškov, prof.

1.a

Razred 1.a vrlo je raznovrstan. Ima onih koji uče i onih kojima se to ne da. Ima onih koji žive daleko i onih koji žive blizu. Ima onih koji se uvijek smiju i onih koji se nikad ne smiju. Ima problematičnih i mirnih, ćelavih i dugokosih, urednih i neurednih, popularnih i nepopularnih, bogatih i malo manje bogatih. Ima onih koji zaudaraju i onih koji ne vježbaju tjelesni. Unatoč svim suprotnostima koje postoje, svi smo zapravo isti. Poštujemo jedni druge i uvažavamo sva mišljenja. Ključna je stvar složnog razreda prihvatiti tuđa mišljenja te napraviti kompromis.

1.d

Kao i svaki razred, 1.d poseban je na svoj način. Razrednica nam je nadasve simpatična Marijana Polić, koju mnogi znaju po njezinoj poznatoj uzrečici: „Prestani brbljat!“ U razredu uvijek prevladava opuštena atmosfera i dječja zaigranost za koju su većinom zaslužni dečki te nam rijetko kada bude dosadno. Ono što nam se sviđa jest to što nema međusobne kompeticije te se međusobno prihvaćamo. Sve u svemu, užitak je raditi s 2.d, a malo bijelih laži neće nikome naštetiti.

1.e

Iako smo se tek upoznali, složni smo i često se družimo nakon nastave, a ponekad i tijekom nastave, što razrednicu izluđuje. Pomažemo si i vrlo smo složni kada nekome treba pomoći ili donijeti neku važnu odluku. U razredu ima mnogo sportaša koji se bave različitim sportovima (nogometom, boksom, košarkom, odbojkom, skokovima u vodu, plivanjem, vaterpolom, plesom...), a i vrlo uspješnih glazbenika. Poneki su toliko uspješni da su za sebe izborili odgovaran je po dogovoru, no to je dvosjekli mač jer stalno, zbog pretjerano interaktivnog pristupa nastavi, žive u strahu da će im to pravo biti ukoninuto. Često razgovaramo o različitim temama, no još češće „nismo u temi“ ili rečenice započinjemo veznikom „pa“, a omiljena nam je rečenica: „Nisam ja!“ Društvene mreže koristimo kao podsjetnik za domaće zadaće, testove i ispitivanja. Ponekad raspravljamo i o idejama koje naš predsjednik iznosi na Vijeću učenika, a najviše nas može izjivcirati kada na mobitelu nestane baterije. Najviše se veselimo izletu, no na njega ćemo ići samo ako budemo u temi i ne započinjemo svaku rečenicu veznikom „pa“ ili „Nisam ja, razrednice, majke mi!“.

1.b

U 1.b razredu ima 30 učenika. Razrednica nam je profesorica engleskoga jezika Marija Roginić Ravlić, zvana i MRR. Kao razred smo složni i podržavamo jedni druge. Najviše smo se zbližili na izletima i nadamo se da će ih biti još više kako bismo se još više zbližili i imali lijepe uspomene. Atmosfera je u razredu vesela i uvijek smo raspoloženi za razgovor. Svi smo pametni i snalažljivi, ali većina nas ne posvećuje dovoljno pažnje učenju i time ne pokazujemo svoje najbolje sposobnosti. Iskreni smo i često se borimo za ono što mislimo da je ispravno. U razredu ima puno šaljivdžija i zbog toga nam u školi nikada nije dosadno.

1.c

Zovem se Bruno Perišić, učenik sam 2. c razreda XIII. gimnazije u Zagrebu. U nekoliko bih rečenica opisao i prepričao kako je sve počelo u 1. c razredu i kako danas izgleda moj razred, ali bez uljepšavanja. Dakle, početak je bio nepoznanica za sve nas i svi su bili uzbuđeni jer nisu znali što ih očekuje u smislu društva. To su sve ljudi koje ćemo morati „gledati“ i „trpjeti“ četiri godine. Kada je počela školska godina, kada smo se upoznali, činilo mi se kao da sam upao u pravi razred. Svi su bili tu kada je trebalo i svi su sa svima razgovarali. Međutim, sve što je lijepo, kratko traje pa tako i ovo. Kako je godina odmičala, ljudi u razredu počeli su otkrivati svoja prava lica. Tako je sada pola drugoga razreda podijeljeno na neke „grupice“. Nitko ne razgovara ni s kim, svatko misli samo na sebe, a o pomoći neću ni govoriti. Mogao bih pisati o tome dani-ma. Što se profesora tiče, svi smo njima, manje-više, zadovoljni jer su razumni i susretljivi, ali nađe se i poneka iznimka.

1.f

U zbornici i po hodnicima priča se da smo vrlo živahan, ali poseban razred. U školi nema profesora kojemu nismo uspjeli staviti osmijeh na lice. Doduše, nema ni onoga koji se zbog nas nije namrštiio... Svaki učenik našeg razreda iza sebe ima priču koja ga čini posebnim – neki su sportaši, neki putnici koji izlaze sa zadnjih sati i spremanjem ometaju nastavnike, a neki više vole izvanškolske aktivnosti. Ipak, zajedno činimo jedan složan, poseban, živahan i voljen razred. I, naravno, neopisivo zgodan razred za kojim uzdišu čak i maturanti/-ice. Svakim danom postajemo sve složniji, prava „mala“ obitelj. Iako smo još u fazi upoznavanja, sigurni smo da smo stekli prijatelje za čitav život.

1.g

Mi smo brojčano najveći razred u generaciji. Jako smo složni, koliko u učionici, toliko i izvan nje. Na nastavi vlada jako dobra atmosfera jer smo živahni i marljivi. Razrednik nam je Tihomir Hadži-Boškov koji je uvijek tu za nas i koji nam pruža potporu u mnogim situacijama. Volimo sat razrednika na kojem nam razrednik daje motivaciju za rad i uči nas životno važnim stvarima. Nadamo se da ćemo ostatak srednjoškolskog obrazovanja provesti jednako dobro kao i do sada.

► POPIS UČENIKA

2013./2014.

RAZRED: 1.a

RAZREDNICA: Marta Perak, prof.

ZAMJENICA RAZREDNICE: Mirjana Šimić, prof.

UČENICI: Antonio Babić, Vedran Barić, Petar Belcar, Matija Brajković, Ana Cindrić, Petar Čuić, Anđelko Čuljak, Lucija Eldić, Mario Eljuga, Dominik Franov, Magdalena Fuček, Filip Fučkan, Marko Herceg, Sara Mezdjić, Renato Pantar, Filip Marko Petrešević, Sara Prib, Antonio Puljić, Ivan Puškadija, Blaž Rajič, Ante Rogulja, Fran Sučić, Marko Sukser, Marko Šantalab, Mara Šantar, Bruno Šantek, Dominik Šimunović, Karlo Vrbanić

RAZRED: 1.b

RAZREDNICA: Loredana Goluža, prof.

ZAMJENICA RAZREDNICE: Kristina Vlahović, prof.

UČENICI: Laura Petra Affuso, Luka Banić, Sara Banić, Ela Bartolić, Corina Budanec Obersky, Zrinka Čanadžija, Sara Čarapina, Domenica Gabriela Dragoje, Tin Frida, Petra Furst, Morana Jačmenica, Andrea Jurić, Tena Kalendar, Adam Kos, Lukas Kostadinovski, Katja Kraljić, Lucija Liović, Danijela Pavliško, Maja Marija Pera, Niko Plavec, Ana Marija Pleše, Katarina Rajčević, Matea Stipaničev, Tijana Špišić, Ramona Tanović, Paola Tudor, Nikolina Vlašić, Josipa Vukes

RAZRED: 1.c

RAZREDNIK: Berislav Šega, prof.

ZAMJENICA RAZREDNIKA:

Mirela Damjanović, prof.

UČENICI: Luka Barišić, David Benović, Marko Blažević, Josip Čavala, Bruna Čuić, Ivan Grobelšek, Ana Horvatin, Ivona Hudaj, Filip Janjić, Magdalena Jukić, Hrvoje Karlović, Luka Marković, Martina Marošević, Martina Matijević, Antonijo Mendeš, Petar Milić, Josipa Pašalić, Petar Pavlović, Borna Pečko, Patricija Perić, Filip Rakas, Mateja Rožić, Maria Sablje, Ante Stipić, Leon Šteko, Fran Tomičić, Katarina Vidović, Viktorija Klara Vrbanić, Vanja Vuković, Marko Zadravec

RAZRED: 1.d

RAZREDNICA: Mirela Damjanović, prof.

ZAMJENIK RAZREDNICE: Berislav Šega, prof.

UČENICI: Renata Blek, Lucija Borko, Darijo Brkić, Nikolina Carević, Anđelina Čulina, Jakov Drmić, Tomislav Knežević, Franka Kujundžić, Karla Lovrić, Fran Lukić, Jelena Majdak, Monika Maršić, Ana Marušić, Marin Merćep, Ante Mikulić, Marijana Narančić, Dina Omrčen, Josip Pavković, Nika Perić, David Petek Pavković, Lucija Ružić, Filip Sakoman, Franjo Sakoman, Petra Skorić, Domagoj Šeremet, Matija Šimac, Matea Tomašek, Petra Vacula, Vedran Vučković, Marco Zorman

RAZRED: 1.e

RAZREDNICA: Mirjana Šimić, prof.

ZAMJENICA RAZREDNICE:

Marija Banić Kreštalica, prof.

UČENICI: Nives Arežina, Danijel Babić, Elleonora Beganović, Ivana Buković, Irea Burić, Lara Čalo, Maksim Čižmešija, Tina Đukan, Martina Ferina, Helena Jezidžić, Paula Juzbašić, Ivan Dominik Kinčić, Luka Krvavica, Luka Kuzmić, Antonela Marković, Antonela Matijević, Marija Papić, Tea Petković, Roko Puljić, Antonija Radaušević, Antonio Ribičić, Ana Rukavina, Tomislav Samac, Ana Marija Sertić, Marko Suton, Emma Šimić, Jasmina Štefanac, Ivan Šteko, Sara Študir, Ivan Vladić

RAZRED: 2.e

RAZREDNICA: Ivana Franjić, prof.

ZAMJENICA RAZREDNICE: Elida Matašić, prof.

UČENICI: Toni Bilogrević, Zrinka Božičević, Sara Čičić, Sara Dijaković, Lovro Duvnjak, Laura Gazdek, Lukas Hauptert, Luka Ivezić, Petar Janičić, Matija Joha, Korina Kastelić, Valerija Kolarec, Marko Kopilović, Marko Kulić, Aneta Kuzmanovski, Nikolina Leskovec, Leona Lukić, Mate Mandić, Marin Matošić, Mislav Mihić, Karla Miklečić, Tin Milković, Fran Miljković, Ana Nikšić, Matko Oršanić, Ema Osmanbašić, Ivan Pavlek, Diana Polaček, Filip Pomper, Enrico Rene Serdarušić, Ines Šantić, Ana Marija Šnajder, Nika Štulić, Matej Tomljenović, Leontina Troha, Nikola Vučić, Hrvoje Zagajšak

RAZRED: 2.f**RAZREDNICA: Iva Rogulja Praštalo, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Valentina Kapraljević, prof.**

UČENICI: Valentina Baksa, Antonela Brkić, Lucija Burić, Filip Došenović, Monika Hrvoić, Adrian Išić, Vanja Ivanić, Anamarija Jelenčić, Fran Jelić, Ivan Jurić, Filip Jurković, Ema Karas, Sara Kekuš, Matej Knežević, Klara Koščec, Marko Kozar, Ana Kranjčec, Karla Kuzmić, Stella Leto, Jakov Mamić, Lovro Markočić, Veronika Mataija, Paola Modrić, Jasmin Muhamed Ali, Tania Protuđer, Šime Ražov, Marko Regvar, Jere Storić, Anja Sučić, Lara Šubić, Laura Tešić, Nikola Tomrečaj, Luka Topić, Denny Valentić-Bara, Vito Zelenika

RAZRED: 3.a**RAZREDNICA: Ivana Božičković, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Andriana Kapelan Matjašić, prof.**

UČENICI: Luka Arbutina, Marin Barbić, Ante Bubalo, Dominik Čičak, Antonio Ćurković, Antonio Džolan, Luka Fučkan, Ivan Galić, Stribor Gligorić, Karla Gregl, Dora Korolija, Filip Marić, Luka Marković, Lovro Matišić, Juraj Medvidović, Anđelko Meter, Marko Mudrinić, Jonas Neugebauer, Ivona Peša, Tin Peternel, Klara Petljak, Kristian Povše, Mario Pranjčić, Ivan Radoš, Dorotea Rizvan, Lucija Ropret, Ana Simović, Marko Sirovica, Dominik Slamar, Slaven Šarušić, Željko Trzun, Filipa Vidov, Nagib Wahid

RAZRED: 3.b**RAZREDNICA: Jagoda Brlobuš Dražinić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Tanja Klišanin Brčić, prof.**

UČENICI: Domagoj Andrić, Dora Andrić, Tajana Avdić, Karla Bagarić, Filip Blajda, Marko Boras, Klara Buha, Jurica Ceković, Lucija Cvitanović, Laura Dumenčić, Robert Erceg, Dora Halužan, Marko Horvat, Daniela Ivankić, Danijela Jukić, Ivan Jurić, Matija Jurišić, Karla Kosić, Klara Kosić, Kristina Kovač, Ivana Margaletić, Luka Markulin, Mirta Masnec, Josip Mihael Međugorac, Matea Morić, Josip Pejić, Jelena Perić, Josip Periša, Marija Pešić, Anton Petrović, Krunoslav Stublić, Filip Svaguša, Jelena Štimac, Karlo Vego, Kristian Vrdoljak, Marko Zdunić

RAZRED: 3.c**RAZREDNICA: Ana Đorđić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Daria Šuprinović, prof.**

UČENICI: Matej Bajić, Sven Barić, Barbara Belak, Luka Budin, Petra Cvetković, Franjo Dumanovsky, Lucija Franić, Gabriela Galić, Ema Grubišić-Čabo, Monika Ivanagić, Sandro Jug, Petra Jurić, Marko Klajić, Viktorija Knezović, Karlo Kontak, Lana Kosanović, Elena Kovačević, Maja Ljubobratović, David Mandić, Katarina Matanović, Franka Meleš, Tajana Mladen, Borna Mijović, Ana Opačić, Iva Orešković, Josipa Patljak, Daria Petričević, Mateo Pušnik, Marcela Šišić, Nikolina Tićac, Filip Tomas, Iva Tot, Antonio Uremović, Tea Vujčić, Arijana Zogaj

RAZRED: 3.d**RAZREDNIK: Tomislav Kramarić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNIKA: Ines Šimac, prof.**

UČENICI: Dino Bolić, Dorja Bukovec, Matej Ćosić, Dario Degiacinto, Mihaela Ferenčak, Marijan Grubišić, Sara Hlupić, Fran Ivanović, Dora Jamić, Jelena Jurić, Emila Kadirić, Matija Kajinić, Martin Klobučar, Stjepan Klobučar, Ružica Knežević, Tea Kostanjšek, Laoreta Krasniqi, Karlo Lipkovic, Laura Malek, Pero Mamić, Angela Marković Mandić, Jure Matić, Juraj Matleković, Marcel Medvidović, Luka Mesarić, Ivona Mijić, Dora Mikola, Mate Nikić, Ivan Puškar, Mihael Spiller, Lea Tadić, Marija Tandara, Natalija Vrkašević, Ivan Vuković, Lea Završki, Katarina Žulj

RAZRED: 3.e**RAZREDNICA: Daria Šuprinović, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Ana Đorđić, prof.**

UČENICI: Marta Babić, Marko Balaban, Miran Brozović, Helena Cvetić, Karla Čengić, Tomislav Gorup, Doris Grubišić, Matej Gudelj, Andrea Hunček, Petra Jamić, Lucija Jelić, Tomislav Jukić, Davor Jurić, Lara Kalogjera, Kristina Kavelj, Sara Knežević, Domagoj Kočevar-Korenjak, Martina Kralj, Petra Kuljak, Claudia Leratić, Ivan Martinac, Matija Milak, Marko Novković, Mateja Petrović, Karlo Pišpek, Danijela Pribilović, Daniela Sabljak, Nikolina Samardžić, Ante Roko Savić, Petar Slapničar, Monika Šušak, Anamarija Tadić, Nikola Tavić, Ivan Vinković, Dora Župarić

RAZRED: 4.a**RAZREDNICA: Marijana Polić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Marijana Ban, prof.**

UČENICI: Viktorija Belošević-Mirt, Mate Beljan, Filip Bogetić, Dario Bošnjak, Rahela Bošnjak, Renato Bošnjak, Lucija Breški, Tomislav Crnković, Tomislav Čaić, Neven Čargonja, Bruna Čavka, Emanuela Čurić, Dominik Dobrijević, Lovro Dugački, Fran Dujmović, Tino Huljev, Paško Ivić, Antun Jurčić, Borna Kavčić, Filip Koljaj, Vjekoslava Lovrić, Mihael Marković, Raobert Markuš, Luka Novak, Nikolina Osmanović, Tea Penava, Ante Peović, Mia Podobnik, Zvonimir Mario Sabljčić, Lovro Šimić, Marko Špoljarić, Filip Tomašek, Fran Turković, Jura Virovec, Kristina Zahirović

RAZRED: 4.b**RAZREDNIK: Tihomir Hadži-Boškov, prof.****ZAMJENIK RAZREDNIKA: Ivan Botica, prof.**

UČENICI: Marija Alivojvodić, Dora Babić, Zvonimir Babić, Ante Barišić, Blaž Benišek, Ivan Luka Birkić, Ivana Bokun, Viktoria Bosiljević, Paula Budulica, Mirna Bukovac, Vita Čorluka, Luka Ivan Čupić, Monika Dražinić, Klara Ferega, Luka Grgić, Tea Jakopčin, Tea Jambreč, Domagoj Jelavić, Petar Jelušić, Gorana Klobučar, Ivana Kolenda, Marin Kuga, Ian Ivor Lazarević, Valentina Lepčević, Filip Mašić, Mirta Meglaj, Alen Milanović, Tibor Mlađan, Kristina Povše, Patricia Presečki, Petra Radojković, Josipa Radovanić, Daniel Rajić, Ivan Rožić, Lea Sinković, Karlo Štefanović, Fran Tudor

RAZRED: 4.c**RAZREDNICA: Marijana Ban, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Marijana Polić, prof.**

UČENICI: Dario Alinčić, Filip Bakmaz, Dora Belobrk, Marina Beljan, Marina Bešlić, Lucija Bilobrk, Jona Brozović, Ivan Bubalo, Nikola Capjak, Tea Čanadžija, Edin Čindrak, Dino Demirović, Jelena Guštin, Ema Hrnić, Kruno Jagić, Mihaela Jurašić, Marcela Kajtazi, Aleksandar Knežević, Karlo Knežević, Marcijan Kremzir, Petra Kurtović, Jelena Laković, Marko Monić, Petar Oslić, Maja Podolšak, Mihaela Punoševac, Petra Šarić, Grgur Tabak, Sara Tuđa, Toni Turkalj, Željko Vučković, Karlo Weiser, Ina Zdravec, Fran Zajec

RAZRED: 4.d**RAZREDNICA: Elida Matašić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Iva Rogulja Praštalo, prof.**

UČENICI: Antonija Alerić, Ines Batinić, Ivana Blažev, Joško Braović, Filip Bunjevac, Lucija Cvitkušić, Sara Čavrag, Marin Drmić, Ivana Findrik, Vice Grbavac, Jure Grujo, Marko Ivankić, Tomislav Jurić, Ana Kederov, Iva Slavica Krajina, Valentina Kvakan, Hrvoje Lisak, Brigita Mamić, Petra Marinčević, Katarina Matanović, Marta Mihaljević, Dora Miškić-Domislić, Ema Pavelić, Ana Premužić, Nikolina Pribanić, Luka Railić, Olivera Šakić, Pavao Škoko Gavranović, Petra Špoljar, Mirko Šugić, Kristina Tretnjak, Dora Zavalčić, Swen Zorić, Karla Zubak

RAZRED: 4.e**RAZREDNICA: Marija Roginić Ravlić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Ivana Franjić, prof.**

UČENICI: Filip Azinović, Borna Banjad, Jelena Barbarić, Krešimir Bilić, Ana Marija Đerek, Mande Glamuzina, Dea Gugčić, Mario Jelić, Anto Jurić, Iva Kožić, Dragan Leko, Iva Lemaić, Luka Lisac, Emanuela Livajušić, Ivana Marković, Tino Meco, Ivan Mikulić, Eva Miljak, Dorotea Mitrović, Marija Nikić, Edo Pleše, Gabrijela Požgaj, Katarina Ražov, Ivana Ročić, Josipa Samardžić, Toni Sedmak, Petra Slavujević, Imran Srebreniković, Ante Stanić, Borna Šneperger, Ivona Šoljić, Dora Tomljanović, Ante Bruno Topić, Izidora Wolf, Nikolina Zelić

2014./2015.

RAZRED: 1.a

RAZREDNICA: Elida Matašić, prof.

ZAMJENICA RAZREDNICE: Marijana Polić, prof.

UČENICI: Ana Aleksić, Antonio Babić, Karlo Bušić, Dominik Dujella, Dominik Hanževački, Dominik Iveković, Rino Jurić, Vitomir Kapec, Carmen Kartelo Lončarević, Daniel Kipson, Tomislav Klarica, Dominik Komar, Daniel Lovrić, Dea Maretić, Mia Maretić, Filip Matasić, Dominik Mikolaci, Jana Penić, Nikolina Petranović, Karlo Posavec, Vjekoslav Prpić, Nika Rosandić, Alan Sabljaković, Ema Schmidt, Lukas Serdar, Ivan Skenderović, Luka Šulc, Luka Vartušek, Matej Vinarić, Petra Vugdelija, Filip Vugrinec, Marko Vujević.

RAZRED: 1.b

RAZREDNICA: Marija Roginić Ravlić, prof.

ZAMJENIK RAZREDNICE: Ivan Botica, prof.

UČENICI: Lea Benčina, Melkior Bračić, Marta Buljan, Karlo Čirko, Tia Čule, Petra El-Housseini, Filip Glavić, Viktor Kalingar, Katarina Katušić, Lara Knežičić, Patrik Krmar, Bruno Leskovec, Dominik Marković, Pero Josip Maslač, Lea Leonarda Pranjić, Anela Rački, Adrian Ruško, Katarina Šarotar, Vito Šilović, Doroteja Štimac, Matea Tolić, Marko Topić, Luka Vekić, Dora Vlahović, Petra Vrban, Nikola Alexandar Vukovojac, Kristijan Zahirović, Juro Zeba, Ivona Zelić, Lucia Zrno

RAZRED: 1.c

RAZREDNICA: Marijana Ban, prof.

ZAMJENIK RAZREDNICE:

Tihomir Hadži-Bošković, prof.

UČENICI: Toma Akmadžić, Sara Bangoura, Vito Barukčić, Katarina Cvijanović, Petra Dalenjak, Iva Đerek, Mirta Galetić, Ana Maria Inđić, Marieta Juričić, Petra Karajko, Paula Konta, Teodora Krasnić, Sandro Kulenović, Ivan Leko, Dominik Lepur, Marina Lovrić, Ana Marija Lovriš, Bruno Mijač, Lorena Parać, Ana Pavlović, Bruno Perišić, Borna Rotim, Filip Slonjšak, Don Sulić, Lucija Tatović, Lucija Tomić, Sara Tržan, Davor Turić, Rimea Tursan, Sara Valušek, Antonijo Viduka

RAZRED: 1.d

RAZREDNICA: Marijana Polić, prof.

ZAMJENICA RAZREDNICE: Elida Matašić, prof.

UČENICI: Tihana Alvir, Dominik Arapov, Matija Benšak, Ana Bevanda, Paula Borošak, Petra Butorac, Luka Garić, Stipe Gojanović, Paula Hlupić, Marko Ignjatović Palašić, Krševan Ivković, Stipo Jurić, Sarah Kleščić, Ivan Kokorić, Ivan Konić, Nina Kozarić, Domagoj Lovrečki, Borna Marasović, Lara Marasović, Ivan Marić, Lovro Matković, Andrija Ivan Orešković, Bruna Polonijo, Petar Krešimir Popović, Zvonimir Rajković, Tino Stjelja, Filip Štefanac, Filip Turčić.

RAZRED: 1.e

RAZREDNICA: Mihaela Šego, prof.

ZAMJENICA RAZREDNICE: Tanja Raguz, prof.

UČENICI: David Amanović, Helena Andrašić, Luka Bačić, Sven Bakrač, Katarina Baotić, Petar Cetinić, Lea Fabrični, Paula Havoji, Dona Jelić, Maja Antonia Križić, Timotheus Krumm, Ivan Lukarić, Lorena Majetić, Leon Marinković, Tomislav Markotić, Marta Mihoković, Magda Novak, Jakov Oreški, Matea Pešut, Andrea Pleić, Laura Primorac Monika Prša, Franjo Radoš, Filip Siretz, Lara Spajić, Lucija Špoljarić, Patricia Šrbec, Petra Tomljenović, Ana Vragolović, Hana Žanić, Višeslav Ljudevit Žugel

RAZRED: 1.f

RAZREDNICA: Ines Šimac, prof.

ZAMJENICA RAZREDNICE:

Tanja Klišanin Brčić, prof.

UČENICI: Yulia Artyushenko, Karla Beraković, Leon Boban, Lucija Brnadić Zoranić, Frane Bujas, Ivan Cerovski, Mario Čajić, Fran Došen, Iris Džajkić, Dario Filipović, Luka Grgec, Matea Horvat, Luka Ištvanić, Petra Jarčov, Marta Krsnik, Ivan Kulić, Tea Majdandžić, Petar Mioč, Stjepan Mlačak, Domagoj Novokmet, Ivan Radišić, Iva Salijeovski, Matea Sušac, Josip Svetić, Andrija Šimić, Nikola Šimović, Lovro Škornjak, Dante Šolić, Marta Tečić, Ana Tot, Ana Vukojević, Barbara Zeljko

RAZRED: 1.g**RAZREDNIK: Tihomir Hadži-Boškov, prof.****ZAMJENICA RAZREDNIKA: Marijana Ban, prof.**

UČENICI: Roko Antolić, Lucija Bahtić, Lara Bajza, Antonela Bakotić, Sarah Ban, Kristina Čančar, Jana Čorić, Petra Drmić, Tin Fabijanec, Dino Herc, Fran Horvatić, Vlatko Hrsan, Iva Iličić, Fran Jacović, Mislav Jazbec, Mihaela Kajić, Antonia Kapetanović, Lucija Klarić, Hana Koša, Tina Lešić, Ena Madjerčić, Bruna Marković, Marija Peterlin, Marko Poduje, Luka Raškovski, Fran Sikaček, Dora Sliško, Ozana Starešinić, David Šetka, Ana Špoljarić, Ian Štalcar Furač, Nikola Vidović, Tino Vrbanić, Lara Wahid

RAZRED: 2.a**RAZREDNICA: Marta Perak, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Mirjana Šimić, prof.**

UČENICI: Antonio Babić, Vedran Barić, Petar Belcar, Matija Brajković, Ana Cindrić, Petar Čuić, Anđelko Čuljak, Lucija Eldić, Mario Eljuga, Dominik Franov, Magdalena Fuček, Filip Fučkan, Marko Herceg, Sara Mezdjić, Renato Pantar, Filip Marko Petrešević. Sara Prib, Antonio Puljić, Ivan Puškadija, Blaž Rajič, Ante Rogulja, Fran Sučić, Marko Sukser, Marko Šantalab, Mara Šantar, Bruno Šantek, Dominik Šimunović, Karlo Vrbanić

RAZRED: 2.b**RAZREDNICA: Loredana Goluža, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Mirjana Šimić, prof.**

UČENICI: Laura Petra Affuso, Luka Banić, Sara Banić, Ela Bartolić, Corina Budanec Obersky, Zrinka Čanadžija, Sara Čarapina, Lucija Devčić, Domenica Gabriela Dragoje, Tin Frida, Petra Furst, Mihael Gulan, Morana Jačmenica, Andrea Jurić, Tena Kalendar, Adam Kos, Lukas Kostadinovski, Katja Kraljić, Lucija Liović, Danijela Pavliško, Maja Marija Pera, Niko Plavec, Ana Marija Pleše, Katarina Rajčević, Matea Stipaničev, Tijana Špišić, Ramona Tanović, Paola Tudor, Nikolina Vlašić, Josipa Vukes

RAZRED: 2.c**RAZREDNIK: Berislav Šega, prof.****ZAMJENICA RAZREDNIKA:****Mirela Damjanović, prof.**

UČENICI: Luka Barišić, David Benović, Marko Blažević, Josip Čavala, Bruna Čuić, Ivan Grobelšek, Ana Horvatin, Ivona Hudaj, Filip Janjić, Ema Jusić, Hrvoje Karlović, Toni Kolega, Luka Marković, Martina Marošević, Martina Matijević, Antonijo Mendeš, Petar Milić, Josipa Pašalić, Petar Pavlović, Borna Pečko, Patricija Perić, Filip Rakas, Mateja Rožić, Maria Sablje, Ante Stipić, Leon Šteko, Fran Tomičić, Katarina Vidović, Viktorija Klara Vrbanić, Marko Zdravec

RAZRED: 2.d**RAZREDNICA: Mirela Damjanović, prof.****ZAMJENIK RAZREDNICE: Berislav Šega, prof.**

UČENICI: Renata Blek, Lucija Borko, Darijo Brkić, Nikolina Carević, Elena Čališ, Anđelina Čulina, Jakov Drmić, Tomislav Knežević, Franka Kujundžić, Karla Lovrić, Fran Lukić, Jelena Majdak, Monika Maršić, Ana Marušić, Marin Merćep, Ante Mikulić, Marijana Narančić, Dina Omrčen, Josip Pavković, Nika Perić, David Petek Pavković, Lucija Ružić, Filip Sakoman, Franjo Sakoman, Petra Skorić, Domagoj Šeremet, Matija Šimac, Matea Tomašek, Petra Vacula, Vedran Vučković, Marco Zorman

RAZRED: 2.e**RAZREDNICA: Mirjana Šimić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Marija Banić Kreštalica, prof.**

UČENICI: Nives Arežina, Danijel Babić, Elleonora Beganović, Ivana Buković, Irea Burić, Lara Čalo, Maksim Čižmešija, Tina Đukan, Martina Ferina, Helena Jezidžić, Paula Juzbašić, Ivan Dominik Kinčić, Luka Krvavica, Luka Kuzmić, Antonela Marković, Antonela Matijević, Marija Papić, Tea Petković, Roko Puljić, Antonija Radaušević, Antonio Ribičić, Ana Rukavina, Tomislav Samac, Ana Marija Sertić, Marko Suton, Emma Šimić, Jasmina Štefanac, Ivan Šteko, Sara Študir, Ivan Vladić

RAZRED: 2.f**RAZREDNICA: Andriana Kapelan Matjašič, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Branka Milić, prof.**

UČENICI: Ema Bukvić, Ivona Čosić, Mihaela Dragičević, Martina Dujlović, Luka Eter, Marko Franjić, Ana Galić, Marta Harapin, Josipa Hasanović, Nika Huzak, Karlo Ivanišević-Banović, Sunčica Jerković, Franko Ježić, Paula Kardum, Lovre Knežević, Tomislav Lauc, Antonio Lebar, Laura Marić, Lovro Milković, Bruno Mlinarić, Kristo Palić, Antonija Pandurić, Erin Radošević, Ivan Raguž, Petra Sabljčić, Mirela Sever, Ivana Sivrić, Marc Sokolec, Danijel Zečević, Maksimilijan Živković

RAZRED: 2.g**RAZREDNICA: Ida Labus, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Ana Jelačić, prof.**

UČENICI: Hana Alić, Ozana Bedeničić, Arijana Brkić, Hana Matija Brkić, Lucija Čumpek, Karla Dobričić, Eva Marija Dorotić, Grgur Gržetić, Karla Holetić, Fran Ilić, Bruno Javor, Antonija Ježić, Adam Jurišić, Dorijan Kremzir, Vedran Labetić, Sanjin Lovrentijev, Dielza Lushaj, Kornelija Makoter, Ema Maračić, Elvis Mehičić, Janko Novak, Kim Novak, Jakov Oreški, Nika Perać Kovač, Rino Ružir, Dora Šestan, Dino Vujičić, Omi Žganec

RAZRED: 3.a**RAZREDNICA: Valentina Kapraljević, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Ivana Franjić, prof.**

UČENICI: Adam Al-Bsoul, Filip Anđelović, Katarina Barušić, Laura Bedić, Frano Brkičić, Maria Brebrić, Laura Čižmek, Dorijan Derežanin, Jakov Dorontić, Filip Đurić, Frane Franić, Marija Golubar, Tin Grgić-Akalović, Patricija Grgoković, Kristy Halgota Pilipović, Sven Hojski, Mia Jakčin, Tamara Kolić, Lucija Krasić, Tomislav Kurtoić, Mario Mandir, Karla Mihaljević, Andrej Miloš, Maja Mraković, Filip Pažitka, Marina Rašić, Izabela Salopek, Ivan Skok, Antonela Šantek, Matej Šimičić, Tin Štefanić, Luka Tkalec, Antonela Tomić, Luka Zvekić, Patricia Županc

RAZRED: 3.b**RAZREDNICA: Ivana Milošević, prof.****ZAMJENIK RAZREDNICE: Srećko Štefanić, prof.**

UČENICI: Nikola Amidžić, Dora Bernardić, Anna Bulić, Dominik Cvijetović, Filip Čančar, Matej Fuček, Tena Gavrilović, Nikolina Gracić, Ivan Jagušić, Frane Kamber, Martina Karabogdan, Matej Karlović, Lovro Korolija, Lorena Kovačić, Marin Krolo, Sara Kvesić, Claudia Leratić, Tin Matić, Fran Matijević, Ana Matošković, Iva Matošković, Martin Matošković, Daria Medić, Vedran Meić, Klara Petek, Tin Pisk, Mislav Pohovski, Stjepan Samarin, Lea Sedlar, Teodora Sever, Helena Sirch, Marko Šapina, Anđela Šimić, Mihael Tomić, Bruno Varga, Nina Vulelija, Maja Žuti

RAZRED: 3.c**RAZREDNIK: Srećko Štefanić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNIKA: Ivana Milošević, prof.**

UČENICI: Matea Blažević, Jakov Bokulić, Marijan Buljanović, Luka Čerkez, Filip Čolaković, Josip Čolić, Dan Devčić, Matija Galešić, Lea Garić, Lea Gredelj Kovačić, Manuela Hadžić, Andrej Heger, Lana Hrkač, Petra Iveković, Karla Ježić, Laura Jovanović, Marko Jozanović, Anamarija Koren, Matej Kunac, Tea Mandarić, Dora Maričić, Lea Mišak, Dora Novak, Ivona Peseki, Boris Puljić, Lucija Sekulić, Sara Sorić, Mario Sternak, Kristina Stupnišek, Fran Šimović, Vid Tomišić, Ante Tvrdeić, Petar Ujević, Lara Veronek, Paula Violić, Mislav Znaor

RAZRED: 3.d**RAZREDNICA: Tanja Raguž, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Biršen Huseinović Serec, prof.**

UČENICI: Isabella Arežina, Željka Bača, Ivan Biošić, Lucijan Biško, Marijan Biško, Leon Bošnjak, Ivana Cicvarić, Dora Čagalj, Karla Čurčić, Lana Dimitrijević, Patricija Gilja, Marko Goluža, Petra Harapin, Matea Hrsto, Iva Jureša, Amanda Karamanović, Matija Komerički, Tomislav Koren, Anđela Krajinović, Klara Kramarić, Matej Lepoglavec, Kiara Livajušić, Karla Lučić, Kruno Marić, Martina Marić, Nikša Pavlović, Tea Perić, Dora Peršen, Antonio Plehan, Marin Podrug, Deny Rogonjić, Nika Rukavina, Marija Spehnjak, Hrvoje Šantek, Borko Tkalčić, Tina Udovičić, Lucija Usorac

RAZRED: 3.e**RAZREDNICA: Ivana Franjić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Zdravka Pelić, prof.**

UČENICI: Toni Bilogrević, Zrinka Božičević, Sara Čižić, Sara Dijaković, Lovro Duvnjak, Laura Gazdek, Lukas Hauptert, Luka Ivezic, Petar Janičić, Matija Joha, Korina Kastelić, Valerija Kolarec, Marko Kopilović, Marko Kulić, Aneta Kuzmanovski, Nikolina Leskovec, Leona Lukić, Mate Mandić, Marin Matošić, Mislav Mihić, Karla Miklečić, Tin Milković, Fran Miljković, Ana Nikšić, Matko Oršanić, Ema Osmanbašić, Ivan Pavlek, Diana Polaček, Filip Pomper, Enrico Rene Serdarušić, Ines Šantić, Ana Marija Šnajder, Nika Štulić, Matej Tomljenović, Leontina Troha, Nikola Vučić, Hrvoje Zagajšak

RAZRED: 3.f**RAZREDNICA: Iva Rogulja Praštalo, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Valentina Kapraljević, prof.**

UČENICI: Valentina Baksa, Antonela Brkić, Lucija Burić, Filip Došenović, Monika Hrvoić, Adrian Išić, Vanja Ivanić, Anamarija Jelenčić, Fran Jelić, Ivan Jurić, Filip Jurković, Ema Karas, Sara Kekuš, Matej Knežević, Marko Kozar, Ana Kranjčec, Josipa Kupres, Karla Kuzmić, Stella Leto, Jakov Mamić, Lovro Markočić, Veronika Mataija, Paola Modrić, Jasmin Muhamed Ali, Tania Protuđer, Šime Ražov, Marko Regvar, Jere Storić, Anja Sučić, Lara Šubić, Laura Tešić, Nikola Tomrecaj, Luka Topić, Denny Valentić-Bara, Lucija Vinski, Vito Zelenika

RAZRED: 4.a**RAZREDNICA: Ivana Božičković, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Andriana Kapelan Matjašić, prof.**

UČENICI: Luka Arbutina, Marin Barbić, Ante Bubalo, Dominik Čičak, Antonio Ćurković, Antonio Džolan, Luka Fučkan, Ivan Galić, Stribor Gligorić, Karla Gregl, Matej Jakčin, Dora Korolija, Filip Marić, Luka Marković, Lovro Matišić, Juraj Medvidović, Anđelko Meter, Marko Mudrinić, Jonas Neugebauer, Ivona Peša, Tin Peternel, Klara Petljak, Kristian Povše, Mario Pranjić, Ivan Radoš, Dorotea Rizvan, Lucija Ropret, Ana Simović, Marko Sirovica, Dominik Slamar, Slaven Šarušić, Željko Trzun, Filipa Vidov, Nagib Wahid

RAZRED: 4.b**RAZREDNICA: Jagoda Brlobuš Dražinić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE:****Tanja Klišanin Brčić, prof.**

UČENICI: Domagoj Andrić, Dora Andrić, Tajana Avdić, Karla Bagarić, Filip Blajda, Marko Boras, Klara Buha, Jurica Ceković, Lucija Cvitanović, Laura Dumenčić, Robert Erceg, Dora Halužan, Marko Horvat, Daniela Ivankić, Danijela Jukić, Ivan Jurič, Matija Jurišić, Karla Kosić, Klara Kosić, Kristina Kovač, Ivana Margaletić, Luka Markulin, Mirta Masnec, Josip Mihael Međugorac, Matea Morić, Josip Pejić, Jelena Perić, Josip Periša, Marija Pešić, Anton Petrović, Krunoslav Stublić, Filip Svaguša, Jelena Štimac, Karlo Vego, Kristian Vrdoljak, Marko Zdunić

RAZRED: 4.c**RAZREDNICA: Ana Đorđić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Daria Šuprinović, prof.**

UČENICI: Matej Bajić, Sven Barić, Marko Bartolović, Barbara Belak, Luka Budin, Petra Cvetković, Franjo Dumanovsky, Lucija Franić, Gabriela Galić, Ema Grubišić-Čabo, Monika Ivanagić, Sandro Jug, Petra Jurič, Marko Klajić, Viktorija Knezović, Karlo Kontak, Lana Kosanović, Elena Kovačević, Maja Ljubobratović, David Mandić, Katarina Matanović, Franka Meleš, Tajana Mladen, Ana Opačić, Iva Orešković, Josipa Patljak, Daria Petričević, Katarina Prpić, Mateo Pušnik, Marcela Šišić, Nikolina Tićac, Filip Tomas, Anel Topuzović, Iva Tot, Antonio Uremović, Tea Vujčić, Arijana Zogaj

RAZRED: 4.d**RAZREDNIK: Tomislav Kramarić, prof.****ZAMJENICA RAZREDNIKA: Ines Šimac, prof.**

UČENICI: Dino Bolić, Dorja Bukovec, Matej Čosić, Dario Degiacinto, Mihaela Ferenčak, Marijan Grubišić, Sara Hlupić, Fran Ivanović, Dora Jamić, Jelena Jurić, Emila Kadirić, Matija Kajinić, Martin Klobučar, Stjepan Klobučar, Ružica Knežević, Tea Kostanjšek, Laoreta Krasniqi, Karlo Lipkovic, Laura Malek, Pero Mamić, Angela Marković Mandić, Jure Matić, Juraj Matleković, Marcel Medvidović, Luka Mesarić, Ivona Mijić, Dora Mikola, Mate Nikić, Ivan Puškar, Mihael Spiller, Lea Tadić, Marija Tandara, Natalija Vrkašević, Ivan Vuković, Lea Završki, Katarina Žulj

RAZRED: 4.e**RAZREDNICA: Daria Šuprinović, prof.****ZAMJENICA RAZREDNICE: Ana Đorđić, prof.**

UČENICI: Marta Babić, Marko Balaban, Miran Brozović, Helena Cvetić, Karla Čengić, Tomislav Gorup, Doris Grubišić, Matej Gudelj, Andrea Hunček, Petra Jamić, Lucija Jelić, Tomislav Jukić, Davor Jurić, Lara Kalogjera, Kristina Kavelj, Sara Knežević, Domagoj Kočevar- Korenjak, Martina Kralj, Petra Kuljak, Ivan Kvesić, Benedikta Kordić, Tina Marić, Ivan Martinac, Matija Milak, Marko Novković, Mateja Petrović, Karlo Pišpek, Danijela Pribilović, Daniela Sabljak, Nikolina Samardžić, Ante Roko Savić, Petar Slapničar, Monika Šušak, Anamarija Tadić, Nikola Tavić, Ivan Vinković, Dora Župarić

Osvrt prvašice

Dolaskom u srednju školu mučili su me problemi koji muče većinu učenika prvih razreda: osjećaj nostalgije za osnovnom školom, prilagođavanje novoj okolini, novim prijateljima, profesorima, načinu ocjenjivanja... Došli smo u posve novi svijet. Spremna na najgore, krenula sam u prvi razred XIII. gimnazije, no strah se ubrzo pokazao neopravdanim. Dočekala me ljubazna razrednica i tridesetak novih, potencijalnih prijatelja. Strah je nestao prije negoli je završio prvi dan. Veselo ozračje punilo je učionice i hodnike. Srdačni, pristupačni i veseli novi profesori, puni strpljenja i razumijevanja za nas, izgubljene učenike prvog razreda, brzo su zamijenili nostalgiju za osnovnom školom. Naravno da je trebao proći koji tjedan dok se nismo snašli u velikim hodnicima, nebrojenim učionicama te nalaženju odgovora na vječno pitanje: „Gdje je koji sat?” No profesori nam nisu zamjerili. Odlučujući trenutak bio je onaj u kojemu smo shvatili da je najvažnije pogledati veliki raspored ispred zbornice. No prvo je trebalo shvatiti gdje je uopće zbornica. U trenutku kada sam pomislila da sam shvatila sve o tome kako na najbolji mogući način preživjeti dan u Trinaestoj i snaći se u prostorno-vremenskim zavrzlamama, saznala sam da Škola ima mnogo više sadržaja nego što se to činilo na prvi pogled. Tako svoju kreativnost i želju za druženjem mogu

iskazati u Volonterskoj grupi, Filmskoj grupi, Glazbenoj radionici i u još mnogo drugih izvan-nastavnih aktivnosti. Mislila sam da je gotovo nemoguće naći srednju školu koja se razvija i u kreativnim smjerovima, ali naša je škola po tom pitanju pravi izbor! Vrlo brzo zavoljela sam XIII. gimnaziju. Iako mi je daleko, svaki dan sam s veseljem ustajala i kretala u Školu. Školu čine ljudi, a ne učionice, ocjene ili nastavno gradivo. Pravu školu čine prijatelji koji su ti uvijek spremni pomoći, razred koji je složan (i kad treba i kad ne treba), profesori koji još uvijek nisu izgubili ljubav prema predavanju ili osmijeh na licu, oni koji gradivo predaju s entuzijazmom i kreativnošću i, što je najvažnije, uvijek su spremni saslušati učenika i pomoći mu. Ima Trinaesta i svojih mana, naravno, ali sve ovo što sam navela, po mome mišljenju, čini je najboljom školom. Tko god u to ne vjeruje, trebao bi doći i sam vidjeti, vrata naše škole uvijek su otvorena. Zbog svih tih razloga, i još ponekih, neizmjereno volim XIII. gimnaziju i sretna sam što je pohađam.

Hana Alić, učenica

Škola kao drugi dom

UXIII. gimnaziju krenula sam bez ikakve ideje što srednja škola zapravo jest. Iako su nam u osnovnoj školi govorili da ćemo u srednjoj školi morati mnogo više učiti, paziti na satu i biti u mnogočemu ozbiljniji, ipak nisam stekla konkretniju sliku o tome kako je u srednjoj školi. Prvih nekoliko tjedana u XIII. gimnaziji bila sam potpuno iznenađena opuštenom atmosferom u Školi, i to i između profesora i između učenika. No uskoro je opuštenost postala svakodnevna rutina u kojoj smo se svi osjećali ugodno. Zato i volim doći u Školu. Iako je naša škola velika i po površini i po broju razreda, svi smo međusobno dobro povezani. Tu povezanost ne priječi ni pripadanje različitim subkulturnim skupinama: pankerima, rokerima, šminkerima, hipsterima i dr. Sviđa mi se i to što u Školi postoje mnoge izvannastavne aktivnosti: Filmska i Dramska skupina, Glazbena radionica, mnoge

sportske sekcije. Ja sam se, pak, pronašla u Debatnom klubu. Zapravo, nastavila sam se baviti onime što volim i čime sam se bavila još u osnovnoj školi. Sudjelovala sam na gradskom natjecanju u debati i bilo mi je zanimljivo vidjeti mnoge mlade ljude kako su razvili vještinu debatanja. Sve u svemu, prva godina u Trinaestoj bila je lijepa. Na kraju nastavne godine osjećala sam se kao da sve profesore i prijatelje iz razreda poznajem već sto godina jer, nakon što u školi provedeš nekoliko sati dnevno pet dana u tjednu, ona postane tvojim drugim domom.

Ozana Starešinić, učenica

O Trinaestoj s nostalgijom – škola u kojoj se svi osjećaju jednako vrijedni

Teško je XIII. gimnaziju opisati u samo nekoliko riječi. Te će mi četiri godine ostati u sjećanju do kraja života! Tamo nijedan dan nije isti... Učili smo doista mnogo, pripremali se za odrasli život i opskrbljivali znanjem, no istodobno svakoga dana u opuštenoj atmosferi pronalazili neku novu „zafrkanciju“ s profesorima, pravili gluposti, bježali s nastave i na sve moguće načine izbjegavali ispite. Na satima smo profesore često dovodili u neugodnu situaciju – htjeli su biti ljuti na nas, no čak se ni najstroži i najzahtjevniji nisu mogli suzdržati od smijeha kada smo izvodili gluposti. Gotovo sam sigurna da ne postoji nijedna druga gimnazija u kojoj su nastavnici učenicima dostupni i nakon nastave (za virtualne konzultacije na internetu), a kamoli škola u kojoj se bez nelagode možeš dopisivati i šaliti s profesorima putem društvenih mreža pa čak i otići s njima na kavu. Naravno, bilo je i loših trenutaka kada smo bili jedni protiv drugih i nismo se baš najbolje slagali, no i to se uvijek neka-ko riješilo. Mnogo smo puta pravili gluposti jer smo mislili da su profesori bili nepravedni, no tek sada s odmakom vidim da smo iz tih pogrešaka izvukli najbolje uspomene i najvrjednije pouke koje ćemo pamtili čitav život. Nezaboravni sati hrvatskoga jezika na kojima nas je profesor Hadži-Boškov naučio mnogim vrijednostima, sati fizike na kojima smo uglavnom bili zbunjeni, ali i svaki sat s kojega smo pobjegli, zbližavali

su nas i povezivali. Ipak, kada bih morala odabrati najdražu uspomenu bio bi to zadnji tjedan četvrtoga razreda. Tada se pjevalo i slavilo, ali i plakalo u čitavoj školi. Profesori su nam tada postali istinski prijatelji i zajedno se s nama čitav taj tjedan prisjećali svih uspomena od prvog do zadnjeg dana našeg srednjoškolskog obrazovanja. Upravo zahvaljujući nastavnicima XIII. gimnazije, izgradila sam svoj karakter i naučila da treba izraziti svoje mišljenje, ali i da je u redu tražiti pomoć. Uvijek su razumjeli kako je to biti dijete koje želi da ga se tretira kao odraslu osobu, a mi smo se zbog njihova poštovanja prema nama i sami uvijek osjećali vrijednima i važnima. Baš zbog toga, u svoju ću Trinaestu vraćati i godinama nakon mature – bez nje danas ne bih bila ni ono što jesam.

Lucija Bilobrk, učenica

Moje sjećanje na XIII.

Ako odlučite upisati XIII. gimnaziju, morate znati da je XIII. gimnazija škola s kojom se mnogo putuje, a već se tradicionalno putuje u Vukovar te u inozemstvo – Italiju, Austriju, Španjolsku. Također, XIII. gimnazija je i škola sporta. Postoje mnoge sportske skupine (nogometna, košarkaška, rukometna i dr.) koje svake godine ostvaruju zavidne rezultate. Trinaesta je i škola s brojnim izvannastavnim aktivnostima i raznim skupinama koje zajedničkim snagama sudjeluju u organiziranju školskih priredbi, proslava i raznih natjecanja. XIII. gimnazija posebno se može pohvaliti i pripremama koje profesori drže kako bi učenike što bolje pripremili za državnu maturu. Tako su u četvrtom razredu mnogi profesori nesebično odvajali svoje slobodno vrijeme kako bi nas pripremili. Iako su se svi profesori mnogo trudili, posebno bih izdvojio profesora Tihomira Hadži-Boškova od kojeg sam zaista mnogo naučio o književnosti te profesoricu Ivanu Franjić, koja

mi je zaista mnogo pomogla oko jezika tijekom svojih priprema. I naposljetku, XIII. gimnazija je, što je najvažnije, škola koja svakoga dana sve više i više napreduje u svakom pogledu. Svake se godine upisuje sve više novih učenika i formira se sve više novih razreda. Trinaesta je škola koja prati sve moderne trendove pa je tako uvela i e-Dnevnik. Doista mi je drago što sam bio dio ove škole i što sam nakon osnovne odabrao XIII. gimnaziju za nastavak svoga školovanja. Za tako lijepe uspomene mogu zahvaliti najviše svojim profesorima, ali i cijeloj stručnoj službi te ravnatelju. Svi su se uistinu trudili prenijeti nam svoje znanje. Iznad svega toga stoji činjenica da su se naši profesori trudili od nas napraviti, prije svega, bolje ljude koji će jednoga dana možda i sami prihvatiti taj uistinu plemeniti poziv i prenositi sljedećim generacijama svoja znanja.

Edo Pleše, učenik

XIII. u medijima

► XIII. GIMNAZIJA IDE NA CIPAR PO MEDALJU

IZVOR: VEČERNJI LIST
OBJAVLJENO 20. OŽUJKA 2013., PIŠE: SANDRA GOLEMAC

Treniram svaki dan, po dva puta dnevno. Nekad mi prijatelji kažu da pretjerujem i savjetuju da se ne preforsiram, ali želim biti među najboljima – kazao je 15-godišnji Ražov.

Ravnatelj škole Želimir Čečura posebno je ponosan na svoje učenike.

Ovo je vrhunski uspjeh. Drago mi je da se dogodilo iste godine kada škola slavi 50. obljetnicu. U svibnju ćemo napraviti veliku feštu – najavio je ravnatelj.

Prvenstvo na Cipru trajat će do 6. travnja.

XIII. gimnazija plasirala se na Svjetsko školsko prvenstvo u košarci koje će se održati od 27. ožujka do 6. travnja na Cipru

Osjećaj je fenomenalan. Izborili smo se za Svjetsko prvenstvo bez ijednog poraza. Slavili smo do zore. Uzbuđeni su tako bili košarkaši XIII. gimnazije koji 27. ožujka idu na Svjetsko školsko prvenstvo u košarci koje će se održati na Cipru. Kapetan momčadi, 16-godišnji Marko Novković, vjeruje da će ova uspješna ekipa proći skupinu, gdje ih čekaju Luksemburg, Francuska i Slovačka.

Idemo prvi put na prvenstvo, pa ne smijemo podcjenjivati nijednog protivnika. Ali, sve nas drži ljubav prema ovom sportu i vjerujem da ćemo dobro proći – poručio je Novković.

Neki od njih treniraju košarku već više od deset godina. Šime Ražov se nada jednog dana profesionalno zaigrati u NBA ligi.

▲
košarkaši

► U XIII. GIMNAZIJI ZA 140 MJESTA ČAK 800 KANDIDATA

IZVOR: VEČERNJI LIST
OBJAVLJENO 13. SRPNJA 2013., PIŠE: MATEJA ŠOBAK

Diljem Zagreba upisivali su se uglavnom samo odlikaši, i to oni s visokim prosjekom ocjena, iznad prosjeka 4,8

Najviše osnovnoškolaca svoje će upisnice u rujnu odnijeti u gimnazije, a kako se čini, njih će pohađati samo odlikaši. Iako je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta kao opći bodovni prag za gimnazije odredio 56 bodova od mogućih 80, što u teoriji znači da je učenik od petog do osmog razreda trebao imati prosjek svega 3,5 da bi se upisao u gimnaziju, to u praksi ipak nije bilo tako.

Prvi put putem interneta

U opće, matematičke i jezične gimnazije diljem Zagreba upisali su se uglavnom samo odlikaši, i to oni s visokim prosjekom ocjena.

– Uglavnom je prosjek 5,0 i neka uzbudljivost na ljestvici stvara se samo dodatnim bodovima koje su učenici skupili na raznim natjecanjima. Donja granica onih koji su se upisali učenici su s prosjekom 4,8 – rekao je Petar Mladinić, ravnatelj V. gimnazije, koji je također istaknuo da je ove godine bio neobično velik interes za njegovu školu. Prijave putem interneta, objasnio je, omogućile su da se za zagrebačke škole prijave učenici iz cijele Hrvatske, što dosad nisu mogli jer su do svake škole morali ići osobno. Pravu navalu osjetila je i XIII. gimnazija u kojoj se za 140 mjesta prijavilo čak 800 kandidata. Svi oni udovoljavali su postavljenom pragu od 56 bodova, ali mjesta je, i za opći i za matematički smjer, opet bilo nedovoljno za sve. – Dobili smo dozvolu da upišemo još jedan razred jer je interes bio zaista velik. Na jesen ćemo, tako, upisati 168 učenika u opću gimnaziju i 28 u matematičku – objasnio je Želimir Čečura, ravnatelj XIII. gimnazije.

Interes i za privatne

– Državna matura napravljena je po gimnazijskom programu i ne treba čuditi što se sve više djece odlučuje na taj režim obrazovanja – rekao je Čečura, dok je ravnateljicu Prve privatne gimnazije Zagreb Jasenku Breitenfeld najviše začudio nizak prag koji je bio potreban za javne gimnazije. Međutim, kako i sama kaže, ni u njenu privatnu gimnaziju nisu se upisali učenici s najnižim prosjekom. – Svake godine upisujemo ih 20, a trenutačno punimo kvotu. Dvanaestero koji su sigurni debelo su iznad tog prosjeka – rekla je Breitenfeld.

► SREDNJOŠKOLSKI PROFESORI U HRVATSKOJ KOMUNICIRAJU PUTEM FACEBOOKA S UČENICIMA

IZVOR: SREDNJA.HR
OBJAVLJENO 21. PROSINCA 2014., PIŠE: IVAN BOŽIĆ

Modernizacija, točnije digitalizacija nastavnog procesa trebala bi se zakotrljati punim zamahom. Naime, Carnet (Hrvatska akademska i istraživačka mreža) na javnom natječaju nudi 300 milijuna, tražeći 140 škola u kojima će se potpuno digitalizirati nastavni proces. Neovisno o ovoj Carnetovoj inicijativi, neke hrvatske srednje škole već debelo 'gaze' kroz suvremene principe odnosa profesora i učenika. Jedna od takvih je XIII. gimnazija u Zagrebu, a detaljnije nam o tome objašnjava tamošnja profesorica hrvatskog jezika i filmske umjetnosti Ana Đorđić.

Hrvatska akademska i istraživačka mreža (Carnet) ima nakanu digitalizirati nastavni proces, tako što kroz javni natječaj traži 140 škola u koje će u spomenutu svrhu uložiti 300 milijuna kuna. Međutim, neke škole već koriste blagodatni mrežnog sustava u informatičkom dobu, primjerice zagrebačka XIII. gimnazija. Naime, ovdje desetak profesora ima službene Facebook profile, putem kojih učenicima daju dodatne upute za odvijanje tradicionalne nastave.

Komunikacija putem interneta produbljuje suradnički odnos profesora i učenika te međusobno uvažavanje

Kako smo napomenuli, U XIII. gimnaziji otprilike 10-ak nastavnika je otvorilo profile na Facebooku, isključivo za komunikaciju s učenicima.

Naime, većina nas ima te profile otprilike četrina godinu. Komunikacija s učenicima putem društvenih mreža ne olakšava nužno sam nastavni proces, ali produbljuje kvalitetan suradnički odnos učenika i nastavnika te

njihovo međusobno uvažavanje. Svrha takve komunikacije više je odgojna nego što je obrazovna, pojašnjava nam profesorica hrvatskog jezika iz spomenute škole Ana Đorđić.

U posljednje vrijeme sve smo češće svjedoci vulgarne i uvredljive komunikacije učenika putem društvenih mreža. Naša sugovornica nije imala takvih iskustava. Naprotiv.

Treba naglasiti da su učenici i u takvoj komunikaciji, koja je malo slobodnija i opuštenija, vrlo pristojni i kad je u pitanju internetski bonton, ali i kad je u pitanju sam odnos učenika prema nastavniku.

Osim toga, svjesni su činjenice da je riječ o nastavničkim profilima i da prijateljstvo na Facebooku ne znači da se na nastavi ne očekuju disciplina i red, jasna je profesorica Ana.

Učenici se javljaju svakodnevno

Ipak, učenici su mladi ljudi, kojima uvijek nedostaje slobodnog vremena pa ponekad pokušaju s nekim 'švercom'.

Javljaju se svakodnevno. Njihova su pitanja na Facebooku u rasponu od onih može li se odgoditi kontrolna zadaća (odgovor je, naravno, uvijek isti: 'ne može'), hoće li u kontrolnoj biti određen dio gradiva (jer zaboravili su što im je rečeno na satu), što ćemo raditi na pripremama za maturu sljedeće subote??...

Do onih pitanja poput u koliko sati se nalazimo ispred kazališta, može li se određeno lektirno djelo pronaći na internetu ili možemo li u školi nasamo porazgovarati i kada, iskustva nam prenosi profesorica hrvatskog jezika i filmske umjetnosti u XIII. gimnaziji.

No profesori u XIII. često i samoinicijativno upozoravaju i podsjećaju učenike na zadate obveze

Osим što se učenici svakodnevno javljaju kako bi utvrdili i otklonili neke nejasnoće, profesori katkada prvi šalju upozorenja i posjetnice.

Vrlo često učenike samoinicijativno podsjećam na to da pročitaju lekturu, da napišu domaću zadaću, ponesu radne bilježnice na nastavu, na termine kazališnih predstava, različitih izvannastavnih aktivnosti ili izvannastavnih programa koji se održavaju u školi ili izvan školskog prostora.

Obavještavam ih i o kulturnim manifestacijama koje bi trebali posjetiti ili im stavljam poveznice na neke kvalitetne internetske stranice koje se bave hrvatskim jezikom, filmom, kazalištem, temeljita je u digitalnoj komunikaciji s učenicima profesorica Đorđić.

Također dodaje, da većina nastavnika u XIII. gimnaziji učenicima na Facebook stavlja skripte za ponavljanje, matematičke zadatke za vježbu i slično.

S obzirom na to da se koristimo sustavom e-dnevnika i da su sve kontrolne zadaće najavljene u rujnu te upisane u e-dnevnik kojemu učenici uvijek imaju pristup, na Facebooku ne obavještavam učenike dodatno o kontrolnim zadaćama, objasnila je Ana Đorđić.

Ova 'škola digitalnog doba' ima mnoštvo izvannastavnih aktivnosti, a kako prostorije dijeli sa svim školama unutar 'Građevinskog obrazovnog centra', društvene mreže dobro dođu i za ugovaranje te izmjene termina radionica, sekcija i sličnoga.

Na kraju dodajmo u kontekstu ove teme da su u Ministarstvu obrazovanja predstavljene besplatni ECDL online tečajevi, koji omogućavaju poduku učenicima i nastavnicima koji se slabije snalaze u korištenju vrlo bitnog e-dnevnika.

No u krajnjoj liniji ti tečajevi će po međunarodnom standardu sudionike nastavnog procesa, ali i ostale građane digitalno opismenjivati.

► HRVATSKI PROFESORI PUTEM FACEBOOKA KOMUNICIRAJU S UČENICIMA

IZVOR: N1
OBJAVLJENO 18. PROSINCA 2014., PIŠE: IVAN BOŽIĆ

Projekt e-škola konačno kreće punim zamahom. Carnet na javnom natječaju traži 140 škola u koje će uložiti 300 milijuna kuna i potpuno digitalizirati nastavni proces. No neovisno o projektu mnogi učitelji i učenici već sad su se potpuno prilagodili digitalnom svijetu.

U zagrebačkoj XIII. gimnaziji već su se prilagodili digitalnom dobu. Desetak profesora otvorilo je službene Facebook profile pomoću kojih komuniciraju s učenicima.

Profesori na "zidu" podsjećaju učenike na obveze te im šalju dodatne materijale, a učenicima su gotovo neprestano dostupni.

No, da bi ova škola koristila tablete i Facebook morala je uvesti bežični internet, a i jedna je od gotovo 400 škola u sustavu e-dnevnika.

Da bi ih svi mogli koristiti u Ministarstvu obrazovanja su predstavljeni i besplatni ECDL online tečajevi. Oni će po međunarodnom standardu učiti učenike i građane - digitalnoj pismenosti.

Više pogledajte u prilogu Antonija Zavade.

QR code

Hvala

našim bivšim i sadašnjim učenicima
koji su nam trajna inspiracija
našim bližnjima koji su stoički trpjeli naše izljeve mahnitosti
zbog manjka vremena,
neispavanosti i opsega rada na ljetopisu
svim učenicama, učenicima, kolegicama i kolegama
koji su svojim tekstovima doprinijeli nastajanju ovoga ljetopisa
ravnatelju Želimiru Čečuri
kolegici Ines Šimac na iskrenoj potpori
svim roditeljima koji su uplatili donaciju na račun XIII. gimnazije
onima koji su na bilo koji način dali potporu izradi ljetopisa,
a još više onima koji nisu – bez njih ovaj ljetopis ne bi nikad bio završen

Urednički tim FRID

ŠTREBER
LJETOPIS XIII. GIMNAZIJE

Glavni urednik

Želimir Čečura

Urednice

*Ana Đorđić, Ivana Franjić,
Iva Rogulja Praštalo*

Lektura

*Ana Đorđić, Ivana Franjić,
Iva Rogulja Praštalo*

Korektura

*Ana Đorđić, Ivana Franjić,
Sara Hadži-Boškov, Iva Rogulja Praštalo,
Mihaela Šego*

Naslovnica

Stjepan Miloš

Dizajn i priprema za tisak

Stjepan Miloš

Izdavač

*XIII. gimnazija
Avenija Većeslava Holjevca 17 10010, Zagreb*

Tisak

Grafotisak?

Naklada

500 komada